

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Arató Gergely, dr. Simicskó István,
Szilágyi György, dr. Szűcs Lajos*

Az ülésnap megnyitása	10187
Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása.....	10187
Időkeret ismertetése:	
Dr. Simicskó István jegyző.....	10187
Felszólalók:	
Ovádi Péter (Fidesz)	10187
Stummer János (Jobbik).....	10191
Dr. Latorcai János (KDNP)	10194
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	10197
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10203
Kovács Sándor (Fidesz).....	10207
Dr. Oláh Lajos (DK)	10210
Szászfalvi László (KDNP)	10212
Hohn Krisztina (LMP).....	10216
L. Simon László (Fidesz)	10219
Burány Sándor (Párbeszéd).....	10227
Dúró Dóra (független)	10231
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	10234
Gyopáros Alpár (Fidesz).....	10239
Ovádi Péter (Fidesz)	10240
Farkas Gergely (Jobbik)	10242
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	10246
Dr. Simicskó István (KDNP).....	10247
Dr. Varga László (MSZP).....	10253
Varga Gábor (Fidesz).....	10259
Dr. László Imre (DK)	10261
Dr. Aradszki András (KDNP)	10264
Hohn Krisztina (LMP).....	10270
Székely Sándor (független)	10274
Gréczy Zsolt (DK)	10278
Böröcz László (Fidesz)	10279
Dr. Simicskó István (KDNP).....	10279
Rig Lajos (Jobbik)	10280
Székely Sándor (független)	10281
Font Sándor (Fidesz).....	10281
Bencsik János (Jobbik).....	10286
Juhász Hajnalka (KDNP)	10289
Szabó Sándor (MSZP).....	10293
Varga Gábor (Fidesz).....	10297
Arató Gergely (DK).....	10299
Fekete Péter , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	10308
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	10309
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	10310
Schmuck Erzsébet (LMP)	10313
Mesterházy Attila (MSZP).....	10318
Demeter Márta (LMP).....	10318
Bányai Gábor (Fidesz).....	10319
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	10320
Dr. Kepli Lajos (Jobbik)	10322
Pánczél Károly (Fidesz)	10326
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	10329
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	10334
Becsó Zsolt (Fidesz)	10336
Ungár Péter (LMP)	10338
Mesterházy Attila (MSZP).....	10344

Bányai Gábor (Fidesz).....	10345
Dr. Becsó Károly (Fidesz).....	10345
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik).....	10348
Dr. Vinnai Győző (Fidesz).....	10351
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	10355
Ovádi Péter (Fidesz).....	10356
Bányai Gábor (Fidesz).....	10356
Szilágyi György (Jobbik).....	10361
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10367
Böröcz László (Fidesz).....	10371
Sneider Tamás (Jobbik).....	10376
Ander Balázs (Jobbik).....	10380
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz).....	10381
Bartos Mónika (Fidesz).....	10382
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	10385
Rig Lajos (Jobbik).....	10388
Dr. Vinnai Győző (Fidesz).....	10388
Ágh Péter (Fidesz).....	10389
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	10392
Dr. Kepli Lajos (Jobbik).....	10393
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10395
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	10396
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár.....	10397
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	10398
Rig Lajos (Jobbik).....	10398
Dr. Kepli Lajos (Jobbik).....	10399
Az ülésnap bezárása	10402

Az ülésen jelen voltak:

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NOVÁK KATALIN államtitkár, DR. PACSAY-TOMASSICH ORSOLYA államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SZABÓ TÜNDE államtitkár, KARA ÁKOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, WEINGARTNER BALÁZS államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, IZER NORBERT államtitkár.

Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülésének
4. ülésnapja
2019. június 20-án, csütörtökön
(8.02 óra - Elnök: Jakab István
Jegyző: dr. Simicskó István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülésének 4. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Simicskó István és a későbbiek során majd Arató Gerely jegyző úr lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának a folytatása. A törvényjavaslat T/6322. számon, az Állami Számvevőszék véleménye T/6322/4. számon az informatikai hálózaton megismerhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását. Felkérem Simicskó István jegyző urat, hogy ismeresse a frakciók mai napra rendelkezésre álló időkeretének felosztását.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon rendelkezésre álló 14 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 288 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 132 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 113 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 91 perc, a DK képviselőcsoportjának 68 perc, az LMP képviselőcsoportjának 61 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 58 perc és végül a független képviselőknek pedig 29 perc áll rendelkezésére.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi napon az általános vita megkezdésekor elhangzott az előterjesztői nyitóbeszéd, az Állami Számvevőszék elnökének, valamint a Költségvetési Tanács elnökének felszólalása, valamint sor került a vezérszónoki és képviselői felszólalásokra. Most a további képviselői felszólalásokra kerül sor a mai napra rendelkezésre álló időkeretben. Felhívom figyelmüket, hogy a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Elsőként felszólalásra következik Ovádi Péter képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Így első felszólalóként a mai vitában egy nagyon fontos témát szeretnék megemlíteni: a 2020-

as költségvetés az önkormányzatok tekintetében nagyon fontos, hiszen több mint 3 ezer önkormányzat működik Magyarországon.

Az Alaptörvény megfogalmazása szerint Magyarországon a helyi közügyek intézése és a helyi közhatalom gyakorlása érdekében helyi önkormányzatok működnek. Tehát a helyi önkormányzatiság intézménye a magyar társadalom, a magyar jogrendszer egyik sarkalatos pontja, hiszen a lokális sajátosságokhoz leginkább igazodó, a lakossághoz legközelebb álló szerv, amely a helyi ügyek intézésének elsődleges szereplője.

Az önkormányzati törvény bevezetése szerint az Országgyűlés elismeri és védi a helyi választópolgárok közösségének önkormányzathoz való jogát. Tehát a törvényhozás elismeri az önkormányzatok létjogosultságát, és védi, támogatja az önkormányzatok működését. Cserébe az állam elvárja, hogy a helyi önkormányzatok az egységes állami szervezetrendszer részeként hozzájáruljanak az Alaptörvényben foglalt államcéllok megvalósításához, és elősegítsék a jogszabályi kötelezettségek teljesítését.

Az Alaptörvény az intézendő közügyek fogalmát nem nevesíti, azt szintén az önkormányzati törvény adja meg. A helyi közügyek alapvetően a lakosság közszolgáltatásokkal való ellátásához, valamint a helyi önkormányzás és a lakossággal való együttműködés szervezeti, személyi és anyagi feltételeinek megteremtéséhez kapcsolódnak. A helyi önkormányzat ellátja a törvényben meghatározott kötelező és az általa önként vállalt feladat- és hatásköröket. Ezen feladatokat az önkormányzati törvény csak példálózó jelleggel sorolja fel, tehát egzakt módon nincsenek meghatározva az ellátandó feladatok.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány elkötelezett az önkormányzatok támogatása és partnersége iránt. 2011 és '14 között a Fidesz-KDNP-kormány történelmi léptékű, 1369 milliárd forint adósságtól szabadította meg az önkormányzatokat, amelyek nehéz helyzetét a balliberálisok által hátrahagyott romok is tetézték. A felelős gazdálkodásra szorítást követően a területi és településfejlesztési operatív programon keresztül milliárdok áramlottak a települések sosem látott mértékű fejlesztéséhez. Napjainkban pedig érdemes kiemelni a „Modern városok” programját vagy a „Magyar falu” programok által nyújtott jelentős támogatásokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő költségvetés önkormányzatok finanszírozását érintő hangsúlyai a családok támogatása, a foglalkoztatottság további növelése, valamint az életszínvonal emelkedését szolgáló intézkedések. A helyi önkormányzatok 2020-ban hitelforrás nélkül, várhatóan mintegy 2952 milliárd forinttal gazdálkodhatnak, melyhez a központi költségvetés a IX., a helyi önkormányzatok támogatásai fejezetben mintegy 735,8 milliárd forintot, a 2019. évi támogatások 100,9 százalékát biztosítja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A következőkben szeretnék kiemelni néhány kardinális területhez kapcsolódó észrevételt.

Az első ilyen az általános működés és igazgatás. Az önkormányzati feladatok nagyobb részét a klasszikus értelemben vett önkormányzati feladatok - igazgatás, településüzemeltetés, közvilágítás, helyi adózás és a többi - teszik ki. A helyi közügyek ellátását 2020-ban is, hasonlóan az előző évekhez, egy, a különböző feladatmutatóktól és az önkormányzatok jövedelemtermelő képességétől is függő, általános jellegű támogatás szolgálja. Az általános támogatáson belül külön jelenik meg az önkormányzati hivatal támogatása, a legtipikusabban a településüzemeltetési feladatok, illetve az egyéb kötelező önkormányzati feladatok támogatása.

(Arató Gergely elfoglalja helyét a gyűlési székben.)

A köznevelés. A települések fő feladata a köznevelés területén a 2020. évben is az óvodai ellátás biztosítása. A pedagógusok nevelő munkáját közvetlenül segítő, átlagbáralapú támogatás a 2019. évi bérrendezések miatt jelentősen emelkedett. A szociális ágazatnál, a szociális és gyermekjóléti ellátórendszerben az önkormányzatok szerepe alapvetően továbbra is az alapellátások biztosítása. Fontos kiemelni, hogy a 2017-19. évi bérrendezések fedezete beépül a 2020. évi törvényjavaslat szerinti alaptámogatásokba, így azok jelentősen emelkednek.

(8.10)

A kulturális ágazatra is kitérnék. A települési önkormányzatok kulturális feladatainak támogatásai a 2019. évi bérrendezések miatt emelkedtek. A kulturális ágazat 2020. évi javasolt előirányzata több mint 41 milliárd forint.

Önkormányzati fejlesztésekre is kitérnék. A költségvetés-törvény-javaslat továbbra is biztosít pályázati forrást az önkormányzati konyhák fejlesztésére, az önkormányzatok kis összegű, kapacitásbővítéssel nem járó felújítási feladataira, szilárd burkolatú belterületű útjainak a felújítására.

Nagyon örülök annak, hogy a választókerületemben is az elmúlt években nagyon sok település élt ezzel a pályázati lehetőséggel, és többen sikeresen is pályáztak. Szükséges hangsúlyozni, hogy 2020-ban új beruházások támogatása is megjelenik több mint 4 milliárd forinttal.

Az előbbieken felsorolt feladatokhoz rendelt összegek továbbra is biztosítják az önkormányzatok által ellátandó feladatok biztonságos teljesítését, sőt több esetben fejlesztésekre is lehetőséget biztosítanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A „Modern városok” programja egy soha nem látott városfejlesztési program, amelyet, ha Veszprém tekintetében vizsgálunk, akkor elmondhatjuk azt, hogy a 2016-ban megkötött együttműködés alapján időarányosan nagyon jól

haladunk, hiszen van már olyan program, ami a végéhez közeledik, ilyen például a veszprémi állatkerti beruházás, van olyan, aminek az alapkövét egy héttel ezelőtt raktuk le, ilyen a veszprémi uszoda beruházása, és vannak olyan beruházások, amelyek most vannak folyamatban, tervezésük folyik, és a jövő, illetve a következő években lesz a megvalósulásuk.

Érintettség révén ki szeretném emelni a „Magyar falu” programot, amely a választókerületemben 24 települést érint, országosan pedig 2887 települést. Nagyon szépen köszönöm azt, hogy a kormány életre hívta ezt a programot Gyopáros Alpár kormánybiztos vezetésével. Szerintem egy történelmi léptékű programot valósít meg a kormány.

A kormány elkötelezett a kistelepülésen élők számának növelésére, életminőségének javítására. Az országos átlagot tekintve a népesség közel egyharmada él 5 ezer főnél kisebb településen. Ezek a területeken a természetes fogyás mértéke az országosnál nagyobb, ezért szükség volt egy olyan beavatkozásra, amely megállítja, akár meg is fordítja ezt a folyamatot. Ez a beavatkozás a „Magyar falu” program nevet viseli. A program célja a hazai kistelepülések népességmegtartó és népességnövelő erejének növelése, ezért olyan programelemek kidolgozása a cél, amelyek együttesen pozitív hatást idézhetnek elő az adott település, kistérség népességét, életszínvonalát tekintve, amelyek jelentős részben támaszkodnak a különböző szakterületen érvényesülő támogatási rendszerekre.

A 2019. évi „Magyar falu” program is már nagyon népszerű a kistelepülések között. A 2020. évre tervezett „Magyar falu” program célja továbbra is az alapvető szükségletek kielégítését segítő szolgáltatásokhoz, közszolgáltatásokhoz való hozzájutás biztosítása, illetve olyan fejlesztések megvalósítása, amelyekkel az egyes területek, települések közötti fejlettségi különbség felszámolható és az elvándorlás folyamata megállítható.

A költségvetés vonatkozó adatait megismerve kitűnik, hogy a „Magyar falu” programnak a 2020. évben 150 milliárd forint központi költségvetési hatása lesz, amely három pilléren nyugszik.

Az első pillér a 40 milliárd forintos pályázati forrás, amely szolgáltatásfejlesztés, infrastrukturális és eszközfejlesztés, valamint az identitástudat erősítésére használható fel. Ilyen alprogramok például a szolgálatlakás-program, tanyagondnoki, falugondnoki hálózat fejlesztése, orvosi rendelők fejlesztése vagy éppen óvodai udvarok, játszótérek felújítása.

A második pillér keretén belül, ha valaki a falusi CSOK esetében használt lakás vásárlását és korszerűsítését, bővítését egyszerre bonyolítja, ugyanolyan összegű támogatás jár számára, mint az általános CSOK-szabályok szerint új lakás, ház építése esetén. A már meglévő használt lakások és házak korszerűsítését is támogatja. További elem, hogy ha a családnak nem elegendő a támogatás, önerővel pedig nem rendelkezik, akkor is vehetnek fel állami kamattámogatott hitelt, két gyermeknél 10 millió forintot, legalább három

gyermeknél 15 millió forintot, meglévő ingatlan korszerűsítésére pedig ezen hitelösszegek felét igényelhetik, 5 millió forintot, illetve 7,5 millió forintot.

A harmadik pillér keretében pedig a 2020. évre vonatkozóan 2,5 milliárd forint áll rendelkezésre a „Magyar falu” program részeként ütemezetten megvalósuló útfelújítások előkészítésének finanszírozása érdekében. A 2020. évre a tavalyi évhez hasonlóan szintén 50 milliárd forintot tervez a kormány a „Magyar falu” program keretében érintett útfelújításokra fordítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általam ismertett, önkormányzatokhoz kapcsolódó feladatok ellátására a költségvetésben megfelelő összegek állnak rendelkezésre, így 2020-ban az önkormányzatok még egyet léphetnek előre, nem beszélve az 5 ezer fő alatti kistélepülésekről, ahol is még nagyobb léptékű fejlesztés lesz található a kiemelt támogatásoknak köszönhetően. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Stummer János képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! 2019 a nagy szembenézések éve. Száz évvel ezelőtt első ízben sikerült legyűrni a magyar ellenforradalmi erőknél a kommunizmus szörnyetegét, és megkezdődött az ország, illetve a magyar gazdaság talpra állítása az első világháború után. De 70 évvel ezelőtt vett revansot a bolsevizmus is, 1949-ben tartóztatták le Mindszenty bíborost, Esterházy Pált, és abban az évben megszüntették hatalmát a Rákosi-rendszer vezető négyesfogat.

A tervezéskor egészen 30 évvel ezelőttig tartott, amikor is kezdetét vette az úgynevezett rendszerváltás. Ennek a folyamatnak a kezdetét én gyermekfejjel éltem meg, de élénken emlékszem az akkori bizakodó közhangulatra. Emlékszem a kezdeti optimizmusra, arra, hogy a levegő ebben az országban tele volt reménnyel és tele volt várakozással. Megnyitottak a határok, a polcokon megsaporodtak a különböző áruk, és be lehetett hozni olcsón a használt nyugati autót. De emlékszem a reményt hamarosan felváltó tömeges csalódásra is, a megsokasodó tüntetésekre, a taxisblokádra, és arra az elégedetlenségi hullámra, ami végül 25 évvel ezelőtt visszahozta a poszt-kommunista erőket kormányzati pozíciókba.

A rendszerváltást sok bölcs ember értékelte már, és egyvalamiben szinte mindenki egyetért: mi közösen nem ezt a lovat akartuk. Piaccgazdaságot akartunk munkanélküliség nélkül. Vállalkozási lehetőséget akartunk kockázat nélkül. Növekvő béreket akartunk infláció nélkül.

Tagadhatatlan, hogy csalódottságunk első számú oka saját naivitásunk volt, és a kapitalizmus működésének nem ismerése. De a csalódottság második igen fontos oka a Nyugat képmutatása, cinizmusa és máig

alkalmazott kettős mércéje volt. Nem gondoltuk volna, hogy 30 évvel a szocialista diktatúra szétesését követően is lekicsinylően fognak beszélni rólunk, és cselédszámba vesznek bennünket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magunkra maradtunk, vidék maradtunk Európán belül, ahonnan a napszámost, a melóst el lehet csábítani a nagyvárosba a jobb megélhetés reményében.

Miről szól a nagy mese? Növekszik a GDP, mérseklődik az infláció, csökken a munkanélküliség.

(8.20)

Papíron minden szép és jó, ugye? Növekszik a GDP, mert felpörgetik a multik, akiket a kormány közpénz-százmilliárdokkal csábított ide, és a magyar munkavállalók bérét évekre előre kifizette nekik. Mérséklődött az infláció a Magyar Nemzeti Bank és a KSH büvészkedésének köszönhetően, csak épp az árak emelkednek, mindenekelőtt az élelmiszereké. Az áfacsökkentés különbözetét a kereskedők rég lenyeltek, a magyar termelőknél ez mit sem segített.

Az elmúlt kilenc évben csökkent a munkanélküliség, de nem azért, mert a rendszerváltás vesztesei korszerű szaktudást szereztek volna és elhelyezkedtek a munkaerőpiacon új szakmájuknak megfelelően, hanem mert a közmunkaprogram kozmetikázza ezeket az adatokat.

Ne áltassuk magunkat, képviselőtársaim! A nyugati nagytőke cselédsorban tart minket, és ebben nem kis felelősségünk van nekünk, magunknak is, még hozzá egyetemleges. Ugyan miért venne komolyan bennünket a német és az angol, ha azt látják, hogy az ő tagállami befizetéseiket idehaza megcsapolják, és a haverokat tömik ki belőle az új nemzeti tőkésosztály létrehozása címén? A haverokat, akikről minden elmondható, csak az nem, hogy nemzetiek és a saját lábukon álló vállalkozók; a haverokat, akik ráadásul tehetségtelenek, mert veszteséges kereskedőházakat tartanak fenn a világ távoli szegleteiben; a haverokat, akik értelmetlen beruházásokba ölik az Unióból érkező erőforrásokat, azokat az erőforrásokat, amelyekben a kelet- és nyugat-európai adófizetők pénze egyaránt benne van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Józanul gondolkodó politikus odairányítja az erőforrásokat, ahol arra a legnagyobb szükség van. Aligha kell terhelnem önöket bizonyos részletekkel, mindenki tisztában van az aránytalan állami beruházások mértékével. Mindenki látja, nemcsak mi itt, az Országgyűlés falai között a költségvetésről vitatkozó politikusok, hanem ha ki-megyünk a Kossuth térre, a Deák Ferenc térre vagy az ország akármelyik másik szegletébe, és megkérdezzük józanul gondolkodó magyar állampolgárokat, mindenki látja, hogy az indokoltnál sokkal nagyobb mértékű ez a bizonyos sportlétesítmény-fejlesztés, miközben felújításra várnak óvodáink, iskoláink és kórházaink.

Mindenki tapasztalja, hogy az országban már lassan nem lehet közlekedni, és a hanyagul kivitelezett

kátyújavítások miatt az útjaink úgy néznek ki madártávlatból, mint egy Mondrian-kép.

Képviselőtársam említette, hogy az ország egyharmada ötezer fő alatti településeken él. Ez az egyharmadnyi embertömeg olyan nyomorult infrastrukturális körülmények között kénytelen élni, olyan távol van a legfontosabb gazdasági központoktól, akár vidéki nagyvárosoktól, akár a fővárostól, hogy ezen távolság, ezen időbeli távolság miatt, ami az infrastruktúra visszaépülésére vezethető vissza, ezek a települések a lélekszám tekintetében folyamatosan fogynak.

Tisztelt fideszes Képviselőtársaim! Nagyra értékeljük a kormány családbarát intézkedéseit, és örömmel látjuk, hogy a költségvetésben a nemzet felemelését célzó kezdeményezésekhez komoly erőforrásokat rendelnek. Nem most kellett volna azonban feltalálni a kanálban a mélyedést! A Jobbik kilenc éve figyelmezteti önöket arra, hogy egy időzített demográfiai bombán ülünk. Kilenc éve fogalmaztuk meg első alkalommal a 2010-es választási programunkban a családbarát politikánkat. Kilenc éve szorgalmazzuk az otthontemelési támogatások bővítését. Nem tartana sokkal előrébb ez a nemzet, nem tartanánk sokkal előrébb mi mindannyian, ha önök kezdettől fogva partnerként tekintettek volna ránk, és meglátták volna a jobbító, konstruktív szándékot ezekben a javaslatokban?

Tisztelt Képviselőtársaim! Nekem nincsenek illúzióim, tisztában vagyok azzal, hogy ezt a költségvetést önök meg fogják szavazni, még hozzá úgy, ahogyan az éppen aktuális politikai érdekeik megkívánják. A magam részéről én annyit tehetek, hogy felelős magyar polgárként és felelős politikusként megfogalmazok néhány módosító javaslatot; egyrészt az idegenrendészeti különadóval kapcsolatban, amelyet önök már lesöpörtek az asztalról, de akkor is ide fogom hozni, és akkor is beszélünk kell erről a javaslatról.

Mindenekelőtt határozottan leszögezném: mi nemzetstratégiai kérdésnek tartjuk az országban zajló lakosságcsere, illetve és pontosabban annak megállítását. Fiataljaink Németországban és Angliában dolgoznak, a helyükre pedig a NER-lovagok, illetve az ő stratégiai szövetségeseik szervezeten telepítik be az ukrán, a török, a távol-keleti és ki tudja, milyen más nemzetiségű vendégmunkásokat. A Fidesz által betelepített bevándorlók hangoskodnak, verekednek és veszélyeztetik a közrendet. Csak a legutóbbi esetre hadd hívjam fel a szíves figyelmüket! Néhány nappal ezelőtt Szarvason verekedett össze két mongol vendégmunkás, aminek késelés lett a vége.

A gazdasági bevándorlók tömeges megjelenése megváltoztatja településeink arculatát, hangulatát, és hosszabb távon felborítja a feszültségekkel terhelt etnikai egyensúlyt is. Javaslatom értelmében a közrend fenntartásáért felelős szervek felmerülő pluszköltségeit azok viseljék, akiknek a gazdasági érdekei miatt ezek a migránsmunkások megjelentek ezeken a településeken.

A Jobbik ennek a problémának a megoldása érdekében be kívánja vezetni ezt a bizonyos idegenrendészeti különadót, amelynek bevételeiből a rendfenntartó

szervek munkáját, valamint a hazai kis- és középvállalkozások munkabérfelvezetését támogatná.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Még annyit engedjenek meg nekem, hogy megkérjem önöket nagyon szépen egy szerintem fontos nemzetstratégiai dologra, és ez fontosabb nemzetstratégiai kérdés, azt gondolom, mint az idegenrendészeti különadó kérdése vagy bármi. Amikor majd szavaznak a végszavazásnál erről a költségvetésről, akkor arra kérem önöket, hogy ne a pártpolitikai koordináta-rendszer legyen az, amely meghatározza az önök véleményét, ne az döntse el, hogy melyik gombot nyomják meg. Arra kérem önöket, hogy amikor majd szavaznak erről a költségvetésről, a kétharmados felhatalmazásuk birtokában a nemzet érdekét tartsák legfőképp szem előtt és ne a pártpolitikai koordináta-rendszerben a Fidesz-KDNP-pártszövetség érdekét.

Ha azt látják, hogy van egy jó javaslat az ellenzéki padosrok közül, érkezik egy jó javaslat, akkor tessék megnyomni rá az igent, tessék elfogadni azt, tessék odaállni mellé, mert ez a nemzet érdeke! Az a nemzet érdeke és a legfontosabb nemzetstratégiai kérdés az, hogy képesek vagyunk-e kimászni azokból a bizonyos lövészárkokból, amelyek közül az elsőket harminc évvel ezelőtt építették meg ebben az országban. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Latorcai János képviselő úrnak, a KDNP-frakció részéről, az Országgyűlés alelnökének, aki fel kíván szólalni a mai vitában. Jelzem, hogy a tegnapi nap folyamán az Országgyűlés hozzájárult az alelnökök számára a felszólalás lehetőségéhez. Alelnök úr, öné a szó.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, igen tisztelt elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Az Állami Számvevőszék elnökének és a Költségvetési Tanács elnökének tegnapi felszólalása is megerősítette a Varga Mihály pénzügyminiszter úr által az expozéban elmondottakat, miszerint a magyar gazdaság jó úton jár. Az Országgyűlés elé terjesztett költségvetési javaslat nemcsak megfelel a vonatkozó hazai és uniós elvárásoknak, hanem stabil és kiszámítható növekedésre épülő jövőképet is felvázol. Ezt azért szeretném most, felszólalásom elején kijelenteni, mert a költségvetés jóval több, mint számok halmaza, szemben azzal, ahogy azt tegnap az egyik ellenzéki képviselőtársunk állította, majd felszólalásában még tovább menve az Eurostat által is valósnak minősített adatok hitelességét is kétségbe vonta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés közös bevételeink és kiadásaink célokhoz rendelt világos jövőképe kell hogy legyen, egyfajta nemzeti célrendszer, amelynek középpontjában mindig valami kiemelten fontos feladat áll. Ha végignézzük a 2020. évi költségvetés legfőbb mutatószámait, akkor egyértelműen megállapítható, hogy ennek a célrendszernek a középpontjában ma a családok állnak. Ez pedig azért

fontos, mert ha egy nemzet megmaradását nem külső migrációval kívánja biztosítani, akkor alapvető, hogy az állam segítse elő a családok pénzügyi biztonságának megerősítését, hiszen a családok, illetve a megszületendő gyermekek jelenthetik és jelentik egy nemzet, egy ország jövőjét.

(8.30)

Az elmúlt évek családbarát politikai döntései bizonyították, hogy a gyermekek születése és a családok gyarapodása következtében létrejött belső keresletbővülés alapjaiban járul hozzá a fenntartható gazdasági növekedéshez. E tapasztalatokra építve a kormány idén, februárban hétpontos családvédelmi akciótervet jelentett be, mely további jelentős pénzügyi ellátásokkal támogatja a gyermekek vállaló házaspárokat, így büszkén elmondhatjuk, hogy a családtámogatásokra fordított közpénzek mára már a GDP közel 5 százalékát teszik ki. Ebből a csomagból szeretnék néhányat kiemelni.

A tervek szerint 2020-ban otthonteremtési támogatásra mintegy 296 milliárd forint, a nagycsaládosok személygépkocsi-vásárlási támogatására 10,5 milliárd forint, míg az szja-mentességre a négygyermekes anyák részére 22 milliárd forint, a babatámogatás kamattámogatására pedig több mint 20 milliárd forint fog jutni. Rendkívül komoly összegek ezek, tisztelt képviselőtársaim. Sokan fel is teszik a kérdést, hogy megéri-e ez a rendkívüli befektetés. A Számvevőszék éppen két napja hozott nyilvánosságra egy érdekes elemzést a magyar családtámogatási politikáról, illetve annak számszerű eredményeiről, ezért engedjék meg, hogy abból néhány fontosabbat kiemeljek.

A magyar kormány a szociális támogatásokra, ezen belül is a családok támogatására különösen sokat fordít. A komplex intézkedések eredményeként a családtámogatásra szánt költségvetési források, adó- és járulékkedvezmények GDP-ben kifejezett aránya folyamatosan emelkedett. A 2010-es évi 3,5 százalékról 2018-ban már 4,8 százalékra nőtt, a források összege a 2010-2018 közötti időszakban megduplázódott, vagyis 960 milliárd forintról 1929 milliárd forintra emelkedett, jövőre pedig már - ahogy ez a költségvetésből kivehető - a 2200 milliárd forintot is meghaladja.

Az ÁSZ elemzése azt is mutatja, hogy a magyar családpolitika eredményessége már napjainkban is érzékelhető, hiszen már nem elhanyagolható mértékű a teljes termékenységi arányszám 2011-től bekövetkezett javulása. Ezen a területen természetesen bőven van még tennivaló, de látszik, hogy a végrehajtott változások a jövőt szolgálják. A családpolitikának minden területére több forrással gazdagodhat jövőre, mint az idei évben. Az oktatásra 48 milliárd, az egészségügyre 184 milliárd, a nyugdíjakra 136 milliárd, a védelmi és rendészeti kiadásokra 174 milliárd, a kutatásra és fejlesztésre, annak a támogatására pedig 32 milliárd forinttal jut nagyobb összeg, mint az idei évben.

Mindez azt jelenti, hogy például az egészségügyben újabb többlépcsős bérfelállítás valósulhat meg,

miközben az Egészségbiztosítási Alap 10,2 százalékkal több forrásból gazdálkodhat jövőre, ezen belül a kórházak szempontjából fontos gyógyító-megelőző ellátási előirányzat 12,2 százalékkal, azaz 155 milliárd forinttal növekszik, vagyis a kórházak jövőre másfél havi pluszjuttatással kalkulálhatnak, és az „Egészséges Budapest” programra is 35 milliárd forint jut jövőre.

A nyugdíjakra betervezett források azt is jelzik, hogy a kormány 20 milliárd forintnyi nyugdíjprémium fizetésével is számol a jövő évben. Ezt kevesen említették meg a tegnapi napi vitákban, holott úgy gondolom, minden nyugdíjas számára ez is egy fontos tényező.

A költségvetésből világosan látható, hogy a kormány biztosította a forrást a rendvédelmi igazgatásban, a bűlcődékben, a kormányzati igazgatásban dolgozók anyagi elismerésére is, és ez folytatódik a kistelepülések megközelítésének javítására a „Magyar falu” programban, valamint a közúti és vasúthálózati infrastruktúra fejlesztésére a „Modern városok” program keretében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát jövőre több jut egészségügyre, nyugdíjakra, oktatásra, kutatásra, védelmi célokra, több jut a magyar családok biztonságára és életminőségének javítására, miközben az adók egyidejűleg csökkenni fognak. A 2020-as költségvetésről tehát ennek alapján elmondhatjuk azt is, hogy az adócsökkentés költségvetése is. A cél e téren kettős: egyfelől a családok támogatása, mely jövőre adókedvezmények formájában is rekordösszeg lesz, mintegy 380 milliárd forintot hagy a költségvetés majd a magyar háztartásoknál; másfelől a munkavállalás támogatása, hiszen a jövő évben is kiemelt cél, hogy aki akar és tud dolgozni, az munkához is juthasson hazánkban.

Az eredmények e téren nem maradnak el, hiszen a foglalkoztatottak száma közel 4,5 millió, a 3,5 százalékos munkanélküliség nemcsak hogy a rendszerváltás óta a legalacsonyabb, hanem uniós összehasonlításban is kiváló eredmény. S mindezt úgy sikerült megvalósítani, hogy hazánk immáron hét éve teljesíti a költségvetésihiány-célra vonatkozó maastrichti kritériumokat is. Persze felvetődik a kérdés, hogy a világviszonylatban érezhető globális növekedéscsökkenés, különösen az eurozónára kiadott legfrissebb előrejelzések és a világban körvonalazódó számos veszélyforrás tükrében is megalapozottnak tekinthető-e a 2020-as büdzsé, és fenntartható-e az a növekedési pálya és hiánycél, amelyet a kormány célul tűzött ki.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném kiemelni, hogy a magyar gazdaság az egyik legdinamikusabban növekvő gazdaság Európában. A 2020-as költségvetés számai azt mutatják, hogy a kormányzatnak változatlanul az a célja, hogy az esetlegesen bekövetkező romló külpiazi körülmények között is a növekedés üteme legalább 2 százalékponttal haladja meg az európai növekedés átlagát, és így folytatódhasson az a felzárkózás, amelynek köszönhetően 2010 óta már összességében 28,6 százalékkal bővült a magyar GDP.

És ennek a növekedésnek a forrása, tisztelt képviselőtársaim, nem lehet eléggé aláhúzni, nem hitelből s

különösen nem külföldi hitelből finanszírozott, amit mi sem bizonyít jobban, mint az államadósság szerkezeti átalakítása és az az igencsak fontos tény, hogy a 2010-es jócskán 80 százalékos feletti államadósság-mutató a tervek szerint a 2020. év végére 65,5 százalékra zsugorodik, azzal tovább folytatódik a jövő évben is a GDP-arányos adósság csökkenő tendenciája.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2020-ra a kormányzat mindösszesen csak 1 százalékos hiánycéllal kalkulál, és ugyancsak a nemzeti össztermék 1 százalékának megfelelő biztonsági tartalékkal tervez. Ez rendkívül megfontolt és felelős gazdálkodást jelez. Jövőre is csak addig nyújtózkodunk, ameddig a takarónk ér, bár ez a takarónk, ahogy a tegnapi napon is elhangzott, az elmúlt évek megfeszített munkájának és a magyar emberek összefogásának köszönhetően, hála istennek, egyre nagyobb.

Mindezek alapján a Kereszténydemokrata Néppárt úgy látja, hogy a jövő évi büdzsé a stabilitás, a biztonság költségvetése, amely szilárd alapot jelent hazánk további fejlődéséhez. Ezért arra kérem önöket, hogy szavazatukkal támogassák a magyar emberek, a magyar családok jövőjét biztosító költségvetés elfogadását. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(8.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Hatodik éve hallgatom a következő év költségvetését, egyetlen pozitív dolgot tudok elmondani ebből a hat évből, hogy államtitkár úr tisztességes módon végigüli ezeket a vitákat, és még próbál reagálni is rá.

A jövő évi költségvetés, a 2020. évi költségvetés az elmúlt évekhez hasonlóan úgy került a parlament elé, hogy az előző évi zárszámadás adatait nem ismerjük, nem tárgyaljuk meg, és pontosan úgy fog zajlani az idén is, mint az elmúlt években, hogy többször fogják majd módosítani kormányhatározatokban, mindenféle rendeletekben, és év végén több száz milliárd forintokat szórnak majd ki az ablakon úgy, hogy arról a képviselők egyáltalán nem is ismerhettek számokat, nem is dönthettünk. Ezt az elmúlt években folyamatosan láttuk.

Én azonnal reagálni szeretnék arra, amit előzőleg képviselőtársaim elmondtak, mert a következő évi költségvetés pontosan azokra a problémákra nem ad megfelelő választ, amiket évek óta ellenzéki képviselőként itt a parlamentben elmondunk: ez a lakhatás, az oktatás, az egészségügy helyzete és az elvándorlás kérdése és a demográfiai helyzet. Latorcai képviselő úr azzal kezdte, hogy a termékenységi arányszám mutatója növekedett. Ebben nem fogunk vitatkozni, ez

igaz... *(Dr. Latorcai János közbeszól.)* - tudom, de hadd mondjak egy olyan tényszámot, ami bizonyítja, hogy lehet a termékenységi mutatóval takarózni, viszont a gyermekszületésszám, ami a vége, ami igazából megmondja, hogy sikeres-e egy kormánynak a politikája, a költségvetése, az az, hogy születik-e annyi gyermek, amennyi kellene Magyarországon. 2008-ban - ezt minden évben elmondom -, a válság kitörésekor, 99 149 gyermek született Magyarországon; 2009-ben 96 442; 2010-ben 90 335; a 2011-es év, amit egy nagyon drasztikus évnél mondhatunk, ekkor született a legkevesebb gyermek - bár hozzáteszem, hogy az idén szerintem ezt sikerül alulmúlni az ismert számok alapján -, 88 049 gyermek; 2012-ben 90 269; '13-ban 88 689; 2016-ban sikerült egy kicsit jobb eredményt elérni, 93 063; majd 2018-ban 89 800 gyermek született. És mindannyian tudjuk, önök is tudják, mi is tudjuk, hogy ezek a számok nem fognak javulni, mert drasztikusan csökken a szülőképes korú nők száma. És azt is el kell mondani, hogy minden hatodik magyar gyermek külföldön látja meg a napvilágot, és körülbelül minden tizedik szülőképes korú nő már külföldön van. Szóval, azért mondom azt, ha nem foglalkozunk a demográfiai helyzettel... - és ezzel szorosan összefügg a lakhatás, az oktatás, az egészség és az elvándorlás kérdése; és évek óta nem adnak erre megfelelő választ.

A kormány 2017 óta úgy osztotta szét három részre a költségvetést és alakította ki az új szerkezetet, hogy a működési költségvetésben a bevételeket pont akkorára tervezte be, mint a kiadásokat, mivel számos központi adóbevételből egyszerűen annyit csipett le, amennyire szüksége volt a nullás működési egyenleghez. A 2019-es, majd' ezermilliárd forintos hiány jövőre harmadára csökken. Annyit arról a vitáról, hogy a 2018-as költségvetés figyelembe vette, hogy két választás zajlik Magyarországon, az egyik az európai uniós, a másik meg az önkormányzati választás. Amikor mi, ellenzéki képviselők arról beszélünk, hogy ez választási költségvetés: ezt pontosan alátámasztják a 2020-as költségvetési számok is.

Ha megnézzük ezeket a mutatókat, akkor nagyon jól látjuk, hogy a lemaradás a régiókhhoz képest Magyarországon az egyik legerőteljesebb. Ha azt nézzük, hogy hogyan áll Magyarországon - és ezt is elmondjuk minden évben - a forint árfolyama, akkor 2010. április 30-án a forint 266,28-as árfolyamon állt, most 322,29. Ezt minden évben elmondjuk. Igaz, hogy Orbán Viktornak volt egy nyilatkozata, hogy az a gyenge kormánynak az alapja, ha a forint gyenge, és az a gyenge kormányzók feltétele. Így hangzott a mondat: „A gyengébb forint egyértelműen ellentétes az emberek érdekeivel, a gyengébb forint gyengébb államot jelent, és gyenge forintot csak gyenge emberek akarhatnak.” Akkor ki lehet mondani, hogy Orbán Viktor miniszterelnök és kormánya évek óta a gyenge emberek közé tartozik, mert tudatosan tartják a forintot ilyen gyengén.

Ha a családok költségvetéséről beszélünk, akkor itt el kell mondani, hogy a kormány annyira túltolta a 2020-as költségvetésben a „családok támogatásának

költségvetése” fikciót, hogy külön fejezetben összegyűjtöttek minden olyan költségvetési sort, ami valamilyen módon összefüggésbe hozható a családokkal. Mondanék néhány példát: az „Igyál tejet!” programtól, a „Nők 40” nyugdíjig mindent összeadtak, így jött ki az, hogy 1808 milliárd forint támogatást plusz 419 milliárd forint adókedvezményt nyújtanak jövőre a családoknak, összesen 2227 milliárd forintot. A költségvetés általános indoklásának mellékletei között található makroadatok azonban azt mutatják, hogy a családi pótlékok és a gyermekeknek járó juttatások funkciócsoportra 2010-ben a GDP 2,05 százaléka jutott, 2020-ban már csak 1,28 százaléka. Itt folyamatosan vitatkozunk már évek óta, hogy az a fajta ellátás, a családi pótlék emelése, ami 2008-ban lett utoljára emelve... - és idehoznám még a minimálnyugdíj összegét, ami 28 500 forint, amiből nagyon sok szociális ellátási tételt számol ki az adott kormány, 2008 óta nem emelte tudatosan a kormány. És folyamatosan beadjuk ezeket a módosító javaslatokat akár a minimálnyugdíj-emelésre, akár a családi pótlék emelésére, és itt kihangsúlyoznám, hogy a családi pótlék a gyermek juttatása, 2010 óta úgymond süket fülekre lelünk, egyszerűen a kormány nem hajlandó ezt az összeget emelni, több mint 40 százalékat veszítette már reálértéken el ez a gyerekeknek járó juttatás. És jól látszik a költségvetési sorokban is, hogy legfőképpen azért csökken évről évre az ide betervezett költségvetési sor, mert drasztikusan csökken azoknak a kiskorú gyermekeknek a száma, akik igénybe tudják venni. Sőt, itt még kitérhetünk arra, hogy a családi pótlékot, miután 16 éves kortól nem kötelező iskolába járni egy gyermeknek... - drasztikusan csökkent azoknak a gyermekeknek a száma is, akik akár igénybe vehetik.

A négygyermekes nők szja-mentességére 22 milliárd forint jut a következő évben, miközben a súlyos fogyatékoság miatt levonható adókedvezményekre 21 milliárd forint.

Itt szeretnék kitérni a nagymamagyedre és nagypapagyedre, mert ugyebár a kampány alatt láttunk plakátokat, és a plakát arról szólt, hogy egy nagypapa ölében van egy pár hónapos gyermek, és ezzel reklámozta a kormány a jövő évben bevezetendő nagypapa- és nagymamagyedet. Mindig azt szoktuk mondani, hogy azokat a forrásokat támogatni kell, amit a családoknak az adott kormány betervez, csak, tudják, amikor arról beszélünk, hogy a családoknak... - és önök szokták keresztényi értékekre hivatkozva mondani, ha egy családot nézünk, édesapa, édesanya, gyerekekből áll, és elég sokszor hallgattuk mi is akár csúnyább stílusban is az önök oldaláról női képviselők, hogy egy nőnek mi a feladata, egy édesanyának mi a feladata, nagyon sokszor közvetítették felénk, hogy egy nőnek otthon van a helye, nevelje a gyerekeit, főzön a családra, és majd csak utána jöhet bármi, ami talán eszébe juthatna.

Ezt elég sűrűn meghallgattuk itt, én is az elmúlt öt-hat évben. Tudják, engem mélységesen felháborított az, hogy most azt mondják a nőknek, hogy nem kell neked édesanyaként nevelni a gyerekedet, majd

megteszi a nagymama meg a nagypapa. Menjél te csak dolgozni, vagy csináljál egészen mást, nevelje majd a gyermeket a nagymama meg a nagypapa. Tudják, erre én azt tudom mondani, hogy egy szerető, teljes családban természetes, hogy a nagypapa meg a nagymama ott van és segíti a családot. Mi szeretjük, a magyar ember családcentrikus ember, szereti a családját. De arra ösztönözni a nagymamákat, amikor már pihenniük kellene, és lényegében a nyugdíjas éveket azzal kellene tölteni, hogy ne ő nevelje az unokáját, hanem csak szeresse és segítse a saját családját, szerintem ez egy kicsit bizarr.

(8.50)

A másik, szeretném, ha államtitkár úr elmondaná, hogy akkor most a nyugdíjasoknak nyugdíjas-szövetkezetbe vissza kell menni dolgozni, vagy otthon a családban a gyereket kell nevelni. Döntsék már el, hogy mit akarnak! Vagy a nőknek kell otthon édesanyaként viselkedni, vagy gyorsan vissza munkaerőpiacra, és majd neveli a nagypapa meg a nagymama, ha tudja, ha sem, vagy csak ül ott... Tudja, mi jutott nekem eszembe erről a képről? Hogy szegény nagypapa már alig bírt ülni, gyorsan odanyomták az ölébe ezt a gyereket, hogy ezt a fotót meg tudják csinálni, utána meg szegény örült, hogy mehet vissza és pihenhet egyet. El tudják maguk képzelni, hogy egy nyugdíjas korú ember, attól függetlenül, hogy rajong a családjáért, tényleg ezt a jövőt képzelel el magának, hogy majd a gyereke szüli az unokákat, és majd ő még nevelheti nemcsak a gyereket, hanem az unokáját is? Elég bizarr ötleteik vannak, megmondom őszintén!

Talán arra kellene ösztönözni a magyar fiatalokat, akik elhagyták ezt az országot, hogy jöjjenek vissza. És arra kellene komoly lépéseket tenni, hogy hogyan oldják meg a fiatalok azon problémáját, hogy minél hamarabb lakáshoz juthassanak. Államtitkár úr, többször volt hírekben, és ön is tudja, hogy hány tíz évet kell ma egy fiatalnak ahhoz spórolnia, és nem arról beszélünk, hogy 10-20 ezer forintot kell félretennie egy hónapban, hanem akár az egész fizetését, hogy egy 50-60 négyzetméteres lakáshoz hozzá tudjon jutni. Mondjuk, vidéken lehet, hogy 40-50 évet kell ehhez spórolni.

Most sem azt látjuk a lakástámogatásoknál, hogy arra ösztönöznék az embereket, hanem vegyenek fel hitelt. Többször megkaptuk a Parlament falain belül, hogy abban a bizonyos elmúlt nyolc évben, ami maguknál már lassan az elmúlt tíz év lesz, hogy micsoda kárt okozott a devizahitelezés és a hitelek kihelyezése. Államtitkár úr, lassan több hitelt helyeztek önök ki a kormányzásuk alatt, mint a szocialista kormányok alatt. Minden gazdasági szereplő azt jósolja, hogy rosszabb lesz, ha egy válság kitör, borzalmasabb helyzetbe fognak a családok kerülni, mint a devizahitelezések után. Önök arra szeretnék ösztönözni a családokat, hogy mindenre vegyenek fel hitelt. Ezzel amúgy röghöz tudják őket kötni, rabszolgasorsban tudják önök tartani. Nem azon dolgoznak, hogy megfelelő

európai módra emeljék a munkavállalók fizetését, hanem azon dolgoznak, hogy hogyan tudják eladósítani a magyar családokat, és hogyan tudják külföldi munkavállalókkal letörni azt, hogy minél magasabb bérekről tudjanak a magyar munkavállalók megállapodni a munkáltatókkal.

Arról is szeretnék majd a fideszes képviselőktől hallani, ha számszakilag elmondanák nekünk, hogy az elmúlt években hány külföldi munkavállalót hoztak be Magyarországra, olcsó munkavállalót azért, hogy Magyarországon alacsonyan tudják tartani a béreket. Tegnap hírt - ugyebár, évek óta megváltoztatták, a Statisztikai Hivatal már nem közöl létminimumadatokat. Azt hiszem, 2015-ben törölték el, hogy a Statisztikai Hivatalnak, a KSH-nak kelljen erről bármiféle kimutatást adnia, hogy mennyiből lehet ma Magyarországon megélni; és a minimálbér kevesebb összeget mutat jó néhány ezer forinttal, most 95 ezer forintról beszélünk, hogy egy embernek ahhoz, hogy elég szerény körülmények között meg tudjon élni egy hónapban, 95 ezer forint nettó jövedelemmel kellene rendelkeznie.

Hogy hogyan élnek a magyar családok, és mihez tudnak hozzájutni, arról is beszéljünk már, mert Latorcai képviselő úr is elmondta, hogy egy költségvetés nem csak számokból áll, a számok mögött igenis emberek vannak, családok vannak, és hogy meg tudnak-e élni, jól érzik-e magukat vagy sem. Tisztelt Férfi Képviselőtársaim! Szoktak önök boltba járni? Szoktak? Akkor tudniuk kell, hogy ma mennyibe kerül egy liter tej, egy kiló sertéshús az áfacsökentés után, mennyibe kerül egy kiló zöldség. Tudják, egy húslévest most már drágábban lehet megfőzni, mint ha egy pörköltet színhúsból elkészítetek. Veszek két szál zöldséget, és 600 forintot fizetek a boltban. De nagyon sok mindenről beszélhetnék, hogyan szabadultak el Magyarországon az árak. *(Böröcz László felé:)* Nevetheti, képviselő úr, úgy látom, hogy ön nem szokott boltba járni, vagy annyira nem okoz problémát, mert azért mondjuk azt is, hogy mi egy egészen jól fizetett alkalmazottai vagyunk az államnak, és ha mi bemegyünk a boltba, azért nekünk akkora problémát... *(Böröcz László tapsol.)* Meg is kell tapsolni, mert ez így van, ki kell mondani, képviselő úr! De azoknak az embereknek, akik minimálbéren vannak bejelentve *(Böröcz László: Nem mond igazat, képviselő asszony.)*, elég komoly problémát okoz nekik a mindennapi megélhetés.

Lehet a számokkal trükközni, képviselő úr, meg lehet nem elismerni, hogy hogyan szabadultak el az árak a boltokban, csak tudja, az a fajta rejtett áremelkedés - mert van egyfajta normális áremelkedés is, amit okoz, mondjuk, a benzinár növekedése, amit önök engednek évről évre elszabadulni, de van egy másik fajta, rejtett áremelés. Nem tudom, tudják-e, hogy egy félliteres tejfő már csak 330 gramm? Sőt, most már van olyan tej, amelyik nem egy liter, hanem 0,9 liter. Így szokták a rejtett áremelést megcsinálni a boltokban a vállalkozók. Vagy ha visszatérünk arra, hogy volt önöknek egy kezdeményezése, a vasárnapi boltzár,

lassan meg fog valósulni, mert annyira nincs munkaerő a boltokban. Sőt, államtitkár úr, majd remélem, bevallja, hogy a vidéki településeken hány ezer kisboltot kellett csak azért bezárni, mert már képzelenség fenntartani. Nem tudják fenntartani, nemcsak a munkaerőhiány miatt, hanem egyszerűen lehetetlen most már kigazdálkodni azokat a költségeket a vállalkozóknak, hogy normálisan tudják működtetni.

És itt kitérhetünk arra, hogy hogyan veszítik el azok a vidéki települések az alapvető szolgáltatáshoz való jogukat az önök hibás gazdaságpolitikája miatt. Ezekről önök nem beszélnek. A szolgáltatásoknál nemcsak arról beszélünk, hogy tud-e boltba elmenni az ember, hanem van-e megfelelő egészségügyi ellátás, van-e megfelelő háziorvosi ellátás, van-e megfelelő védőnői ellátás, van-e megfelelő oktatási rendszer az adott településen, tud-e egyáltalán tömegközlekedni a településről. És ha megnézzük a vidéki Magyarországot, akkor nagyon jól tudjuk, hogy minél kisebb településről beszélünk, annál nagyobb, súlyosabb problémákról beszélhetünk.

A Megyei Jogú Városok Szövetségének van egy felmérése. Nem az idén készült, hanem két-három évvel ezelőtt, és erről már beszélt Lázár János képviselőtársuk is - 3200 település van Magyarországon -, hogy a következő időszakban, ha valami csoda nem történik, tíz éven belül 800 település fog eltűnni Magyarország felszínéről. *(Gyopáros Alpár: Köszönhetően...)* Képviselő úr, tíz év után már neveltséges erre hivatkozni, hogy mit köszönhetnek. Szerintem maguknak köszönjék meg. Amikor önök arról beszélnek, hogy hogyan támogatják a családokat, jöjjenek el vidéki településekre *(Közbeszólások a kormányparti padsorokból, köztük Szászfalvi László: Ott élünk!)*, utcahosszak vannak üresen csak azért, mert menekülnek ebből az országból a fiatalok. Nézzék meg, hogyan nyilatkoznak a mai fiatalok, a 18 évesek, hogy hogyan akarják ezt az országot itt hagyni! Tudják, legtöbb esetben már nem az az oka, nem a megélhetési problémákat hozzák fel fő szempontként, hanem azt a politikai helyzetet, azt a kiszolgáltatottságot, ami Magyarországon eluralkodott.

(Dr. Latorcai János felé:) Képviselő úrra hivatkozom megint, azt mondta, hogy a jövő évi költségvetésben addig ér a takaró, ameddig kell - nem pontosan így fogalmazta a képviselő úr. Csak tudja, képviselő úr, egyeseknek irtózatosan nagy ez a takaró, míg másoknak meg csak egy picike kis szöglet jut. Mészáros Lőrinc takarója, Tiborcz Istvánnak, Garancsi Tibornak, és reggelig sorolhatnánk azokat a vállalkozókat, iszonyatosan nagy takarója van a mi adófizetői pénzünkéből, míg másoknak lehet, hogy még egy darabka kis takaró sem jut.

Ez a költségvetés ugyanúgy egy igazságtalan, a magyar családok többségével nem foglalkozó költségvetés, és azokra a problémákra - amelyeket legelőször elsoroltam, hogy az oktatás helyzete, az egészségügy helyzete, a lakhatás kérdése és a fiatalok elvándorlása - egyetlenegy sora nem ad választ évek óta, államtitkár úr.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

(9.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt az előre bejelentett felszólalóknak megadnám a szót, felszólalásra jelentkezők soron kívül Banai Péter Benő államtitkár úr. Megadom a szót, parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nehéz a 2020-as költségvetés kapcsán képviselő asszony hozzászólása után mit mondani, hiszen leegyszerűsítve akár azt is kérhetném, hogy nézzük meg a megelőző évek költségvetési vitáinak jegyzőkönyvét, és ezekből kiolvashatjuk, hogy valósak-e azok az állítások, amelyeket képviselő asszony megfogalmazott, vajon ezek az állítások ténytámaszokkal alá vannak-e támasztva vagy sem, illetve meghallották-e az ellenzéki képviselők azokat az állításokat, érveket, amelyeket a kormányzati oldalról, a kormányzati gazdaságpolitikát támogató kormánypárti sorokból a tisztelt képviselők elmondtak.

Sajnos azt kell mondjam, hogy mintha parttalanul vitatkoznánk éveken keresztül; ugyanazok az érvek kerülnek elő ténybeli alátámasztás nélkül. Hadd említsem azt, hogy a tegnapi napon Tóth Bertalan elnök úr szó szerint ugyanúgy kezdte a hozzászólását, mint a 2018-as költségvetés vitájánál, tehát gyakorlatilag elővették a korábbi hozzászólást, és azt kezdte el elnök úr mondani, és ugyanezeket hallom képviselő asszony hozzászólásában is.

Ezek után engedjék meg, hogy néhány konkrétumra reagáljak. Az első dolog ahhoz kapcsolódik, hogy vajon célszerű-e, logikus-e fél évvel a költségvetési törvény, illetőleg a hozzá kapcsolódó adószabályok és költségvetést megalapozó szabályok előtt a tisztelt Országgyűlésnek az említett javaslatokat megvitatni és elfogadni. Érvként az hangzik el, hogy még nem is ismerjük a zárszámadás számait, az hangzik el, hogy olyan költségvetés születik meg, amelyet aztán majd a kormány így-úgy módosít.

Nézzük a tényeket! Először is: a 2018-as gazdasági év számai ismertek. Mind a Magyar Államkincstár, mind a Statisztikai Hivatal, mind az Eurostat honlapján a magyar gazdaság teljesítményére, az államháztartás mutatóira vonatkozó adatok ismertek, nyilvánosak. Ezeket egyébként a 2019-es költségvetési folyamatok bázisaként és így a 2020-as költségvetési tervezet alapjaként a benyújtott törvényjavaslatban is bemutatjuk.

A második dolog, ami e kapcsán fölmerül, hogy úgyszólván egy olyan költségvetés születik, amelyet aztán több alkalommal kerül módosításra. Képviselő asszony említette a 2018-as költségvetés nagy hiányszámát. Akkor természetesen hadd mondjam el, hogy a tavalyi költségvetési törvény egyetlen egyszer sem módosult. Törvény

módosítására az Országgyűlés jogosult. Olyan nem lehetséges, hogy a kormány saját hatáskörben, ahogy képviselő asszony fogalmazott, rendelettel vagy határozattal módosítja a költségvetési törvényt. Erre a hatályos törvények nem adnak lehetőséget. S hozzáteszem, hogy ha a kormány olyasmit csinálna, ami a törvényi kereteken túlmutat, akkor az Állami Számvevőszék a zárszámadási beszámolójában ezt bemutatná. Én ilyenről nem tudok. Ha képviselő asszony azt tartja problémának, hogy a kormányzat a törvényi kereteken belül élt a forrásfelhasználási lehetőséggel, akkor azt tudom elmondani, hogy ez nem a Fidesz-KDNP kormányzása alatti gyakorlat, hanem a korábbi években is az volt a gyakorlat, hogy a költségvetési törvény keretein belül kell gazdálkodni.

A nagy probléma az, ha egy adott kormányzat nem az Országgyűlés által elfogadott költségvetés keretein belül működik. De képviselő asszony pontosan tudja, hogy az előző évtizedben volt hat egymást követő év, amikor Magyarországon az államháztartási hiány az Európai Unióban a legnagyobb vagy a második legnagyobb volt; egyszerűen a kormány kilépett az Országgyűlés által meghatározott keretek közül.

S ha képviselő asszony a '18. évet és a nagy pénzforgalmi hiányt említette, akkor azt is a nyilvános adatokból megismerhetik, hogy a kormányzat az európai uniós támogatásokat megelőlegezte, emiatt föl vállalt olyan plusz pénzforgalmi kiadásokat, amelyek az Országgyűlés által meghatározott uniós módszertan szerinti hiány keretein belül voltak - természetesen el szeretném mondani, hogy a 2,4 százalékos hiánycélhoz képest 2,2 százalék volt GDP-arányosan a hiány -, és ezen megelőlegezés mellett is tudtuk csökkenteni az adósságrátát. Én azt gondolom tehát, hogy az a gyakorlat, amelyet a kormányzat az elmúlt években folytatott, biztatásra ad okot vagy bizalomra adhat okot a tekintetben, hogy a törvényi kereteket a kormányzat tiszteletben fogja tartani, és amennyiben a 2020-as költségvetési törvényt az Országgyűlés elfogadja, a kormányzatnak kutya kötelessége ezen kereteken belül gazdálkodni.

Ami képviselő asszony további állításait illeti: demográfiai ügyek. Latorcai János alelnök úr, azt gondolom, egyértelműen szólt arról, hogy milyen víziója van a kormánypártoknak, milyen víziója van a kormányzatnak, és milyen vízió vezette a kormányzatot akkor, amikor a családok támogatását növelte a 2020-as költségvetésben. Alelnök úr pontosan fogalmazott, idézte a termékenységi rátát, és azt is elmondta, hogy van még teendőnk.

Képviselő asszony a termékenységi ráta mellett az élveszületések vagy az új gyermekek születésének számát említette. Ez egy régi vita, és kicsit rosszul érzem magam, hogy föl kell idézni azt, hogy a megszületett gyermekek száma két tényezőtől függ: az egyik a szülőképes korú nők száma, a másik pedig a termékenységi szám. Az egy sajnálatos dolog, hogy a szülőképes nők száma csökken. Na de, képviselő asszony, visszamenőlegesen nem tudjuk megduplázni az 1980-

ban született gyerekek számát! Ezt sem a magyar kormány nem tudja megcsinálni, sem a világ egyik kormánya nem tudja megcsinálni. Mit tudunk akkor tenni? Azt tudjuk tenni, hogy olyan ösztönzőket javasol a kormányzat, illetőleg a tisztelt Országgyűlés, amelyek azt eredményezik, hogy a gyermekvállalás ne jelentsen gazdasági ellehetetlenedést.

Engedje meg, hogy itt összekapcsoljam a demográfiai dolgokat azzal, amit önök úgy fogalmaznak meg, hogy a társadalmi szétszakadást támogatja a költségvetés. Képviselő asszony talán úgy fogalmazott, hogy vannak olyan személyek, akiknek kicsi a takarójuk, vannak, akiknek nagyobb. A tegnapi napon is többször elhangzott, hogy a szegényebb rétegek egyre rosszabbul élnek, és a gazdagok gyarapodását a szegényebbek fizetik meg. Csak az a baj, hogy ezen állításokat a tények megcáfolják, jobban mondva a baj az önök szempontjából az, hogy az állításaikat tényekkel nem támasztják alá.

Hadd idézzem fel azt, hogy a minimálbér összege hogyan alakult, s ne csak a nominális számokat nézzük, hanem nézzük meg a minimálberek reálértékének változását. 2002 és '10 között a minimálbér reálösszege 5,8 százalékkal növekedett azon személyek esetében, akiknek nem volt gyerekük. 2010 és '19 között ez a növekedés 36,1 százalék. Tehát amikor szétszakadásról beszélnek, a minimálbér esetén azoknál, ahol nincs gyermek, 2002 és '10 között 5,8 százalékos növekedés volt, 2010 után 36,1 százalékos.

Nézzük meg, hogy mi a helyzet azokkal a családokkal, akik gyermeket vállalnak! Képviselő asszony, ha ön fontosnak tartja azt, hogy gyermekek szülessenek, akkor nézzük meg, hogy mit tett e tekintetben a kormányzat, mondjuk, azoknál a csoportoknál, azoknál a személyeknél, akiknek a legalacsonyabb a jövedelme. 2002 után egy gyerek esetén egy minimálbéres reáljövédelme 2 százalékkal csökkent, 2010 után a növekedés 49,8 százalék, majdnem 50 százalékos növekedés. (Közbeszólás a Fidesz soraiban: Ez szép! - Szászfalvi László: Miről beszélünk?) Nem mondom el a kétgyerekeseknél... De, elmondom a kétgyerekeseknél! (Közbeszólások. - Az elnök csenget.) A kétgyerekeseknél 2002 után 8,7 százalékos reálkereset-csökkenés volt, 2010 után 91 százalékos növekedés. A háromgyerekeseknél, akik minimálbért keresnek, 2002 és '10 között 7,6 százalék a reáljövedelem-csökkenés, 2010 után 99 százalékos a növekedés.

(9.10)

Képviselő asszony, ezek a számok azt mutatják, hogy a legalacsonyabb keresetű személyek esetében is a reáljövedelem sokkal nagyobb mértékben növekedett 2010 után, mint 2010 előtt, illetve azon személyeknél, akik gyermekeket neveltek 2010 előtt, a reálkeresetük csökkent, míg 2010 után a keresetük jelentősen bővült, növekedett. Természetesen e tekintetben is van még feladatunk, de azt gondolom, hogy a keresetek növekedésére a gazdaság teljesítményének arányában kerülhet sor.

A demográfiai tételek kapcsán, engedje meg, képviselő asszony, hogy megkérdezzem, honnan származik az az adat, amely a szülőképes nők hazai, illetve országhatáron kívüli létszámára vonatkozik. Előttem itt van az Eurostat adatsora, hadd idézzek ebből! Más EU-tagállamokban élő állampolgárok száma népesség arányában: Magyarországon 4,5 százalék, Szlovákiában 6 százalék, Lengyelországban 6,3 százalék, Észtországban 7 százalék, Bulgáriában 10,4, Horvátországban 10,7, Lettországon 11,1, Litvániában 11,6, Romániában 14,9 százalék. Az újonnan csatlakozott közép-kelet-európai országok közül két országnál kisebb ez a mutató: Szlovéniánál 3,3 százalék és Csehországnál 1,6 százalék. Tehát arról tudunk beszélni, hogy a 2004-es európai uniós csatlakozás után a négy szabadságelv részeként a munkaerő szabadságának érvényesítésével sokan külföldön vállaltak munkát. De az állítás az, hogy Magyarországon ezen 11 közép-kelet-európai ország között ez az arány nem kiugró, a harmadik legalacsonyabb.

Természetesen azon dolgozunk, hogy minél többen itthon találják meg a számításukat. Képviselő asszony úgy fogalmazott, hogy azok között, akik külföldre mennek, az elhatározásuknál nem a gazdasági környezet a meghatározó. Én abban bízom, hogy ezek szerint sokan érzékelik, hogy a gazdaság bővülése együtt jár a keresetek növekedésével is. Itt megint hadd mondjak számokat, ha sokszor az önök padsoraiból a béremelkedést illeti kritika. Megint reál- és nettó keresetek változását hadd említsem! A 2013-as növekedési fordulat óta 2013-ban 3,1 százalék volt a reálkeresetek növekedése, '14-ben 3,2 százalék, '15-ben 4,4 százalék, '16-ban 7,4 százalék, 2017-ben 10,3 százalék és 2018-ban 8,3 százalék. Azzal kalkulálunk, hogy ez a jelentős reálkereset-növekedés 2019-ben és reményeink szerint 2020-ban is megvalósul. Tehát azt gondolom, hogy ha képviselő asszony fontosnak tartja, hogy a reálkeresetek növekedése azt eredményezi, hogy egyre többen tudják megtalálni a számításukat Magyarországon, akkor a 2020-as költségvetésben is talál olyan elemeket, amelyeket támogatni tud.

Ami a hitelügyeket illeti, a képviselő asszony úgy fogalmazott, hogy ha valamilyen gazdasági válság következne be, akkor ennek jóval negatívabb hatása lehetne, vagy közel olyan hatása lehetne (*Bangóné Borbély Ildikó: Súlyosabb!*), súlyosabb, mint a 2008-09-es gazdasági válság idején. Engedje meg, hogy ezzel az állításával vitatkozzak, és két dolgot említsek meg! Az első, hogy tudjuk, hogy a 2008-09-es válság a magyar lakosságon, a magyar családokon azért ütött akkorát, amekkorát ütött, mert a lakosság jelentős része devizában volt eladósodva. Az egyik lényeges dolog az, hogy ma jogszabály alapján devizában csak az a személy adósodhat el, akinek a jövedelme is devizában áll rendelkezésre, devizaforrásai vannak. Tehát egy jelentős kockázati faktort ez a változtatás kiütött. A másik nagyon lényeges dolog pedig az, amiben a kormányzat és a jegybank közösen lépett fel, és a jegybank hozott egy olyan szabályozást, amely az úgynevezett adóssághék keretében lehetetlenné teszi azt,

hogy valaki, mondjuk, forintban olyan mértékben adósodjon el, amely eladósodás aztán a jövedelméhez képest túlzottan magas törlesztőrészlet-fizetést tenne szükségessé. Tehát megvannak azok a jogszabályi garanciák, amelyek egy ilyen gazdasági probléma esetén sokkal ellenállóbbá teszik a magyar lakosságot és ezáltal a magyar gazdaságot is.

Ha képviselő asszony az esetleges negatív világgazdasági eseményekre hívja fel a figyelmet, akkor, azt gondolom, hogy a jövő évi költségvetés erre is kíván reagálni. Kétségtelen, hogy a gazdasági ciklusok nem tartanak végtelenségig, a gazdaság természete olyan, hogy felívelő és leszálló ágak vannak. Épp ezért a jövő évi költségvetésben alacsony hiánnyal és a GDP 1 százalékát kitevő tartalékokkal számolunk. De ezzel együtt is úgy gondoljuk, hogy mind az említett bőrvékedés, mind az Unió átlagát meghaladó gazdasági növekedés és ennek köszönhetően például az oktatás vagy az egészségügy többletkiadásai teljesülni tudnak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr reagálását, válaszait. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Kovács Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportból. Megadom a szót, képviselő úr.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a családok költségvetésén belül néhány szót szóljak a szociális helyzetről. Kicsit későn érkeztem, de Bangóné képviselőtársam felszólalását hallgatva mégiscsak az jut az eszembe, hogy ez a kormány a családokat szeretné támogatni mindazzal a demográfiai hullámmal, amiről beszélünk, a szülőképes nőkkal és nem azt, amit ők, illetve a régi-új vezetőjük tegnap nyilvánkozott, hogy a bevándorlókat be kell fogadni, velük kell a gazdaságot megerősíteni és azokra kell fordítani azokat a támogatásokat, amelyeket ez a költségvetés a családoknak, a gyermekes családoknak és minden olyan magyar családnak szán, akik tesznek azért, hogy a magyar gazdaság fennmaradjon. Azt gondolom, hogy ez az alapvető különbség az ideológiában: a mostani kormány a magyar nemzet fennmaradásának lehetőségét vizsgálja támogatásokon keresztül, akár a gazdaságvédelmi akcióterv kidolgozásával, akár a családtámogatási rendszer szélesítésével, növelésével.

Nézzük meg a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatását, hiszen azt gondolom, ez is egy olyan vita jelenleg az ellenzék és a kormánypárt között, amely egészen 2012-ig nyúlik vissza. Akkor a kormány úgy döntött, hogy az egészségkárosodott emberek nyugellátása ne a nyugdíjkasszából kerüljön folyósításra, hanem hozzon létre egy másik kasszát, amelyből ez finanszírozható. Ehhez viszont az embereknek egy fordított arányos vizsgálatát vezette be, amikor nem az egészségkárosodás mértékét, hanem az egészségmegmaradás mértékét méri, és ahhoz még hozzátesz egy komplex vizsgálatot, rehabilitációs és

szociális háttér vizsgálatával. Így az emberek nem az egészségkárosodásból kiindulva egyfajta nyugdíjban részesülnek, hanem a megmaradt egészségállapotuknak megfelelően lehetőséget kapnak a rehabilitációra, ki-ki korának megfelelően, hiszen azóta már változott ez a törvény, és a saját jogú nyugdíjkorhatárhoz közeledve öt éven belül már semmiféle felülvizsgálatra nem kell menni.

Tehát mondjuk úgy, hogy jelen pillanatban az 59 éves férfiaknak és az 58 éves nőknek garantálva van az a fajta rehabilitációs nyugdíj, amely biztonságossá teszi, de nem zárja ki őket abból a rendszerből, amely jelen pillanatban több mint 365 akkreditált munkáltatónak körülbelül 31 ezer munkavállalóját jelenti, hogy belépjenek abba a rendszerbe, és ez a költségvetés, ez a kormány 2020-ra 1,5 milliárddal többet is tesz a rendelkezésre álló forráshoz. Nemhogy nem engedjük el tehát ezeknek az embereknek a kezét, hanem folyamatosan nyomon követjük, és megpróbáljuk az ő életminőségüket azzal a fajta foglalkoztatási lehetőséggel biztosítani, amelyet rehabilitációnak hívunk.

Engedjenek meg nekem egyetlenegy példát, hogy az egészségkárosodást és az egészségmegmaradást szemléltessem! Ha egy közgazdásznak, ne adj' uramisten, amputálni kell a lábát, tehát szerzett fogyatékossága lesz, de az épített környezete, a munkahelye teljesen akadálymentes, akkor ő gyakorlatilag száz százalékban tudja végezni a munkáját. Tehát az egészségkárosodás mértéke zavarja ugyan, mert valóban műlábbal és egyéb eszközökkel kell élnie, de magát a munkaviszonyát, illetve a közgazdasági gondolkodását nem. Ha ugyanez az ember esetleg kamionsofőr, akkor pedig százszázalékos rokkantságról, nulla egészségmaradványról beszélünk. Tehát a foglalkoztatásának, a végzettségének megfelelő rehabilitációról is beszélhetünk, a megváltozott munkaképességű embereknek ez a komplex vizsgálata ezt is jelenti, hogy személyre szabottan kell ezt megtenni.

(9.20)

Tehát summa summarum, a 2020-as költségvetés nagymértékben odafigyel, és másfél milliárd forinttal emeli is ezeknek a munkavállalóknak a lehetőségeit.

Az ápolási díjról és a gyermekek otthongondozási díjáról engedjenek meg néhány szót. Ebben is nagy a vita, és fel kell hogy idézzem - bár az ellenzékiek mindig felháborodnak, hogy ebben a vitában azt mondjuk, hogy ők nem vettek részt -, az ápolási díj mértékének - idézőjelben - kierőszakolása, lobbizása ellenzéki formációkban nagyon nagy hangot kapott, és amikor a kormány ezt előterjesztette és szavazni kellett róla, akkor pedig sípbal, dobbal, nádihegedűvel, mindenféle szírényával akadályozták meg, hogy megszavazzuk, de ezt a kormánypárt felelősen akkor is megszavazta, és azoknak a súlyosan beteg gyerekeknek az ápolási díját 100 ezer forintra emelte, a 2020. évben pedig ez már 123 910 forint lesz, és minden évben emelkedik 5 százalékkal, amíg utol nem éri a normál minimálbért.

Tehát azt gondolom, hogy az ápolási díj és a gyermekek otthongondozási díja is egy olyan új, de ugyanakkor felelős gondolkodást mutat a kormány részéről, amely a 18 év alatti ápolásra szorult hozzátartozójának a teljes munkaidőben foglalkoztatott hozzátartozóját illeti.

A szociális fenntartó támogatásáról egy-két gondolatot engedjenek meg. Nagyon fontos, hogy a támogatott lakhatás tekintetében a kitagolt intézmények lakói egy olyan környezetbe kerülnek, ahol az életminőségük jobb, és a helyi társadalmi interakciójuk, integrációjuk biztosítva van, hogy minél jobban hasznos tagjának érezzék a társadalmon belül magukat. Nagyon fontos, hogy van olyan megoldás, ahol a kitagolt lakásotthonokban - most támogatott lakhatásnak hívjuk - maga a fenntartó akar egyfajta nappali szolgáltatást nyújtani, de az eredmények alapján úgy néz ki, hogy nem váltja be a hozzáfűzött reményeket. Viszont egy nagyon nagy újítás, és azt gondolom, hogy a nappali intézmények, vagy azok a civil szervezetek, amelyek a támogatott lakhatásba kitagolt emberek nappali ellátását jelentik, gyakorlatilag ebben az esetben kettős finanszírozás van a szó jó értelmében véve, hiszen megkapja a támogatott lakhatási normatívát az az intézmény, ahol lakik, ahol jogviszonyban van, és megkapja a normatívát arra az óraszámra, ahova kimegy a kliens, és a nappali idejét a foglalkoztatásban, kreatív munka és egyéb terápiás jellegű foglalkoztatásban eltölti. Ez nagyon fontos, mert a tapasztalatok azt mutatják, hogy saját foglalkoztatójában nem működik olyan rentábilisan ez a dolog, mint ahogy már tapasztalt, akár rehabilitációs intézményben, akár fogyatékosok nappali intézményében vagy pszichiátriai nappali intézményben, tehát már tapasztalattal rendelkező intézménybe kerül ki a kliens. Ezáltal, azt gondolom, a többlettámogatás, a nappali intézményre lehívható normatíva egy nagyon nyugodt, biztonságos foglalkoztatást és életminőséget biztosíthat akár a fogyatékosoknak vagy más betegségben szenvedők tekintetében.

A gyermekétkeztetésről engedjenek meg néhány szót. Azt gondolom, hogy az a 82,5 milliárd forint, ami 2020-ban rendelkezésre áll az intézményi étkezési térítési díjra, magyarul minden egyes gyermek, aki intézményi jogviszonyban van, teljesen ingyen kapja az étkezést, amennyiben a szociális rászorultsága miatt jogosult, és mindenki, aki a szünidőben, tanítási szünetben kéri, azoknak is természetesen a kormány ebből a forrásból biztosítja azoknak az embereknek, gyerekeknek az étkeztetését, a melegétkeztetését, akik kéri. Ezt az önkormányzatok bevonásával oldja meg a kormány, s azt gondolom, hogy nincs mit szégyenkezni, hiszen az a vád, hogy szünidőben sem tud étkezni a gyermek, már több mint öt éve rendelkezésre áll, s még egyszer mondom, hogy 2010 óta a legmagasabb összeg, 82,5 milliárd forint áll rendelkezésre a gyermekek étkeztetésére.

Néhány gondolatot engedjenek még meg a nevelőszülői hálózat fejlesztéséről. Itt 500 millió forint

többletforrás van a költségvetésben a nevelői oktatásra, a nevelőszülők oktatására, hiszen az első és legfontosabb feladata az államnak a gyermekvédelem tekintetében, hogy a gyerekeket minél tovább tartsa azokban a családokban, ahova beleszületett. Nagyon fontos, hogy nem lehet anyagi helyzet miatt egyetlen gyermeket sem kiemelni a családból, viszont ha kiemelünk, akkor van állami intézmény, ami az ellátását biztosítja, a gyermekek átmeneti otthona - vagy ha esetleg valamilyen betegséggel született vagy küszködne, akkor pedig a betegségének megfelelő bentlakásos intézmény is rendelkezésre áll -, de a legfontosabb mégiscsak az, hogy a gyermekeikről lemondott szülőknél a nevelőszülői hálózatot erősítsük meg, hiszen a gyermekeknek a családi viszonyban, a családi környezetben való nevelkedése a legoptimálisabb az életminőségéhez, illetve a fejlődéséhez. Tehát a költségvetés erre is áldoz, és a nevelőszülők jobb felkészülése biztosítja azt a fajta szakmaiságot, amely a gyerekek neveléséhez szükséges, hiszen a nevelőszülők foglalkoztatási jogviszonya is bevezetésre került már.

Azt gondolom, nagyon röviden, engedjék meg, összefoglalva, a családok támogatása, ezen belül a szociális intézményben élő embertársaink, családjaink, családtagjaink számára is emelkedést és költségvetési forrásemelkedést biztosít a 2020-as költségvetés. Én megköszönöm a kormánynak az előterjesztést, s arra kérem minden képviselőtársamat, hogy támogassa ezt a költségvetést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Oláh Lajos képviselő úrnak, a Demokratikus Koalíció képviselőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt államtitkár úr, engedje meg, hogy először önt biztassam arra, hogy ha úgy érzi, hogy jogtalanul támadják a Gyurcsány- és Bajnai-kormányokat, akkor kérje ki magának, hiszen abban az időszakban felelős beosztást viselt a költségvetés témájában. Tehát nyugodtan válaszoljon képviselőtársainak, ha ilyen kérdések merülnek fel; azt gondolom, ez a korrekt hozzáállás.

Beszél a bérekről. 2020-ban már csak Bulgáriában lesznek alacsonyabbak a jövedelmek, ráadásul a megtermelt javakból Magyarországon nem a munkavállalók részesülnek erőteljesebben, 5 százalékkal maradt el a reálbérek növekedése a termelékenység növekedésétől. Tehát lehet a számokkal zsonglőrködni, még egyszer mondom, 2020-ra Európában már csak Bulgáriában lesznek alacsonyabbak a jövedelmek. *(Bajnai Péter Benő közbeszól.)* Államtitkár úr, azt tudom önnek mondani, ön azt mondja, hogy mindig ugyanazok a kérdések merülnek fel egymás után, minden évben. Igen, önök mindig ugyanazokat az embereket hagyják az út szélén, önöknek nem érdekesek azok, akik nehéz sorban vannak, önök azok-

nak adnak általában, akiknél bíznak abban, hogy elmennek szavazni, és csak nekik adnak. Azok, akik már szavazni se járnak el, mert reménytelennek látják a helyzetüket, őket meg ott hagyják az út szélén.

Most, amikor zajlik ez a költségvetési vita, most is gyerekes családok kerülnek az utcára. A Nyugatinál és a Keletinél megnyílt kormányablak egy év után bezár, mivel munkaerőhiány van. A metróban 35 fokos meleg van. Ezek azok a körülmények, amikkel szembesülünk akkor, amikor tárgyaljuk a költségvetést. Traumatológusok válságtanácskozást hívtak össze, mert nem látják biztosítottak a betegek ellátását. Persze, nyugodjon meg mindenki, a stadionok épülnek, és ezek a remek edzőközpontok pedig ki vannak tömve pénzzel rendszeren. Nem véletlen tehát, amikor ilyen körülmények vannak, hogy Erzsébet- és Terézváros lakói úgy érzik, hogy a kormány elárulja és cserben hagyja őket. A Péterfy Kórházban nagyon régóta várják, hogy legalább egy konkrét ígérvényt kapjanak már arra, hogy az igazgató által megmondott összeg, ami nagyjából az ingatlanoknál egy 15 milliárdos fejlesztést jelent, az eszközöknél egy 6 milliárdos fejlesztést, lássák már, hogy mi történik, és ne csak ilyen elvont, mega új kórházakról beszéljünk, amit valamiféle ingatlanmutyis területen próbálnak önök felépíteni. Van pénz mindenféle intézetre, amitől Kásler miniszter úr biztos jól érzi magát, de nincs pénz kézfertőtlenítésre.

A parlafű másfél millió embert érint ma Magyarországon, tisztelt képviselőtársaim, nulla védekezés van. A kár, amely az agráriumban, a turizmusban, a gyógyszerekre kifizetett pénzben mérhető, sok tíz milliárd. Egy népmese van program helyett, amelyik nem határoz meg konkrét számokat, hogy mit kellene elérni, hogy ez a másfél milliárd ember ne szenvedjen. Nem határozzák meg, hogy milyen pollenszámot szeretnének elérni jövőre, öt év múlva, tíz év múlva.

(9.30)

Az állami vállalatoknál nincs meg az a pénz, hogy legalább a saját törvényi kötelezettségüket tudják teljesíteni a kaszálás tekintetében, beszélhetnénk akár a MÁV-ról, a Közútról vagy a nemzeti parkokról is.

Nincs megfelelő orvosi kapacitás a parlafű-allergiásoknál, hihetetlen sorban állás van, gyakran már el se mennek, hanem magukat gyógyítják, ami a lehető legrosszabb.

Erzsébet- és Terézvárosban van az úgynevezett bulinegyed. Az önkormányzatnak több mint 500 millió forintba kerül csak a takarítás. Évek óta kérem önöket, hogy adjanak arra több pénzt, hogy ha az állam sok milliárdot kap ebből a bulinegyedből, akkor adjanak vissza az önkormányzatnak, és adjanak vissza egyébként az ott lakóknak, hogy tisztességes körülmények között tudjanak élni annak ellenére, hogy hajnalig megy a dajdajozás. 1-1 milliárd forintnyi pluszforrást biztosítsanak az ottani költségekre.

Emelni kell a felügyeleti díjat. Talán önöket is meglepi az a szám, hogy a 24 óra után nyitva tartó helyiségek, kocsmák összesen 15 millió forintot fizetnek

be a közös kasszába. Nevetséges. Ne legyen máximalva az iparűzési adó százalékában ez, és az egész összeget növelni kellene.

Erzsébet- és Terézváros lakóit az érdekli, hogy lesz-e több pénz társasház-felújításra, lesz-e több pénz energiahatékonysági növelésre.

Szeretnénk, ha olyan színházi pályázati rendszer lenne, ami nem csak az állami vagy önkormányzati műhelyek támogatására lenne jó.

Adjon a kormány arra pénzt, hogy ne haljon meg ennyi ember légszennyezésben, egy olyan dologban, ami elkerülhető lenne. Legyen minden évben betervezve a pénz elektromos buszok cseréjére országosan is, de itt Budapesten különösen. Szeretnénk azt, hogy legyen pénz arra, hogy a 18 év alatti fiatalok ingyenesen utazhassanak a közösségi közlekedésen. Legyen végre valódi pénz önkormányzati bérletfejlesztésre és tisztességes hajléktalanellátásra.

Végül, minden diák egyenlő. Elfogadhatatlan, hogy az egyházi iskolákban több pénzt kapnak egy gyerek után, ez ellentétes az alkotmány szellemiségével. Fontos, hogy minden gyerek után minden iskola ugyanazt az ellátást kapja, ugyanazt a dologi ellátást. Ezért azt szeretném kérni önöktől, hogy a költségvetésben ezt is rakják helyre.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szászfalvi László képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP frakciója nevében én két olyan fontos területről szeretnék beszélni, amely számunkra rendkívül fontos: az egyik a nemzetpolitika területe, a másik pedig az egyházpolitika területe.

Engedjék meg, hogy néhány gondolatban beszéljek a nemzetpolitikáról, néhány gondolatban először az elvi részéről, majd pedig a költségvetési összefüggéseiről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt nyolc-kilenc esztendőben Magyarországon a nemzetpolitika területén paradigmaváltás következett be, és nyugodtan mondhatjuk és nyugodtan kijelenthetjük azt, hogy az elmúlt időszakban közjogi értelemben a magyar nemzet újraegyesült. Ennek a nemzetegyesítési folyamatnak számos fontos lépése volt. Ilyen volt az Alaptörvény elfogadása, ezt követően a nemzeti összetartozás törvényének, illetve a kettős állampolgárság törvényének az elfogadása, majd újraindítottuk a MÁÉRT-ot, a Magyar Állandó Értekezletet, létrehoztuk a Diaszpóra Tanácsot, illetve megteremtettük a nemzeti jelentőségű intézményrendszert, és ezt évről évre, lépésről lépésre, időről időre tudjuk továbbfejleszteni és kiszélesíteni.

Rendkívül széles nemzetpolitikai programrendszert hoztunk létre az elmúlt esztendőben, és elindítottuk azt a gazdaságfejlesztési programot, amely már

számos külhoni közösségben működik, és az elkövetkezendő időszakban reménység szerint ez tovább tud folytatódni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát elmondhatjuk azt, hogy az elmúlt időszakban jogi, intézményi és gazdasági keretrendszer hoztunk létre, és immár nem pusztán a nemzetegyesítés a kítűzendő cél, hiszen ezt tulajdonképpen elértük, mondhatjuk azt, hanem az elkövetkezendő időszakban a nemzetépítés folyamatát kell tovább erősítenünk. Talán úgy is fogalmazhatnánk, hogy a nemzetépítési folyamatnak az a célja, az a küldetése, hogy az eddig megteremtett jogi, intézményi és gazdasági keretet töltsük meg valóságos élettel, és természetesen ebben rendkívüli jelentősége van a központi költségvetés tárgyalásának, illetve a központi költségvetésnek mint eszközrendszernek.

Ez az élettel való megtöltés a kereteknek, jogi, intézményi és gazdasági kereteknek a valóságos élettel való megtöltése, úgy is fogalmazhatnánk, hogy a magyar-magyar kapcsolatok, a magyar-magyar hálózati kapcsolat létrehozása a Kárpát-medencében, amely közös nemzeti cél, közös nemzetpolitikai és nemzetstratégiai célunk, amelynek a keretében számtalan kisközösség vesz, vehet részt, települési közösségek, civil közösségek, egyházi közösségek, önkormányzatok és természetesen az anyaországi, illetve a külhoni közösségeink felelős politikai tényezői is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát a nemzetpolitika, a nemzetstratégia területén a folytatás, illetve a folytatásban való megújulás igazából véve a cél, illetve a költségvetés célkitűzése is. Magyarul, megőrizni azokat az értékeket, amelyeket az elmúlt nyolc-kilenc esztendőben sikerült létrehozni, megteremteni, megerősíteni ezt a folyamatot, illetve olyan újabb és újabb innovációval eszközrendszert szeljesíteni, olyan újabb és újabb támogatási elemeket találni vagy olyan nemzetpolitikai programokat elindítani, amelyek ezt a nemzetépítő folyamatot tovább tudják erősíteni, tovább tudják segíteni.

Úgy gondoljuk, hogy a 2020. évi költségvetés tervezete komoly garanciát jelent ennek a folyamatnak a továbbépítésére, tovább erősítésére, és Magyarország gazdasági erejére támaszkodva folytatni tudjuk ezt a nemzetépítő munkát.

A Nemzetpolitikai Államtitkárság, illetve a Bethlen Gábor Alap részére a tervezetben, a 2020. évi költségvetési tervezetben biztosított forrásoknak, a 2019. évhez képest több mint 10 milliárd forintos forrásnövekedésnek köszönhetően biztosítva látjuk ezt a fajta folytatást, biztosítva látjuk ennek a nemzetpolitikai, nemzetépítő tevékenységnek a megerősítését és további kiszélesítését.

Engedjék meg, hogy néhány programra felhívjam a figyelmüket, illetve néhány költségvetési fejezetre, amely alátámasztja az imént elmondottakat.

A Nemzeti Együttműködési Alap területén 330 millió forint áll rendelkezésre, külföldön szolgálatot teljesítő egyházi személyek támogatása 420 millió forint, a nemzetpolitikai tevékenység támogatására 5,4 milliárd forint, összesen a Miniszterelnökségnél 9,8

milliárd forint áll rendelkezésre. A különböző tárcánál is rendelkezésre állnak olyan tervezett keretek, amelyekből a határon átnyúló programokat, illetve a külhoni közösségeknek különböző szakmai programjait támogatja a kormányzat. Ebből egyet szeretnék igazából véve kiemelni, ami óriási jelentőségű: a Külgazdasági és Külügyminisztérium keretében a határon túli gazdaságfejlesztési programok támogatására 34 milliárd forint fog rendelkezésre állni a 2020. évi költségvetésben.

Az Emberi Erőforrások Minisztériumában a határon túli felsőoktatási feladatok támogatására 3,3 milliárd fogja segíteni a határon túli felsőoktatást. A Miniszterelnöki Kabinetiroda területén pedig 4,1 milliárd forinttal tudjuk segíteni a nemzetpolitikai célú turizmusfejlesztést. Azt gondolom, hogy ez szintén egy rendkívül fontos előrelépés lesz a következő esztendőben.

A Bethlen Gábor Alap fejezetén 37,8 milliárd fog rendelkezésre állni a következő esztendőben a különböző nemzetpolitikai jelentőségű programok, pályázatok finanszírozására. Azt gondolom, hogy ez megfelelő alapot és garanciát jelent annak érdekében, hogy a nemzetépítő folyamat a következő esztendőben is tovább tud menni.

(9.40)

Engedjék meg, hogy kiemeljem még azokat az infrastrukturális jellegű fejlesztéseket, különösképpen az oktatási fejlesztéseket, amelyek természetesen a határon túli közösségeinkben stratégiai jelentőségűek. Ezen belül hadd emeljem ki a Kárpát-medencei óvodafejlesztési programot, amelynek köszönhetően már több mint száz új és felújított bölcsődét és óvodát adhattunk át, és a program a harmadik ütemmel tud tovább folytatódni a következő esztendőben. Ez a keretösszeg 47,6 milliárd forintra fog emelkedni. Több mint 160 új óvoda és bölcsőde épül, illetve több mint 450 bölcsődei és óvodai intézmény tud megújulni a Kárpát-medencében ebből a költségvetési támogatásból.

Az imént említettem már a határ menti gazdaságfejlesztési programokat, illetve a külhoni gazdaságfejlesztési programokat. A Délvidéken, a Vajdaságban indult el ez először, aztán a Kárpátalján folytatódott, és Erdélyben, Székelyföldön a harmadik eleme is már szintén megindult ennek a gazdaságfejlesztési programnak. Azt gondoljuk, hogy ez egy óriási, stratégiai jelentőségű intézmény, és tovább szeretnénk ezt vinni, folytatni.

Szeretném megemlíteni, illetve kiemelni a „Hátartalanul!” program jelentőségét, hiszen eddig már több mint 300 ezer magyarországi diák ismerkedhetett meg egy-egy külhoni magyar településsel, régióval, természetesen az ott élő fiatalokkal. Ennek is óriási jelentőséget tulajdonítunk. Erre a programra is folyamatosan emeljük a költségvetési támogatást, ami azt jelenti, hogy évről évre egyre több gyermek vehet részt ebben a programban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalásképpen mondhatjuk tehát azt, hogy ez a költségvetés, amely évek óta így jellemezhető, immár nem pusztán egy ország költségvetése, hanem egy nemzeti költségvetés.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy röviden még beszéljek az egyházpolitikát érintő területről. Mindannyian tudjuk, hogy ennek sok eleme van, részben a hitéleti tevékenység, részben a kártalanítási folyamat, az úgynevezett járadékoltatási folyamat költségvetési fedezetéről beszélünk, illetve az egyházi intézményrendszernek, az oktatási, szociális és egészségügyi intézményeknek a költségvetési támogatásáról, valamint azoknak a különböző speciális közösségépítő, vagy vallási-turisztikai vagy kulturális programoknak, örökségvédelmi programoknak a támogatásáról, amelyeket az egyházi közösségek valósítanak meg, akár itt, az anyaországban, akár a külföldi közösségeinkben belül.

Az egyházi közgyűjtemények, közművelődési intézmények támogatása az elkövetkezendő évben emelkedni fog, 3 milliárdról majdnem 3,2 milliárdra. Az egyházi alapintézmény-működés tekintetében szintén egy emelkedésről beszélhetünk, hiszen 10,5 milliárdról 13,5 milliárdra emelkedik ez a támogatás. A járadékkérdés, az átadásra nem került ingatlanok utáni járadékról beszélünk természetesen, ott a valorizáció, a törvényi determináció fog megvalósulni, és erre fog fedezetet biztosítani a költségvetés.

Továbbra is biztosítani fogjuk az 5 ezer lakosnál kisebb településeken szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelemplétkát, valamint szeretném hangsúlyosan említeni a külföldön szolgálatot teljesítő egyházi személyek támogatását, amely terén különösképpen is a Kárpátalján van óriási jelentősége ennek a költségvetési támogatásnak, költségvetési eszköznek.

Az egyházi épített örökség védelme előirányzat szintén növekedni tud az elkövetkezendő évi költségvetésben, hiszen megközelítőleg 1,5 milliárdról majdnem 4 milliárdra tudjuk emelni ezt az összeget. Nyilván itt már az előző időszakban hozott döntéseknek a következménye is beépül ebbe a költségvetési tervbe, különösképpen szeretném kiemelni a kolozsvári Szent Mihály-templom rekonstrukciójának a kormányzati támogatását, amely szintén a jövő évi költségvetésben meg fog jelenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Én azt gondolom, hogy mindezek alapján azt tudjuk mondani, hogy mind a nemzetpolitika területén, mind pedig az egyházpolitika területén, az anyaországi, illetve a külföldi egyházi közösségeink támogatása területén megvalósul az a célunk, hogy az eddig elért értékeinket, az eddig megteremtett értékeinket óvjuk meg, az eddig kialakított jogi, gazdasági, intézményi, intézményrendszerbeli kereteket tudjuk megőrizni, és ezeket ne csak megőrizzük, hanem tovább tudjuk erősíteni, tovább tudjuk szélesíteni, és ezzel a nemzetépítés folyamatát tovább tudjuk a kormányzat eszközeivel, a költségvetés pénzügyi támogatási eszközeivel segíteni.

Tisztelettel kérem, hogy ennek megfelelően támogassuk majd a költségvetési törvény elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hohn Krisztina képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon, amikor a Parlament felé igyekeztem, akkor az jutott eszembe, hogy egy évvel ezelőtt már szerencsém volt részt venni a költségvetés vitájában, akkor még teljesen zöldfülként, és nagyon zavarban voltam. Ma már ez kevésbé van meg, viszont a véleményem most is ugyanúgy megvan.

Még megboldogult polgármester koromban mindig arra vágytam, hogy egyszer majd az ország költségvetésébe én is beleszólhassak, vagy legalábbis véleményt formálhassak róla, hiszen a végeken tapasztaltam a különféle költségvetéseknek az előnyeit, illetve a hátrányait. Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Önök mindig elmondják ennek a költségvetésnek is az előnyeit, de engedjék meg, hogy én mint ellenzéki képviselő, most elmondjam azt, ami szerintem nem annyira jó és nem annyira szép, mint az előbb elmondottak.

Ez a költségvetés nem az, ami minden tekintetben megfelel Magyarországnak, és sajnos nem az, ami megoldja például az oktatás vagy az egészségügy problémáját. 2019-ben is joggal állapítható meg, hogy az oktatás alulfinanszírozott, pedig ennek a területnek is jóval több forrásra lenne szüksége. Ismét elmondhatjuk, hogy az oktatási büdzsé reálértéken csökken, sőt a csökkenés kiemelten érinti a felsőoktatás területét, amelynek az összfinanszírozása összességében is csökkenni fog.

Ha az elmúlt éveket nézzük, az oktatási terület költségvetése a négy-öt évvel ezelőtti szinten van ma is. Ebből az következik, hogy a növekvő nemzeti össztermék mellett folyamatosan zsugorodik az oktatás GDP-arányos ráfordítása. Az oktatásban dolgozó szakemberek bérezéséből hiányzik a leginkább szükséges forrás. Ma egy kezdő pedagógus vagy egyetemi tanársegéd alig több mint 130 ezer forint keresettel rendelkezik, de ugyanúgy forráshiányos az iskolai és egyetemi infrastruktúra is.

Magyarország oktatási rendszere a legtöbb helyen nem képes hozni a XXI. század elvárásait, hiába a benne dolgozók megfeszített munkája. Az oktatás az egyéni és társadalmi felemelkedést lehetővé tevő rendszer, és mint ilyen, egyre nagyobb forrásigénnyel rendelkezik. Olyan oktatás kell, ahol mindegy, hogy az ország melyik szegletében él, milyen társadalmi rétegből jön, vagy melyik település iskolájában tanul, faluban vagy városban, ugyanolyan magas szintű szolgáltatást kell kapnia. Aki hátránnyal jön, annak kompenzálni kell a hátrányát, aki tehetséges, annak gondozni kell a tehetségét.

Nem a tárgyi tudást kell csak elsajátítani a diákoknak, hanem fejlődnie kell a készségeiknek és képességeiknek is, hogy a változó világ változó kihívásainak meg tudjanak majd felelni. Lehet, hogy Magyarország a mérete miatt egyelőre nem lesz a világ legjobb iskoláinak az országa, de arra igenis képes ez az ország, hogy olyan diákjai legyenek, akik később bárhol a világon megállják a helyüket. Képesek vagyunk rá, hogy aki versenyképes tudást és versenyképes béreket akar, annak ne kelljen külföldre mennie tanulni és dolgozni. A hazai oktatás bármely szegletének vonzónak és ösztönzőnek kell lennie az itthonmaradásra, illetve arra, hogy a külföldre távozott családok számára is vonzó jövőképet tudjunk mutatni.

(9.50)

Tisztelt Országgyűlés! A 2020. évi költségvetésben alapvetően pozitív az, hogy a szociális szolgáltatásokra vonatkozó előirányzat nőtt, de sajnos a támogatások növekedése nem egységes, bizonyos preferált szolgáltatásoknál igen jelentősnek mondható, más esetekben viszont elmaradt a bővülés.

Az emelések jelentős része alapvetően még mindig az elmúlt években fellépő költségnövekedést próbálja kompenzálni, így ez néhány kivételtől eltekintve nem jelent érdemi pénzügyi mozgástérbővülést a szolgáltatóknak. A költségvetési törvényben jelen pillanatban nincs nyoma a szociális ágazatban dolgozók bérrendezésének, hiszen a törvény 6. számú mellékletében a közalkalmazotti illetmények rendszere nem változik, ellenben továbbra is megmarad a szociális ágazati pótlérendszer, de ez nem jelent évekre előremutató garantált bérnövekedést.

Mindenképpen fontos a szociális otthonok férőhelyeinek bővítése, hiszen egyre nagyobb igény mutatkozik manapság az idősellátásra, melynek egyik formája a szociális otthonokban történő gondozás, illetve hosszabb-rövidebb ideig kórházi ellátás igénybevétele. Példaként említeném Komló városát, ahol a komlói kórházban 51 krónikus belgyógyászati ágy, 30 ápolási ágy van. Természetesen állandó telt házzal működik, és akármilyen furcsa, körülbelül 30 ember évek óta életvitelszerűen itt él. Sajnos ezeket az embereket nincs hova elhelyezni, mert a komlói szociális otthonok maximális férőhely-kihasználtsággal működnek. Ez azt jelenti, hogy körülbelül két év a várakozási idő. Jelenleg a várakozók száma közel 200 fő, de nézzük, hogy hogy is néz ki ez a finanszírozás szempontjából. A szociális otthonok normatívája egy évben közel 700 ezer forint, addig a krónikus belgyógyászati vagy ápolási osztály 7 ezer forint/nap ellátást kap, és ha ezt beszorozzuk 365-tel, akkor ez 2,6 millió forint. Pedig a szociális otthonok jóval magasabb szintű szolgáltatás nyújtásra képesek, hiszen van pszichológus, gyógytornász, magasan képzett programszervező s a többi.

Ezenkívül jelentős probléma, hogy az imént említettekkel ellentétben az egyházi fenntartású szociális, egészségügyi, oktatási intézmények magasabb

normatív támogatást kapnak, illetve elkülönített támogatások járnak az intézményeknek. Tehát ez is azt mutatja, hogy valójában ez az említett magasabb finanszírozás az, amelynek segítségével valóban jól megszervezhető az ellátás. Jogosnak gondolom azt, hogy az állami önkormányzati fenntartásúak is kapják meg ezeket az összegeket. Fontos, hogy a jobb anyagi körülmények miatt erős az egyházi intézmények munkaerőpiaci elszívó ereje, tehát hatalmas minőségi különbségek alakulhatnak ki az egyházi és az állami üzemeltetésű intézmények között amiatt, hogy ezeknek magasabb a normatív támogatása.

Fontos szót ejtenünk a háziorvosi ellátásról is. Magyarország települései hatalmas problémával állnak szemben, hiszen sok a betöltetlen háziorvosi praxis, illetve néhány éven belül több orvos is nyugdíjaskorú lesz, ami miatt tovább emelkedik majd az ellátatlan körzetek száma. Azt hiszem, feltétlenül hatékony megoldásokat kell találnunk, hiszen betegek ezrei nem maradhatnak háziorvosi szolgáltatás nélkül. Az világosan látszik, hogy az OEP-finanszírozás nem fedezi a háziorvosi praxis valós kiadásait. Ennek megoldása lehetne, ha emelnék a háziorvosi pontértéket. Sajnos, a mostani finanszírozásból nem megoldható például az elavult, tönkrement eszközök pótlása. Miközben az elmúlt időszakban szerencsére elkezdődött a szakorvosi bérek rendezése, eközben sajnos valahogy a háziorvosok finanszírozása ehhez nem zárkózott fel.

A másik hasonló probléma, amely az előzőekkel is összefügg, a települések által ellátandó feladatok közül az orvosi ügyelet ellátása. Problémát okoz, hogy szinte mindenhol kiszervezett ez az ellátás, ezért rendkívüli nehézségeket okoz az orvosok bevonása az ügyeletellátásba. A háziorvosok 24 órás ellátásra kötnek szerződést, de többségük sajnos nem hajlandó az ügyeleti ellátásban közreműködni. A megoldás az lehet, hogy amelyik orvos területi ellátási kötelezettséggel ír alá szerződést, azoknak a számára kötelezően szükséges lenne előírni ügyelet adását, természetesen a megfelelő díjazás ellenében. Az tarthatatlan, hogy egy 22 ezres városban három orvos látja el az ügyeletet folyamatosan. Túl alacsony a finanszírozás, délután 3 órától reggel 7-ig látja el az orvos az ügyelethez, amiért nagyjából 3500 forint díjazásra jogosult óránként. Ezzel szemben az orvosok legalább 7 ezer forintos ügyeleti díjat várnak óránként a fenntartótól. De az önkormányzatok minimális hozzájárulást tudnak csak vállalni, ami nem tudja az alacsony finanszírozást kompenzálni, tehát az ügyeleti díj jelentős emelése is indokolt lenne.

Csatlakozni szeretnék Stummer János képviselőtársamhoz. Talán idézhetném akár szó szerint is a szavait, de nem voltam képes arra, hogy ezt konkrétan megjegyezzem, hogy egy nemzetnek vagyunk a képviselői, és úgy gondolom, az ellenzék is mondhat olyan javaslatokat, az ellenzéki képviselők is hozhatnak fel olyan problémákat, amelyeket érdemes megfontolni és akár még ne adj' isten, beépíteni a törvényekbe, és nem meggondolás nélkül lesöpörni. Köszönöm a szót. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik L. Simon László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, a költségvetési vitában a sok-sok fontos ágazat sorában a kultúráról sem szabad elfeledkeznünk. A kormány jelenlegi költségvetési terve ebből a szempontból fontos tanulságok levonására nyújt számunkra lehetőséget.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Kásler Miklós miniszter úr és a Fekete Péter államtitkár úr által vezetett terület, azt gondolom, Banai Péterékkal egyetemben igen tisztességes munkát végzett el, és egy nagyon jó és megalapozott költségvetési tervet nyújtottak be a Ház elé. A magyar kultúra fenntartásához szükséges források, illetve a kulturális intézmények fenntartásához szükséges források nemhogy csökkentek volna, hanem a korábbi évekhez hasonló mértékű növekedés az, ami kimutatható.

Engedjék meg, képviselőtársaim, hogy ne beszéljek általánosságban arról, hogy mi minden fenntartására fordít pénzt a magyar állam a kultúra terén, és mely részterületeket milyen módon finanszírozunk. Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy az önkormányzati intézmények fenntartásához a Belügyminisztériumon keresztül normatív formában járulunk hozzá, bizonyos intézmények, önkormányzati intézmények fenntartásához közvetlenül a minisztériumon keresztül, a szakminisztériumon keresztül. Én ezeket a kérdéseket most kerülném.

Néhány fontosabb témára összpontosítanék, hiszen nagyon fontos, hogy a kormány által 2010-ben megkezdett nagyberuházások a kultúra terén a következő években is folytatódjanak. Ezek nagyon jelentős forrásbevonást jelentenek a kultúra világába. Nemcsak a forrástömeg növekedése és a költségvetés-törvény-tervezetben való megjelenése az, amely figyelemre méltó, hanem az, hogy ezzel gyakorlatilag a magyar kulturális élet szereplői és a nagyközönség számára érzékelhető minőségjavulást hozó, a feltételrendszer, az alkotás feltételrendszerét, a kultúraközvetítés feltételrendszerét erősen javító, komfortérzetet növelő és egyébként az értékeinket megőrző beruházások valósulhatnak meg.

Néhány ilyen területre szeretnék rámutatni. Az első, ami különösen fontos, hiszen a kormányzat egyik presztízsberuházása, örökségvédelmi szempontból is kiemelt jelentőségű, az a Magyar Állami Operaház Andrassy úti épületének a korszerűsítése. A Magyar Állami Operaház Andrassy úti épülete, a kapcsolódó létesítmények felújítása és korszerűsítését célzó beruházás keretében megtörténik az Operaház homlokzatának felújítása, a színpadtechnika korszerűsítése, a még a nyolcvanas évek elején beépített NDK-technika kicserélése, az akusztika és a nézők kényelmi szintjének a javítása, a zenekari árok átalakítása, a műemléki díszítések restaurálása, az

akadálymentesítés, továbbá az Operaház közműhálózatának cseréje, ami már nagyon időszerű volt, a gyengeáramú rendszerének a telepítése, az épületen belül szükséges funkcióváltások lebonyolítása, valamint az Operaház Hajós utcai üzemházának felújítása is.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A kormány erre a beruházásra 2015-től 30 milliárd 470 millió forintot biztosított. A beruházás megvalósítása érdekében a generálkivitelezői közbeszerzés eredményeképpen létrejött a szerződés, ugyanakkor a kivitelezői ajánlat, valamint a kormány által biztosított forrás eltérő mértéke miatt néhány fontos dolog nem került be. Az eredeti felújítási koncepció részét képező tételekről van szó.

(10.00)

Viszont ezeket meg kell valósítani ahhoz, hogy funkcionális szempontból teljes értékű legyen a beruházás. Néhány dolgot említek a képviselőtársaimnak: az épület körüli közterület rendezése, teljes körű restaurátori munka a közösforgalmi területeken, az üzemi területek igényesebb felújítása és akusztikai korszerűsítése, illetve az értékesítési centrum jobban megközelíthető helyre való költöztetése. És vannak az épületben olyan kiemelt értéket képviselő szobrok, amelyeknek a restaurálása szintén elodázhatatlan. Ezzel együtt a kivitelezés során elvégzett szükséges építészeti felmérések és mintavételek, restaurátori feltárások és történeti kutatások alapján 2018-ra körvonalazódott az Operaház történeti fényének visszaállítása érdekében megvalósítandó bővített felújítási koncepció. Ez az úgynevezett Ybl-program. Tehát mindez még forrásokat igényel, ezért a 2020-as költségvetési törvény tervezete szerint 4,9 milliárd forintot biztosít a kormány erre a célra.

Ugyanakkor fontos, hogy a magyar kormány nemcsak a nagy állami beruházásokat támogatja, hanem a magánberuházások mellé is odaáll abban az esetben, ha azok valóban fontos értékteremtő beruházások, ezért, ha már az opera műfajánál tartunk, akkor említsük meg, hogy 2020-ban a magyar kormány egy modern operaberuházást is támogatni fog. Ezt a modern operaberuházást a Budapest Music Center hozza létre, amelyhez már eleve az alapításakor, illetve az alapítását követő időszakban is az Orbán-kormány igen jelentős forrásokkal járult hozzá. A BMC 1996-ban jött létre, a szándéka szerint a magyar zenei kultúra méltó helyének kialakítását akarta megvalósítani a nemzetközi zenei életben. A BMC-nek eltökélt célja, hogy megteremtse azt a zenei központot, ahol minden a zenéről szól, és ahol megtalálható minden, ami a kortárs zenével kapcsolatos.

Mint jól tudják, képviselőtársaim, ehhez a koncepcióhoz járultunk hozzá 2010-et követően jelentős forrásokkal, és ennek az eredményeképpen jött létre

a belvárosban a Mátyás utcai központ, amely 2013-ban nyílt meg. Ennek a beruházásnak, csak hogy tisztában legyünk a háttérrel, az államitámogatás-része 27 százalék volt, a tulajdonosi saját tőke 30 százalék és 43 százalék a bankhitel, tehát ez arra példa, hogy lehet sikeres magánberuházást is megvalósítani a kultúra terén abban az esetben, ha a kormány ösztönzőleg besegít a hiányzó források biztosításával.

A BMC zenei központ különlegessége a komplexitásban van: magában foglalja az ország első kamarazenei koncerttermét, a dzsesszklubot, egy információs központot és könyvtárat, továbbá egy lemezkiadót. Itt lelt otthonra az Eötvös Péter Kortárs Zenei Alapítvány, amely világhírű művészek bevonásával fiatal karmesterek és zeneszerzők továbbképzésével foglalkozik.

Az évente több mint 700 programot megvalósító rendezvényközpontnak a sikere, életképessége az, ami indokolja, hogy a további fejlesztési tervekhez is támogatólag viszonyuljon a magyar kormány. A BMC most egy modern operát kíván létrehozni. Ez a BMC meglévő épületével szomszédos, azzal összenyitható épületben lesz. Már ennek az épületnek, illetve a teleknek a megvásárlásához is hozzájárult a kormány, és a következő évben a kivitelezéshez is támogatást kíván nyújtani, amennyiben elfogadjuk a költségvetési törvénynek ezt a részét is, amit én mindenképpen javasolok a képviselőtársaimnak.

Ez a modern opera olyan szakmai koncepciót készített el és adott át a kulturális államtitkárságnak, amely szakmai koncepció az Állami Operaháznak a működését nem zavarja, tehát nem jelent számára konkurenciát, hanem kiegészíti az Erkel Színház, a Magyar Állami Operaház repertoárját, elsősorban kortárs operaművek bemutatására és megismertetésére helyezi a hangsúlyt.

A BMC 2 milliárd forint költségvetési támogatásból és várhatóan 3,5 milliárd forint saját forrásból és bankhitelből valósítja meg a modern operaberuházást. Az első 1 milliárd forintos részlet átutalása már megtörtént 2017-ben, ez az, ami segítette a projekt előkészítését, az ingatlanvásárlást, tervezést; 2020-ban a tervezett második 1 milliárd forintos támogatásból indul el a kivitelezés. A 700 főt befogadni képes épület a tervek szerint 2022-re készül el.

Fontos egy másik ügyről beszélnünk, ez a Makovecz Imre Alap. A magyar kormány különösen fontosnak tartja az 1935 és 2011 között élt kiváló építészünk életművének a megőrzését és gondozását. Ez a nemzetközi rangú, fantasztikus magyar építész számos olyan épületet hagyott maga után, amely hosszú távon megőrzésre méltó. Ezeknek a gondozása, karbantartása, felújítása, illetve a Makovecz által létrehozott fontos színpadi művekhez tartozó díszletek megővése és Makovecz Imre egyéb más művészeti alkotásai, például a sárospataki ivóutak rekonstrukciója, azt gondolom, fontos közügy.

A magyar kormány 2016 és 2020 között erre a célra 12,6 milliárd forint összeget szán, ennek kereté-

ben komoly épületek felújítása zárult már le. Gondoljanak csak a makói Hagymaházra, a kolozsvári templomra, és sorolhatnám tovább, de sok olyan épület van még, köztük még magántulajdonban lévő épületek is, amelyek a Makovecz-életműnek fontos részét képezik, és éppen ezért érdemes őket állami segítséggel felújítani.

Ki kell emelnem a költségvetési törvény tervezetéből a Nemzeti Művelődési Intézet, illetve a Lakitelek Népfőiskola fejlesztésének a forrásait. A költségvetési szerv formájában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálata keretében a központi hivatalok és a költségvetési szervek formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatával kapcsolatos intézkedésekről szóló 1312/2016. kormányhatározat keretében döntött úgy a kormány, hogy az országos és területi szintű közművelődési szakmai szolgáltatással kapcsolatos feladatokat 2017. január 1-jétől a népfőiskola alapítványa által alapított Nemzeti Művelődési Intézet Nonprofit Kft. lássa el. Tehát tulajdonképpen egy nagyon fontos szakmai feladatellátást ilyen módon a Lakitelek Népfőiskola mellé rendelt egy nagyon átgondolt és jó koncepció keretében a kormány. A sikeres működés érdekében az EMMI közszolgáltatási szerződést kötött a Nemzeti Művelődési Intézettel. A feladatellátáshoz szükséges infrastrukturális feltételek biztosítása érdekében a Népfőiskola Alapítvány Lakitelken épített új székelyet a Nemzeti Művelődési Intézet Kft.-nek.

Mielőtt megkérdeznék a képviselőtársaim, hogy miért van erre szükség, gyorsan jegyezzük meg, hogy a korábbi Nemzeti Művelődési Intézet, amelynek a feladatait teljes egészében átvette a nonprofit kft., a budai oldalon található Budai Vigadó épületében működött, amelyet a kormány egyébként szintén teljes egészében felújított, és amelyben a Hagyományok Háza működik teljes egészében, így az Állami Népi Együttes és a Hagyományok Háza tudja használni ezt a fantasztikus épületet, ezért kell tehát egy új épület a Nemzeti Művelődési Intézetnek Lakitelken. A székelyberuházás első üteméhez a központi költségvetés 2017-ben már 1 milliárd 581 millió forintot biztosított, a második ütem támogatásáról idén született döntés: a beruházás befejezéséhez szükséges 1,6 milliárd forintból 1,5 milliárd forint kifizetése idén megtörténik, és a fennmaradó 100 millió forintot biztosítja a jövő évi költségvetés.

Szeretném a képviselőtársaimnak a figyelmét felhívni arra, hogy azok a nemtelen politikai támadások, amelyek keretében állandóan csak arról beszélnek, hogy a kormány újabb és újabb stadionokat épít, elfeledkeznek arról, hogy a vidéki kulturális infrastruktúra megújítására is milyen nagy erőket fordít a kormány. Itt kifejezetten szeretném a színházak rekonstrukcióját megemlíteni. Mint tudják, képviselőtársaim, idén fog befejeződni a kaposvári színház átfogó felújítása, nemsokára kezdődik a győri színház felújítása, és a következő évi költségvetés terhére két színház felújítása fog tudni megkezdődni, az egyik a szol-

noki Szigligeti Színház. Egy 1912-ben átadott épület-ről van szó, amelyet utoljára 1991-ben újítottak fel, és amelynek a korszerűsítésére mindenképpen szükség van már. Tehát ez az egyik fontos színházberuházás az elkövetkezendő években. 2016 nyarán készült el a felújítási terv, és akkor 3,6 milliárd forintba becsülték a beruházásnak a forrásigényét. A kormány 2017-ben már adott 250 millió forintot Szolnoknak az előkészítésre, és minthogy azóta az építőipari árak emelkedtek, ezért további 3 milliárd 980 millió forinttal fog hozzájárulni a kormány a beruházáshoz. Ebből 1 milliárd 2019-ben már megtörtént, és a fennmaradó 2 milliárd 980 millió forintot biztosítja a kormányzat a jövő évben.

(10.10)

Ugyanilyen fontos a kecskeméti Katona József Színház felújítása, amelyet utoljára 1985 és 1987 között korszerűsítettek, akkor egy állagmegóvason és karbantartáson esett át, illetve a tető rekonstrukciója megtörtént hat évvel ezelőtt. Itt nemcsak hogy felújításra van szükség, hanem például a Ruszt József Stúdió Színház bővítésére és külső-belső rekonstrukciójára is. Ez egy nagyon fontos beruházás, amelynek az előkészítéséhez a kormány 239 millió 800 ezer forintot biztosított Kecskemétnek. Ebből 119 millió 300 ezer forintot már át is utalt 2019-ben, és a fennmaradó 120 millió 500 ezer forint terheli a 2020-as költségvetést.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési törvény tervezetéből néhány előirányzatra, illetve keretösszegre szeretném még felhívni a képviselőtársaim figyelmét, hogy lássuk, mely területeket tartja kifejezetten fontosnak a kormány finanszírozni, és hol van esetlegesen többletforrás, amely rendelkezésre áll.

Az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark támogatására 228 millió 800 ezer forint jut. A közgyűjteményi szakmai feladatok és közgyűjtemények nemzeti értékmentő programjára 529 millió 400 ezer forint jut, ebből körülbelül 80 millió forint a múzeumi feladatokra, a többi a könyvtári és levéltári feladatokra. A közgyűjtemények digitalizálási stratégiájának megvalósítására 800 millió forint fog jutni a következő évben. Kulturális alapítványok közvetlen támogatására 12 millió forint jut. A Trianon Múzeumnál a felújítási munkálatokra és működésre 300 millió forint jut. Az Árpád-ház-program tudományos szakmai projektjeire a következő évben 69 millió forintot tudunk biztosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezekon túl meg kell említenem a Magyarságkutató Intézetet, amelyet az idei évben alapított meg a kormány. A Magyarságkutató Intézet a László Gyula Intézetet is magába olvasztja, és így nemcsak László Gyula hagyatékának a teljes körű feltárását és gondozását, hanem fontos, a magyar őstörténet szempontjából meghatározó jelentőségű programok elindítását tervezik. Ennek a költségvetési támogatása is megjelenik a 2020. évi költségvetési törvény tervezetében.

Egy szót már ejtettem a Hagyományok Házáról, amely nemcsak az élő népművészet ápolásával, hanem a Magyar Állami Népi Együttes fenntartásával is foglalkozik, illetve a Lajtha László Folklórdokumentációs Központ működtetésével, és egy olyan népművészeti módszertani műhelynek a fenntartásával, amely, azt gondolom, az élő népi kultúra szempontjából meghatározó jelentőségű. A következő évben a Hagyományok Házának a költségvetése is stabil működést biztosít.

Szeretnék még egy szóval visszatérni a Lakitelek Népfőiskola támogatására, hiszen a Lakitelek Népfőiskola nemcsak a Nemzeti Művelődési Intézet Non-profit Kft.-t foglalja magában, hanem önmaga is nagyon sok fontos feladatot lát el. A következő évben 625 millió forintot biztosít a kormány a Lakitelek Népfőiskola működésére, az ott folyó kutatások, ismeretterjesztő tevékenységek, kulturális, szociális tevékenységek, felnőttképzés és konferenciák lebonyolítására.

A filmszakmai terület mellett se menjünk el, hiszen a film terén a kormány rendkívül fontos költségvetési forrásokat biztosít a magyar dokumentumfilmgyártás, portréfilmgyártás, animációs filmek elkészítéséhez, önállóan 142 millió forintos támogatást nyújt. Ez a minisztériumi támogatás, ezen túl természetesen a Nemzeti Filmalap, illetve a köztelevízió és a Médiatanács pályázatain keresztül sok milliárd forintot fordítunk filmfinanszírozásra.

Szeretném jelezni, hogy a taoforrások átcsoportosításán túl a következő évi költségvetésben is lesz direkt forrás előadó-művészeti tevékenységek támogatására, és különösen fontosnak tartja a kormány a kiemelt kulturális fesztiválok támogatását. Hogy csak néhányat említsek meg: Pécsi Országos Színházi Találkozó, Zempléni Fesztivál, Művészetek Völgye, Nemzetközi TáncTalálkozó, Kaposfest és a többi. Ezeknek a fesztiváloknak a jövő évi tervezett előirányzata 750 millió forint. Még egyszer mondom, ez a taós és a nemzeti kulturális alapos forrásokon túli forrás.

A közművelődési és szakmai feladatokra 1 milliárd 422 millió forintos forrás áll rendelkezésre a minisztériumnál. Ez természetesen nem foglalja magában azt a forrást, amit a Belügyminisztériumon keresztül a kötelező feladatok ellátásának biztosítására normatív alapon nyújt a kormány.

A közművelődési feladatok ellátásánál jegyzem meg, hogy egyetlenegy dologgal vagyunk adósok, és erre a következő években mindenképpen figyelmet kell fordítanunk: a közművelődési és a közgyűjteményi dolgozók bérfeljesztése. Hála a Jóistennek, itt a kormány nagy lépést tett, hiszen a Petőfi Irodalmi Múzeumban mint egy pilotprogram ez elindult. A Petőfi Irodalmi Múzeum bérfeljesztésére egyébként egy nagyon átgondolt, a múzeum munkatársai által írt életpálya-konceptió mentén ez a bérfeljesztés meg fog történni, illetve már idén elkezdődött.

Amennyiben ez sikeres lesz, azt gondolom, az összes többi országos közgyűjteménynél, illetve a vidéki

közgyűjteményeknél, vidéki múzeumoknál, levéltáraknál, könyvtáraknál és a közművelődési dolgozóknál is ezt végig kell gondolni, nyilvánvalóan a költségvetési kereteket, a magyar költségvetés stabilitását figyelembe véve.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meg kell még jegyeznem, hogy a következő évben a kulturális államtitkárságnál a kulturális szakemberek továbbképzésére is sikerült forrást biztosítani, már amennyiben megszavazzuk a törvényt. Ez összesen 119 millió 600 ezer forint.

Már tavaly elindult a Csoóri Sándor Alap működése. Mint tudják jól, a Csoóri Sándor Alap egy olyan biztonságos, tervezhető és kiszámítható, támogató környezetet ad, amely garantálja a szellemi és anyagi örökségünk megőrzését célzó, a népi kultúra közösségeket teremtő műfajainak, tehát néptánc, népdal, népzene, népmese, népi kézművesség, a teljes népművészeti mozgalom szervezeteinek hosszú távú, értékalapú tevékenységét nemcsak az anyaországban, hanem szerte a Kárpát-medencében, és ami nagyon fontos, a szórványterületen is. Erre a kormány a jövő évben 3 milliárd forintot biztosít.

A művészeti tevékenységek finanszírozására is van közvetlen előirányzat, ez 2 milliárd 333 millió 800 ezer forint. Mindezeket túl a Nemzeti Kulturális Alapnál további források állnak rendelkezésre.

Az európai uniós szabályoknak megfelelően, illetve az Európa tanácsi irányelveknek megfelelően vannak olyan speciális jogdíjak, amelyeket a magyar kormány közvetlenül finanszíroz, tehát amelyeknek a beszédese nem úgy történik, mint mondjuk, az Artisjus esetében, hogy a zenei szolgáltatás után a szolgáltatók fizetnek. Ilyen speciális jogdíj az európai jogrendszerben és így nálunk is a közkönyvtári kölcsönzési jogdíj, amelynek fedezetére 160 millió forintot biztosít a jövő évben a kormány.

Illetve van egy nagyon fontos dolog, amiről ritkán szoktunk beszélni, pedig nagyon nagy küzdelem volt ennek a rendezése. 2011-ben az Orbán-kormány rendezett egy sokéves adósságot: akkor egy kormányrendelet oldotta meg azt, hogy még a szocializmus idejében keletkezett, most úgy nevezik, hogy nyugdíjalap, művészeti nyugdíj - amely tulajdonképpen a magyar alkotóművészek által eladott műtárgyakból levont források révén teremtett kifizetési jogosultságot -, tehát ennek az úgynevezett művészeti nyugdíjnak a hivatalos neve ma nyugdíjsegély, és 2010-ben ennek a megbízható, stabil kifizetését rendezte el a második Orbán-kormány.

Akkor született meg az a kormányrendelet, amely garantálja azt, hogy a Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságon keresztül történik azoknak a művészeknek a nyugdíj-kiegészítése, akik, mint említettem, a szocializmusban befizettek minden eladott, elsősorban a Képcsarnok Vállalaton keresztül eladott műtárgyak után egy bizonyos részt annak reményében, hogy később majd ebből nyugdíjuk lesz. Erre a célra 1 milliárd 438 millió 600 ezer forintot biztosít 2020-ban a magyar kormány. Azt gondolom, rendkívül fontos, hogy

ez a rendszer működik, és azok, akik tisztességes alkotóművészeti tevékenységet folytattak, és ebből még bevétele is keletkezett az államnak a szocializmus időszakában, ma megkapják a nyugdíj-kiegészítést.

Fontosnak tartom, hogy az elkövetkezendő években továbbra is támogatja a Magyar Írószövetséget közvetlenül a kormány 30 millió forintos működési támogatással. Megjegyzem, hogy 2004 és 2010 között ott dolgoztam az Írószövetségben, pontosan tudom, milyen volt, amikor a 10 milliónál kevesebb működési támogatást december első hetében utalta át a kormány, és azt harminc nap alatt kellett volna elkölteni és azzal elszámolni.

(10.20)

Tehát mindent megtettek azért, hogy ilyen civil szervezeteket kivérezzessenek. Hála a Jóistennek, az Írószövetség stabil működése ma ezzel a 30 millió forinttal garantált.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már a civil szervezeteknél tartunk, azért jegyezzük meg, hogy a mi kormányunk viszont nem csinál ilyet. A Tudományos Ismeretterjesztő Társulatot például mind a mai napig támogatja a minisztérium, a TIT támogatására 22 millió forintot áldoz Magyarország Kormánya.

Néhány programra szeretnék még rámutatni. Különösen fontos, hogy folytatódik a hangszercseréprogram, amely nagyon fontos, hiszen nagyon sok olyan zenei oktatást folytató intézmény működik az országban, amelynek nincsen korszerű hangszere. Ezeknek a cseréjéhez a magyar kormány jelentős forrásokkal járul hozzá.

Szeretném még kiemelni a Magyar Rádió zenei együttesének a támogatását. Mégiscsak az egyik legfontosabb magyar zenei társaságról van szó, ha csak a Rádió gyermekkórusára gondolunk, akkor a zenei nevelés szempontjából nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a sok évtizedes áldozatos munkát, amit ott folytatnak. Úgyhogy örülök, hogy a költségvetési törvény tervezetében ez is megjelenik.

A taóról már említést tettem. Természetesen a jövő évi költségvetésben is a kormány biztosítja a forrásokat. Ami az előadó-művészeti területen a taotámogatások megszüntetésével költségvetési forrásként megjelenik, azt a másik oldalon a kormány visszaadja az előadó-művészeti szervezeteknek. Reméljük, hogy jövőre már rugalmasabban, gyorsabban fog tudni menni a pályázatás, mint ahogy ebben az évben ment, de én azt gondolom, hogy Fekete államtitkár úrék nagy erővel és nagy szakmai kompetenciával dolgoznak ezen.

Néhány speciális kisebb támogatásra szeretnék még utalni így a végén. Az egyik a Budapesti Tavasz Fesztivál folyamatos támogatása. Szeretném jelezni, hogy a kormány ebből a szempontból is a fővárosi kultúra és a művészeti világ mellett van. Sőt, a Budapesti Őszi Fesztivál is most már több éve, 2017 óta kormányhatározat által van biztosítva, hogy támogatást kap a

költségvetésből. A 100 Tagú Cigányzenekar támogatása 1987 óta töretlen; és természetesen van néhány olyan dolog is, amely új programként jelenik meg a kultúrában, elsősorban a nemzeti identitást erősítő programokra gondolok. Ilyen a Lázár Ervin-program, amely az általános iskolás tanulók számára az ingyenes színházi, tánc- és cirkuszelőadások, komolyzenei hangversenyek, őshonos állatok bemutatói látogatását biztosítja. Azt gondolom, hogy ez is egy fontos program, reméljük, sikeres lesz. Illetve Fekete államtitkár úrék kidolgoztak egy „Sportlétesítmények a kultúra szolgálatában” programot, ami nyilvánvalóan azt mutatja, francia mintára egyébként, ahol nagyon jól, állami szinten van szervezve, hogy a sportlétesítmények, így a stadionok is alkalmasak nagy koncertek, speciális színházi rendezvények megvalósítására, tehát egy olyan többlethasznosításra, ami az eredeti funkciótól eltérő. Remélem, hogy ez a program is kellő költségvetési támogatás mellett sikert fog jelenteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva azt tudom mondani, hogy a magyar kultúra pozíciói ebben a költségvetésitörvény-tervezetben nemhogy nem romlottak, hanem kifejezetten erősödtek. Ezt köszönjük Magyarországnak Kormányának is. Bízom benne, hogy azt a néhány apró dolgot, amelyet korrigálnunk kell, az elkövetkezendő években meg fogjuk tenni, illetve az adópolitikán keresztül is fogunk tudni még olyan, a kultúrát szolgáló kedvezményeket nyújtani, amelyek egyébként forrásokat hagynak ott az ágazatnál. Más területeken erre látunk példát. Nagyon helyes, hogy a magyar kormány javaslatára 2020-tól például a turizmus terén a szálláshely-szolgáltatás áfatartalmát csökkentjük, ezzel a turizmust generálva és az ágazat bevételeit még tovább fehéritve. Hasonló áfacsökkentés a későbbiekben majd például az előadó-művészeti területen elképzelhető lenne, de ez már az adótörvények vitájában elmondandó kérdés.

Én azt gondolom, hogy a költségvetés stabil és jó. Köszönjük, és képviselőtársaimnak javaslom az elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd képviselőcsoportjából Burány Sándor képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A költségvetési vitában nagyon gyakran szoktunk arról vitatkozni, hogy a betervezett költségvetés gazdasági-pénzügyi szempontból fenntartható-e. Azt gondolom, itt az ideje annak, hogy egy új szemponttal egészítsük ki ezt a vizsgálódást: meg kell vizsgálnunk, hogy a betervezett költségvetés, bármelyik évben, a mindenkorai költségvetés, társadalmi szempontból fenntartható-e.

Ha a kormányparti képviselőtársaink mondani valóját, ha a költségvetés minősítését tekintjük, egy szóval lehetne jellemezni, az az, hogy „jó”, ha az ellenzéki képviselők mondanivalóját összegezzük, akkor az

az, hogy „nem jó”. Ha a társadalmi fenntarthatóság szempontjából vizsgáljuk meg ezt a költségvetést, akkor egy szóval lehet jellemezni: tarthatatlan.

Meg kell szoknunk ezt a komplex gondolkodást. Nem elég megfelelni a konvergenciaprogramnak, nem elég követni egy megbízható makropályát, nem elég törekedni az államháztartás egyensúlyára, törekedni kell a társadalom egyensúlyára. És ez az, am lassan kilenc éve ebben az országban nincs rendben.

Azért is el kell sajátítanunk ezt a komplex gondolkodásmódot, mert a gazdaságban is egyre jobban meg kell szoknunk azt, hogy nem egyszerűen azt kell megnézni, hogy mennyi az évi növekedés, azt kell megnézni, hogy ez a gazdasági fejlődés, ez a növekedés környezetvédelmi szempontból fenntartható-e. Hogy fenntartható-e az, hogy nem kell most már távoli földrészekre menni, és ijedten nézni tudósításokat, hogy milyen mennyiségű műanyag szemét van az óceánokban, a tengerekben, hanem elég a minap részt venni egy Tisza-tavi túrán, ahol próbálták a PET-palackoktól és más szeméttől megszabadítani, remélhetőleg eredményesen, ezt a szép természeti, bár mesterségesen létrehozott képződményt, ami azóta is akár vízi paradicsomként is működhetne. Tehát itt dörömböl az ajtón, sőt nem dörömböl, berúgja az ajtót a klímaválság. Amikor Magyarországon egyik héten még rekkenő hőség van, hogy szinte - nem is szinte - elájulnak az emberek a ballagási ünnepségeken, hogy a következő héten meg olyan özönvíz zúduljon az országra, amire még nem is nagyon volt példa. Azt már megszoktuk, hogy egy-egy özönvíznek minősíthető esőzés után, mondjuk, az utak egy részén az autók küszöbén befolyik a víz, most hozzá kell szoknunk ahhoz, hogy az útjaink egy része ilyen özönvíz hatására egész egyszerűen hegyi patakává változik, és nem a küszöbön folyik be a víz az autókba, hanem teljes mértékben ellepi, mint ahogy az a tegnapi napon megtörtént Magyarországon. A klímaváltozás tehát berúgta az ajtót.

Az a helyzet, hogy a társadalmi problémák, a társadalmi fejlődés tarthatatlansága ebbe az irányba szintén berúgta már az ajtót. Hiszen olyan kifejezéseket kell megszoknunk kilenc éve, mint a „lakhatási válság” vagy a „dolgozói szegénység”. Sajnos egyébként ezek egymással összefüggő fogalmak. Amíg korábban ezek különböző tanulmányokban létező veszélyek voltak, addigra ma már mindennapjaink valóságává váltak a mai Magyarországon. És most nemcsak a kistelepülésekről beszélek, ahol lassan már bolt sincs, mert fizetőképes kereslet sincs, és a mikrovállalkozás a bolt fenntartásának a költségeit nem tudja kigazdálkodni, hanem Budapestről is beszélünk, hiszen aki közelről akarja tanulmányozni, hogy milyen állapotokat eredményez a dolgozói szegénység és a lakhatási válság, elég, ha egy rövid túrán részt vesz velem saját választókerületemben, és elmegyünk, mondjuk, Kőbányára, vagy a Bihari utcába vagy a Hős utcába, és akkor kézzelfoghatóvá, szemmel láthatóvá válik ennek a társadalomnak az állapota, az, hogy a lakhatási válság és a dolgozói szegénység nemcsak

kis, eldugott településeken, hanem itt, Budapesten is milyen embertelen, lehetetlen állapotokat képes teremteni.

(10.30)

Engedjék meg, hogy rátérjek arra, hogy a költségvetési törvény bizonyos számaiban ez a tendencia hogyan folytatódik tovább a következő évben is, ha a kormánypárti többség ebben a formájában fogja ezt elfogadni. Vegyük először is az inflációt! A KSH adatai szerint hét éve nem volt ilyen magas az infláció, mint az elmúlt időszakban Magyarországon. De sajnos nem csak itthon, Magyarországon mértek egy ilyen hét éve nem látott inflációt, a magyar infláció sajnos listavezető ma már Európában, az egész Európai Unióban infláció tekintetében csak Románia előzött meg bennünket. Tehát nemzetközi összehasonlításban is nagyon rosszak a magyar inflációs adatok.

És miközben hét éve nem látott infláció volt az országban, azt látjuk, hogy a költségvetésitörvény-javaslatban a jövő évre tervezett infláció 2,8 százalék, és természetesen ez a szám megegyezik a 2020-ra tervezett nyugdíjmelés mértékével. Emlékeztetőül: a kormány idén 2,7 százalékos inflációval számolt, de az Eurostat adatai szerint ez valójában 4 százalék. Természetesen a kormánypárti képviselők erre mondhatják, hogy a törvény garantálja, ha a tényleges infláció meghaladja a tervezettet, akkor ezt egy kompenzáció formájában a nyugdíjasok év végén visszkapják. Csakhogy ezzel a most már általánossá váló gyakorlattal az a helyzet, hogy a nyugdíjasok pénzének jelentős részét a kormány használja, azzal, hogy nem a nyugdíjasok számláján van ez a pénz, mert nem kapták meg időben, utólag kapják meg kompenzáció gyanánt, hanem eleve az államháztartás kasszáját gazdagítja, ez azt jelenti, hogy a kormány használja a nyugdíjasok pénzét. Hiába kompenzálja őket év végén, ez utólag az év közbeni kiadásokra már viszonylag sovány vigasz.

Ráadásul olyan érzékeny területeken, ami a nyugdíjasokat különösen sújtja, pedig egészen elszabadultak az árak, elég megemlíteni, hogy az inflációs adatokon belül a sertéshús ára majdnem 9 százalékkal emelkedett az elmúlt év hasonló időszakához képest, a kenyér ára is több mint 7 százalékkal drágult egyetlen év leforgása alatt. De ha megnézzük a gyógyszerárak alakulását, ami a nyugdíjasok szempontjából szintén egy nagyon érzékeny terület, ott is elég brutális adatokat találunk. Ha megnézzük, 2000 és 2017 között milyen áremelkedés történt, ez persze egy elég hosszú időtáv, akkor azt látjuk, hogy majdnem 160 százalékkal emelkedtek az árak Magyarországon, és ez sajnos szintén a lemagasabb érték az egész Európai Unióban. Ehhez képest a gyógyszerkassza bruttó összege jövőre közel 9 százalékkal, majdnem 400 milliárd forintba emelkedik, de a lakosság tavaly 517 milliárdot költött gyógyszerekre és ebből közel 120 milliárdot a vényköteles gyógyszerekre. Ebből is látszik,

hogy egyre inkább előáll az a tarthatatlan állapot - még ha a kórházi állapotokat is figyelembe vesszük emellett -, hogy annak van esélye Magyarországon gyógyulni, akinek elegendő pénze van. Ez pedig egy tragikus helyzetet eredményez.

Ha a nyugdíjasoknál maradunk még, akkor itt van a nyugdíjprémium. Azért emlékeztetőül nem árt elmondani, hogy ezt a nyugdíjprémiumot a Bajnai-kormány vezette be. Most van arra lehetőség, hogy ennek a bevezetett nyugdíjprémiumról szóló törvénynek a révén a nyugdíjasok valamit visszkapjanak a gazdasági növekedésből. De úgy tűnik, hogy a kormány ezen a téren is túlságosan óvatosan számol, hiszen a tényleges gazdasági növekedés és a tervezett gazdasági növekedés közötti különbség révén - nyugdíjas-érdekvédelmi szervezetek számítása szerint - mintegy 10 ezer forintot spórolt meg a nyugdíjprémiumon a kormány nyugdíjasonként. Ezt a pénzt oda kellene adni a nyugdíjastársadalomnak. Tehát ha a nyugdíjasoknak juttatott pénzről beszélünk, akkor azt láthatjuk - most már nem az első évben -, hogy a kormány mindig alultervez, és aztán megpróbálja ezt valahogy kompenzálni, ahelyett, hogy helyes tervezéssel eleve odaadná a nyugdíjasoknak azt, ami jár. Ezen a téren igen találó Karinthy mondanása, ő azt mondta, hogy amit a kormány ígér, azt megtartja, ebből következően, ha pénzt, ígér, akkor azt is megtartja.

Nézzük, hogy a lakhatási válság területén a kormány a költségvetésitörvény-javaslat alapján szembenézett-e a helyzettel! Úgy tűnik, hogy nem. Egy ilyen kettészakadó társadalomban, mint amit 2010 után megtapasztaltunk, egyre inkább az a kormánystratégiája és politikája, hogy minél jobb helyzetben van valaki, annál inkább számíthat a kormány segítségére, és minél rosszabb helyzetben van valaki, annál inkább az út szélén hagyja őket a kormány. Azért az igen tanulságos, hogy amikor az ember az Országházba igyekszik, és vezetés közben rádiót hallgat, akkor az egyik kereskedelmi rádió elemzők arról beszélnek, hogy vajon jó befektetés-e felvenni a babaváró támogatást, hiszen a feltételek teljesítése esetén - ez egy nagyon fontos kritérium - ez egy kamatmentes kölcsön, mondjuk, 10 millió forint erejéig, és érdemes-e venni belőle rögtön államkötvényt, aminek - jól mondom, államtitkár úr? - 4 százalék körül várható a hozama; tehát rögtön azért felvenni egy családtagotól szóló kedvezményes kölcsönt, nulla százalékos kamatozású kölcsönt, hogy abból egy befektetési kötvényt - éppen állampapírról beszélünk -, állampapírt vegyenek.

Nyilvánvaló, hogy elsősorban ez a fajta kedvezményes hitellehetőség - sok házas, amikor majd a bankokba el fog menni, és szembesül a feltételekkel, fogja látni a valódi kritériumokat -, bármennyire is előrelépést jelent több tízezer családnak adott esetben, közel 10 milliós országról beszélünk, valójában a kevesek lehetősége. Kevés családnak lesz olyan jövedelme, hogy a hiteltörlesztési részleteket pontosan teljesíteni tudja. Annál is inkább, mert ha megnézzük,

hogy Budapesten hogyan változtak a lakásárak - a változás itt is brutális drágulásról árulkodik -, akkor azt nézzük, hogy a kimutatások szerint a budapesti lakásárak növekedéséhez képest Európában csak Moszkvában és Kijevben emelkedtek nagyobb mértékben a lakásárak. Már a Magyar Nemzeti Bank is figyelmeztet arra, hogy itt, Budapesten az ingatlanárak teljesen elrugaszkodtak a valóságtól. Ami a Magyar Nemzeti Banknál egy befektetési kockázatot jelent, amire figyelmeztetni kell, az fiatal házások, fiatal párok tömegeinek azt jelenti, hogy saját lakás vásárlása - kedvezmények ide vagy oda - egyre inkább elérhetetlen.

Ez önmagában még nem lenne tragédia, hiszen nálunk jóval gazdagabb országokban - mint Németország, skandináv országok - sem rendelkezik az emberek jelentős része saját tulajdonú lakással, de ott olyan bérlakárendszer van - ellentétben Magyarországgal -, hogy az ottani jövedelmekből, még a szerény jövedelmekből is lehet bérelni egy megfelelő lakást. Magyarországon, Budapesten ezen belül ez a helyzet egészen egyszerűen nincs így. Egy szerény jövedelmű család ma Magyarországon sem a hiteltörlesztés feltételeit nem fogja tudni kellően elviselni, sem pedig elegendő pénzzel nem fog arra rendelkezni, hogy a mai albérletárak mellett bérlakásban éljen Budapesten. Hát, itt ér össze a dolgozói szegénység a lakhatási válsággal, és ez egyre inkább tarthatatlan állapotokat eredményez, tisztelt Ház.

Összegezve: a mi álláspontunk szerint most már ideje foglalkozni a társadalmi fenntarthatóság kategóriájával és fogalmával, és egyre inkább szembe kell nézni azzal, hogy Magyarország nem egy Kánaán: annak a jövedelem- és adópolitikának, társadalompolitikának a következtében, aminek az elmúlt kilenc évben az ország az elszenvedője, egyre inkább egy kettészakadó társadalom körvonalazódik, egy nagyon szűk, egyre jobban élő rétegre és egy nagyon nagy létszámú, egyre jobban leszakadó, ezen belül sokak számára kilátástalan életet élő rétegre.

(10.40)

Ezen kellene elsősorban változtatni, de ezt ez a költségvetés még csak meg sem kíséri, ezért a mi álláspontunk szerint ez a költségvetés társadalmi szempontból nemcsak fenntarthatatlan, itt az Országgyűlésben elfogadhatatlan is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következő felszólaló Dúró Dóra képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A legfontosabbal kezdem: a családpolitikai intézkedésekkel, hiszen úgy gondolom, nem érdemes azt vitatni, hogy ismételen növekmény fog bekövetkezni a családpolitikai támogatásokban. Ugyanakkor azt hozzá szeretném tenni, hogy az a fajta termékenységnövekedés,

ami várható volt vagy elvárt volt a kormányzat részéről is akár az elmúlt kilenc évben, az bizony nem következett be. Annak ellenére nem történt baby boom Magyarországon az elmúlt kilenc évben, hogy a kormányzat valóban középpontba helyezte a családpolitikát, és úgy gondolom, hogy mind a költségvetési vonzata tekintetében, mind a szakmai intézkedések tekintetében a legfontosabb mégiscsak a hatékonyság, hiszen az önmagában nem fogja megmenteni a nemzetünket, ha többet költünk családpolitikára. Az fogja megmenteni, az fogja újra gyarapodó országgá tenni Magyarországot, ha a remélt gyermekek, a kívánt gyermekek valóban meg is tudnak születni.

Ugyanakkor minden szakmai intézkedés és minden költségvetési hozzárendelés ellenére a termékenység érdemi növekedése vagy nagyságrendi növekedése a Fidesz kormányzása idején nem következett be. És ez az a tény, amivel szembe kell nézni, ez az a tény, ami arra kell hogy rávilágítson számunkra, hogy szükséges szemléletbeli változtatás is, amiért ez a kormány vajmi keveset tett, és szükségesek további olyan szakmai intézkedések, amelyek ténylegesen hozzásegítik a fiatalokat, a párokat ahhoz, hogy a gyermekek, akiket terveznek, akiket szeretnének, világra jöjjenek.

Meg kell ugyanakkor jegyezni azt, hogy például a most bejelentett családvédelmi akciótervben is vannak olyan elemek, amelyeknek a költségvetési vonzata elhanyagolható, nemcsak az összköltségvetés tekintetében, hanem ha csak a családpolitikai kiadásokat nézzük. Ilyen például a négygyermekes anyák szja-mentessége, amely egy valóban nagyon szép gesztus, és minden olyan intézkedés, amely az ember élete végéig szól, az nagyon nagy elismerés. És ez valóban fontos, hogy ezt megkapják azok az édesanyák, akik legalább négy gyermeket vállalnak, de azért nagyon kevesen vannak Magyarországon olyan nők, akiknek a fizetése lehetővé teszi, hogy ezt az szja-kedvezményt igénybe is tudják venni, hiszen olyan karriert sikerült felépíteniük négy gyermek nevelése mellett, hogy nettó egymillió forint körül van a fizetésük.

Emellett a nagyszülői gyed költségvetési vonzata szintén ilyen, amiért nem ellendrukker vagyok, vagy nem szeretném megkérdőjelezni a kormányzatnak a jó szándékát ezen intézkedések bevezetésével kapcsolatban sem. Ugyanakkor látni kell azt, hogy ezektől azt a termékenységi növekedést, ami egyébként az önkéntes által kitűzött, Orbán Viktor által kitűzött célnak az eléréséhez is szükséges lenne, ezek az intézkedések továbbra sem fogják elhozni.

Ráadásul beszélnünk kell egy olyan érzékeny témáról, amely a kormányzatnak a kereszténység iránti elkötelezettségét is megkérdőjelezi. Ez például az, hogy a terhességmegszakításnak az egyéni térítési díja még mindig külön soron szerepel a költségvetésben, és az abortusz szabályozásával kapcsolatban semmilyen változtatást nem eszközölt ez a kormányzat sem. Azt mondhatjuk tehát, hogy életpárti felfogást kizárólag a Mi Hazánk Mozgalom képvisel a magyar politikai életben. Gyakorlatilag a Fidesztől a Momentumig egy nagyon széles körű abortuszpárti koalíció alakult ki.

Emellett az életvédő civil szervezetek támogatása is elmarad más országokétól, például akár Lengyelországtól, amely rendkívül hasonló társadalmi felépítésű, mint Magyarország. Tehát Lengyelországhoz képest ebben is rendkívül el vagyunk maradva. Holott, ha közel kerülnek ezekhez a civil szervezetekhez, és megnézik azt az áldozatos munkát, amit ők évtizedek óta kicsiben és nagyban egyaránt végeznek, akkor, úgy gondolom, hogy minden jóérezésű ember, minden, az élet iránt elkötelezett ember támogatásáról kellene hogy biztosítsa ezeket a nagyon sokszor reménytelenségben dolgozó, életvédő civil szervezeteket, például az Alfa Szövetséget, amelyet ki kell emelnem elkötelezettsége okán is.

De van számos olyan nemzeti misszió, amelyet szintén nem támogat a kormányzat, illetve reméljük, hogy a módosító javaslatunk végre célba fognak érni. Az idei év egyik tapasztalata az, hogy amire például a Bethlen Gábor Alap megszavaz támogatást, azt sem tartják be. A Felvidéki Magyar Szigettel esett meg az a történet, hogy a Bethlen Gábor Alap 500 ezer forintnyi támogatást biztosított volna ennek a fesztiválnak a megrendezésére. Ugyanakkor, amikor európai baloldali politikusok ezt észrevették, és felhívták erre a figyelmet, akkor a kormányzat egy tollvonással visszavonta a támogatást azoknak a nyomására, akik egyébként már a saját nemzetüket romba döntötték. Őket választotta a kormányzat azok helyett a magyar hazafiak helyett, akik szabadidejükben szerveznek fesztivált határon túli területeken, nemzetpolitikai célokkal. Ez a valóság, az a valóság, hogy ismételten megmutatták azt, hogy inkább feleltek meg az európai baloldal elvárásainak, semmint hogy magyar hazafiakat támogattak volna 500 ezer forinttal. Ötszáz ezer forinttal! Szégyenteljes, úgy gondolom.

De ki kell emelnem a Nemzeti Jogvédő Alapítvány és Nemzeti Jogvédő Szolgálatnak a tevékenységét, akik hiánypótló módon már közel másfél évtizede védenek hazafiakat, bárhol éljenek a világban, határon túl, vagy elvándorolt magyarokként, ha őket nemzetiségi hovatartozásuk miatt támadás ér, és ők sem kapnak egyetlen fillér állami támogatást sem.

A KDNP szónokája beszélt arról, hogy mennyire elkötelezett ez a kormány a nemzetpolitika iránt. Hát, pont akkor, amikor Marosvásárhelyen az történik az egyetemmel, ami, Úzvölgyében az történik a temetővel, ami, azért látható, hogy ebben a tekintetben sem sikerült a kormányzatnak hatékony politikát folytatnia.

Ráadásul a román parlamentben az egyik képviselő kezdeményezte ortodox főpapok támogatásával, hogy Úzvölgyében ortodox templom épüljön. Ezért is szeretnénk azt, hogy legalább biztosítsa a magyar kormány azt, hogy az ottani magyarok is élhessenek a szabad vallásgyakorlás jogával, és építsünk magyar állami pénzből Úzvölgyében egy katolikus kápolnát azért, hogy ennek a román térhódításnak tovább ne engedjünk. Reméljük, hogy nemcsak a saját maguk által fenntartott szervezeteknek fizetik ki azt a renge-

teg pénzt, amit hozzárendelnek akár a nemzetpolitikai célokhoz, hanem az ellenzék által kezdeményezett értelmes célokot is tudják támogatni.

Mindezek miatt a Mi Hazánk Mozgalom a költségvetést természetesen nem támogatja. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló Ritter Imre nemzetiségi képviselő úr. Parancsoljon!

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Köszönöm. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschlages Nr. T/6322. über den ungarischen Haushalt - im Zusammenhang mit dem Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen - heute ausführlich erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében ma részletesebben kifejtssem álláspontunkat a T/6322. számú törvényjavaslat egyes nemzetiségi igényeket érintő részeivel kapcsolatban.

De mielőtt erre rátérnék, szeretném jelezni, hogy tegnapi felszólalásomban a deutsche Pünktlichkeit, azaz a német pontosság egy kicsit csorbát szenvedett, ugyanis lassabban mondtam a beszédemet, mint kellett volna, így két perccel tovább tartott, mint terveztem, ezért Farkas Félix alelnök úr roma nemzetiségi szószóló nem tudta elmondani teljes, tervezett hozzászólását, amiért szeretnék ezúton is elnézést kérni tőle; egyúttal most elmondani azt, amit alelnök úr tegnap idő hiányában már nem tudott megtenni.

Tehát idézném Farkas Félix roma szószóló tegnapi elmaradt felszólalási részét.

„Harmadik pontként említtem, hogy az Országos Roma Önkormányzat által fenntartott intézmények támogatására ítélt összeg a jövő évi költségvetésről szóló törvénytervezetben is az ideivel azonos mértékű. Az intézményi keret azok létrehozását követően került kialakításra, minden önkormányzatnál intézményekre lebontva.

(10.50)

Az Országos Roma Önkormányzatnál jelenleg összesen hat intézmény működik: foglalkoztatási hálózat, médiacentrum, misszió, sportközpont és két iskola, Szirákon, illetve Tiszapüspökiben. A két köznevelési intézmény - Szirák és Tiszapüspöki - bevétele a közoktatási feladatok ellátásához biztosított költségvetési forrás. Ez a támogatás csupán a működésre ad lehetőséget, feladatok, programok, fejlesztések megvalósítására további forrás szükséges, ezért a bizottság a módosító javaslatában erre vonatkozó emelési igénnyel szeretne élni.

Végezetül engedjék meg, hogy néhány szót ejtsek a hazai cigányság szempontjából a beruházásra, felújításra és pályázati önrészre elkülönített összegről. Számításaink szerint 80-100 roma önkormányzat, illetve civil szervezet tart fenn felzárkózást segítő, illetve roma nemzetiségi kulturális intézményt - így például tanodákat, „Biztos kezdet” gyerekházakat, tájházakat, gyűjteményeket, közösségi házakat -, amelyek a kulturális autonómia alapkövei, és amelyek a romák esetében kiemelt fontossággal bírnak a kulturális értékek megőrzése, tájházak, gyűjtemények, közösség-szervezés, képzés, foglalkoztatás, szociális és jogvédelmi szolgáltatások szempontjából.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2019. június 11-ei ülésén egyetértett abban, hogy a 2019. évben a Miniszterelnökség fejezetében beruházásra, felújításra és pályázati önrészre elkülönített összeghez hasonlóan a 2020. évben a nemzetiségi intézmények ilyen módon történő támogatásának lehetőségét a Belügyminisztérium fejezetében a romák számára is meg kellene teremteni.” Idézet vége, ami tegnap elmaradt.

Az alelnök úr helyett így most általam elmondott, valamint a Farkas Félix szószóló úr által tegnap személyesen elmondott, romákat érintő költségvetési módosító javaslatokkal a Magyarországi nemzetiségek bizottsága egyhangúlag egyetértett, azokat támogatja, és erre kérem önöket is.

Ezen rendhagyó kitérő után rátérnék mai hozzászólásomra. A tegnapi beszédemet azzal zártam, hogy a magyarországi nemzetiségek 2020. évi költségvetési igényeit rendkívül részletes és alapos felmérések, elemzések alapján állítottuk össze. Előzetesen egyeztettük az országos nemzetiségi önkormányzatokkal, természetesen a nemzetiségi szószólókkal, folynak az egyeztetések a parlamenti frakciókkal és a nemzetiségekért felelős tárcákkal.

Mindezek alapján a 13 magyarországi nemzetiség a 2020. évi költségvetési javaslathoz összesen 10 milliárd forint módosítást kíván benyújtani, melyből a roma nemzetiségi módosítóigény 1,8 milliárd forint. Erről Farkas Félix alelnök úr tegnap beszélt, illetve részben ma már beszéltem.

A többi 12 nemzetiség módosítóigénye 8,2 milliárd forint az alábbi öt súlyponti területen. Először is: a támogatásemelési igény több mint fele, pontosan 56 százaléka, 4,6 milliárd forint felhalmozási támogatás, amely a nemzetiségi önkormányzatok és az általuk fenntartott intézmények épület- és építményállományának beruházási, felújítási és pályázati önrésze biztosítását szolgálja.

Másodsorban: a támogatási igények 16 százalékát teszi ki a 2018-ban megkezdett nemzetiségpedagógus-program 2020. évi harmadik lépcsője, amely szerint a nemzetiségpedagógus-pótlék maximuma 30 százalékról 40 százalékra kerülne megemelésre és differenciálásra, valamint 2020. szeptember 1-jétől már a nemzetiségjövopedagógus-hallgatók mindhárom évfolyama, a nemzetiségitanító-, -tanár- és -szaktanár-hallgatók mind a hat évfolyama, közel ezer fiatal kerül be az nemzetiségpedagógus-hallgatói

ösztöndíjrendszerbe. Ez mindösszesen 1 milliárd 315 millió forintot jelent.

Harmadsorban: az országos nemzetiségi önkormányzatok és média, valamint a fenntartott intézményeik esetében a működési támogatás emelésére 734 millió forint emelést javasoltunk, amely az összes igény 9 százaléka.

Negyedszer: az igények 7 százaléka, 600 millió forint a nemzetiségi egyesületek, szervezetek és iskolák részére a nemzetiségi pályázati keretek további emeléséhez szükséges.

Végül ötödször: a helyi nemzetiségi önkormányzatok működési támogatását 592 millió forinttal kívánjuk emelni, amely az összes igény közel 7 százaléka.

A mai napon az első két pontról szeretnék részletes tájékoztatást adni önöknek, a 3., 4. és 5. pontról pedig holnap szeretnék hasonló módon beszámolni.

Az első pont: a teljes támogatásemelési igény több mint fele, 56 százaléka, 4,6 milliárd forint felhalmozási támogatás. Ez két részre bontható; egyrészt: a települési intézményfenntartó nemzetiségi önkormányzatok beruházási támogatása az általuk fenntartott nemzetiségi intézményeknél. Az elmúlt években a nemzetiségi kulturális és oktatási autonómia örvedetes bővítése kapán 2019. szeptember 1-jétől már várhatóan hat nemzetiség 50 helyi nemzetiségi önkormányzata összesen 68 nemzetiségi kulturális és oktatási intézmény fenntartója lesz, amelyekben mintegy 4600 nemzetiségi gyerek részesül nemzetiségi oktatás-nevelésben. A 2011. évi CLXXIX., a nemzetiségek jogairól szóló törvény 2017. december 12-én elfogadott módosításával a korábban átvett fenntartási jogok mellett, azt követően, 2018. június 30-ával bezárólag a helyi nemzetiségi önkormányzatok a fenntartott intézmények vagyonekezelői jogát is átvették a korábbi tulajdonostól. Ezzel lezárult az az átalakulási folyamat, amelynek eredményeként jogi és finanszírozási szempontból is tiszta, egyértelmű helyzet alakult ki, azaz egyrészt az intézményfenntartó helyi nemzetiségi önkormányzatok az államtól átvett feladatként felelősek az átvett intézmények teljes körű fenntartásáért, felújítási, beruházási feladataik elvégzéséért.

Másrészt: ezen nemzetiségiintézmény-fenntartási, -felújítási, -beruházási feladatok finanszírozását támogatás formájában az állam kell biztosítsa, hiszen a nemzetiségi önkormányzatok saját bevétellel nem rendelkeznek. A 2019. évi felhalmozási támogatási igények meghaladták a 9,2 milliárd forintot, ez indokolja a felújítások haladéktalan megkezdését, a szükséges támogatás biztosítását.

A felhalmozási keret másik része az országos nemzetiségi önkormányzatok épület- és építményállományának és az általuk fenntartott 42 nemzetiségi kulturális és köznevelési intézmény felújítása, beruházása. Ezen támogatásemelést indokolja, hogy csak az országos önkormányzatok által fenntartott intézményeinknél több mint 13 milliárd forint volt a tételben benyújtott, de a 2019. évi költségvetésből forrás hiányában nem támogatott igény. Nyilvánvalóan nem

lehet egyszerre több évtized elmaradását pótolni, de ha nem tudunk elindulni évente legalább öt-hat köznevelési intézmény teljes felújításával, akkor nem lehet az intézményeinket köznevelésre alkalmas állapotban tartani. A több mint 110 köznevelési intézmény, amelyet az országos és helyi nemzetiségi önkormányzatok fenntartanak, több mint 15 ezer nemzetiségi gyermek oktatását-nevelését szolgálják, illetve ezekben végzik.

A második súlyponti kérdés a 2020-as támogatásemelési igényeknél - mely az összes igény 16 százalékát teszi ki - a 2018-ban megkezdett nemzetiségpedagógus-program 2020. évi harmadik lépcsője, mely szerint egyrészt a nemzetiségpedagógus-pótlék maximuma 30 százalékról 40 százalékra kerülne megemelésre és differenciálásra, valamint 2020. szeptember 1-jétől már a nemzetiségóvodapedagógus-hallgatók mindhárom évfolyama, a nemzetiségitanító-, -tanár- és -szaktanár-hallgatók mind a hat évfolyama, közel ezer fiatal kerül be az nemzetiségpedagógus-hallgatói ösztöndíjrendszerbe. Ez mindösszesen 1 milliárd 315 millió forintot jelent.

(11.00)

A nemzetiségpedagógus-programról az elmúlt évi költségvetést megelőzően annak az óvodapedagógus-részéről részletesen beszámoltam. Engedjenek meg azért néhány gondolatot emlékeztetésül.

2016 őszén dolgoztuk ki a nemzetiségpedagógus-programot, akkor ebbe mindenkit belevéve, elsőként az óvodapedagógusoknál indítottuk el. 2017 tavaszán csináltunk egy teljes körű országos felmérést valamennyi nemzetiségre vonatkozóan, ahol nemzetiségi óvodák működnek. Ebből a legsúlyosabb helyzetet a német nyelv miatt, ahol a szükséges nemzetiségóvodapedagógus-létszám 41,7 százaléka, több mint 440 ember hiányzott. A többi nemzetiségnél eltérő módon, kisebb mértékben, de 10-20 százalékos hiány volt, összesen közel 500 nemzetiségi óvodapedagógus.

A helyzet nagyon sürgős javítására négy lényeges szempontot határoztunk meg. Egyrészt a pályán lévő óvodapedagógusok megtartását. Ennek egyik módja a nemzetiségpedagógus-pótlék emelése. 2018. január 1-jén 10-ről 15 százalékra emeltük, 2019. január 1-jén 15-ről 30 százalékra, és 2020. január 1-jén szeretnénk 30-ról 40-re, illetve bevezetni a differenciálást, ami azt jelenti, hogy minden nemzetiségi pedagógus kerüljön be a nemzetiségipótlék-rendszerbe arányosan, aki nemzetiségi oktatást-nevelést végez.

A másik lépcsője volt nyilvánvalóan a képzésben részt vevő hallgatók számának a jelentős növelése. Erre dolgoztuk ki a nemzetiségóvodapedagógus-ösztöndíjrendszert, amely 2018. szeptember 1-jétől lett bevezetve az első évfolyamra, ahol a nappali tagozatos hallgatóknál 75, 50 és 30 ezer forint differenciáltan, tanulmányi eredménytől függően, a kiegészítő képzést végzőknél, illetve esti, levelezőknél 50, 30 és 20 ezer forint nettó ösztöndíjat kapnak. Az ehhez

szükséges személyijövedelemadótvény-módosítást az adómentességre még 2017. év vége előtt tudtuk megcsinálni. Emellett szerződést kötünk velük, ami azt jelenti, hogy legalább a képzéssel azonos időt a hallgatói jogviszony lezárását követően nemzetiségi intézményben, nemzetiségi pedagógusként kell dolgozzanak.

A harmadik lépcső a képzőhelyek, egyetemek, főiskolák felmérése volt, és annak a biztosítása, hogy nagyobb számú hallgatót tudjanak felvenni, és jobb minőségű, kiemelten a nemzetiségi nyelvi kompetenciákra vonatkozóan képzés készüljön. Idén, 2019-ben a nyolc nemzetiségóvodapedagógus-képző egyetem összesen 100 millió forint célzott támogatásban részesült.

Annak ellenére, hogy az ösztöndíjrendszert csak januárra visszamenőleg tudtuk meghirdetni és bevezetni, az már látszik, hogy körülbelül 50 százalékkal nőtt az első helyen nemzetiségi óvodapedagógusnak jelentkezett fiatalok száma a 2019-20-as évre vonatkozóan.

A nemzetiségpedagógus-program másik nagyon lényeges része a nemzetiségitanító-, -tanár-, -szaktanár-helyzet. Idén februárban itt a Parlamentben volt egy olyan országos egyeztetés, ahol minden érintett fél a három szaktárca bevonásával, minden fenntartó bevonásával, minden érintett nemzetiség bevonásával, minden képző egyetem bevonásával volt egy indító megbeszélés, majd két munkacsoportban több hónapos munka. Ennek révén csináltunk egy teljes körű felmérést az egyetemeknél három év vonatkozásában. Elkészült a másik munkacsoportban a nemzetiségpedagógus-ellátottság felmérésére egy komplett felmérő anyag, amely 14 kiválasztott intézménynél, melyben minden fenntartó, minden nemzetiség, minden iskolatípus megvan, csináltunk egy pilot éles felmérést. Ennek kiértékelését követően 2019. szeptember-októberben az ország minden nemzetiségi iskolájában, köznevelési intézményében, minden nemzetiségre, minden fenntartóra, minden pedagógusszakra fel fogjuk mérni a szükséges nemzetiségpedagógus-igényt, a tényleges ellátottságot, illetve ennek alapján a nemzetiségpedagógus-hiányt.

Azt gondolom, hogy Magyarországon korábban még ilyen sosem készült, ezekkel az adatokkal senki nem rendelkezik. Erre építve idén ősztől egy olyan hosszú távú, megalapozott képzési programot lehet bevezetni és csinálni, amely biztosíthatja azt, hogy a magyarországi nemzetiségi köznevelési intézmények nemzetiségpedagógus-ellátottsága megfelelő legyen.

Szeretném kijelenti és kihangsúlyozni, hogy minden egyes nemzetiségi pedagógussal, nemzetiségpedagógus-többséggel, akit a nemzetiségpedagógus-program kapcsán ki tudunk képezni és Magyarországon tudunk tartani, pont ugyanilyen számban csökkentjük az össz-pedagógushiányt is Magyarországon, tehát ez nemcsak a nemzetiségpedagógus-ellátottság, hanem az össz-pedagógusellátottság szempontjából is kiemelt fontosságú.

Szeretném előre tájékoztatni önöket, hogy 2019. szeptember 19-én a Felsőházi-teremben lesz a nemzeti pedagógus-hallgatók első országos találkozója, ahol minden érintett bevonásával széles körű nyilvánosságot kívánunk biztosítani, hogy a feltételek biztosítását követően minél nagyobb számban, minél jobb képességű fiatalok jelentkezzenek nemzeti pedagógusnak, és minél hamarabb előrelépést tudjunk elérni ezen a területen.

Köszönöm a figyelmüket. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Csak tájékoztatni szeretném képviselőtársaimat, tegnap már elhangzott a jegyzői bejelentésben, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzeti képviselő, illetve szószóló felszólalására a tegnapi, a mai és a holnapi napon 20-20 perces, összesen 60 perces időkeretben kerülhet sor, de ez a nagy időkeretbe nem számít bele, ezért ne keressék a hirdetőtáblán ennek a felszólalásnak az időkeretét, ami elhangzott.

Tisztelt Országgyűlés! Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Meg is adom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Gyopáros Alpár képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nehéz elmenni szó nélkül Stummer János képviselő úr felszólalása mellett, aki a Jobbik első felszólalója volt a mai vitában, és aki a felszólalásában nemes egyszerűséggel nyomorultaknak nevezte a magyar falvakat, illetve a magyar falusiakat. (Farkas Gergely: Miről beszélés? Mit hallottál?) Ezt érdemes visszautasítani minden politikai szereplő nevében.

Azért meglepő Stummer képviselő úr felszólalása, merthogy ő mégiscsak egy vidéki gyerek, de ugyanakkor meg kevésbé meglepő, hiszen én azon kevesek közé tartozom, aki, amikor jobbikos politikusok először álltak Gyurcsány Ferenc mögé vagy mellé egy színpadra, akkor én nem lepődtem meg ezen, hiszen mégiscsak egy szellemi táptalajon állnak.

Ezt ez a felszólalás is bizonyítja, hiszen pont a szocialisták a Gyurcsány-kormány idején bizonyították, hogy másodrendű állampolgároknak tekintik a vidéken élőket és különösen a kistérségeket, a falvakban élőket. Ékes bizonyítéka ennek az a sor intézkedés, amelyek keretében oktatási intézményeket, óvodákat, iskolákat zártak be. Az én választókerületemben 71 községi jogállású településből 17 érintett település volt, ahol iskolákat kellett bezárni vagy tagozatokat átszervezni.

Hasonló nagyságrendben kis postákat zártak be, vasúti és közlekedési mellékvonalakat zártak be, az én választókerületemben például a Csorna-Pápa vasútvonalon teljesen megszüntették a személyszállítást, és egyébként pedig, ahogy már elhangzott, 1400 milliárd forint értékben adósdottak el az önkormányzatok ebben az időszakban.

Ezzel szemben az elmúlt években és a 2020-as költségvetésben megfogalmazott céloknak megfelelően megtörtént az adósságkonszolidáció, a „Modern városok” program keretében 1500 milliárd forint kifizetése történt már meg megyei jogú városok számára, és éves szinten 150 milliárd forint értékben realizálódik a „Magyar falu” program is.

Szeretném megköszönni a kormánynak és különösen a Pénzügyminisztériumnak azt a sok segítséget, amit a vidéken élő emberek életminőségének javítása érdekében tesz, különös tekintettel a falu- és tanya-gondnoki szolgálatok tekintetében, hiszen itt egy olyan fontos döntés született, miszerint nemcsak az állami támogatás mértéke emelkedik szinte duplájára, hanem növekszik azon települések száma is, amelyek igénybe vehetik ezt a szolgáltatást. Köszönöm szépen. (Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még a kétperces felszólalások körében felszólalni. (Nincs jelentkező.) Jelentkezőt nem látok, akkor a második felszólalói körre térünk rá. Elsőként a Fidesz-képviselőcsoportjából Ovádi Péter képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én vállalkozásfejlesztési bizottsági tagként szeretnék hozzászólni a 2020-as költségvetéshez, amelyről elmondhatjuk, hogy a családok állnak a központjában, de célul tűzte ki azt is, hogy Magyarország tovább erősödjön, és ezt a magyar emberek érezzék is a mindennapokban. Ezt már csak azért is fontos hangsúlyoznunk, mert ha visszaemlékezünk, hogy 2010-ben honnan indultunk, hol kellett ennek a kormánynak megkezdenie a munkáját, milyen állapotban volt a magyar gazdaság, bizony, mérföldekre vagyunk az akkori államcsődközeli gazdasági mélyrepüléstől.

Akkoriban a gazdaság növekedésének gondolata is távolinak tűnt, az államadósság csökkenésére pedig gondolni se mertünk. A 2010-ben hivatalba lépő polgári kormány ezt a válságos gazdasági helyzetet megörökölve kezdte el a munkáját. Kiemelt célként fogalmazta meg, hogy a segélyalapú gazdaságot munkaalapú gazdaság váltsa fel. A kormány intézkedéseinek és a piaci folyamatoknak köszönhetően, elsősorban a hazai elsődleges munkaerőpiac bővülő foglalkoztatásának eredményeként, a foglalkoztatottak száma megközelítette a 4,5 millió főt, a munkanélküliségi ráta országosan 3,5 százalékra csökkent, ez Veszprém és környékén 2 százalék alatti.

Az erőteljes munkaerő-kereslet eredményeként az elkövetkező időszakban is kedvező folyamatok érvényesülhetnek, folytatódhat a foglalkoztatás bővítése, a munkanélküliségi ráta csökkenése és a bérek dinamikus emelkedése, amelynek eredményeként a

reálkeresetek 2018-ban a 2010-eshez képest már 41 százalékkal magasabb szinten álltak, így a háztartások jövedelmi helyzete tovább javulhat.

Folytatódik az adócsökkentés politikája is. A cél továbbra is a munkát terhelő adók, valamint a vállalkozások és családok adóterheinek csökkentése. Éppen ezért jövőre minden eddiginél nagyobb összeg, 380 milliárd forint jut a családi adókedvezményre és az elsőházások kedvezményére. A falusi CSOK nyújtotta támogatás és kedvező hitellehetőség mellett adó-visszatérítési támogatást biztosítunk a kistélepüléseken az új lakóingatlant építők, valamint a használt lakóingatlant felújítók és bővítők esetében 5 millió forint összegig. Közel 40 ezer vállalkozás számára fontos változás, hogy a kisvállalati adó, a kiva kulcsa 2020. január 1-jétől 12 százalékra csökken.

Ezen intézkedések alapja a gazdasági stabilitás. A magyar az egyik legdinamikusabban növekvő gazdaság egész Európában, ugyanakkor a magyar gazdaságnak is számos potenciális veszélyforrással kell szembenéznie. A globális növekedés a legfrissebb adatok szerint lelassult, a kereskedelmi feszültségek állandósulni látszanak, az eurózóna növekedési előrejelzései is óvatosságra intenek. Ugyanakkor 2020-ban a romló külpiazi körülmények között is változatlan a célunk, hogy a magyar gazdaság növekedésének üteme legalább 2 százalékponttal haladja meg az európai növekedés átlagát. Ezt a célt szolgálja a kormány által nemrég elfogadott gazdaságvédelmi akcióterv is, melynek köszönhetően a GDP-növekedés üteme várhatóan 2020-ban is 4 százalék körül alakul.

Az eddig elért eredményekre építve Magyarország növekedési képességének hosszú távú megőrzése érdekében a gazdaságpolitika legfontosabb feladatai közé tartozik a vállalatok versenyképességének és termelékenységének további javítása. Hazánk kilátásait több tényező alakítja 2020-ban. A kapacitásbővítő fejlesztések nemcsak közvetlenül a beruházási aktivitást, hanem a termelés felfutásán keresztül hazánk kivitelét is érdemben serkenteni fogják. A gazdasági növekedést emellett számos kormányzati intézkedés is ösztönzi.

A vállalati beruházásokat illetően várhatóan folytatódik az erőteljes növekedési dinamika, amelyet jelentősen támogat a 9 százalékra csökkentett, az uniós összehasonlításban legalacsonyabb egységes társaságiadó-kulcs, valamint az elmúlt időszakban bejelentett számos nagy volumenű fejlesztés is. Fontos, hogy a kkv-knak kiszámítható és tervezhető üzleti környezetet teremtsünk. Jómagam is tartok rendszeresen a választókerületemben vállalkozói fórumot, hogy megismerjem, miként fokozható a termelékenységük, vagy a befektetőbarát gazdaságpolitikai intézkedések hatására milyen mértékű növekedést sikerült elérniük. Ez a leghatékonyabb módja annak, hogy egymás munkáját kölcsönösen segíteni tudjuk.

A költségvetés tárgyalásánál mindenképpen meg szeretném említeni, hogy jövő évben, 2020-ban 5 milliárd forint összegű támogatás kerül biztosításra az

„Európa kulturális fővárosa 2023” cím viselésével kapcsolatos feladatok támogatására. Ez veszprémiként kiemelten fontos számomra, hiszen a város a Bakony, Balaton térségével együtt viselheti 2023-ban ezt a címet. Ez a támogatás azt is mutatja, hogy ez a megtisztelő cím nemcsak a városnak, a térségnek és az ott élőknek, hanem az államnak is fontos. Ettől nemcsak kulturális hatásokat, gazdasági előnyöket várunk, hanem a turizmus további növekedését is. A 2010 óta folyamatosan erősödő magyar turizmus gazdaságban betöltött szerepe ugyanis egyre jelentősebb. Áprilisban például több mint 9 százalékos árbevétel-növekedést értek el a hazai szálláshelyek. A szálláshely áfájának jövő évtől történő 5 százalékra való csökkentése további versenyképesség-növekedést fog eredményezni. Talán nem túlzás azt mondani, hogy a magyar turizmus aranykorát éli. A kereskedelmi szálláshelyek vendégforgalma 2009-hez képest mára megduplázódott. Ezen intézkedésekkel a kormány tovább növeli a turizmusban tevékenykedő vállalkozások versenyképességét.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetést elemezve, nincs kétségem afelől, hogy a kormány elkötelezett a gazdasági növekedés fenntartása, az államadósság arányának további csökkentése, valamint az államháztartás stabilitásának megőrzése mellett. Természetesen köszönőviszonyban sincs a szocialista kormányok költségvetési politikájával, amelyben az államháztartás stabilitása egyet jelentett az áfaemeléssel, új adók bevezetésével és az IMF-hitellel. Az elmúlt évek gazdaságpolitikai intézkedéseinek eredményei mára már vitathatatlanok, a gazdasági növekedés meghaladja az uniós átlagot, az államadósság évről évre folyamatosan csökken, az államháztartási hiány pedig rendre alacsonyban teljesül, mindez pedig kedvező változó környezetet teremt a kkv-k számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, egy olyan költségvetés-tervezet fekszik itt előttünk, amit minden képviselőtársunk fog tudni támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most Farkas Gergely képviselő úr felszólalása következik, a Jobbik-képviselőcsoportból. Parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! A tegnapi nap folyamán is elég hosszan és a mai nap is már több órán keresztül hallgatom itt a felszólalásokat, és a kormánypárti képviselők rendre felmondják a kommunikációs paneleket: a családok költségvetése, a családok állnak a középpontban, a magyar családok az elsők, és még lehetne sorolni azokat a mondatokat, amikkel azt próbálják kifejezni, hogy önök a családok szempontjait mennyire fontosnak tartják. Teszik mindezt úgy, hogy egyetlenegy fideszes képviselőtől sem hallottam, hogy beszélt volna egy olyan problémáról, ami szinte az összes családot

valamilyen módon érinti, ez pedig az elvándorlás kérdése. Mennyire őszinte önöktől a családokra való hivatkozás, ha az elvándorlásról, hiszen, mondom még egyszer, szinte minden egyes család rokonságában van érintett, aki valamilyen módon, valamilyen időszakban, valamennyi időre külföldre kényszerült, arról egy szót se szólnak? Államtitkár úr úgy fogalmazta, hogy önszántukból nem beszéltek erről a fideszes képviselők, államtitkár úr ugyanakkor beszélt erről, magyarázkodásképpen, amikor ellenzéki képviselőtársaim hozzám hasonlóan felemelték ennek a problémának az érdekében a szavukat, és felhívták erre a figyelmet, akkor államtitkár úr különböző statisztikák mögé bújt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tegye már meg nekem, legyen szíves, hogy elmegy egy nagymamához, aki évente egyszer találkozik az unokájával, s azt mondja neki, hogy Marika néni, ne tessék foglalkozni az elvándorlással, ne tessék azzal foglalkozni, hogy a kisunokájával már csak Skype-on keresztül tud beszélni, mert Romániából többen vándorolnak ki. Vagy álljon egy oda egy tízéves gyermek elé, és mondja azt neki, hogy Pistikém, ne foglalkozz azzal, hogy édesapádat évente kétszer látod, mert egyébként Szlovákiából többen vándorolnak ki.

(11.20)

Ne haragudjon, de ez gyávaság és ez érzéketlenség, hogy a statisztikák mögé menekül mindaközben, amikor itt emberi sorsokról van szó.

És az a legszomorúbb ebben az egész helyzetben, hogy most, amikor mi itt a költségvetés vitájánál ezt a témát tárgyaljuk, akkor nem arról tudok önökkel vitatkozni, hogy az x milliárd forint, amit önök előírnyoznak arra, hogy a kint lévő, kint dolgozó, kényszerből elvándoroltakat hazahozzuk, az az x milliárd forint elég-e rá, vagy szerintünk több kellene rá, hanem arról kell itt vitáznunk, hogy az elvándorlás probléma-e, és hogy egyáltalán mekkora probléma. És engem tényleg nem érdekel, és az érintetteket sem érdekli, hogy a környező országokban mi a helyzet. Ha valaki beteg, azt nem fogja az megvigasztalni, hogy vannak nála súlyosabb betegek is, és itt erről van szó.

Magyarország ilyen szempontból beteg. Probléma, hogy az emberek kényszerből - vannak persze, akik önszántukból, azzal semmi probléma nincs, de vannak nagyon sokan, több százezen, akik kényszerből - elmennek Magyarországról a jobb élet reményében, mert nem tudnak itthon megélni. Magyarország ilyen szempontból beteg, és minket az nem fog boldogítani, hogy Románia, Ukrajna vagy nem tudom, melyik szomszédos ország még betegbb ilyen szempontból, és onnan a társadalom még nagyobb rétege vándorol el.

Úgyhogy én arra kérem államtitkár urat és a fideszes képviselőket, hogy ne statisztikák mögé bújjanak, és ne azzal próbáljanak minket jobb kedvre derí-

teni, hogy itt vannak rosszabb helyzetben lévő országok, hanem végre foglalkozzanak a probléma súlyának megfelelően az elvándorlás kérdésével. És tényleg őszintén sajnálom, hogy nem a probléma kezelésének nagyságrendjéről, hogy hány milliárd forint, milyen eszközökkel, milyen megoldási javaslatokkal próbálják ezt orvosolni, hogy nem erről tudunk mi vitatkozni, hanem hogy kell-e ezzel a problémával foglalkozni. Véleményünk szerint kell, és önmagában nem elég az, hogy majd itthon olyan körülményeket teremtenek, amik miatt hazajönnek az emberek. Mégis, milyen körülményeket teremtenek itthon? Nyugati bérek vannak itthon? Hát, nagyon nem! Lehet, hogy volt reálbér-emelkedés, én azt nem vitatom, de én például a saját választókerületemben azt tapasztalatom, hogy ha valaki, mondjuk, a főnöke elé odaáll, hogy béremelést szeretne, a főnöke azt válaszolja neki, hogy nem fogok neked béremelést biztosítani, vagy nem fogom emelni a fizetésedet, hozok inkább szerb vagy éppen román vendégmunkásokat, mert nálunk, Bács megyének a déli részén ez a bevett szokás, hogy hoznak román, vagy éppen szerb munkásokat. És nem fogják emelni, nemhogy minimálisan sem, nemhogy a nyugati bérek szintjéig, de még minimálisan sem.

Mégis, miért jönnének haza? A jó egészségügy miatt? Hát, ne vicceskedjünk már! Képviselőtársaim bőven beszéltek és fognak még beszélni itt az egészségügy helyzetéről. Vagy éppen mi miatt jönnének haza? A színvonalas oktatás miatt? Úgy gondolom, hogy ez is önmagában vicc - és majd szeretnék kicsit az oktatásról is beszélni kicsit bővebben, hogy ahelyett, hogy például erre a területre is többet költenének, ahelyett itt is az inflációt sem éri el az oktatásra költött források emelkedése.

De térjünk vissza az elvándorlásra, kicsit bizonyítva, hogy igenis itt probléma van, részben a múltbeli adatokat elemezve. A portfólió elemzése szerint 610 ezer honfitársunk hagyta el az országot. A kivándorlás mértéke jelentősen felgyorsult 2011 óta. Lehet, hogy az utóbbi években néhány ezerrel csökkent, fogadjuk el ezt az adatot, én nem szeretném vitatni, de ha 2011-hez viszonyítjuk, az évi 13 ezres nagyságú kivándorlás 40 ezerre nőtt, több mint háromszorosára. És tudjuk nagyon jól, hogy azért ezek a statisztikák mindig alulbecsültek, hiszen nagyon sok ember nem számolja fel teljes mértékben az itthoni létét jelentő adminisztrációs dolgokat, hisz úgy van vele, hogy bármikor hazajöhet, tehát ezek a statisztikák alulbecsültek, de mégis, 2011-hez képest az évi kivándoroltak száma megháromszorozódott.

És ha már itt a szomszédos országokról beszélünk, mert önök statisztikákban szeretnek erre hivatkozni, akkor nézzük meg a visegrádi négyekhez képest, hogy milyen arányban változott Magyarországon és ezekben az országokban az évi elvándoroltak száma. És azt kell látnunk, hogy a növekedés messze a legmagasabb a visegrádi négyeket alkotó országok közül. Csehországban a 2010-es szint felére csökkent az évente kivándorlók száma. Ajánlom államtitkár úr-

nak ezt a statisztikát. 2011-2017 között Magyarországról is több százezer honfitársunk ment el. És az is egy érdekes adat, hogy nő a külföldi országokban állampolgárságot szerzők száma, ami azt bizonyítja, hogy nemhogy ezek az emberek, ha már elmentek, akkor jönnének haza, hanem egyre többen úgy döntenek, hogy véglegesen ott maradnak, mert az itthoni helyzetek olyanok, amik nem vonzóak a számukra.

De nézzünk még egy statisztikát vagy még egy tényt, ami mutatja ennek a helyzetnek a súlyosságát: a fiatalok és a jól képzettek mentek el. Ezt már nem kell nagyon részletezni, hogy ez milyen veszélyt rejt Magyarországra nézve, a jól képzettek és a fiatalok mennek el. Aztán ennek következményeként, ha a fiatalok elmennek, akkor nagyon sok esetben már a gyermekük is külföldön születik, és ez is egy múltbeli adat, hogy minden hatodik gyermek külföldön születik, minden hatodik magyar gyermek már külföldön születik. 2010-2016 között összesen mintegy 78 ezer gyermek hazai anyakönyveztetését kérték magyar állampolgárságú szülei, akik külföldön születtek.

De hogy ne csak a múltból beszéljek, mert lehet mondani, hogy biztos azért nem foglalkoznak az elvándorlással, mert úgy gondolják, hogy ez egy múltbeli probléma, és már megoldódott, tehát szeretnék a jövőre nézve is egy-két adatot mondani, és azt gondolom, hogy még nem is a legriasztóbbakat, hanem középértéket, mert lehet ebből is pesszimistábbakat, optimistábbakat találni. A 19-29 évesek 60 százaléka készülő, vagy gondolkodik rajta, hogy külföldre megy, ez összesen 1,2 millió magyar ember, a már elvándorolt körülbelül 0,5-1 millió magyar ember között. A kivándoroltak 20-25 százaléka hosszú távra tervez külföldön, 25 százaléka pedig úgy nyilatkozott, hogy végleg kint akar maradni.

Persze, nem biztos, hogy ezek megvalósulnak, bízunk benne, hogy ez csak hirtelen felindulás, és majd kevesebben fognak végleg kint maradni vagy akár elvándorolni, mindannyiunknak ez lenne az érdeke, hogy ne kelljen sokaknak, mondom még egyszer, sokaknak kényszerből külföldre mennie, de mindezek a számok, anélkül is, hogy bízunk benne, hogy nem ilyen nagyságrendben fognak megvalósulni, mutatják azt, hogy mennyire komoly problémáról van szó.

És egyébként az is egy érdekes dolog, hogy a problémát néhány éve önök még érzékelték. Néhány éve létrehozták a „Gyere haza, fiatal!” programot. Nem nagy nagyságrenddel, talán 100 milliós vagy 200 milliós költségvetéssel, és nem is nagy sikerrel, mert összességében 107 fiatal sikerült hazahozni ezzel a programmal, de mégis érzékelték, hogy valamit tenni kellene annak érdekében, hogy segítsék a kint dolgozókat annak érdekében, hogy egy lökést, egy segítséget adjanak nekik, hogy megtegyék azt a lépést, hogy hazatérnek. Ez a program megszűnt. Azt mondták, hogy nem volt hatékony, és ezt nehéz is vitatni, amikor néhány száz millió forintból száz-egynéhány fiatal tudtak hazahozni. Ez azért, való igaz, hogy nem hatékony.

De az, hogy önök semmit nem hoztak létre ehelyett, és a mai napig nem foglalkoznak azzal, hogy hogyan segítsék a külföldön dolgozókat, hogy hazatérjenek, milyen adminisztrációs, bürokratikus vagy más segítséget adjanak nekik munkakeresésben, albéletteresésben az itteni élet elkezdéséhez, hogy önök nem adnak ehhez semmilyen segítséget, az egy óriási bűn. Egy óriási bűn, mert ezzel Magyarországot hozzák veszélybe. Ezek az emberek lehet, hogy egy életre kint fognak letelepedni, ott fognak ragadni, ott nőnek fel a gyermekeik, akikben már a magyar állampolgársági érzés, a magyar identitás gyengébb lesz. Ilyen szempontból óriási bűn!

A fő mondanivalóm, sajnos az időm lejártával, hogy az elvándorlás kérdésével önöknek sokkal inkább kellene foglalkozni. Ez a költségvetés jelen pillanatban az elvándoroltakról való lemondás költségvetése. Én arra kérem a kormány tagjait, érzékeljék, hogy itt nem pártpolitikai kérdéssről van szó, a Jobbik nem az egyik programját szeretné ráerőltetni a kormánypártokra, hanem egy olyan nemzetstratégiai kérdést szeretnék a felszínre hozni, amelynek megoldása, kezelése az ország érdeke. Bízom benne, hogy ennyi józan belátás lesz önökben is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Csak tájékoztatni szeretném képviselő urat, hogy itt nincs időkeret, tehát nincs 15 perces... *(Farkas Gergely: Belső időkeret.)* - a Házon belüli megegyezésnek megfelelően. *(Farkas Gergely: Frakció-időkeret...)* Köszönöm szépen. Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon röviden reagálnék Farkas Gergely képviselő úr hozzászólására.

Első pontban rögzíteni kell, hogy Magyarország az Európai Unió tagja. Ebből következően a munkavállalók szabadon döntenek el, hogy az Unió tagállamain belül hol szeretnének dolgozni. Ez az állítás. *(Farkas Gergely: Ezzel semmi gond nincsen!)* Mindössze azt a statisztikát mutattam, hogy hál' istennek, a térséghez képest, a sokszor példaként emlegetett akár balti vagy más országokhoz képest, arányaiban Magyarországról kevesebben döntöttek úgy, hogy külföldön vállalnak munkát. Ez az első állítás, amit az Eurostat-adatok mutatnak.

A második állításom pedig arra vonatkozik, hogy igen, a munkavállalás helyének megválasztása, hogy külföldön dolgozzon-e valaki vagy az adott országban dolgozzon, az egy tényező a tekintetben, hogy hol akar élni.

(11.30)

A munkavállalást pedig, azt gondolom, hogy elsődlegesen az segíti, hogyha vannak munkahelyek, és a munkahelyeken a bérek folyamatosan növekednek.

Mind a munkahelyek számát tekintve, mind a bérek emelkedését tekintve az elmúlt évek számai nemcsak magyar historikus visszatekintéssel kedvezőek, hanem nemzetközi kitekintéssel is kedvezőek. Tehát több munkahely van, és a bérek növekednek.

Azt gondolom, a tekintetben, hogy valaki itthon képzelet el a jövőjét vagy külföldön, az is számít, hogy a lakhatása tekintetében milyen támogatások vannak. Ha valaki itthon akar élni és új lakást vásárolni, házat építeni, akkor van egy olyan családi otthonteremtési kedvezményrendszer, amely igen nagyvonalú, jelentős, több millió forintos, tízmilliós, adott esetben tízmilliós közvetlen, vissza nem térítendő támogatást, ehhez kapcsolódóan további kamatmentes hitelt jelenthet.

Harmadik tételként a munkavállalás, az otthonteremtés mellett hadd említsem a családalapítást. A képviselő úr említette, hogy hány gyermek születik külföldön. A 2020-as költségvetésben a demográfiai intézkedések részeként, a babaváró támogatás részeként egy olyan hitellehetőség nyílik meg 2019. július 1-jétől, és teljes egészében 2020-ban is érvényesül, amely a családot alapító fiatalok számára igen jelentős, megint nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő segítséget jelenthet.

Én azt gondolom tehát, hogy a 2020-as költségvetésben számos olyan elem szerepel, amely segítséget nyújt minden Magyarországon élni akaró, itt dolgozni kívánó, itt családban gondolkozó fiatal számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Simicskó István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Reggel nyolc óra óta itt vagyok a vitában, végighallgattunk sok-sok érdekes és értékes felszólalást, javaslatokat, pozitív gondolatokat, kritikákat.

Nyilván egy költségvetés vitájakor az emberben mindig felmerül az az alapgondolat, hogy valamennyi terület fontos, nyilván. Egy közösség, egy társadalom fejlesztése, fejlődése érdekében fontos az oktatás, fontos az egészségügy, fontos sok-sok minden, mezőgazdaság, és a többi, és a többi.

Én az eddigi élettapasztalatom alapján azt láttam, hogy van számos olyan szakma, van számos olyan hivatás, amely egy közösség számára talán a leghasznosabb és a legfontosabb, és nélkülözhetetlen azoknak az embereknek a munkája, akik ebben a hivatásban dolgoznak. Természetesen minden szakmában, minden hivatásban dolgozó ember értékes ember, és mindenki az alkotás lehetőségével műveli a szakmáját és a hivatását.

Édesapám mindig azt tanította, hogy ha valamit elvállal az ember, valamit csinál, valamit elvégzünk, törekedjünk arra, hogy a lehető legjobban tegyük, a legtöbb erőt, energiát, minden képességünket adjuk bele

abba a hivatásba. Tehát egy jó kőműves, aki szép és stabil házat tud építeni, családi házat, egy jó szabó, aki szép ruhát tud varrni, és a többi, és a többi, ezek mind-mind értékes alkotások.

De mégis van három olyan hivatás, amelyekről röviden szólnék, és azon belül is egyről, amelyet talán a legfontosabbnak érzek. Ez a három hivatás nem más, mint a pedagógusok, akik a gyermekeinket segítenek fölnevelni és a jövő nemzedékét ilyen módon formálják, helyes értékrendet adnak nekik és érték-szűrők, nyilván a családok, a szülők mellett segítenek ebben a munkában.

A másik ilyen hivatás az egészségügyben dolgozó embereké, tehát az orvosok, az ápolók. Ha betegek vagyunk, ha a szeretteink betegek, ők rendelkeznek azzal a képességgel, azzal a tudással, azzal az elhivatottsággal, hogy képesek gyógyítani, ami óriási tudás.

Most a harmadik hivatásról szeretnék beszélni részletesebben, ez pedig a biztonságunkért felelős embereknek a hivatásköre, és azon belül is elsősorban a katonáké. Én azt hiszem, hogy ebben a mai világban, de mindig is fontos volt minden társadalom, minden nemzet számára, minden ország számára a biztonságos feltételek garantálása, mert csak az adja meg a boldogulás lehetőségét bármilyen más területen is. Tehát alapérték a biztonság, ebben a gyorsan változó világban pedig különösen.

Ezért én azt látom a költségvetés tervezetéből, a 2020-asból, hogy a honvédelmi fejezet soha nem látott mértékben tartalmaz pénzügyi forrásokat arra, hogy egy ütőképes, modern technikával felszerelt Magyar Honvédsége legyen Magyarországnak. Ideje volt már ennek, mondhatnánk. Természetesen a 616 milliárd forintos kiadási főösszeg - ezt azért mondom, mert én még megéltem olyan időket, amikor százmilliárd forint sem volt a honvédelmi költségvetés, ez most gyakorlatilag, ha úgy tekintem, akkor hat évre, régebbi időszakban nyilván, most az inflációt meg sok mindent nem számolok bele -, ez egy óriási összeg, óriási felelősség is egyébként ez, ezt értékesen és jól kell felhasználni. Én azt látom, hogy garanciák vannak arra nézve a költségvetésben, hogy valóban a Magyar Honvédség fejlesztésére, nyilván a katonák megbecsülésére és a megtartó képesség erősítésére fog zömében elköltésre kerülni ez a forrás.

Azonban engedjék meg, persze zárójelben, ha már itt Farkas Gergelyt végighallgattam, és mondta, hogy a kormánypartú felszólalók folyamatosan kommunikációs paneleket mondanak, én most nem egy kommunikációs panelből szeretnék idézni, hanem a Szentírásból. Mert azért a Kereszténydemokrata Néppárt egyik alelnökeként mégiscsak pontosan tudom azt a Zsoltárok könyvéből, a 33. zsoltárból, hogy „A király nem erős hadsereggel győz...”, tehát kell erős hadsereg, de ez még kevés ahhoz, hogy a társadalomunk, a nemzetünk jövője garantálható legyen hosszú távra.

Azt is tudjuk, hogy „...az Úrnak szeme az igazakon nyugszik, azokon, akik bíznak kegyelmében”, „...ő a mi segítségünk és a pajzsunk”. És azt is tudjuk Pál

apostoltól, aki az efezusiakhoz írt egy levelet, hogy a Jóisten teljes fegyverzetére szüksége van mindannyiunknak ebben a keresztény világban, keresztény civilizációban, mert csak akkor tudunk egyénként is megmaradni, és csak akkor tudunk nemzetként is megmaradni és alkotó tevékenységet végrehajtani.

Hat fegyvert ad nekünk Pál apostol, talán nem haszontalan ezt most itt a jegyzőkönyv számára is megörökíteni, az utókor számára: az igazságosság öve, a hit pajzsa, az üdvösség sisakja, a lélek kardja, a megigazulás páncélja és végül, de nem utolsósorban a békesség képessége. Aki ilyennel rendelkezik, az képes közös nevezőt találni, bármilyen pártállású is legyen. Szerintem vannak olyan nemzeti minimumok vagy kellene hogy legyenek, olyan nemzeti egyetértés, olyan közös nevező, legalább a legkisebb közös többszörös, ez pedig a hazánknak a megvédése lehetne, mi más.

Lehetne még sok minden is, de ez nem mindig csak rajtunk, főleg nem a KDNP-n múlik, de nyilván keresnünk kell ezeket a közös találkozási pontokat. Egy költségvetés vitája is alkalmas lehet arra, hogy mindenki elmondja a maga értékrendje szerint, a maga hitvallása szerint, hogy pontosan mit tart ő fontosnak, és hogyha jól érvel, nyilván sok-sok módosító javaslatot fognak készíteni képviselőtársaink, és nyilván a Pénzügyminisztérium meg fogja fontolni kellő bölcsességgel, hogy melyiket fogadja el és melyiket nem, miközben egyébként minden területre átfogó stratégiával rendelkezik a Pénzügyminisztérium.

Ezért hadd köszönjem meg Banai Péter Benő államtitkár úrnak. Valamennyi kormányzati szerv sokat dolgozott a saját költségvetésén, de mégiscsak a Pénzügyminisztériumnak kellett ezt összerakni úgy, hogy ez harmóniában legyen, egyensúlyban legyen, egy növekedési pályát vigyen tovább, és minden fontos területre megpróbáljon forrásokat, kellő forrásokat teremteni. Majdnem minden forrás sikerült is, és növekedő forrásokat látunk, ezért hadd köszönjem meg a KDNP-frakció nevében, a magam nevében is az államtitkár úr munkáját és Varga Mihály miniszter úr munkáját ebben a nagyon nehéz időszakban.

Visszatérve a honvédség, illetve a Honvédelmi Minisztérium költségvetési fejezetére, azért azt is tudjuk, hogy persze a szellemiség, a hit az kiemelkedően fontos dolog egy hadsereg életében is, minden közösség életében, mert az igazi erőt nem a technika adja, hanem elsősorban a hit és a belső lelkiező.

Tehát ez nagyon fontos dolog, ezért én örömmel láttam, hogy a honvédelmi fejezetben a tábori lelkészi szolgálat működéséhez, megerősítéséhez is források állnak rendelkezésre, ez nagyon fontos dolog, higgyék el, nem szabad ezt lebecsülni, mert ebben óriási erő rejlik. Meg kell becsülnünk a tábori lelkészeink szolgálatát, hiszen kint vannak a katonáink különböző misszióknak, bár nem abban a misszióban feltétlenül, amelyet mi, kereszténydemokraták vallunk, amely Isten szeretetének a hirdetését jelenti, hanem katonai külföldi szolgálaton, békefenntartó tevékenységet látnak el, ilyen értelemben tekinthetjük talán misszióknak is,

és ott is ott vannak kint a tábori lelkészek, és segítik a katonáink munkáját. Fontos, hogy megbecsüljük őket, fontos, hogy legyenek, és erősítsék a hitét, és a szellemiségét megfelelő irányba formálják a Magyar Honvédségnek is.

Miközben van egy hihetetlen nagy mértékű technikai fejlődés is, hiszen olyan eszközök beszerzésére jut forrás, amelyre soha korábban nem volt ekkora forrás. Itt a helikopterképesség, új eszközök, forgószárnyas eszközök beszerzéséről beszélek, páncéltörő képesség ismételt visszaállítása, illetve modern eszközökkel való fölcserélése, légvédelmi képesség, amelyre szintén régóta vágyunk, hiszen az ország légtérének a biztonságához hozzátartoznak ezek az eszközök. Modern eszközökre van szükség, amelyekkel tudjuk garantálni Budapest biztonságát vagy akár a Paksi Atomerőmű biztonságát, de az egész ország területére vonatkoztatva is tudom ezt állítani.

(11.40)

A tűzérési harcokocsikról hallunk, és nyilván a fedezet is rendelkezésre áll a jövő évi költségvetésben.

Amit szeretnék hozzátenni, az az, hogy egy tízéves haderőfejlesztési programot indítottunk el. Engem ért az a megtiszteltetés, hogy kellő alázattal ezt a munkát megkezdhettem, és összerakhattuk a 2026-ig szóló, Zrínyiről elnevezett honvédelmi és haderőfejlesztési programot. Örömmel látom, hogy ez ütemesen és dinamikusan folytatódik. Én a magam részéről messzemenőig tudom ezt támogatni. Fontos, hogy a Magyar Honvédség és a magyar katonák, az ott szolgálatot teljesítő, a biztonságunkért dolgozó katonáink érezzék a megbecsülést, érezzék a társadalmi megbecsülést is, és érezzék a kormányzati megbecsülést is. Ha a költségvetés számokban kifejezheti mindezt, ez látszódik ebben is.

Nyilván minden állami hivatásban dolgozó ember számára öröndetes tény az, hogy a magyar gazdaság dinamikusan növekszik, jóval meghaladja az európai uniós átlagot. Ez azt jelenti egyébként, hogy nyilván a magánszféra, a vállalati szféra elég komoly illetményeket és fizetéseket tud adni az embereknek. Nagyon nagy az elszívás veszélye vagy lehetősége, tehát nagyon sok katona vagy akár rendőr is, tűzoltó is elmegy a polgári életbe, a civil életbe, mert több fizetést kap, ezért nyilván meg kell becsülnünk őket. Ezért fontos, hogy folytatódjon az illetményemelés folyamata is a Magyar Honvédségen belül és nyilván a rendőrségnél is, mert ezen keresztül is nyilván a megbecsülésünket tudjuk kifejezni. Én azt látom, hogy ilyen költségvetés mellett ezt nyugodtan lehet vállalni, és az, hogy a GDP 2 százalékára fogjuk növelni a védelmi költségvetést belátható időn belül, ez egy óriási lehetőség, tehát érezzék a katonák, érezzék a fegyveres rendvédelmi szerveknél dolgozók a kormányzatnak ezt a törekvését és ezt a szándékát, ilyen módon is talán a megtartóképességét tudjuk erősíteni a Magyar Honvédségnek.

Amiről még röviden szeretnék szólni, az az, hogy a tartalékos rendszer fejlesztésére is kellő források állnak rendelkezésre. Megnyugtató, garanciális elemek vannak pénzügyi értelemben, hogy tovább tudja folytatni a Magyar Honvédség tartalékos rendszerének a fejlesztését. Nagyon fontos dolog ez nemcsak biztonsági szempontból, hanem társadalom-, közösségformálás szempontjából is. Ha a honvédelmi törvény 1. § (1) bekezdését ideidézünk, amit mindenki jól ismer a jelenlévők körében, amely úgy szól, hogy a haza védelme, a honvédelem nemzeti ügy, tehát valójában ezért a célért, hogy ezt elérjük, ezért dolgozni is kell. Azt is szoktuk mondani - Kossuthot gyakorta idézve -, hogy a haza védelme egy mindennapos szolgálat, tehát nem úgy van az, hogy most akkor elérkezett az idő, és akkor most mindent elvégeztünk, és kész, nincs további célunk, hanem folyamatosan dolgozni kell, mert folyamatosan változik a világ is.

A tartalékos rendszer azt a lehetőséget adja meg, hogy a civil polgártársaink, állampolgártársaink részt vehessenek valamilyen mértékben, valamilyen módon a haza védelmének ügyében. Ezért én nagyon-nagyon fontosnak tartom - azt hiszem, államtitkár urat nem kell meggyőzni, hiszen ő is tartalékos főhadnagy, ha jól emlékszem, ezért is elismerés jár, és pozitív példával járt elől az államtitkárok körében, nem sokan vannak, de most nem bántok senkit, akik ezt a szolgálatot még vállalták szabadidejükben, a szabadságuk ideje alatt, és ennek eleget tesznek -, tehát szeretnék én is mindenkit ösztönözni arra, hogy igenis a fiataljainkat vigyük abba az irányba, hogy a tartalékos rendszerben vállaljanak szerepet. Nyilván területvédelmi elven történik ennek a kiépítése. Még annak idején ezt így döntöttük el. Tehát fontos, hogy a lokálpatrióta érzés erősödjön a fiataljainkban, ismerjék meg a szűkebb és tágabb hazájukat, környezetüket, és vegyenek részt, bármilyen baj van, akkor segítsék a saját családjukat, a falujukat, a városukat, a településüket, akár természeti katasztrófa, ipari katasztrófa, ne adj' isten, bármilyen kockázat vagy kihívás jelentkezik a térségükben. Ez fontos dolog. Ezt minden tanulmány bizonyítja, hogy a szűkebb pátriát jobban tudja védeni az ember, ismeri minden zegét-zugát, és ez óriási előny a védelem szempontjából.

Hadd tegyem még hozzá, hogy azt is tudjuk egyébként, és a tartalékos rendszert szeretném ebbe az irányba egy picit még egy mondat erejéig továbbvinni, hogy a honvédelem, tehát a haza megvédésének az eredményessége általában, de mondhatjuk azt is, hogy minden esetben az ország belső feltételein múlik, tehát milyen a szellemisége, milyen az együttműködés. Dolgozhattam sportért felelős államtitkárként, gyakorta hangsúlyoztam a fair playt, mert a sport egyébként alapvetően nemcsak a versenyről szól, hanem hogy milyen versenyt folytatunk, betartjuk-e a szabályokat, fair emberként veszünk-e részt ebben a küzdelemben. Tehát a sportszerűség is lehet egy közös nevező, az emberi viszonyainkat minőségileg tudja javítani, lásd itt a parlamentben is. Szerintem komoly felelősségünk van abban, hogy milyen stílusban, milyen módon, milyen

hangsúlyokkal és akár még hangszínnel is, de most nem ez a legfontosabb, milyen stílusban beszélünk egymással, mert ennek is van egy kisugárzó ereje. Ha ezt sportszerűen tesszük, sportszerűen beszélünk, és sportszerűen viszonyulunk egymáshoz, akkor igenis pozitív üzenetekkel tudunk kimenni a társadalom felé, és ezen keresztül is lehet a társadalmi együttélésünket, a normáinkat értékes irányban szabályozni. Ez is a felelősségünk többek között. Tehát bizony fontos a belső feltétel, fontos az, hogy egy társadalomnak, egy közösségnek milyen szellemisége van, milyen hite van, és tudunk-e együtt gondolkodni például a haza védelmének eredményességéről, és milyen feltételeket tudunk ehhez garantálni.

Azt is tudjuk, és azért óriási felelősség és óriási kihívás, mert a „hadszintér” már régen kibővült. Ma már nem klasszikus értelemben vannak háborúk, van néhány ilyen is, persze a hadseregek egymásnak esnek, és különböző helyi konfliktusok vannak, ezek szomorú dolgok, de a XXI. századra ma már a hibrid hadviselés időszakát éljük, amelyben bizony-bizony a civil szféra is teljesen nyitottá vált, a technikai eszközök által folyamatosan befolyásolhatókká válunk, és bizony az érdekek, az akaratok rákényszerítése egy országra külső erők által is bármikor bekövetkezhet, ha nincsen felkészülve az adott társadalom, hogy megvédelmezze magát. Tehát a védelem, a biztonság kialakítása ebben a dimenzióban is szükségzerű. Azt hiszem, alapvetően a polgári védelem jelentősége értékelődik fel, mert teljesen megváltozott ebben az értelemben a hadviselés kultúrája, módszerei, az eljárások.

Természetesen a cél továbbra is az maradt, amit Carl von Clausewitz a Vom Kriegeben megírt, hogy igenis az akaratunk rákényszerítése egy másik államra, ez a háború. Nyilván több definíciója van. A másik ilyen definíciót ő maga szintén nagyon bölcsen megfogalmazta a napóleoni háborúk tapasztalataiból, ez a politika folytatása más erőszakos eszközökkel. De ma már nemcsak erőszakos eszközök vannak, hanem manipulatív és rendkívül leplezett eszközök és veszélyek, amelyekkel egyébként megpróbálják mások egy adott célországra rákényszeríteni az akaratukat, és ehhez nincsen már szükség haderőre ebben az értelemben, hanem más dimenzióban történik meg a nyomásgyakorlás. Ettől függetlenül a hadseregeknek igenis szükségűen van jövőjük. Fontos, hogy azt a fegyveres biztonságérzetet megadja az emberek számára, amelyet mindenki igényel és elvár.

Végezetül pedig azzal zárnám, hogy ha már a Szentírásból idéztem, akkor még egyszer Pál apostolt idézzem, aki sok-sok bölcsességet hagyott ránk, többek között hogy viseljünk gondot magunkra, erősítsük meg magunkat - ez fontos egyébként és család-ként -, és viseljünk gondot a nyájra. Ez a nyáj, ha ebben az értelemben nem sértem meg, a nemzet, tehát igenis a nemzeti családunkra, a nemzeti közösségünkre gondot kell viselnünk.

A költségvetés kellő gondossággal készült el, nem csak a honvédelmi fejezet, amennyire én belenéztem és meghallgattam az előttem szólókat, valójában minden

stratégiai területre többletforrásokat szán, ez kifejezi az értékrendjét a költségvetésnek és a kormánzatnak, úgyhogy a KDNP részéről mi messzemenőig támogatjuk a költségvetési tervezet elfogadását.

Köszönjük még egyszer a Pénzügyminisztérium munkáját. Kérem államtitkár úrnak, hogy adja át a gratulációkat a Pénzügyminisztérium azon munkatársainak, akik éjt nappallá téve dolgoztak, hogy egy ilyen költségvetés legyen előttünk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő úr. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Simicskó István sportszerúségről beszélt, és meg kell hogy mondjam, hogy olyan módon mondja a mondanivalóját, hogy az nyilván megindító ilyen szempontból, tehát bár így működne egyébként a magyar Országgyűlésben sok minden. Én is itt töltöttem az elmúlt időszakot, illetve az elmúlt években is nagyon sok költségvetési vitát végighallgattam. Tegnap jegyzősködtem, amikor a vezérszónoklatok hangzottak el. Nekem a kormánypárti képviselők megnyilatkozásai kapcsán nem ez a jelző jutott elsőre eszembe.

Néhány dolgot nyilván amik elhangzottak itt korábban, picit rendbe tennék. Államtitkár úr kapcsán nyilván majd fogok pár dolgot megfogalmazni, ami tulajdonképpen a makroszámokból fakadó ellenvéleményemet jelenti, de néhány fideszes megszólalóra is reagálnék.

(11.50)

Egyrészt Simicskó Istvánnak azt mondanám, hogy értem én, hogy ez a biztonság költségvetése az ön szemszögéből, és hogy nő a honvédelemre szánt források mennyisége, illetve a rendvédelem tekintetében is ezt látja - én azt tartom akkor döbbenetesnek, hogy hogy nem fér bele ebbe az illetményemelés. Tehát nagyon szóvirágosan fogalmazott, hogy ezt mennyire kívánatosnak tartja, hogy egy ilyen dolog legyen, folytatódjon; de nem érhető ez tetten a költségvetésben. Ez egy probléma, tehát szerintem ebben például lehetne szövetséget kötni, akár pártpolitikán túlnyúlót is. Rengetegen hagyják el a pályát. Én miscolciként azt tudom önnek mondani, hogy azt látom, hogy egyre kevesebben jelentkeznek például rendőrnek, tehát a rendőr-szakközépiskolának egyre kevesebb hallgatója van, egyre kevesebben vigyáznak tehát a rendre szerte az országban, és nagyon sokan hagyják el a pályát. Ezzel valamit kéne tenni. És valószínűleg az egy szükséges és a rendvédelemben dolgo-

zó ok egzisztenciája szempontjából is nagyon fontos lépés volna, hogy az illetmény érzékelhető módon növekedjen. Az ilyen irányú módosításokat mi támogatni fogjuk, van még itt néhány hetünk ebben a kérdésben, akkor változtassanak ezen a költségvetésen, ezt javaslom.

Gyopáros Alpárnak reagálva, itt egy korábbi hozzászólásában a magyar falvak kapcsán tett kormányzati intézkedéseket méltatta; ellene szólt néhány korábbi ellenzéki megállapításnak. Én Borsod megyei-ként azt tudom mondani, hogy én kiürülni látom a vidék egy jelentős részét. Ezek az intézkedések, amelyeket önök hoznak, részben megkésettek, részben nem elégségesek. Borsod megye, különösen Észak-Borsod vagy akár Abaúj egy jelentős részén, de sajnos a Zemplén, Bodroghöz egy jelentős részében is néptelepednek el a magyar falvak, a vidék megtartó képessége jótányit sem változott, sőt a leginkább romlott az elmúlt években, annak ellenére, hogy az ország lehetőségeiből többlet lehetne erre fordítani.

A „Modern városok” programot is említette Gyopáros képviselő úr. Itt pedig azt tudom mondani, hogy már '18-ra, '19-re komplett elkészült beruházásokat ígértek például a térségben, az M30-as autópálya befejezését ígérték már ebben az időszakban, ez nem történt meg, tehát nagyon komoly csúszásokat és keretösszeg-növekedéseket látok úgy, hogy egy csomó valós problémára pedig nem reagáltak. Ennyit az előttem szólókról.

Most pedig rátérnék néhány olyan pontra a költségvetésben, amely az én nézőpontomban fontos kérdés, vagy amit egy picit másképp látok. Nagyon sok minden elhangzott már, nem ismételnék mindent.

Először is, a GDP növekedése kapcsán itt egy 4 százalékos tervet láthatunk. A korábbi időszakban is hasonlóan optimistán közelítették a GDP-növekedési adathoz, és el kell ismerni, hogy itt nyilván az aktuális számok a korábbi évekhez képest magasabb növekedési ütemet mutatnak. Azon kellene talán mélyebben gondolkodni, hogy mi van e mögött, mert két problémát itt azért lehet látni.

Egyrészt egy döbbenetes szám jött ki most a magyar építőiparról, ez a 48 százalékos növekedés, amely - ha valami, hát akkor ez - túlfűtöttséget jelez. Nyilván ennek az is lehet az oka, hogy az 5 százalékos kedvezményes, új lakások építésére vonatkozó áfakulcsot kivezetik, ezért egy csomó olyan vállalat tettek erre az évre az építőiparban rohamléptekben, ami nyilván erre az évre a gazdaság tekintetében egy felfelé mutató számot, de egy túlfűtött számot mutat, amely jövőre drasztikusan változhat. Nem beszélek itt a minőségi és minden egyéb kockázatokról, amiket ez magában hordoz.

Ezt már javasoltam korábban, tehát az új lakásokra vonatkozó áfakulcs kapcsán szerintem van teendője a kormánynak. Ez a kivezetés ebben a formában tovább fújja ezt a lufit, amelynek a kidurranása, azt gondolom, nagyon komoly gazdasági problémákat okozhat az országban.

A másik ilyen kockázati tényező az európai uniós források kérdése. Azt tudom mondani, hogy jól látható az a folyamat, hogy 2020-tól itt jóval kevesebb forrás fog az ország rendelkezésére állni. Nyilván a növekedésnek egy jelentős részét az építőipar és egy jelentős, túlnyomó részét az európai uniós források biztosítják. Ha itt jelentős csökkenés fog beállni, akkor természetesen ez az ország gazdaságára, a gazdasági növekedésre is negatív hatással lesz. Mondjuk úgy, hogy talán erre vonatkozik ez az óvatos hiánycél, vagy az erre az időszakra való felkészülésre. Mindenképpen van ezzel tennivaló, nem elégséges az az intézkedés, amit megtettek.

Az inflációs szám: azt látjuk ebből a tervezetből, hogy az inflációt 2,8-ra tervezik, míg egyébként a valós helyzet most, ebben a pillanatban az, hogy 4 százalékos infláció van Magyarországon, 4,4 Romániában; ez az egyetlen ország, ahol magasabb infláció van ma az Európai Unió egész területén, tehát a második legmagasabb inflációs szám van Magyarországon. Nem lehet ezt önmagában vizsgálni természetesen, de ha azt mondjuk, hogy az euróövezeti átlag 1,2, az EU-átlag meg 1,6, akkor látszik, hogy több mint kétszerese az inflációs szám Magyarországon, ami most van, tehát az elszabaduló inflációval is tenni kellene valamit, mert ez különösen a kisebb keresetűeket, nyugdíjasokat, a nehezebb helyzetben élőket érinti, nagyon sok alapélelmiszer ára is jelentősen emelkedett, ezzel kellene valamit kezdeni.

Itt akkor áttérnék az áfabevételekre, aminek a jelentős növekedésével számolnak a jövő évi költségvetés tekintetében. Nagyon sok kiadást ezzel kívánnak fedezni, miközben egyébként 2018 októberében az Európai Parlament elfogadott - az önök tiltakozása ellenére - egy javaslatot, amely arról szólt, hogy az Európai Unió tagállamaiban a legmagasabb áfakulcsot 25 százalékban tervezi az Európai Parlament maximálni. Nálunk 27 százalék, ez Európa-csúcs, ebben tényleg egy komoly csúcsot ért el a kormány. Ez vállalhatatlan, ez a szegény emberek adója, nagyon sok adókulcsra, termékre, szolgáltatásra terjed ki, a legtöbbre, és itt bizony iszonyatos sarcot kell fizetniük a magyaroknak. Itt legalább az Európai Unió által konszenzusosnak látott 25 százalék környékére vissza kéne csökkenteni a legmagasabb áfakulcsot, amit önök emeltek meg 27 százalékra. Megjegyzem, ez is elhangzott itt a vitában, hogy korábban, 2010 előtt hogy emelkedtek áfakulcsok; tehát ha a 25-tel baj volt, akkor nem tudom, miért jó önöknek a 27, és évek óta ezt a 27-et szedik be a magyaroktól. Természetesen ennek az áfakulcsnak a csökkenése mérsékelhetné az inflációt is, csakúgy, mint egyébként az, ha az alapélelmiszerek teljes körére, tűzifára, gyermekneveléshez szükséges termékekre is kiterjesztenék a kedvezményes 5 százalékos áfakulcsot, amiről korábban nagyon sok szó esett. Ennyit tehát erről.

És rátérnék arra is, hogy természetesen mi erős újraelosztásban hiszünk szociáldemokratákként, és azt tudom mondani, hogy ezekből az újraosztott forrásokból jóléti kiadásokat is jó, ha az állam finanszíroz

megfelelő mértékben úgy, hogy kiegyenlítse a társadalmi igazságtalanságokat, esélyt teremtsen. És azt látjuk, hogy az elmúlt kilenc évben a jóléti funkciók aránya jelentősen csökkent százalékos arányban a költségvetésben - ezt mindenképpen rossz üzenetnek tartjuk.

Néhány dolog a 2010-től tartó gazdaságpolitikájuk kapcsán, itt is gyorsan reagálnék az előttem szólók által mondottakra, miszerint 2010-ben micsoda állapotokat vettek át, milyen szörnyű volt a helyzet, és hova jutottak el bezzeg most. Ez egy kommunikációs panel már hosszú ideje, és nyilván az van, hogy talán elfelejtjük, hogy mik hangzottak el 2010-ben tényleg. Volt 2010 júniusában Kósa Lajosnak egy államcsőd-vizionálása Görögország kapcsán, ami szörnyű hatással volt a forint árfolyamára, de 2010. szeptember 14-én egy hosszú munka után az Országgyűlés Gazdasági bizottsága megtárgyalta egy előterjesztést tulajdonképpen, amit, ha jól emlékszem a nevére, a Gazdasági tényfeltáró bizottság segítségével - akkor Matolcsy György volt a miniszter, Varga Mihály az államtitkár - tártak a bizottság és az Országgyűlés elé. Ez a dokumentum egyébként elérhető, teljesen jó volt, ahogy készültem fel, megtaláltam, azt hiszem, 166 oldal, azt vizsgálja, hogy a 2009-es költségvetés hogy teljesült, tehát a zárszámadást készítette elő, illetve egyfajta reális gazdasági kép arról, hogy milyen állapotban vette át 2010-ben az országot az Orbán-kormány.

(12.00)

Ebben az anyagban maga Matolcsy György is az általa jegyzett anyagban méltatta a 2009-es költségvetést és a Bajnai-kormány politikáját, amelyet nagyon kiemelkedőnek tartott, és a válságkezelés szempontjából fontosnak. Nyilván azt látom, hogy már más a kommunikációs érdekük. Most már az az érdekük, hogy a ma problémái kapcsán is visszamutogassanak 2010-re. Akkor volt egy pillanat, amikor egy tényleg objektívnek szánt anyagot előkészítettek, ma erről már kevés szó esik.

Azt tudom mondani, hogy az, hogy 2009-10-ben, egy nagyon komoly válságkezelés időszakában, amikor világszerte válság volt, akkor milyen állapot volt Magyarországon, és ma, amikor nemzetközileg is konjunktúra van, két ilyen helyzetet összehasonlítani, tényleg az almát a körtével való összehasonlítás kategóriája.

Ami jó lenne, az nyilván az, ha azt néznénk, hogy a régiós országokhoz képest hol tartunk, és azt látjuk - Csaba László is így fogalmazott, aki Orbán Viktor tanácsadója volt korábban -, hogy Magyarország lemarad a vele egy ligában focizókhoz képest. Ő fogalmazott így, talán a focihasonlítással könnyebben érthető. Észtország, Szlovákia, Lengyelország, Románia öles léptekkel hagy el bennünket, Románia pedig hihetetlen módon közelít. Elképesztő jó növekedési adatokat is produkált az utóbbi években a román gazdaság.

Az államadósság összegéről is sok szó esett. A 2010-es 20 000 milliárd forintról 2020-ra már 32 500 milliárd forint fölé nő ez nominálisan. Nyilván

ez is egyfajta összehasonlítás, különös tekintettel arra, hogyha a magánnyugdíjpénztári megtakarítások elvételére, államosítására gondolunk, amit nem lehet megfelelő arányban tetten érni az államadósság csökkenésében, pedig az a pénz megvolt, és a jövő nyugdíjasainak volt félretéve, és jól látszik, hogy csak ezzel a lépéssel tudták 3 százalék alá szorítani a hiányt.

A meggyengült forintról már beszéltem, de nagyon gyorsan mondanék még pár gondolatot. Itt a régiós valutákhoz képest a legtöbbet a forint romlott az elmúlt kilenc évben: 21,03 százalékot az euróhoz képest. A cseh korona nagyjából tartotta a szintjét, a román lej lényegesen kevesebbet romlott, és a lengyel zlotyi is. Itt egy régi Orbán-idézet, amit mindig elmondok; 2004-ben mondta: a gyengébb forint egyértelműen ellentétes az emberek érdekeivel, a gyengébb forint gyengébb államot jelent, és gyenge forintot csak gyenge emberek akarhatnak. - Ezt mondta akkor Orbán Viktor.

A korrupcióról néhány mondat: évről évre egyre korruptabbnak tartják a magyarok Magyarországot. Nemcsak a Transparency International mutatja ezt ki, hanem az Eurostat is, tehát legalább az Eurostat adataira figyeljenek fel. Ebben az összefüggésben Romániát sikerült megelőznünk, amit a saját lakói nagyon hagyományosan korrump országnak tartanak. A politikai szabadságjogok érvényesülése terén kapott pontszámunk pedig utoljára '89 előtt volt ennyire siralmas. Ez is elgondolkodtató.

Az oktatásra kevesebb jut, és összességében, arányaiban, ezt elmondtam, különösen az állami fenntartású intézményekre hadd mondjam el, hogy itt például Miskolcon az avasi gimnázium tornatermének tetőszerkezete életveszélyes hónapok óta. Azt sem látják, hogy a forrást honnan tudnák megszerezni arra, hogy ezt felújítsák, és máshova kénytelenek a gimnáziumba járó diákok tornaórákra járni. Erre kellene megfelelő forrásokat, az ilyen problémák megoldására fordítani.

Az egészségügyben rendszerszintű problémák vannak. A közalkalmazottaknak tíz éve ígéretik a béremelést, de nemcsak ígérenk, hanem is be is tartanak nekik. A rendvédelmi és honvédelmi dolgozók elmaradt béremeléséről beszéltem. Mindeközben persze Paks II.-re, Budapest-Belgrád vasútvonalra vagy a közszolgálati pártmédiára jut pénz: Paks II.-re 77 milliárd, a Budapest-Belgrád-vasútvonalra 64, a közszolgálati médiára 75. Elképesztő számok! Nem térülnek meg, mi ezt látjuk, bár a Budapest-Belgrád-vasútvonal, úgy látjuk, Mészáros Lőrincnek azért jó lesz, ha a magyar szakértők nincsenek is meggyőződve róla, hogy ennek a vonalnak a megépítésének tényleg komoly hatása lenne.

Amilyen módosítókat benyújtottunk, azok nyilván ennek megfelelőek. Az MSZP-frakció az oktatás területén, az egészségügy területén és a szociális ellátórendszer területén nyújtott be módosító indítványokat. Ezek elhangzottak Tóth Bertalan vezérszónoklatában is. Mondhatnám, hogy kérem, hogy támogassák a kormányoldaltól. Ha Simicskó István szavait

komolyan veszem, akkor erre esélyt is láthatnék. Soha nem támogattak ilyen javaslatokat az elmúlt években. Tehát én döbbernék meg a legjobban - de okozzanak akkor meglepetést nekem!

A felszólalásom végére három módosítómról szeretnék még beszélni, amit önállóan nyújtottam be, szűkebb pátriámat, Miskolcot érinti mind a három, de egyébként természetesen országos problémákra is utalnak ezáltal.

Először is a miskolci útburkolat-felújításokra kérnék többlettámogatást a kormánytól. Azt látjuk, hogy az elmúlt 9-10 év politikája, ami arról szól, hogy a közvetlenül nem látható vagy mondjuk, közvetlen problémát rövid távon nem jelentő felújításokból kivonták az összegeket. Lehet, hogy egy-két évet el tud maradni kátyúzás vagy útfelújítás, de mára például Miskolcon ez a probléma olyan mértékűvé terebélyesedett, hogy szinte balesetveszélyes számatlan út, elképesztő állapotban vannak utak Miskolcon, tehát szükséges többletforrás erre, de egyébként azt gondolom, hogy ez az ország más területén is így lehet, talán pártállástól függetlenül is említhetnénk ilyeneket.

Gyakorlatilag kilenc éve leállították a nagyarányú panelfelújítási programokat. Időről időre kisebb összegek kimennek erre a történetre, de azt tudom mondani, hogy 2010 előtt a miskolci, iparosított technológiával épült lakóépületekben található lakások egyharmadát felújította a baloldali, szocialista kormányok idején a városvezetés. Azóta gyakorlatilag ez megállt. Gyakorlatilag megállt! Szükséges volna ennek a felújításnak a folytatása. Ez egyébként érdemi rezsicsökkentés, ugye. Ha tehát energetikailag korszerűbb egy ház, akkor az nyilván előrelépés.

Utolsóként pedig azt említeném, hogy a szmog elleni küzdelem, ha valahol tetten érhető és fontos volna, az a Sajó völgye. Egyébként rosszabb adatokat produkál a szmogos időszakban állandóan ez a térség, mint Budapest. Tehát az ország legszennyezettebb térsége, és nyilván a megyeszékhelyet, Miskolcot is siralmasan érinti ez a szituáció. Azt látjuk, hogy a helyzet romlik, és önök semmit nem tesznek ennek megoldása érdekében. Kötelezettségszegési eljárás is folyik a levegőminőség miatt Magyarország ellen.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Jó lenne végre határozott lépéseket tenni azért, hogy ez az egészségügyi kockázat megszűnjön vagy jelentősen mérséklődjön Magyarországon, különösen a Sajó völgyében. Tehát ilyen innovatív lépések, fejlesztések érdekében is többletforrásokra tettem javaslatot Miskolc és térsége számára a költségvetés kapcsán.

Azt kérném önöktől, hogy okozzanak nekem meglepetést ebben az egy dologban, és legalább némelyik módosítónkat fogadják el. Azt gondolom, mindegyik módosítónk az ország lakóinak érdekét szolgálja. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Varga Gábor képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Képviselő úr, öné a szó.

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fenntartható fejlődés bizottsága megbízásából, ott tagként szerepelve mondanám el a költségvetéshez néhány gondolatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sajátos helyzetű térséget képviselek. Körzetem, a Mezőföld, a fejlettebb dunántúli területeken belül olyan belső perifériát alkot, mely szempontjából minden évben különösen fontosak a költségvetés által meghatározott prioritások.

Kettős szorításban élünk. A megyén belül és az azon túli környező, ipari nagyvárosok által kínált életmód, munkahelyek, szakképzési, felsőoktatási és kulturális lehetőségek az évtizedek alatt erősen erodáltak a helyi közösség erejét, megújulási képességét. Ugyanakkor talán sehol máshol nem élhető át a természet és az ember egymásra utaltsága olyan intenzíven, mint a Mezőföld szívében, Dél-Fejér megyében. Az elmúlt években bőven volt mit ledolgozni a múlt fejlesztéspolitikai hiányából, mind az alap-infrastruktúra, mind pedig a humán erőforrások tekintetében jó úton haladunk, de nem értünk még tennivalónk végére, messze még az út vége.

Dél-Fejér az adottságai miatt főleg mezőgazdasági művelés alatt álló terület. Az itt élő embereknek évszázadokon keresztül meghatározó élménye volt az emberi tevékenység és a környezeti változások egymásra hatása, egymásra utaltsága.

(12.10)

A térség általános környezeti állapota ugyan alapvetően jónak minősíthető, köszönhetően a környezettudatosság fokozott térhódításának, ugyanakkor szembe kell nézni néhány nehézséggel is. A Balaton közelsége, a 61-es, 62-es, 63-as és a 64-es tranzit utak okozta környezeti és emberi kockázatok kezelése, az extenzív gazdálkodás hiánya, a fiatalok elvándorlása, a precíziós mezőgazdaság nem kellő ismertsége vagy éppen az energiaellátás biztonsága a térségben olyan kérdések, amelyek végső soron a gazdaság, a környezet és a társadalom fejlődési pályájának összehangolására, a fenntartható fejlődésre utalnak vissza. Éppen ezért sem a Mezőföld számára, sem pedig az ország egésze szempontjából nem mindegy, hogy a költségvetés milyen mozgásteret nyit a fenntartható zöldgazdaság számára.

Tisztelt Ház! A rendkívül csapadékos május után hirtelen beköszöntő forró nyári napokban az átmeneti évszakok szinte teljes eltűnése, a légáramlatok megváltozása is mind olyan jel, amely a globális klímaváltozás velünk élő problémájára hívja fel a figyelmet. Az ember a természet szerves része, amely intelligenciá-

jával és kreativitásával egy biztonságosabb és kényelmesebb művi környezetet teremtett maga köré. Környezetünk megváltoztatásával nemcsak a vágyott célokat értük el, hanem mintegy mellékhatásként olyan folyamatokat is beindítottunk az elmúlt évszázadban, amellyel megzavartuk a Föld ökológiai egyensúlyát. De az ember a civilizációs fejlődés ellenére is a természet szerves része. Ha valaki ellátogat a Mezőföldre, ezt közvetlenül is megélheti, átélheti. Azzal azonban, hogy az ember mind jobban eltávolodik természetes közegétől, amelyben az evolúció során bőségesen volt idő alkalmazkodnia a lassú változásokhoz, felborul szervezetének belső ritmusa, mind nehezebb megőriznie kapcsolatát a természettel és megfelelnie a megváltozott, szép új világ elvárásainak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az, hogy hosszú távon kialakítható legyen a fenntartható fejlődés elvét magáénak valló társadalmi közeg és megváltoztathatóak legyenek az ipari termelés és a fogyasztói társadalom környezettel kapcsolatos szükségletei és igényei, hogy a felnőtt-társadalom felismerje az ökológiai katasztrófa veszélyének nagyságát és megváltoztassa gondolkodását és szokásrendszerét, nem képzelhető el a környezeti attitűdök fejlesztése nélkül.

Pedagógusként is vallom, hogy ennek a későbbi társadalmi attitűdváltásnak része kell hogy legyen a korai kisgyermekkorban elkezdett környezeti nevelés is, hiszen a környezethez kapcsolódó szokásrendszerek kialakulásának is ez a legintenzívebb időszaka. Közismert, hogy az emberek környezetvédelemről, annak helyzetéről, a környezeti haszon és kockázat felismeréséről alkotott képét elsődlegesen a személyes tapasztalás határozza meg, amelyet a személyes kapcsolatrendszerekben, például családban, oktatásban, közszolgáltatásban, ismerősöktől szerzett információ, különösen pedig a csatornák azonban gyakran a fenntarthatósággal ellentétes értékeket és ideákat is közvetítenek.

A mi felelősségünk, hogy a költségvetésben milyen teret és keretet adunk a fenntarthatósággal ellentétes beruházásoknak, programoknak. Bár ez nem csak költségvetési kérdés, a szemléletformálás legfontosabb csatornáinak hazai jogi szabályozása sajnos széttagolt, elemei részben a médiatörvényben, köznevelési törvényben, a népegészségügyi, a családpolitikai és az ifjúsáspolitikai koncepciókban, valamint a környezeti információhoz jutásról szóló nemzetközi egyezményekben fogalmazódik meg elsősorban. Nem tartozik szorosan a költségvetéshez, de tudnunk kell azt is, hogy jelenleg Magyarországon az oktatást szabályozó joghelyeken a szükségletekhez mérten még mindig korlátozottan jelenik meg a fenntartható fejlődés pedagógiájára történő közvetett utalás, és inkább csak a környezeti attitűdök formálásának szükségességében ölt testet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A társadalom környezettel és fenntartható fejlődéssel kapcsolatos ismereteinek bővítése, az információhoz jutás javítása, a

környezettudatos döntések és a fenntarthatóbb életmód ösztönzése alapvetően oktatáspolitikai feladat, melynek azonban a jelenlegi helyi tantervek, részben a kerettantervek hiányosságainak, részben pedig a meglévő módszerek széles körű elterjedésének hiánya miatt egyelőre csak korlátozottan tudnak eleget tenni, s ennek megfelelően a belső társadalmi részvétel is nehezen alakul ki a tanulóknál; bár kétségtelen, hogy a helyzet változóban van.

A felnövekvő Z-generáció most sokkal fogékonyabb ezekre a kérdésekre, mint az idősebbek. Ennek jó példája a klímaváltozás elleni harc fokozását célzó, egyre gyakoribb diáktüntetések, amelyek már több mint száz országban 1300 városban, köztük Magyarországon is voltak, hogy felhívják a felnőtteket, a döntéshozók figyelmét az éghajlatváltozás problémájára. Itt érdemes megjegyezni, hogy a 2020-as költségvetésben több mint 288 milliárd forint van előirányozva kimondottan környezetvédelmi célok teljesítésére. Ez az országunk gazdaságának méretéhez képest egyáltalán nem kis összeg.

A helyi közösségek kiemelt feladata az együttműködésen alapuló közösségi részvételi formák, a demokráciatechnika, a partnerség erősítése, mert a környezeti előnyök és a hátrányok leggyakrabban eltérő társadalmi szinteken jelennek meg, s mert a környezeti erőforrások jó része oszthatatlan. Azonban a fenntarthatóság filozófiáját szolgáló intézmények, oktatási programok működtetésének, gyakorlati megvalósításának támogatási rendszere jelenleg nem kellően segíti elő helyi szinten ezt. A választóközteret járva gyakran látom a fenntarthatóság szemlélete kapcsán, hogy az ünnepnapok elmélete és a hétköznapok gyakorlata között igen nagy a szakadék. Olyan költségvetésünk van, amely lehetőséget biztosít e szakadék csökkentésére.

A helyi környezetvédelmi tudatformáló programok sikerességének legfontosabb összetevője, hogy a fiatalok mennyire képesek azonosulni azok céljával. A fenntarthatóság eszméjével való azonosulásnál legalább ilyen fontos, hogy sajátjának érezze azt a társadalmi és környezeti konfliktust, amelyet közvetlenül gyakran nem is él meg. Ennek kialakítása az elvontsága és a láthatatlansága miatt nem egyszerű.

Az előttünk lévő költségvetéssel üzenhetünk és üzenünk is mindenkinek, a diákoknak is: halljuk, értjük az idők szavát, és tisztában vagyunk azzal, hogy a Földet nem apáinktól örököltük, hanem unokáinktól kaptuk kölcsön.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Steinmetz Ádám tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik László Imre képviselő úr, Demokratikus Koalíció. Öné a szó.

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Két alapvetéssel kezdeném, nemcsak azért, mert fontosak, hanem

azért is, mert viszonyítási pontok akkor, amikor a tervezett költségvetés és ezen belül az egészségügy területe kerül górcső alá. Az egyik egy pusztán szám, amely azt fejezi ki, hogy egy állam egy évben egy főre vásárlóérték-paritáson mennyit fordít euróban. Azt kell mondanom, hogy Magyarország az EU-s átlag felét sem teljesíti, így ennek megfelelően nincs mivel különösebben büszkélkednünk.

Ami ebből következik, mondhatnám azt is, hogy természetes, hiszen az európai egészségügyi fogyasztói index alapján a magyar egészségügyi ellátás színvonalát és tartalmát illetően évek óta egy mélyrepülésnek vagyunk tanúi. Önök gyakran emlegetik a 2010-et, én is hadd említsek egy 2010 előtti időpontot: 2007-ben Magyarország a 15. helyet foglalta el az európai országok sorában, megelőzve Spanyolországot, Olaszországot, a környezetünkben lévő összes államot, és csak minimálisan maradtunk el az Egyesült Királyságtól. Mára, az önök áldásosnak korántsem nevezhető tevékenységének eredményeképpen a 33. helyre zuhantunk vissza, és már csak Romániát és Albániát tudhatjuk magunk mögött.

Az ország lakossága szempontjából kritikus területekre, így az oktatásra, az egészségügyre, a társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatásokra, a lakásügyekre fordított kiadások az elmúlt tíz évben a GDP arányában 30,7 százalékról 22 százalékra estek vissza. Ezzel szemben az államapparátus, a védelem, a gazdasági funkciók, a szórakoztató és a vallási, illetve funkcióba nem sorolt tevékenységek kiadásai 17,1 százalékról 19,2 százalékra emelkedtek.

(12.20)

Az E-alap természetbeni ellátásai, amelyek során jellemzően az állam orvosi ellátást és gyógyszerellátást hivatott biztosítani, a GDP 2010-es 4,45 százalékáról 3,95 százalékra csökkentek. Ez bizony, államtitkár úr, azt jelenti, hogy 2010 óta a Fidesz-kormányok egy teljes évi kiadást vontak el ettől az ágazattól.

De nézzük meg egy kicsit részletesebben az egészségügy 2020-ra tervezett költségvetését! 2019-cel szemben az egészségügyi ellátások kiadásai, összehasonlítva természetesen a két év adatait, jelentősen emelkedtek: jelen pillanatban 2746,8 milliárd forinttal szerepelnek, ez a GDP 5,6 százaléka. Azonban tudnunk kell, hogy ebben az összegben szerepel a táppénz, a külföldi gyógykezelés és a rokkantsági ellátások tervezett ráfordítása is. Ez pedig azt jelenti, államtitkár úr, hogy a tényleges gyógyítótevékenység támogatása az állam részéről most is 5 százalék alatt marad, és bizony a GDP 2-2,5 százalékának erejéig a lakosságnak kell majd ezt kiegészíteni a saját zsebéből.

Akkor most vegyük górcső alá a gyógyító-megelőző ellátásra tervezett források megosztását! Már az első megközelítésben szembeötlő, hogy a háziorvosi és háziorvosi ügyeleti ellátásra, védőnői szolgáltatásra, fogászati ellátásra, otthoni szakápolásra a tervezet sajátos módon ugyanannyit fordítana, mint tették azt 2019-ben, azaz szegényszemre reálértékben most még

kevesebbet is kapnak. Olyan ellátási területek ezek, amelyeket az indokolt és szükséges ráfordítások elmaradása miatt napjainkban szakemberhiány és egyre növekvő feszültség jellemez. Így nem lehet csodálkozni azon, hogy évente 24 ezer, ezt a miniszterük mondta, egészen pontosan az EMMI minisztere, az Állami Egészségügyi Ellátó Központ tanulmánya szerint pedig 36 ezer polgártársunkat veszítjük el annak ellenére, hogy megbetegedésük gyógyítható vagy éppen megelőzhető lett volna. Hol van az alapellátás kapuóri szerepének sokat emlegetett megerősítése? Kíváncsiak vagyunk arra, hogy ez a tervezett 10 milliárd forint, amelyet az alapellátás megerősítésére kívánnak fordítani, hogy fog realizálódni a gyakorlatban.

A laboratóriumi ellátásokra 2020-ra 2019-hez viszonyítottan mínusz 33 millió forintot terveztek. Túl azon, hogy ez nemcsak logikátlan, de érthetetlennek is tűnik, ez az a terület, amely folyamatos feszültségekkel küzd a reális igény és a biztosított források között kialakult feszültségek miatt.

Nincs jó helyzetben a mentésügy sem, hiszen az eddig ismert gondjaik megoldására tervezett plusz 412 millió forint még szépségtapasznak is szegényes.

Az összevont szakellátásra - ez a járóbeteg-szakellátás és a fekvőbeteg-gyógyintézetek tevékenységének finanszírozását jelenti - a kormány 2020-ra 932,6 milliárdot tervezett be, ami csupán 21,3 milliárd forinttal több az előző évinél. Államtitkár úr, ha az önök által prognosztizált 2,8 százalékos inflációt vesszük figyelembe, akkor is az infláció nagyobb, mint ami a 21,3 milliárd szempontjából vizsgálható, nem beszélve arról, és ezt nyilván ön is tudja, hogy az egészségügy területén az infláció gyorsabb, mint a hétköznapi életben. Arra is emlékeztetni szeretném tisztelt képviselőtársaimat, hogy ez az összeg még csak meg sem közelíti az intézmények alulfinanszírozottságából származó éves adósságot. Jelen pillanatban is közelít ez a lejárt adósság a 40 milliárd felé, elhagyta a 37 milliárdot. És akkor beszélhetünk valamilyen fejlesztésről vagy a tevékenység korrekciójáról?

Szerepel a tervezetben két olyan tétel, amelynek a tartalmát jótékony homály fedi. Van egy 40 milliárdos tétel a finanszírozási rendszer átalakítására. Ha a finanszírozás átalakítását célzó ráfordításfelmérést vizsgálom, akkor ennek a megoldásához ez az összeg erősen túlzottnak tűnik, ha viszont azt mérlegelem, hogy az alulfinanszírozott ellátás egyenesbe hozására is szükség lenne, akkor viszont az a gond, hogy ennek valós összege csak a ráfordításfelmérés után válhat ismertté, persze az is csak akkor, ha korrekt módon arra szeretnék törekedni, hogy a folyamatos adósságok keletkezését eredményező alulfinanszírozottságot megszüntessük.

A másik összeg egy csinos összeg, ennek a felhasználása is homályos, és célelőirányzatként szerepel a tervezetben 122,6 milliárd forintos összeggel. Őszintén remélem egyébként, majd kibontásra kerül, hogy ez egészen pontosan mit tartalmaz. Remélem, nem a KRESZ gumiparagrafus, hogy nem a látási és az útviszonyoknak megfelelően, tehát hogy a bérekkel

meg egyéb dolgokkal kapcsolatost ide fogjuk majd szépen visszavezetni.

A népegészségügyi kiadásokra a tavalyihoz képest kétszerezésére növelt összeg szerepel, 3,7 milliárd forinttal. Ez az összeg nagyságát illetően a korábban beharangozott népegészségügyi programokra nyilvánvalóan elégtelen, de igazán akkor válik érdekessé ez a szám, amikor azt látjuk a tervezetben, hogy a postaköltségekre is ugyanennyit terveztek be. Ez mindennél jobban bizonyítja, hogy önöket mennyire érdeklí a megelőzés, mennyire hagyja hidegen a kormányt az évente 24-36 ezer ember indokolatlan és megelőzhető halála.

Az egészségügy által használt valamennyi anyagot, eszközt és gyógyszer 27 százalékos áfa terheli, amit a gyógyintézetek természetesen nem igényelhetnek vissza. Szeretném, ha tudnák, hogy az Államkincstár adatai szerint 2013 és 2017 között, az adó- és járulékarány figyelembevételével az összes költség 32,9-34,2 százaléka volt ez az összeg, azaz az intézményi finanszírozások csak 67,1-65,8 százaléka volt felhasználható bérekre, egészségügyi eszközökre, gyógyszerre, illetve állagmegóvásra. Na, ezt is figyelembe kellene venni akkor, amikor a terület önök szerint nagyvonalúnak tervezett támogatásáról beszélünk.

Az elmondottakból világosan megállapítható, hogy az egészségügy tervezett költségvetése, amely éves átlagban egy főre vetítve az EU-s átlag felét sem éri el, nem állítja meg a gyógyintézetek további eladósodását, változatlanul számolhatunk a végzett szakemberek külföldi munkavállalásával és az állami egészségügy elszegényedésével. Jogos a kérdés: minek kell még történnie ahhoz, hogy a lakosság egészségi állapotának megfelelő ellátás tükröződjön a költségvetésben?

Összességében ki kell mondanom: az egészségügy 2020. évi költségvetése a toporgás, a lemondás, a bizonytalanság és a leszakadás költségvetése, a keserű ébredés költségvetése, változatlanul búcsú a növekedéstől, távolodás az európai életszínvonalától, a hétköznapi élet biztonságától. És ezért milliók élnek majd rosszabbul, nőni fog a szegénység, és újabb tízezrek kivándorlása várható, tovább távolodunk az európai, sőt a környező országok béreitől, azok javuló életszínvonalától.

Az Orbán-kormány, miként tavaly, virágzásról hazudott, de súlyos megszorítások változatlanul életben maradtak. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Aradszki András képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport. Képviselő úr, öné a szó.

(12.30)

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Államtitkár Asszony! Ha a 2020.

évi költségvetési tervezetre lehetne rövid hozzászólást tenni, elsősorban abból az irányból lehet megközelíteni, hogy biztonságos, betartható és jövőbe mutató. Biztonságos azért, mert olyan bevételekből tud a magyar kormány, a magyar állam gazdálkodni, amit a magyar emberek, a magyar vállalkozások termelnek meg, és amelynek fontos mutatója, ezeknek a megtermelt javaknak a fontos mutatója az, hogy egyre növekvő ez a megtermelt összeg, amely adó formájában kerül az államháztartás keretei közé.

Azért fontos ezt hangsúlyozni, mert a legutóbbi időszakban Magyarország egy tartós gazdasági növekedés útjára lépett, amelynek következtében a főbb gazdasági, gazdaságpolitikai kérdésekben, elemekben tudja produkálni azokat az adatokat, amelyeket az úgynevezett bezzegországok szoktak produkálni, amikre mindig föl szoktunk figyelni, hogy bezzeg Hollandia, bezzeg Svédország, bezzeg Németország, sőt van, amiben jobbak is vagyunk. Ezek alapvetően azok, hogy milyen mértékű az infláció, milyen a gazdasági növekedés, milyen az adott állam költségvetési hiánya, milyen szinten áll vagy stagnál a munkanélküliség, milyenek a foglalkoztatottsági adatok. Ha ezeket nézzük, akkor az elmúlt években, az elmúlt kilenc évben Magyarország nagy lépést tett abba az irányba, hogy azt a stabil gazdasági növekedést, azt a biztos gazdasági hátteret, ami a költségvetéshez szükséges, meg tudja teremteni.

Mit jelent ez a gyakorlatban lefordítva? A tartós gazdasági növekedés azt jelenti, hogy az elmúlt időszakban 5 százalékot elérő GDP-növekedést tapasztalhattunk és értünk el. A gazdaság számára nagyon fontos államadósság tekintetében a GDP-arányos csökkenés egyértelmű. 2010-ben, amikor a Fidesz-KDNP-kormányt bízták meg a polgárok az ország vezetésével, 83 százalékos volt a GDP-arányos államadósság. Ma az Alaptörvény rendelkezéseinek tükrében is jól teljesítünk: 66 százalékos lesz várhatóan 2020-ban ez az arány.

Nem is beszélve a munkanélküliségről, amelyre vonatkozóan egy merész vállalást mondott a miniszterelnök úr 2010-ben, hogy tíz éven belül egymillió munkahelyet teremtünk, egymillió munkahely jön létre a reálgazdaságban. Jelentem, ez ma már 800 ezer fő. Sokan nem hittük, sokszor a kormánypártiak között is a nem létező bajszunk alatt kétkedő mormogás hangzott el, de ez a 800 ezres adat nagyon biztató. Ez azt is jelentette, hogy annak ellenére, hogy a személyi jövedelemadó mértéke Magyarországon csökkent, a költségvetéshez jelentős hozzájárulást adó személyi jövedelemadó bevételi oldala viszont növekedett. Ehhez persze az is kell, hogy munkából élő társadalmat vizionáljunk, munkából élő társadalmat állítsunk vissza.

Ezt azért kell hozzátennem, mert mindenféleképpen a magyar emberek szerettek és tudtak is dolgozni, de a baloldali, liberális kormányok áldásos tevékenysége miatt az volt a sikk, hogy tudjuk megúszni a munkavégzést, hogy tudjuk segélyek mellett más,

nem teljesen legális jövedelemszerző és adóelkerülő tevékenységekkel fenntartani családjukat.

Ma már, ha a vidéket is járjuk, újra visszatér az a fajta morális tartalmú megközelítés, hogy akinek munkája van az adott településen, az adott mikrokozmoszban, annak becsülete is van. Ez is látszik a foglalkoztatási adatokon. 4 százalék alatti a munkanélküliség, és jelentős, közel 60, illetve 60 százalék fölött van a foglalkoztatottság aránya. Mindezek az adatok azt mutatják, hogy ilyen háttérrel, ilyen gazdaságpolitikai háttérrel a költségvetést biztosan lehet tervezni, a költségvetés teljesíthetőségének a kérdésében nagy kétélyek nem merülhetnek föl.

Mégis, milyen irányokat vázol fel az előttünk levő költségvetésitörvény-javaslat? Elsősorban fontos célja a népesedési fordulat továbbvitele, amely, ha nem is olyan mértékben, mint ahogy sokan ezt gondolják, de a természet jellegéből következően ütemezett és lassú elmozdulás történt az elmúlt évek során, és ennek a további megalapozása, támogatása a költségvetésünknek egy nagyon fontos célja.

E tekintetben a családotthon-kedvezmények, a babaváró programok, számos olyan intézkedés, amelyeket a családvédelmi akcióterv tartalmaz, ezeknek a pénzügyi megalapozását tartalmazza a 2020. évi költségvetés tervezete. Ennek következtében a családvédelmi akcióterv minden eleme 2020. január 1-jétől hatályba fog lépni. Ez biztosítja a gyermekvállalás várható ösztönzését, növekedését. Biztosítani fogja a családotthon-kedvezmények szélesebb körű elterjedését, és biztosítani fogja a nagycsaládosoknak a speciális gépkocsivásárlásra vonatkozó támogatások fedezetét.

A DK vezérszónoka, Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úr érdekes okfejtésbe bonyolódott a vezérszónoklata során. Elmondta nekünk, hogy ez a fajta családvédelmi akcióterv, a magyar családok támogatása nem helyénvaló, helyesebben: nem célszerű, és szerinte eredménytelen, merthogy a statisztikai adatok azt mutatják, hogy nem azok a szülőpárok vállalnak több gyereket, akikre a támogatás fókuszál, hanem az elszegényedő területeken élő családoknál születik több gyerek.

Arra nem volt bátorsága, hogy a családi adókedvezményen keresztül történő, azaz a munkavállalással együtt járó családi támogatási rendszert kitöröltesse, illetve arra tegyen javaslatot, hogy ez ne legyen, és álljon vissza az a fajta családi adókedvezmény, azok a családi támogatási rendszerek, amik az ő időszakában voltak, amelyek a munkát nem vállaló családoknak alanyi jogon járó támogatást biztosítottak a költségvetést terhelve, oly módon, hogy ennek a költségvetésnek a fedezetéhez ezek a családok nem vagy csak nagyon kis mértékben járultak hozzá. Ő ezt nem mondta ki.

Ebből következik számomra, hogy ő ezeket a rétegeket sem próbálná támogatni a költségvetésen keresztül a gyerekvállalás ösztönzése érdekében. Ebből következik, és itt lepleződött le a miniszterelnök úr, hogy ezt az összeget, amit jelenleg családtámogatásra fordít

tunk, nyilvánvalóan a migránsok behozatalára, a migránsok integrálására, oktatására, letelepítésére, beilleszkedésének a költségeire fordítaná. Tehát lelepleződőtt ebben az esetben; nem a magyar családokat tartja fontosnak még a költségvetési vitában sem (*Gréczy Zsolt: Több tízezer vendégmunkás, akiket behoztatok, az igen?*), hanem a migrációt kívánja támogatni azokból a költségvetési többletforrásokból, amiket, mint említettem, a magyar emberek, a magyar családok, a magyar gazdálkodó szervezetek állítottak elő.

A másik nagyon fontos eleme ennek a költségvetés-tervezetnek, hogy készül arra az időszakra is, amikor ez a fajta európai vagy tán globális gazdasági jó állapot, gazdasági fejlődés, a gazdaság kedvező alakulása nem lesz arra alkalmas, nem lesz olyan, mint jelenleg vagy az elmúlt évtizedekben volt. Ezért egy gazdaságvédelmi akciótervet is kidolgozott a kormány. E tekintetben tartalmaz a költségvetés olyan intézkedéseket, ami biztosítani tudja, képes arra, hogy továbbra is fenntartsa azt a gazdasági növekedést, amely legalább 2 százalékos GDP-arányos növekedéssel többet jelent, mint az európai uniós átlagos GDP-növekedés. Az ehhez szükséges adókedvezményeket, adóadminisztrációs kedvezményeket tartalmazza a költségvetés, illetve az azt megalapozó adó- és egyéb törvények.

(12.40)

Azt is mutatja egyébként, ha ezt a szempontot nézzük, hogy ez a költségvetés alapvetően nullás kiadású, tehát nem deficites, nem is szufficites, pont nullásra lehet fogni. Mert egyébként a modern, felkészült és a magyar kormány gazdaságpolitikáját rendszeresen bíráló, általában liberális irányultságú közgazdászok most már azt a feyvert, azt a mondást veszik elő, hogy jó, jó ez a költségvetési irány, hogy egyre inkább csökken a költségvetési deficit mértéke, de igazán a példaországokban, a bezzegországokban már szufficites a költségvetés. Ebben lehet igazság, lehet vita is, de ha a gazdaságvédelmi akciótervben meghatározott és félretett biztonsági tartalékot - amit remélhetőleg nem kell majd felhasználni erre a célra - hozzátesszük, akkor ez a költségvetés nullás; tehát abba a nemzetközi irányba megy és tart, amit egyébként jónak tartunk, és amellyel kapcsolatban a magyar kormány állásfoglalása már 2010 óta világos volt, hogy nem szeretnénk többet költeni, mint amennyit megtermelünk. E tekintetben, úgy gondolom, hogy jelentős előrelépést tartalmaz a költségvetési tervezet ebbe az irányba, tehát ilyen szempontból sem érheti kritika.

Fontosnak tartom, hogy minden nagy terület, amely a költségvetés szempontjából és a magyar állampolgárok életkörülményeinek szempontjából fontos és érzékeny terület, többlettel rendelkezik ebben a költségvetésben. Az oktatásban 48 milliárd forinttal többel gazdálkodhatnak, mint az előző évben, az egészségügyben ez 184 milliárd forint, a közszféra béreire 238 milliárd forint fordítódik többletpénzként. Ha megnézzük ezeket a számokat, akkor azt is lehet

látni, hogy a közszférabér-rendezési folyamatnak megvan a fedezete, tehát lehet rá számítani, hogy amit a kormány megígért, azt be is fogja tudni tartani 2020-ban is.

Tisztelt Ház! Hozzá kell tennem, hogy e költségvetés fontos elemének tartom, hogy milyen válaszokat keres korunk nagy kihívásaira, egyrészt a migráció kezelésére, ezen belül a magyar állam integritásának, szuverenitásának, területi épségének és népességének megvédésére. Ezért egy másik nagyon fontos iránya ennek a költségvetésnek, hogy a biztonságra, legyen az közbiztonság, legyen az honvédelem, jelentősebb változások mennek. Ha jól emlékszem a számok között például a tavalyi évhez képest a honvédelemre 183 milliárd forinttal többet költünk. Összesen több mint 600 milliárd forint lesz a honvédelemre fordítható összeg mértéke, amely magában foglalja a haderőfejlesztés elindítását, beleértve természetesen a magyar hadiipar újratervezését, újraindítását, és beleértve természetesen a legfontosabb erőforrást, az emberi erőforrás presztízisének és megbecsülésének a növelését.

Emellett a másik nagyon fontos kihívás a klímavédelem; a klímavédelem, amire a válaszok elég sokrétűek, általában a szélsőséges válaszok lehangosabbak, nevezetesen, hogy a magyar gazdaság, Magyarország, a magyar állam semmit nem tesz a klímavédelem érdekében. Magyarország a párizsi klímaegyezmény tárgyalásánál ott volt, meghatalmazottként járt el az európai uniós országok nevében az Európai Bizottság, és ebben az ott megfogalmazott vállalásokat az Európai Unió eléggé előremutatón, hogy úgy mondjam, az ott használt szavakkal, holisztikus módon közelítette meg, és ezt a magyar állam is magára vállalta. Tehát Magyarország a klímavédelmi kérdések tekintetében, célok tekintetében semmilyen negatív jelzést nem érdemel, be tudjuk tartani és be is fogjuk tartani a jövőt tekintve azokat a célokat, amelyek az üvegházhatású gázok kibocsátását jelentik, amelyek azt jelentik, hogy milyen módon zöldül, illetőleg a megújuló energiaforrások felhasználása irányába indul a magyar gazdaság, beleértve természetesen a másodlagos energiafelhasználást is, nevezetesen: a közlekedés elektrifikációját.

E tekintetben nagyon plasztikus, hogy megfelelő fedezetet is biztosít erre a költségvetés, mind a zöld-programokra, mind pedig a klímavédelmi programokra, amelyhez természetesen a klímaügyi keretegyezmények tekintetében a klímaügyi kvótákból befolyt költségek is hasonló célokra fordíthatók. Tehát ezekkel is biztos háttérrel tudnak rendelkezésre bocsátani a magyar klímavédelmi programoknak.

Fontos része az, hogy miképpen tudjuk megoldani a legnagyobb üvegházhatásúgáz-termelő szektor átalakítását. Ebben a kérdésben Paks fejlesztését, és megújuló tekintetében pedig napelemes fejlesztéseket céloz meg a magyar energiastratégia. Fontosnak tartom, hogy a Paks II. építésére vonatkozó költségvetési fedezet rendelkezésre áll, 77 milliárd forintot fognak felhasználni Paks II. felépítésére, tervezésére, kivitelezésére és a hozzá kapcsolódó egyéb, abban a

régióban szükséges fejlesztések megvalósítására. Paks nélkül nincs klímavédelem. Paks nélkül nincs CO₂-mentes energiatermelés, és ebben az esetben nem tudjuk teljesíteni azt sem, amit vállaltunk, hogy 40 százalékkal csökkentjük 1990-hez képest az üvegházhatású gáz kibocsátását.

Úgy látom, hogy a költségvetés e tekintetben is előremutató rendelkezéseket tartalmaz, és ha az önkormányzatok felé fordulunk, akkor azt lehet látni, hogy az a programsorozat, ami a „Modern városok” programját jellemzi, arra is megvan a fedezet. A folyamatban lévő projektekre a kormány megfelelő összeget, azt hiszem, 130 milliárd forintot bocsátott rendelkezésre, de pontosabban is meg tudom nézni. Ez azért is fontos nekem mint Pest megye 1. számú választókerülete képviselőjének is, mert ebben a programban Érd is jelentős támogatásban részesül, és miután Pest megyei település lévén Érd nem áll rendelkezésre európai uniós forrás, ezért számunkra fontos az, hogy megfelelő költségvetési fedezete legyen azoknak az elképzeléseknek, amelyeket a miniszterelnök úr és a polgármester úr megállapodással szentesített. Úgy látom, hogy a költségvetésben meghatározott összeg erre a célra fedezetet tud biztosítani, és remélhető, hogy a 2020-as gazdasági évben a vártnál is stabilabb gazdasági háttér és a még jobb és emiatt erőteljesebb gazdasági növekedés folytán bekövetkezett költségvetési többletbevételek alkalmassá teszik a költségvetés helyzetét, hogy a „Modern városok” programját tovább terjesszük ki, és a lakóutak építésére is jusson fedezet.

Fontosnak tartom, hogy a „Modern falu” program is megfelelő fedezetet kap, megfelelő támogatást kap, és az abban foglaltak nemcsak úgy jelentkeznek, hogy konkrétan milyen forrásokat biztosít a magyar kormány az adott program végrehajtására, hanem itt meghatározott, az új építésű lakóházak tekintetében áfakedvezményt is tud biztosítani. Mindez már visszkapcsolódik természetesen a népesedési programra, a népesedési fordulat támogatására.

Összességében azt lehet mondani, hogy azok a területek, amelyek számomra fontosnak és a magyar jövő szempontjából meghatározónak számítanak - gondolok itt a klímavédelemre, a biztonságra, valamint a népesedési fordulat támogatására -, biztos forrásokkal bírnak az előterjesztett költségvetésben.

(12.50)

Ezért kérem önöket, hogy a hosszas vita és az építő jellegű javaslatok után tegyék megfontolás tárgyává azt, hogy ezt a költségvetéstervezetet a később esetlegesen benne végrehajtandó módosításokkal támogatni tudják.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hohn Krisztina képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

Hohn Krisztina (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! A másodikkörös felszólásban az önkormányzatokkal szeretnék kicsit foglalkozni, és pontosan ezért, mielőtt még a költségvetés részleteibe mélyülnénk, szeretnék néhány szót szólni az adósságkonszolidációról.

Nagyon égetően fontos volt az önkormányzatok adósságkonszolidációja. Azt gondolom, hogy a különböző települések jórészt önhibájukon kívül kerültek olyan helyzetbe, hogy adósságot halmoztak fel. Így történt ez az általam vezetett Mánfa községben is. Cseresnyés államtitkár úr már a fejemre olvasta, hogy Mánfának volt 14,5 millió forint adóssága, ami valóban így volt. Ez különböző végkielégítések kifizetése miatt keletkezett még annak idején. De! Bár ez az adósságkonszolidáció megtörtént, és ennek akkor nagyon örültünk, igazán úgy gondoltam, hogy ez mégis csak egy nagyon szimpatikus lépés volt az akkori kormányzat részéről, viszont abban az évben, illetve a következő évben akkora elvonás történt konkrétan a mi községünk esetében, amely körülbelül majdnem ugyanekkora összeg volt. Tehát azért ezt is mindig meg kell ilyenkor jegyezni.

A 2020. évi költségvetés önkormányzatokra vonatkozó mellékletei első olvasásra sokkal kedvezőbb képet mutatnak, mint a korábbi. Viszont fontos megemlíteni mindjárt az elején, hogy nagy örömmel láttam a falugondnoki normatíva emelését, hiszen az ellenzéknek nemcsak az a dolga, hogy kritizáljon, hanem az is, hogy elmondja, mi jó - ami jó, az jó -, és valóban nagyon örvendetes, hogy majdnem kétszerezésére emelkedik ez a normatíva. Ez rendkívül fontos, különösen a kistépelések életében, hiszen a falugondnoki intézmény, hogy így mondjam, mára már a települések mozgató erejévé vált. Rendkívül nagy az elmúlt években az igény a falugondnoki szolgáltatások igénybevételére, gondolok itt elsősorban a különféle szociálisabb jellegű szolgáltatásokra, mint például gyógyszerfelírás, orvoshoz hordás s a többi, de tudjuk, hogy a falugondnokság segít működtetni a polgármesternek a települést, így ott is rengeteg a teendő. Pontosán ezért volt nagyon lényeges, hogy ez a normatíva emelkedjen, mert a korábbi években ebből szinte csak a bért és a járulékait lehetett kifizetni a falugondnoknak, és ez sem egy versenyképes jövedelem, pedig az igazi falugondnok sok mindenhez ért és sokféle szakmunkát is tud akár helyettesíteni. Igaz, mindig az adott község igényei formálják, hogy tulajdonképpen milyen végzettségei, képességei, kompetenciái legyenek ennek a falugondnoknak.

De tény, hogy egyre nagyobb a szükség, mint ahogy mondtam, és a településüzemeltetési feladatokat is egyre nehezebb elvégezni; köszönhető ez annak, hogy a közmunkaprogramban részt vevők száma csökken. Ami persze egyértelmű cél volt a korábbi években, hiszen a közmunkaprogramban való részvétel kizárólag csak átmeneti állapot lehet, és a cél az, hogy ezek az emberek a munkaerőpiacra visszataláljanak, amivel teljesen egyet tudok érteni. Éppen ezért, akik jobban képzettek voltak, illetve olyan

képességgel rendelkeztek, amely szükséges és hasznos volt a munkaerőpiacon, azok el is tudtak helyezkedni.

Viszont újra el kell mondanom, hogy gondolnunk kell azokra, akik koruk vagy egészségi állapotuk miatt jelenleg nem alkalmasak arra, hogy a versenyszférában elhelyezkedjenek. Velük is törődni kell, olyan átfogó programra lenne szükség, amely képet ad ezeknek a munkavállalóknak az egészségi, mentális és szociális helyzetéről, és amikor ez a kép előáll és megállapítja az adott szakemberekből álló bizottság, hogy mik a problémák, akkor szakszerű segítségben kell őket részesíteni. Azt bizonyára látni lehet - tudom tapasztalatból, hogy látni lehet -, hogy alkalmassá lehet-e őket tenni arra, hogy újra a versenyszférában dolgozzanak, vagy pedig nem. Amennyiben nem, el kell gondolkodni ezeknek az embereknek a továbbfoglalkoztatásán. Természetesen fontos és szükséges, hogy számukra továbbra is megmaradjon a szociális jellegű közfoglalkoztatás. Viszont ez a körülbelül 54 ezer forintos nettó bér rendkívül kevés. Ez az összeg, ami szinte semmire sem elég; bár a minimálbér igen, a közfoglalkoztatási bér nem emelkedett az elmúlt években az előbb említett cél miatt, amit már mondtam, mert nagyon helyesen nem akarták arra ösztönözni a munkavállalókat, hogy bennragadjanak a közfoglalkoztatásban. Ám mégis vannak olyanok, akik benneragadtak az elmúlt évek vagy több mint egy évtized különböző közfoglalkoztatási formáiban.

Ahhoz, hogy ők el tudjanak boldogulni az életükben, ahhoz bizony ez az 54 ezer forint nagyon-nagyon kevés. Vegyünk például egy általam jól ismert aszszonyt, aki 54 ezer forintot kap, 27 ezer forintot fizet az albrételtére, a villany- és vízszolgáltatásra, és 27 ezer forintja marad arra, hogy megéljen. Lássuk be, hogy ebből nem lehet megélni. Valószínű, hogy ő rehabilitációra szorulna, de nem biztos, hogy minden esetben ezek az emberek tudják magukról azt, hogy például rokkantosítási ellátás iránt is lehet folyamodni. Tehát az ő helyzete rendkívül kilátástalan, mert a maradék 27 ezer forintból képtelen eltengődni. Ezért mindig valamilyen más egyéb rendkívüli ellátáshoz vagy kölcsönhöz folyamodik, ami csak fokozza a problémáit.

Tehát azt gondolom, nem az a megoldás, hogy különböző jogcímenek további segélyeket állapítunk meg számukra, hanem az lenne a megoldás, hogy olyan munkabért kapjanak, hogy ezekre ne szoruljanak rá. Hibásnak tartom azt az elképzelést, hogy az önkormányzatokat arra kényszerítjük, hogy járuljanak hozzá a közmunkaprogramhoz, hiszen erre a kistélepülések nagy része nem képes. Vegyünk például egy Borsod megyei zsáktelepülést, ahol a közmunkások száma sokkal magasabb lakosságszám-arányosan, mint egy városhoz közelebb lévő településen. Tudom, adóerő-képességhez van kötve, hogy mennyivel kell hozzájárulniuk a közfoglalkoztatottak munkabéréhez, de ez bizony megterheli ezeket a településeket a költségvetését. Például egy húsz főt alkalmazó önkormányzat akár kétmillió forintot is hozzá kell

hogy rakjon a közmunkaprogramjához. Korábban kaptak jelentős mennyiségű dologi kiadásra összeget a települések, pár millió forintokat, kisebb települések, mondjuk például, egy ezerfős település esetében, ha 40 főt foglalkoztatott, 8 millió forint dologi kiadásban részesült. Viszont ezt az összeget is jelentős mértékben csökkentették százalékos arányban is, most ugyanez az összeg egymillió forint. Tehát az a 7 millió forint hiányzik a költségvetésből, hiszen abból tudta korábban megoldani az utak kövezését és mennyi másfajta feladatot. Ezért most azt mondom, hogy bár nagyon jó, hogy emelkedett a zöldterület-fenntartásra fordítandó összeg, de még mindig kevés.

De nemcsak a kistélepülések vannak rosszabb helyzetben, hanem például a városok feladatellátását, a városüzemeltetést is befolyásolják ezek a normatívák. Mint ahogy mondtam, a zöldfelület karbantartására fordítandó összeg növekedett, de nem megfelelő mértékben. Mondhatnánk azt, hogy csepp a tengerben. Ez a körülbelül 10 százalékos emelés nem tudja behozni az elmúlt évek lemaradását. Nem képes utolérni a megnövekedett munkaerőköltségeket és az elszállt dologi kiadásokat. Évek óta nincs pénz vagy pályázati lehetőség nagygépek beszerzésére, mely az önkormányzatok településüzemeltetési feladatainak elvégzését segítené, pedig kevés a munkaerő, amit enyhíthetne jobb, korszerűbb gépek beszerzése. Nagyértékű eszköz működtetésére, beszerzésére pályázat mára már reménytelennek tűnik. Ha azt mondjuk, hogy nem kell gép, akkor viszont szolgáltatási költségként el kellene ismernünk ezeket a kiadásokat.

Fokozott problémát jelent a különféle önkormányzati épületekkel, intézményekkel kapcsolatos szakmunkaigény is. Gondoljunk például az építőipari jellegű szakmunkákra, kőműves-, villanyszerelő-, vízvezetékyszerelő-munkákra, vagy egyéb más hasonló végzettséget igénylő feladatokra.

(13.00)

Az építőiparban, mint tudjuk, teljesen elszálltak az árak, amiket mára már követni se lehet. Az emelkedés mértéke legalább 50 százalékos.

A közalkalmazotti bér alacsonyan tartása miatt az imént említett szakmunkásokat a közalkalmazotti jogviszonytól egyre távolabb tolja ez az alacsony bértábla. Megállapítható, hogy a bérek tekintetében az önkormányzatok nem tudnak versenyképesek lenni. Esetleg pályakezdőket tudnak alkalmazni, de az alacsony bérek miatt sajnos a gyakorlat megszerzését követően inkább a versenyszférában helyezkednek el ezek a munkavállalók.

További komoly probléma, hogy egy 25 ezer fő körüli városban a közös hivatal lehetséges létszáma 54-55 fő, így nem tudnak finanszírozni például ügykezelőt, gondnokot, takarítót. Míg egy hasonló létszámú fővárosi kerület ugyan kevesebb fajta feladatot lát, mégis 20 fővel többet alkalmazhat.

Rendkívül nagy probléma a köztisztviselői alapilletmény emelésének elmaradása, hiszen az elmúlt

több mint tíz évben ez az alap 38 650 forint. És igen, a jövő évi költségvetésben megjelenik ugyan egy körülbelül bruttó 50 ezer forint plusz járuléknyi összeg, amivel az alapilletményt el lehetne téríteni, de ezt nem kötelező megadni, így nincsen garancia arra, hogy emelkedni fog ez az összeg. Ismerek olyan pénzügyi végzettségű köztisztviselőt, aki jelenleg 145 ezer forintot visz haza, a versenyszférában ugyanezzel a végzettséggel kétszer ennyi fizetést is tudna keresni.

Nem olyan vonzó már a köztisztviselői életpálya, mint volt régen, hiszen ez a régóta elmaradt béremelés visszatartja a munkavállalókat attól, hogy köztisztviselők akarjanak lenni, pedig régen ez egy rangos és nagyon jó munkának számított. Tehát legyünk őszinték, ez a havi 50 ezer forint körüli összeg nem tudja kompenzálni a 13 év minimálbér-emelését. A munkavégzés sajnos egyre inkább leértékelődik az önkormányzatoknál, ami azt jelenti, hogy amennyiben a köztisztviselői szakma még jobban fel fog hígulni, akkor - aggasztó - ez a minőségi munkavégzés rovására fog menni.

Néhány szót szólnék még a „Magyar falu” programról, amit ma nagyon sokan sokféleképpen emlegettek. Nagyon-nagyon fontos a „Magyar falu” program, úgy kellett a falvaknak ez, mint egy falat kenyér, és nagyon remélem, hogy az a fajta szakmai anyag, az az alap, amit a különböző települési önkormányzatok szövetségének felkért szakértői, illetve ezeken a területeken dolgozó gyakorlott emberek készítettek, majd minél több és nagyobb számban megjelenik ebben a programban. Ugye, most még csak egy szeletét látjuk, és én nagyon-nagyon örülnék annak, ha látnám ennek a folytatását is. Sok polgármester mondta azt, nem tudja, hogy lesznek-e majd ráépülő pályázatok, illetve hogy milyen módon tudnak majd elszámolni, tehát mi lesz a pontos elszámolási módja ezeknek a pályázatoknak.

Remélem, hogy nem a népesség csökkenése miatt kell aggódnia a falvakban, hanem nemsokára majd arról beszélhetünk, hogy növekszik a népesség a különféle intézkedések hatására. Azért lenne fontos, hogy a helyi szereplők, a terepen dolgozó polgármesterek és önkormányzati szakemberek elképzelései minél nagyobb mennyiségben be legyenek építve ebbe a programba, mert úgy gondolom, ők valóban tudják, hogy az adott térségben mi az, ami egyre égetőbb és egyre nagyobb probléma. Ugye, nem lehet egy lapon említeni egy Borsod megyei vagy baranyai kistérséget egy Győr-Moson-Sopron megyeivel vagy egy Pest megyeivel, tehát nem egyformák az adottságok, sem domborzati, sem közlekedéscsoporthoz tartozó, sem semmilyen más értelemben.

Ennyit gondoltam. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Székely Sándor képviselő úr, független képviselő. Öné a szó, képviselő úr.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt két-három hét bizottsági munkái egy kicsit elbizonytalanítottak abban a kérdésben, hogy érdemes-e egyáltalán a költségvetéshez hozzászólni, hiszen volt szerencsém a bizottságokban végignézni, ahogy a kormánypárti képviselőtársaim szemrebbenés nélkül szavaznak le bármilyen ellenzéki javaslatot vagy felvetést, legyen szó arról, hogy mondjuk, nem kellene Pécs mellé atomtemetőt építeni, vagy hogy legalább a kisgyerekes családokat óvjuk meg attól, hogy kilakoltassák az utcára. De még azt az ellenzéki javaslatot is sikerült leszavazni, hogy legalább azt nézzük meg, hogy a kilakoltatások hatására hány gyermek kerül állami gondozásba, hiszen erről sincsen tudás. Ezt a kormánypárti képviselők tényleg szemrebbenés nélkül szavazzák le, bár néha elismerik, hogy igazunk van, de ők akkor is leszavazzák.

És hát, ilyen körülmények között nehéz azt gondolni az embernek, hogy érdemes beszélni, de mivel amikor mi beszélünk, azt nézik mások is, nem csak önök, ezért arra jutottam, hogy muszáj megszólalni, és nyilvánvalóan az ellenzék többi tagja is el fogja mondani most is és a jövőben is a véleményét önről, és azt gondoljuk, hogy ennek előbb-utóbb meg is lesz a foganatja. Hiszen nem lehet arról nem beszélni, hogy míg önök arról beszélnek a költségvetési vitában, Varga Mihály pénzügyminiszter úr is, hogy itt fantasztikus növekedés lesz, ezt minden évben elmondják, de őszintén szólva, ezt a magyar nép nem feltétlenül érzi, ez e költségvetés is a felső százezer költségvetése, és őszintén szólva, a többi magyar embernek ez olyan túl sok jót nem ígér.

Csakúgy, mint az eddigi költségvetések hatására sem, ebből a költségvetésből sem olvasható ki, hogy lesznek például érdemben jobbak a magyar bérek. Mindig elmondják önök, hogy mennyit nőttek a bérek az elmúlt kilenc évben papíron, és persze tényleg, technikailag nőttek is, egy dolog nem nőtt: a bérek vásárlóértéke. Az Európai Unióban - hiába rázza a fejét, kedves képviselőtársam -, azt tudjuk a kimutatásokból, a vásárlóérték tekintetében a magyar kereseteknél csak a bolgárok rosszabbak. Tehát itt tartunk, hogy Magyarország az utolsó előtti lett az Európai Unióban ebben a tekintetben. Tényleg most már közelítünk oda, nyilván nem tartunk még ott, hogy nemcsak egy lakásvásárlás fog elképesztő gondot okozni a magyar dolgozóknak, a magyar átlagembereknek, hanem lassan már egy paprikás krumpli elkészítése is, hiszen a krumpli árai is teljesen elszabadultak. Nyilván ez egy túlzás, de azért jól jellemzi azt, hogy az élelmiszerárak elszabadultak, a bérek viszont sajnos nem szabadultak el, azok nem nőnek, főleg nem a vásárlóértékük.

Muszáj elmondani azt is, hogy ahogy a bérek nem nőnek, úgy ebből a költségvetésből sem olvasható ki és az se látszódik, hogy az iránya meg lenne, hogy a nyugdíjak nőnének. Mindig elmondják önök, hogy úristen, mi történt itt 2008-2009-ben a válság alatt, csak az elmúlt kilenc évben nem volt válság. És önök mindig a szemére hányják az előző kormányoknak,

hogy azok bizony elvették a 13. havi nyugdíjat. Én meg kérdezem, hogy akkor önök az elmúlt kilenc év elképesztő gazdasági fejlődése következtében, ami önök szerint van, akkor miért nem adják vissza a 13. havi nyugdíjat, vagy legalább miért nem emelnek... (*Font Sándor: Már visszaadtuk! A 14.-nél tartunk! - Grétsy Zsolt: Egyben Mészáros Lőrinc!*) Ezt valahogy nem érzékelik az átlagemberek, hiszen még mindig ott tartunk, hogy majdnem egymillió embernek van százezer forint környéki nyugdíja, nem több, hanem annál kevesebb. Ugye, nem kell magyaráznom, de lehet, hogy önöknek kell magyaráznom, hogy mit jelent ma százezer forint Magyarországon. Nem túl sokat.

Azt is muszáj elmondani, hogy az egészségügy, ami éppen hogy csak van Magyarországon... - reform készült tíz-tizenkét éve, nem tudjuk, hogy ez a reform mit hozott volna, tudjuk, hogy azóta nem történt semmi. Azt látjuk, hogy az állami rendszerek leépülnek, és nyilván a magánrendszerek meg épülnek föl. Csak akkor minek fizetnek a magyar emberek társadalombiztosítást, hogy ha bármi bajuk van, akkor el kell menni egy magánintézménybe? Nem tudok mást mondani, kénytelen vagyok elmondani édesapám példáját. Ő 80 éves ember, tavaly novemberben prosztatával kellett volna megműteni, de nem kapott időpontot az országban - nem Budapesten! -, ezért másfél hónapig volt bekatéterezve, majd megműtötték. Utána kiderült, hogy mégiscsak van valami baja ezen kívül is, talán rákos.

(13.10)

De nem nagyon sikerült megállapítani ezt pontosan, hiszen nem kapott időpontot a kórházba, ahová mennie kellett volna, mert rossz volt a gép, ami megvizsgálta volna az ő állapotát. Majd, miután másfél hónap múlva megjavult a gép, kiderült, hogy nincsen hozzá megfelelő anyag, amivel meg tudnák vizsgálni, ezért el kellett mennie Debrecenbe. Egy 80 éves emberről beszélünk. El kellett mennie Debrecenbe azért, hogy ezt a vizsgálatot el tudják végezni. Hét hónap telt el ezalatt. Én azt gondolom, hogy ebben az egy történetben benne van a magyar egészségügy összes abszurditása. És még egyszer mondom, ez az eset Budapesten történt, ami állítólag egy világváros, és elképesztő módon fejlődik.

Aztán, ugye, arról is beszélnünk kell, hogy ma Magyarországon egy átlagembernek, nem olyanok, mint mi, akik például itt ülünk ebben a Házban, hanem az átlagembereknek, akiknek a fizetése átlagos, tehát Magyarországon ez azt jelenti, hogy valahol 650 eurót keresnek, szóval a lakhatás egy egészen elképesztően nehezen megoldható probléma. Lakást vásárolni ma, ugye, nyilván csak hitelre lehet, hiszen az átlagembereknek nincsenek ilyen megtakarításai. De lassan már hitelre sem, hiszen egész egyszerűen 20-30 millió forintokat kell felvenni ahhoz, hogy egy normális lakást meg lehessen venni Budapesten vagy a vidéki nagyvárosokban is. A kis falvakban persze hozzá lehet jutni pár százezer forintért is, csak hát ott

meg nincsen munka, így ez egy nagyon nehéz ügy. Az albérletárak pedig szintén elszabadultak. Mára ott tartunk, hogy két embernek a fizetéséből, ha albérletben laknak, akkor az egyik fizetés elmegy a lakhatásra csak, a másiktól kell megélni. Ne csodálkozzanak akkor, ha ebből nem fog túl sok gyermek születni. A tavaly született gyermekek száma az egyik legkisebb az elmúlt időszakban. Értem, hogy fantasztikus a családtámogatási rendszer, de úgy tűnik, hogy valahogy nem működik, nem születnek gyerekek Magyarországon. Azt gondolom, hogy ez biztosan nem jó. És ez a költségvetés nem mutat olyan irányt, hogy ez változna ebben a dologban.

Aztán muszáj beszélni arról is, persze természetesen beszéltek róla más ellenzéki képviselők is, hogy önök az oktatást is sikeresen - nagyon furcsán, mondjuk úgy, hogy - tönkreteszik, azt hiszem, ezt el lehet mondani. Ma úgy áll a helyzet, nagyon egyszerűen, nyilván ezt akár órákon keresztül is lehetne mondani, de én nem vagyok oktatási szakértő, de azért kívülről ez úgy látszódik, hogy ma, akinek van pénze vagy szerencsés családba született, annak van lehetősége jó oktatásra. Aki egyszerű dolgozó vagy átlagember, az egy egyre romló oktatási környezetben van, de jaj annak, aki esetleg nem a középosztályba, a leszakadó középosztályba tartozva születik, hanem az alá. Jaj annak, mert ő olyan oktatásban részesül, ami nem nagyon ad tudást, újratermeli azt a szegénységet, ami Magyarországon egyre terjed, és újratermeljük azt a másfél-két millió embert, aki tényleg máról holnapra él, és ebből az oktatási rendszerből, nem is tűnik úgy, hogy bármikor is kitörhetnének ezek az emberek, és ebben a költségvetésben sem tűnik úgy, hogy elindulna valami ezzel kapcsolatban.

Muszáj arról is beszélni, ugye, mindannyian tudjuk, itt is elhangzott pár hozzászólásból már itt előttem, hogy klímaváltozásban vagyunk. Azért ez nem egy új hír, ez az elmúlt tíz évben is egyre nyilvánvalóbb volt, a bőrünkön érezzük szó szerint, egyre melegebbek a nyarak, egyre kiszámíthatatlanabbak az évszakok. Őszintén szólva, itt semmilyen konkrétumot nem látok arra nézvést, hogy Magyarország mit kíván tenni azért, hogy mondjuk, öntözésre átálljon. Magyarországon a mezőgazdaságban alig van öntözés, nincs terv arra, hogy hogyan lehetne Magyarországon az öntözést kibővíteni. Illetve van terv, de nem látszódik a megvalósítás. Már réges-rég felvetült annak a lehetősége, hogy a Duna és a Tisza között kellene csatornát építeni, és még rengeteg más ötlet is van a vízgazdálkodás megoldására, de én nem láttam ennek nyomát a költségvetésben.

Sorolhatnám napestig ezeket a problémákat, de nem teszem, tényleg nem szeretnék úgy tűnni, mint aki mindenhez ért. Mindenesetre az egy problémás dolog, hogy amíg az elmúlt kilenc évben mindannyian tudtuk, hogy ömlik az uniós forrás, és valóban volt egy szerencsés helyzete Magyarországnak, hiszen míg a megelőző időszakban egy gazdasági válság volt, addig az elmúlt kilenc évben egy nagyon erőteljes gazdasági fejlődés volt, és ha ebben a kilenc évben nem sikerült

ezeket az ügyeket megoldani, akkor nagyon félok, hogy mi fog történni az elkövetkezendő időszakban. És lát-szódik is, önök is elkezdtek, komoly gazdaságvédelmi lépéseket kell tenni, nagyon kétséges, hogy ezek a gazdaságvédelmi lépések meg fogják-e védeni azokat a nagyon szerény eredményeket, amiket az elmúlt kilenc évben elértek önök.

Mindenesetre, hogy ne csak a problémákat soroljam, és pár megoldást is mondjak, kollégáimmal készítettünk pár javaslatot. Engedjék meg, hogy ebből hármat itt elmondjak. Természetesen a számítások is készen vannak, bár pontosan tudom, hogy ezeket önök úgysem fogják elfogadni. Szóval, javasoljuk azért, hogy ez a költségvetés ne ennyire a gazdagokat és a multikat támogassa, hanem kicsit szolidáris legyen a lakossággal, szóval, javasoljuk, hogy 200 ezer forintig szja-mentessé tegyünk a béreket, akár több lépcsőben, legfeljebb négy év távlatban, így biztosítva a versenyképes fizetést, ami megállítja az elvándorlást, és valóban megalapozza a gyermekek számának a növekedését. Ez indulásnál körülbelül 600 milliárd forint kiesést jelent, melyet két új kulcs bevezetésével lehet kiegyensúlyozni: 500 ezer nettó felett 20 százalékos, egymillió felett pedig 25 százalékos szja-val.

Javasoljuk, hogy a nyugdíjakat 5 százalékkal általánosan emeljük meg, az inflációt és a bérnövekedést figyelembe véve a minimálnyugdíjat 40 ezer forinttal, 500 ezer felett inflációs kulccsal, azaz 3,8, és egymillió felett pedig nulla százalékkal. Ez nyilván nem oldja meg természetesen a magyar nyugdíjrendszer nyomorúságát, de legalább valamit enyhítene ezen.

És hát javasoljuk a hosszú távú zöldköltségvetés létrehozását, hogy a problémákat hosszú távon tudjuk kezelni. Ezért azt javasoljuk, hogy a húszéves klímavédelmi stratégia kidolgozására szánjunk 2 milliárd forintot, illetve a klímavédelmi pályázati alap létrehozását, ami 5 milliárd forint lenne.

Ez lett volna az én hozzászólásom, de mikor itt ültem, akkor Simicskó István, a KDNP volt hadügyminisztere és jelenlegi országgyűlési képviselője hosszasan beszélt arról, hogy mennyire fantasztikus dolog, hogy a Magyar Honvédséget fejlesztjük. Én ebben nem feltétlenül mondok neki ellent, én voltam katoná, én még a sorköteleességről is azt tudom mondani, hogy ha az normálisan van csinálva, mondjuk, egy svájci vagy német példára, akkor ez rendben van. De annak örülni egy kereszténydemokrata képviselőnek, hogy a Magyar Honvédséget védekezőről támadóra állítják át, ismervén a magyar történelmet... És ha ön volt hadügyminiszter, akkor pontosan tudja, hogy milyen beszerzések zajlanak a Magyar Honvédségnél: helikoptereket veszünk, tankokat veszünk, önjáró lövegeket veszünk. Mosolyoghat, uram, de őszintén szólva, ez azt jelenti, hogy a Magyar Honvédséget valamilyen oknál fogva arra készítjük fel, hogy ne védekező állásban legyen, hanem támadó állásban legyen.

Én azt gondolom, hogy ez nagyon-nagyon megszűnne van attól a keresztényi elvtől, ami, azt gondolom, hogy mindannyiunké is lehet, hogy nem akarunk bántani másokat, felebarátainkat inkább szeretjük,

és én nagyon aggódom e miatt az ügy miatt, főleg, hogy ön elmondta azt is, hogy ez tízéves távlatokban van, és hogy így fogjuk fejleszteni a Magyar Honvédséget. Én sokkal jobban örülnék, ha ezt a pénzt egyébként tényleg másra szánnánk, de ha már ennyi pénzt kell ölni a honvédségbe, akkor azt nem arra költenénk, hogy támadó fegyvereket veszünk, hanem arra költenénk, hogy olyanra csináljuk a magyar honvédelmet, ami a magyar állampolgárokat megvédi, és a környező országokkal kooperatív. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, Demokratikus Koalíció. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Néhány, a költségvetés alapszámaival érintő adat, hiszen gyakran ennek a kormánynak a képviselői előhózzák azokat az adatokat, hogy bezzeg 2010! Én ilyenkor nagyon szívesen előhóztam korábban olyan adatokat, amelyek arról szóltak, hogy 2002-es szociális kiadásokhoz képest mennyivel többet költött a kormány 2009-2010-ben, még akkor is, ha akkor világválság is sújtotta az országot. De akkor is 30-40 százalékos volt a növekedés 2002-höz, az első Orbán-kormány bukásának időpontjához képest. De azért néhány adatot akkor is muszáj elmondani, mert végül is ezek határozzák meg az emberek mindennapjait.

Az egyik ilyen adat például, mindig azt szokták mondani, hogy önök harcolnak az államadósság ellen. Nos, az államadósság jóval magasabb nominális értékben, mint 2010-ben volt. Tehát önök tartják az államadóssági rekordot. Továbbá önök tartják azt a rekordot is, ami az egész világon rekord, hogy 27 százalékos áfát fizetünk. Ebben is önök a rekorderek.

(13.20)

Abban is az Orbán-kormány a rekorder, hogy mennyibe kerül egy liter benzin. Soha ilyen drága nem volt az üzemanyag, és én emlékszem még, amikor fideszes képviselők, nemre, korra, vallásra való tekintet nélkül fölálltak és kiabáltak, hogy éppen melyik miniszter és melyik kormánytag vagy miniszterelnök mondjon le, hogy most mennyibe kerül a benzin ára. Nos, ez ügyben is önök tartják a rekordot. De még van egy szomorú rekord, ami szintén az önök nevéhez fűződik, ez minden idők leggyengébb forintja. Én emlékszem, amikor Orbán Viktor fölállt, és azt mondta, hogy csak gyenge kormányt akarhat gyenge forintot. Nos, akkor ezt megállapíthatjuk, hogy ez minden idők leggyengébb magyar kormánya. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Eredetileg Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyra szerettem volna reagálni, aki már régóta elment, még az elején szólalt fel, de azért néhány egyéb dologra is reagálnék.

Először is, még képviselő asszony mondta azt, hogy a 2018-as költségvetés az egy választási költségvetés volt, és a Fidesz mennyit költekezett. Azért Gréczy Zsoltnak is felhívnam a figyelmét arra, hogy az ő pártja 2006-ban egy 9,4 százalékos költségvetési hiányt produkált. 2018-ban 2,2 százalék volt a hiány. Szerintem a Gyurcsány-kormány összetehette volna a két kezét, ha egyetlenegy évben megközelítik ezt a 2,2 százalékot. Nem sikerült.

Ami László Imre képviselő urat illeti, hogy mire lehetne több pénzt költeni, igen, most 2019-ben azon tudunk vitatkozni, hogy melyik ágazat kapjon több pénzt, melyik ágazatra mennyivel több pénzt költünk. Itt amit fölhozott, az egészségügyet, az egészségügyre 740 milliárd forinttal költünk többet, mint 2010-ben, és 185 milliárd forinttal költünk többet a 2020-as tervek szerint, mint 2019-ben. 2009-ben azon vitatkoztak önök, hogy melyik ágazattól vegyenek el több pénzt, és ez egyetlen oknál fogva van így, hogy 2009-ben önök kormányoztak, 2019-ben pedig a Fidesz-KDNP kormányoz.

A családvédelmi kedvezmények versus családi pótlék. Itt egy szemléletbeli különbség van, szerintem ezt is már ötvenmilliószor megtárgyaltuk ebben a Házban. A Fidesz politikája szerint egy ösztönzőrendszer szeretnénk kiépíteni és nyilván nem alanyi jogon járó kedvezményeket adni.

Bangóné képviselő asszonynak volt egy érdekes kijelentése, hogy a nagymamáknak pihenni kell, és mi ettől akarjuk megfosztani a nagymamákat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A nagyszülői gyes nem erről szól, hanem arról szól, hogy amikor még az utolsó években dolgoznak, elmehetnek egyébként gyesre - utána kéne nézni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Simicskó István képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azért, mert Székely képviselő úr megszólított, és talán, ha figyelte az én felszólalásomat, amely több mint tíz percig tartott, pontosan azokról az értékekről szoltam, amelyek az emberi értékeket jelentik, pontosan ezért idéztem Pál apostoltól az efezusiakhoz írt levelét, hogy milyen lelki, szellemi erőre van szüksége minden embernek és minden családnak és minden nemzeti közösségnek ebben a mai, gyorsan változó, rohanó, kapkodó világban is. A fontossági sorrend az a katona mint ember, az ő megbecsülésük, az ő elismertségük, pontosan a honvédség megtartó ké-

peségének erősítése vonatkozásában, akik a biztonságot garantálják civil állampolgártársaink számára, hogy ez mennyire fontos hivatás. Én erről beszéltem, és ezt követően következett az én beszédemben annak az eszközbeszerzésnek a fontossága, amely a technikára vonatkozott.

Azt mindenki tudja, hogy a Magyar Honvédség technikai arzenálja előregedett állapotban van döntően, leszámítva talán a Gripeneket. Szükség van modern eszközökre. Mi nem támadásra készülünk, nem háborúra készülünk, hanem az ország biztonságának a minél magasabb szintű garantálására, a katonai hivatás megbecsülésére, és a haza védelmének nemzeti üggyé tételéért dolgozunk, tehát ezért dolgozik a kormányzat nyilván, én ezt messzemenőig tudom támogatni.

Nyilván az, hogy most itt fölhozta, hogy támadó vagy védekező fegyver ez, én karatézta 26 évet, kungfuztam ötödik mesterfokozaton, mindig azt kérdezik, hogy támadó stílus vagy védekező stílus. Mindenre lehet használni, lehet védekezni és lehet támadni is; ha támadnak, akkor védekezünk. Nyilván mi nem akarunk támadni senkit, és nem háborúra készül Magyarország, hanem a biztonság minél magasabb szintű garantálására, ehhez viszont szükség van az emberek mellett, a szellemi, a humán tőke megbecsülése mellett technikai eszközökre is, mert ilyen világban élünk. És a NATO szövetségi rendszerében gondolkodunk, tehát nyilván szövetségeseinkkel hozunk meg mindenféle ilyen biztonságpolitikai döntést, amelyben aktívan részt is vesz a Magyar Honvédség különböző nemzetközi missziókban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem gondoltam volna, hogy hozzászólok, de Böröcz képviselőtársam felszólalása indított arra, hogy én is szót emeljek. Azért ki kell hogy javítsam az ön hozzászólását, és nem tisztem megvédeni a DK-s egészségügyi szakpolitikust. Az, hogy 700 milliárd forinttal többet költ most a kormány, ennek így kell lennie, hiszen azért ez egy nominális érték, és nem GDP-arányos. Az, hogy 2009-ben mit csinált a szocialista kormány, azzal most ne foglalkozzunk. 2012-ben önök bezártak több olyan osztályt és kórházakat, kis kórházakat, amelyeknek létjogosultsága van. Az egészségügyi rendszer csak pénzzel működtethető, egészségügyi közigazgatás mondták már azt, hogy körülbelül 500 milliárd forint az az összeg, ami az éves büdzsét kiegészítésképpen annyi, hogy az egészségügyi rendszer működőképes legyen.

2010 előtt működtek kórházak, voltak szakemberek, volt utánpótlás, volt szakképzés. Jött a 2010. év, bezárták az osztályokat, kiskórházakat avansáltak le

rehabilitációs intézetekké. Mi történt? Orvosok, ápolók, szakdolgozók hagyták el az országot, és sajnos azt kell hogy mondjam, ez a tendencia jelen pillanatban sem állt meg. Az önök miniszterének, Kásler miniszter úrnak volt egy nagyszerű javaslata, ami arról szólt, hogy 1500 milliárdos emelést adjanak az egészségügyi költségvetésnek. Én személy szerint több helyen elmondtam, hogy ez egy támogatható javaslat, hiszen abból a gödörből, amelyben jelenleg az egészségügyi rendszer van, ebből a gödörből ez egy kiemelkedő összeg lett volna, ami egy felfutó pályára emelné az egészségügyi rendszert, és itthon tartaná a szakembereket. Tehát ha összevetünk pró és kontra, szocialista kormány, Fidesz-kormány, ki mennyit fordított az egészségügyre, akkor nem elég a nominális értéket, hanem GDP-arányosan, és ez a 700 milliárd azért ez egy nagyon távoli kép, főleg kilenc évre levetítve. Én azt gondolom (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy ez nem egy meghatározó. Azt kell nézni, hogy jelen pillanatban mi van. Én támogatnám Kásler miniszter úr javaslatát, 1500 milliárd pluszt az egészségügynek. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Székely Sándor képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót. Simicskó képviselőtársam biztos, hogy tudja, mire gondolok akkor, amikor támadó meg védekező feyverekről beszélek, és őszintén szólva, egyértelmű, hogy merre megyünk. Én azért mondom, a magyar történelemből nézve ez tényleg egy veszélyes folyamat, nem véletlenül gondolják azt, illetve tudják, például Romániában, ahol azt gondolják, hogy a magyarok vissza akarnak szerezni bizonyos területeket, erre van közvélemény-kutatás. Nagyon kényes a mi helyzetünk, és ezért azt gondolom, hogy amikor a magyar állam hadsereget fejleszt, akkor erre a nagyon kényes helyzetre mindenképpen figyelemmel kell itt lenni, és én is inkább arra mennék, hogy inkább a magyar honvédeket kellene megbecsülni. Nyilván normális és XXI. századi felszerelésnek kell lenni, de tényleg nagyon nem mindegy, hogy milyen az a felszerelés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Természetesen majd kétperces felszólalási lehetőségre csak a következő körben lehet számítani, kétperces felszólalási lehetőség most nincs, nem adom meg a felszólalás lehetőségét.

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ál-

lamtitkár Úr, Államtitkár Asszony! Hadd utaljak, reflektáljak nagyon röviden csak két előttem megszólalóra. Gréczy Zsolt kormányt minősítő gondolatai szerintem nem lesznek valóságok, tartok tőle, hogy a történelem másképp fogja megítélni az Orbán-kormány eddigi három ciklusát, sőt a negyediket is, a '98-tól számítottat is, mint ahogy ön most mondta, hogy enél talán gyengébb teljesítményű kormányt nem látott még itt az utóbbi időkben.

(13-30)

Én emlékszem ilyenre persze, éppen az ön által is segített kormány volt az. Ezt a vitát itt lezárva, bízzuk ezt a történészekre. (*Gréczy Zsolt közbeszólása.*) Szerintem valószínű, hogy ilyen növekményt és ilyen produktumot nem sok utánunk következő kormány fog produkálni, mint amit eddig már produkált ez a kormány. Maradjunk egyelőre ennyiben!

Székely Sándor képviselőtársam pedig a gyermekvállalási hajlandóságot, kedvet és a születendő gyermekek számát kritizálta. Mindenki vegyen részt ebben, amennyire tud, amennyire ereje és lehetősége megengedi, amikor ő még abban a korban van, amikor ezt megtehetné. Egy gyermek nagy dolog, de legyen kettő, három, netán több. Akik ezt megtehetik, megtehetjük, odaálltunk akkor, amikor kellett.

(*A távozni készülő Székely Sándor felé:*) Mellesleg, képviselőtársam - most gyorsan mondom, mert látom, éppen el akar menni -, hogy az öntözés milyen helyzetben van Magyarországon a szárazsági helyzetben. Csak szeretném jelezni, hogy bizony elkerülte a figyelmét az a 17 milliárd forint, ami 2020-tól minden évben rendelkezésre fog állni a mezőgazdaság számára - amiről bővebben is szeretnék majd beszélni, most csak öneki mondom, mert látom, hogy menőfélben van -, tehát hogy egy 170 milliárdos öntözésfejlesztési program indul el, épp a jövő évtől kezdődően.

Visszatérve most már a mezőgazdasági témához, amelyhez kapcsolódóan a felszólalásomat kértem, és tudom, hogy túl nagy vitát nem fog kiváltani, ezt már látom tavaly, tavalyelőtt óta, miután a jelenlegi ciklusban a Mezőgazdasági bizottságban négy ellenzéki helyen az ötfrakciós ellenzék mindösszesen kettő frakciója van jelen, a Jobbik három képviselővel volt, most már csak kettővel maradt, egy kiválás is történt, az LMP egy főt delegált, és nem vesz részt valamiért az MSZP, a DK és a Párbeszéd, nem is jelöltek a Mezőgazdasági bizottságba még tagokat sem. Ilyen nem volt, amióta ismerem a Mezőgazdasági bizottság történetét, hogy valamelyik frakció, ha tehette volna, akkor ne delegált volna ide bizottsági tagot. Aztán csodálkozom, hogy miért vannak olyan eredmények, például egy globális eredményt hadd mondjak, hogy a Fidesz vidéken mindig erősebb; ez egy elég egyértelműen kimutatható szám. Szóval, érdemes odafigyelni a mezőgazdaságra, ajánlom mindenkinek, mert a mezőgazdaság egy nagyon érdekes, bár sokak által, itt különösen az ellenzékre figyelek, lekezelt terület.

Ez a mezőgazdaság egy apró kis tevékenységet végez: élelmiszert termel, és az emberek meg olyanok, hogy élelmiszert fogyasztanak. Így aztán nyugodtan elmondhatjuk, hogy az a 7-8 milliárdnyi ember, aki most a Földön él, nem tudja kikerülni a mezőgazdaság hatását, mert az az ágazat élelmiszert termel, az emberek meg élelmiszert fogyasztanak, iszonyú nagy a függőségi helyzete tehát mindenkinek. Éppen ezért nem mindegy, hogy ki hogyan viszonyul a mezőgazdasághoz.

2010-ben stratégiai ágazatnak lett minősítve a mezőgazdaság. Ezt akkor bagatellizálta az ellenzék, hogy ez csak egy ilyen hírlapi kacsa, semmi jelentősége nincs. Mi ettől persze többet gondoltunk, és ezek az eredmények meg is jöttek, annak ellenére, hogy nem volt olyan év, amikor itt minden költségvetés alkalmával elszidták az ellenzéki oldalról, hogy mi katasztrófabá sodortuk ezt az egész mezőgazdasági ágazatot.

Sokat vitatkoztam akkor még Gógös Zoltán képviselő úrral. Na, ővele még lehetett vitatkozni. Ő legalább értett egy területhez, és olyan 60-70 százalékban meg is értettük egymást, 30-40 százalékban vitatkoztunk, mert genetikailag másképp gondoltuk ezt az egész mezőgazdasági fejlesztést. *(Bencsik János, Jobbik: Az mit jelent, hogy genetikailag?)*

Mostanra eljutottunk odáig, hogy az ellenzék csak annyit mond a mezőgazdaságról, hogy ez nem jó, válsághelyzet van, s a többi. 2010 óta ezt minden alkalommal elmondták, és felteszem azt az indirekt kérdést, hogy amennyiben igaza lett volna az ellenzéknek, akkor ma már ez a mezőgazdaságunk rég tönkrement volna. Ha igaza lett volna, de nem lett igaza. Olyannyira nem lett igaza, hogy 2010-2018 között például a kibocsátás, a mezőgazdasági termelésnövekedés, jövedelmezőség tekintetében, egy össz-számot ha megengedik, hogy mondják, a növénytermesztésnél 65 százalékos az a növekedés 2010 óta, az állattenyésztésnél 58 százalékos. Tehát egy folyamatos, tendenciózus növekedést látunk a mezőgazdaság minden területén. Nem azt mondom, hogy ágazati apró problémák időnként nem ütnek fel a fejüket. Ez sajnos benne van a mezőgazdaságban, mert az olyan, hogy van egy madárinfluenza, ami megtizedeli időnként az országunk egyik részének a baromfitartó állományát; amíg nem volt a jégeső-elhárító rendszerünk, egy súlyos, az egész országot nagy területen érintő jégprobléma; vagy netán egy olyan száraz időszak, ami kétszer is volt sajnálatos módon az elmúlt nyolc évben. És ez a két év volt az, a 2010-es évek elejéről beszélek, amikor nem tudtunk, a mezőgazdaság nem tudott egy komoly testet hozzátenni a GDP egyébként elég tartós növekedéséhez. Akkor egyébként a GDP-nk negatív is volt abban az évben.

Tehát azt most már kijelenthetjük, hogy a mezőgazdaság nagyon markánsan a GDP-növekedés egyik támasztéka lett. Ezt 2010 előtt senki nem merete volna elképzelni. Nem is tett rá kísérletet, hogy tegyen érte valamit. Perifériás ágazatnak gondolta, hogy akkor jó, ezek ott csendben maradnak, vidéken vannak, nincs velük baj, elégedjenek egy kicsit, és akkor rendben

van, ennyi a mezőgazdaság. Mi azért ennél többet látunk, és hála istennek, az eredmények minket igazolnak.

Ebben a költségvetésben, úgy, ahogy Varga Mihály pénzügyminiszter úr tegnap mondta, a legnagyobb feladatunk, hogy az elért eredményeket megvédjük, és ahol lehet, ott még a növekedést tovább forszírozzuk. A költségvetés, hála istennek, biztosítja az elért eredmények megvédését, azokét az eredményekét, amelyeket most megemlítettem, és ebből a költségvetésből kiolvasható a további növekedés lehetősége is.

Hadd említsek meg egy területet, a vidékfejlesztést, például a „Magyar falu” program keretében, amely most már ténylegesen számszerűsíti az 5000 fő alatti, tehát nyilvánvalóan a vidéket legjobban érintő településeknek a fejlődési, fejlesztési lehetőségeit. És itt hadd említsem meg - a most már elment Székely képviselőtársunkra újra utalva -, hogy 17 milliárd forint évente az öntözést szolgálja kizárólag, és ettől azt várjuk, hogy néhány év múlva mintegy 100 ezer hektárral bővíthet az öntözhető területek mennyisége. Hozzáteszem, a felszíni vizek öntözésére gondolunk, ezt nagyon határozottan, markánsan szeretnénk kijelenteni, hiszen vízfogadó ország vagyunk, vízbőséggel megáldott ország vagyunk, már csak gazdálkodni kellene vele tudni. Ez még nem sikerül minden pillanatban. Ez azt jelenti, hogy akkor van vizünk, amikor nem kellene, és akkor nincs vizünk, amikor kellene, de amikor van vizünk, akkor kiengedjük az országból, amikor nincs vizünk, akkor viszont nem tudjuk biztosítani a vizet az igénylő ágazatoknak, netán a mezőgazdaságnak.

És engedjék meg, hogy egy szakmapolitikai kérdést itt előhúzzak, amely a magyar mezőgazdaságnak egy nagyon izgalmas kihívását oldhatja meg, a GMO-mentességre szeretnék utalni. 2004-2006 környékén iszonyú nagy vita folyt itt a parlamentben arról, hogy kimondhatjuk-e azt, hogy Magyarországon csak GMO-mentes növénytermesztést akarunk. Ez akkor még nem volt általános az EU-ban, még akkor Franciaország és Németország is megengedte a növények GMO-s szaporítóanyaggal való termesztését.

Mi akkor, Ausztriával vállalva, azt mondtuk, hogy ezt nem lehet. Komoly eljárások indultak ellenünk, az áru szabad áramlásának megsértésével és mindennel vádolták Magyarországot. Kihevertük, kibírtuk. Az EU bizottságai végül megadták az engedményeket. Szóval, Magyarországon több évtized óta most már GMO-mentes növénytermesztés folyik. Ez nekünk egy nagyon erős oldalunk. Különösen az exportteljesítményünkben fontos, hiszen igazolni tudjuk, hogy csak GMO-mentes búza, kukorica, és minden más fajtában, amiben egyáltalán szóba kerülhet a GMO-kérdés, abban mentesek vagyunk.

De nem így van ez az állattenyésztésnél, mert az állattenyésztésnél az abrakozás, az állatok etetése a fehérjeszükségletük kielégítésére döntő mértékben GMO-s szójjával történik, azért, mert az állatok takarmányozásához nagyon nagy mennyiségű fehérje kell, és a szójjában az egyedüli, amely nagyon koncentráltan

tartalmaz nagy mennyiségű fehérjét, és ezt a nagy mennyiségű szóját Európában nem tudják megtermelni, nemcsak mi, magyarok, de egész Európának ez egy jellegzetessége. Ezért Dél-Amerikából, Brazíliából, Argentínából importálnak félelmetes mennyiségű szóját. Viszont tudni kell, hogy ott meg csak GMO-szójákat termesztnek. Nagyon minimális mennyiségben termesztnek nem GMO-szóját, azt aranyáron próbálják értékesíteni, de takarmányozásra GMO-szóját hoz be egész Európa, így a magyar állattenyésztők egy része is.

Néhány évvel ezelőtt elindítottunk egy programot, hogy ha most már a növénytermesztésben tisztáztuk, hogy csak GMO-mentes növénytermesztést folytatunk, amiről most már megismertek bennünket egész Európában és már a világon is, akkor próbáljuk meg azt elérni, hogy Magyarországon GMO-mentes takarmánnyal etetjük az állatokat, mert ennek az a lényege, hogy a belőlük feldolgozott húskészítményekre is innentől kezdve rá lehetne írni, hogy ezek a feldolgozott húskészítmények is GMO-mentesek.

(13.40)

Ez a program elindult. Magyarországon a szója-termesztésre külön a nemzeti forrásokból nagyon komoly támogatás került megítélésre, és mondhatnám azt, hogy az eredmény sikeres. A déli országrész határain természetű a szója: víz- és hőigényes növényről van szó, Somogy, Baranya és Bács-Kiskun déli részén tudnak ilyet termesztani, nagyon komoly területi növekményekről látunk eredményeket. Azonban történt egy apró kis buktató, amire nem gondoltunk: arra, hogy ha Magyarországon igazoltan GMO-mentes szóját termelünk, erre olyan mértékű kereslet támadt Európában, hogy a legnevesebb svájci és német élelmiszer-előállító cégek kivásárolják most Magyarországról az összes GMO-mentes szójánkat, a világpiaci árhoz képest 30-40 százalékos felárral lehet eladni a magyar szóját. Az lett a következménye, hogy épp a magyar állatoknak nem jutott ebből a Magyarországon termelt GMO-mentes szójából.

Ezért aztán az Agrárminisztérium most további, igen jelentős kutatási területeket nyitott meg, hogy milyen más, nagy fehérjetartalmú növények termesztésével próbáljuk meg a szója mellett az állatok takarmányozását biztosítani. Ha ez sikerül, hogy a magyarországi állatok GMO-mentes takarmányokkal kerüljenek majd felnevelésre, akkor, mint említettem, mind a növénytermesztésben, mind az állattenyésztésben minden végtermékre ráírhatjuk, hogy GMO-mentes. Megjegyzem, ilyet a világon még egyetlenegy ország sem tudott produkálni - még mi sem, de úgy látszik, hogy mi vagyunk a legközelebb ahhoz, hogy majdan ezt megtegyük.

Nos, ennek az útnak a biztosítását is benne látjuk ebben a költségvetésben. Nem kérdéses, hogy a mezőgazdaság részéről ezt a költségvetést támogatni szeretnénk.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Bencsik János képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

BENCSIK JÁNOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! A költségvetés nemzetpolitikai tárgyú részéhez szeretnék most hozzászólni. Amikor arról beszélünk, hogy a mindenkori magyar állam támogassa-e, és ha igen, milyen mértékben azokat a magyarokat, akik nem az ország területén élnek, ez mindig egy társadalmilag megosztó téma, ezzel szembe kell néznünk.

Biztosan önök is rendszeresen tapasztalnak olyan hangokat, hogy aki nem itt él vagy nem itt fizet adót, azt ne támogassuk, vagy először itthon legyen minden rendben, és ha már minden bajunkat megoldottuk, akkor utána segítsünk azoknak, akik nem itt élnek. Ez egy olyan vélekedés, amellyel rendszeresen találkozunk. Van egyébként itt a parlamentben is olyan politikai párt, amelyik például ebből kovácsol magának tőkét, ezekből az indulatokból, frusztrációból épít tőkét.

De egyébként általánosságban az a problémánk, hogy inkább minden párt igyekszik a szőnyeg alá seperni, pedig meggyőződésem, hogy őszintén és kényszerűen kell szembenéznünk ezzel a társadalmi jelenséggel. Én a magam részéről, a Jobbik képviselőjeként most amellet szeretnék érvelni, hogy miért tartjuk kiemelt fontosságúnak és nemzetstratégiai jelentőségűnek mindazon magyar honfitársunknak a támogatását, akik nem itt élnek. Szeretnék három indokot ajánlani az önök figyelmébe.

Az első az, hogy a mai napig minden negyedik magyar gyermek az országhatáron túl születik meg, sőt a Nyugatra vándorlás következtében minden hatodik gyermek már Nyugat-Európában vagy a nyugati diaszpórába születik meg. Őket mi ugyanúgy magyaroknak tartjuk, és tisztában vagyunk vele, hogy sajnos nagyon sokuk nem fog már hazatérni, kint fognak családot alapítani, kint fognak felnőni, de az ő magyarságuknak a megőrzése ugyanolyan nemzetstratégiai érdek Bristolban vagy New Hampshire-ben, mint mondjuk, Csíkszeredában vagy Székelyudvarhelyen.

A második indokom az, hogy tudomásul kell vennünk azt, hogy a magyarországi támogatások nélkül a biztos elhervadás vár ezekre a magyar közösségekre. Az a kérdés, tisztelt képviselőtársaim, hogy hagyjuk-e el-sorvadni ezeket a magyar közösségeket, ahol egyébként a szomszédos államok többsége mindent meg is tesz ezért, hogy a magyar többségű falvakban, városokban megtermelt javak ne jussanak vissza vagy ne olyan arányban jussanak vissza, és hogy a magyar nyelvű kultúrához, oktatáshoz, ügyintézéshez való hozzáférés minél nehezebb legyen a magyarságnak, és hogy minél nehezebb legyen magyar nyelven érvényesülni.

A harmadik indokom pedig az, hogy ha megnézzük azokat a költségeket, amelyek különböző minisztériumokba, különböző fejezeti sorokba vannak szétosztva, még mindig egy nagyságrendileg százmilliárdos összegről beszélünk, amely az éves, 2020-as költségvetésünknek még mindig csak kevesebb, mint a fél százaléka.

Tehát arról van szó, hogy minden negyedik magyar emberre a magyar költségvetés kevesebb, mint fél százalékat költjük. Én azt gondolom, hogy ez egy óriási eredmény, hogy idáig eljutottunk, hiszen ez korábban sokkal kevesebb volt, tehát nagyon örvendetes, hogy évről évre nő ez a támogatás. De én azt javaslom mindenkinek a figyelmébe, aki sokallja vagy irigyli ezt a támogatást a külföldi magyaroktól, hogy ezt a fél százalékat nem ezektől az emberektől kell sajnálni, főleg nem ezektől az emberektől kell elvenni. Mindazoknak a problémáknak, az oktatásnak, az egészségügynek a rossz állapotára ott van a maradék 99,5 százalék, amelyből rendbe lehet tenni, és ott vannak azok a százmilliárdok, amelyek egyébként a különböző korrupciós csatornákon elfolynak. A magyar oktatást és az egészségügyet ebből a pénzből kéne helyre tenni, és nem abból a kevesebb, mint fél százalékból, amely minden évben a határon túl jut.

Szeretnék beszélni az autonómia fontosságáról is, mert amikor autonómiáról beszélünk, akkor általában mindig csak ennek a jogi aspektusát nézzük vagy a kulturális identitásbeli aspektusát nézzük. A Jobbik azért küzd és szorgalmazza megalakulásától kezdve az autonómiát, a területi önrendelkezést, mert azt látjuk, hogy ennek nagyon-nagyon komoly vívmánya a gazdasági önellátás, és az, hogy ezek a tómagyar régiók hozzá tudjanak jutni a szomszédos országokban azokhoz a pénzeszközökhöz, amelyek biztosítják az ő boldogulásukat. Ez az egyik legkomolyabb biztosítéka annak, hogy azok a külföldi magyar közösségek ne legyenek se Budapestnek, se Bukarestnek, se Kijevnek, se Belgrádnak, se Pozsonynak kiszolgáltatva, se politikailag, se anyagilag.

Ezért azt gondoljuk, hogy a mindenkori magyar támogatás mellett - hangsúlyozom, mellett - meg kell teremteni a lehetőségét annak, és az anyaországnak biztosítania kell azt, hogy ezek a közösségek a területi autonómia révén, dél-tiroli mintára anyagilag is gyarapodni tudjanak. Azért hivatkozom most Dél-Tirolra, mert az egy nagyon-nagyon jól működő példája, hogy hogyan tud a kisebbség és a többség nem egymás kárára, hanem egymás mellett gazdaságilag fejlődni és prosperálni.

Amit még külön ki szeretnék emelni a költségvetésből, az a 34 milliárd forintos gazdasági fejlesztési terv. Ezt mi a magunk részéről teljes mellszélességgel támogatjuk. Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy ne csak templomok és iskolák fejlődjenek, hanem legyen gazdasági lába is az önrendelkezésnek. Fontosnak tartjuk, hogy odafigyeljünk rá, hogy minden egyes magyar adóforint magyar emberekhez, magyar vállalkozásokhoz kerüljön, ezekből magyar munkahelyek jöjjenek létre, végre a magyar nyelv ismerete a munkaerőpiacon

ne hátrányt, hanem előnyt jelentsen, és legyen végre esély a szülőföldön boldogulni, érvényesülni.

Szintén támogatjuk és nagyon nagy pozitívumnak tartjuk azt a megnövekedett figyelmet és odafordulást a magyar kormány részéről, amely a diaszpórában élő magyarok felé irányul. Azt látjuk, hogy a hétvégi magyar nyelvű iskoláknak az integrálása, az állami segítése, a magyar házak támogatása, a magyar nyelvű hitéletnek a szervezése mind-mind olyan nagyon fontos nemzetstratégiai célok, amelyek szerencsés esetben pártpolitikán átívelve, kormányzati ciklusokon átívelve olyan nemzeti minimumok kéne hogy legyenek, amelyeket minden kormány a magáévá tesz. Ezért támogatjuk az ezt segítő programokat, a Petőfi Sándor-programot és a Kőrösi Csoma Sándor-programot, és nemcsak hogy támogatjuk, hanem a magunk részéről több olyan módosító javaslatot is beterjesztettünk, amely ahhoz járul hozzá, hogy ezeknek a hétvégi magyar iskoláknak az oktatási tevékenységét össze tudjuk hangolni, hogy a kint dolgozó pedagógusokat, akik sokszor a saját idejükből, energiájukból arra áldoznak, hogy magyar közösségeket szervezzenek, magyar gyermekeket tanítsanak meg magyarul, minden szükséges támogatással, pedagógiai eszközökkel, segédletekkel biztosítsuk az ő munkájukat, és ezt a közösségszervező munkát további központoknak a létrehozásával és támogatásával biztosítsuk. Kérem önöket, hogy támogassák a Jobbiknak az ez irányú költségvetési módosítóit.

Amit viszont nem tudunk támogatni, ez a Nemzetstratégiai Kutatóintézet évről évre növekvő büdzséjének a most már 1,35 milliárd forintos növelése. Szeretném leszögezni, hogy nagyon szépek és jók a rajz- és esszépályázatok, a különböző kiállítások, a székyel bál, a teremfocikupák. De ezeknek a támogatására ott van a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. több mint 43 milliárd forintos kerete, ezeket a programokat ebből kéne támogatni, az NSKI pedig foglalkozzon azzal, amivel a neve alapján is foglalkoznia kell: gyártson nemzetstratégiát.

(13.50)

Ezért a mi javaslatunk az, hogy mi nem nulláznánk ki ezt a költségvetési sort, mi meghagynánk azt a pénzüsszeget, amely ahhoz kell, hogy az NSKI nemzetstratégiával foglalkozzon, de az összes többi forrást arra fordítanánk, olyan célokra, amelyekhez a mi megítélésünk szerint sokkal több forrás kell, ezek pedig - nevesítem is - a külföldi magyar emlékek megőrzése, az Ópusztaszeri Emlékpark többlettámogatása, illetve a hadisírgondozás. Most Úzvölgye kapcsán ez most különösen aktuális lett, és a nemzetközi figyelem középpontjába került, de ezen túlmenően is a hadisírgondozást a Kárpát-medencében olyan célnak tartjuk, amire többlettámogatás szükséges. Kérem önöket ismételtelen, hogy támogassák ez irányú módosítóinkat.

Végül egy nagyon fontos ügy még, a 2020-as nemzeti összetartozás éve. Erről a keddi napon itt, e

Ház falai között szavaztunk és támogattuk. Ez azért is különösen kedves a szívünknek, hiszen erre a javaslatra úgy tekintünk, mint kicsit a saját javaslatunkra is, hiszen mi, a Jobbik javasoltuk azt két évvel ezelőtt, hogy legyen egy Trianon-emlékévé, legyen hazánk megcsonkításának a századik évfordulóján egy olyan emlékévé, amire emlékezni tudunk. Nagyon örülünk, hogy ezt kicsit más formában is, de végül önök is benyújtották és elfogadtuk.

Viszont a költségvetésben nem szerepel még ehhez rendelt összeg, nyilvánvalóan azért, mert nem volt még erre idő. Tehát mi benyújtottunk egy olyan módosító javaslatot, amely 15 milliárd forintos keretösszegben biztosítaná ennek a pénzügyi fedezetét. Azért 15 milliárd forintot, mert például az 1956-os emlékévet is ennyi összegből szerveztük meg. Kérem önöket, hogy ha komolyan gondolják, akkor támogassák ezt a módosító javaslatunkat, és teremtsük meg a lehetőségét, hogy idehaza ne csak Magyarországon - és ezzel zárnam a beszédemet, ez egy nagyon-nagyon fontos szempont, amit a figyelmükbe ajánlunk - szervezzünk megemlékezéseket és rendezvényeket, hanem vigyük ki ezt az ügyet Nyugat-Európába is, vigyük el a külhoni magyarság problémáit, küzdelmeit, autonómiaküzdelmeit a nyugat-európai döntéshozókhoz és véleményformálókhoz.

Igenis juttassuk el a környező országok szerb, román sikerpropagandája mellett a magyarság igazságát Londonba, Brüsszelbe, Berlinbe is, és tegyük közösen azért, hogy ez az ügy, a magyarság ügye eljusson a nyugat-európai döntéshozókhoz! Ebben a kormány számolhat a mi támogatásunkkal. Kérjük önöket, hogy támogassák a költségvetési módosítóinkat, amelyek ezt a célt szolgálják. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Juhász Hajnalka képviselő asszony, KDNP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő asszony.

JUHÁSZ HAJNALKÁ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2020. évre vonatkozó költségvetésjavaslat általános indoklása tartalmazza, hogy a magyar kormány számára az Európát sújtó bevándorlás továbbra is a legfontosabb politikai kérdés marad. Jelenleg a vallásüldözés az elvándorlás egyik fő mozgatórugója a világ számos térségében. Libanonban, Szíriában és Irakban az elmúlt hét évben összesen 40 százalékkal csökkent a keresztények lélekszáma, és kézzelfogható anyagi támogatás, valamint biztonsági garanciák nélkül elvándorlásuk tovább folytatódik.

Éppen ezért hazánk humanitárius és üldözött keresztényeket támogató politikájának egyik központi eleme a krízisterületeken élők közvetlen és hatékony segítése, olyan támogatási programok megvalósítása révén, amelyek lehetővé teszik, hogy a szükségét szenvedő közösségek szülőföldjükön boldogulhassanak. Ezzel összhangban a „Hungary Helps” program célja

elsősorban az üldözött keresztény közösségek humanitárius segítése. E célból az üldözött keresztények megsegítéséért és a „Hungary Helps” program megvalósításáért felelős államtitkárság folyamatos párbeszédet folytat az egyházi vezetőkkel annak érdekében, hogy valóban hatékony segítségére legyünk az üldöztetést elszenvedő közösségeknek. Az egyházi közösségek vezetői által benyújtott programjavaslatok alapján 2016 ősze és a 2019. év eleje között Magyarország Kormánya összesen 8,7 milliárd forintot különített el az üldözött keresztények közösségeinek támogatására, ezzel elősegítvén a helyben maradásukat.

Földrajzi célterületeiket tekintve az államtitkárság tevékenysége az eddigiekben elsősorban a Közel-Keletre, illetve a szubszaharai régiókra összpontosult, mely régiókban a „Hungary Helps” program 22 humanitárius fejlesztési program megvalósításához járult hozzá számos helyi szereplő, egyház és közösség bevonásával. A program keretében eddig megvalósult projektek eredményeinek elismeréseként és a további célok megvalósítása érdekében 3 milliárd forint elkülönítésére kerülne sor a 2020. évi költségvetésjavaslatban. Az üldöztetésről és hátrányos megkülönböztetéstől szenvedő keresztény közösségek számára történő intézményes segítségnyújtás Európa biztonsága szempontjából is elengedhetetlen. Európa biztonsága ugyanis szorosan összefügg a keleti keresztények biztonságával.

Az emberi biztonságot veszélyeztető tényezők közé tartozik a háború, a népiirtás, az élelmiszerekhez, az egészséghez és a lakhatáshoz való jog tömeges csorbulása, akárcsak a természeti katasztrófák okozta válsághelyzet. Ezen tényezők egyértelműen egybevágnak a menekültkérdés és a gazdasági migráció okai-
val. A „Hungary Helps” program 2019 áprilisában egy újabb mérőföldkőhöz ért, amikor bejegyezték a Hungary Helps Ügynökséget, melynek feladata annak biztosítása, hogy a célzott segítség minél rövidebb idő alatt jusson el a rászoruló közösségekhez, valamint hogy Magyarország meghatározóan járuljon hozzá a migrációt is előidéző folyamatok megszüntetéséhez a helyben történő azonnali segítségnyújtással.

Az ügynökség szakmai feladatainak ellátására 300 millió forint előirányzatra került sor a törvényjavaslatban. Az ügynökség működési feltételeinek biztosításával lehetővé válik a nem kormányzati szektorban történő megjelenés és együttműködések kialakítása is, valamint a bilaterális alapú nemzetközi fejlesztési tevékenység. A feladatok és források eddig számos tárca között egy mátrix szervezetben léteztek. Az ügynökséget megelőzően külső forrást bevonni nem volt lehetséges. Arányában a program Magyarország gazdasági teljesítőképességéhez igazodik, amely az ügynökség segítségével nagyobb nemzetközi projekteken való részvételt tesz lehetővé. A „Hungary Helps” program folyamatosan bővül, és a gyorssegélyek megvalósítására is alkalmassá vált az ügynökség létrejöttével. További fontos szempont, hogy az ügynökség működési költségeinek biztosítását is tartalmazó költségvetésről beszélünk.

(A jegyzői székben dr. Simicskó Istvánt
dr. Szűcs Lajos váltja fel.)

Kiemelten fontos felhívni a figyelmet az üldözött és hátrányos megkülönböztetést szenvedő keresztény fiatalok számára 2017-ben indított ösztöndíjprogramra, amelynek célja, hogy a hazájukban a felsőoktatásból kiszoruló keresztény fiatalok számára lehetőséget biztosítson felsőfokú tanulmányok folytatására Magyarországon. A keresztény fiatalok képzése nemcsak a keresztény közösségek képzettségét, szaktudásának növelését, a „Hungary Helps” program célkitűzéseivel összhangban a helyben boldogulást segíti elő, csökkentve ezzel az Európai Unióra nehezedő migrációs nyomást, hanem hosszú távon szorosabbra vonhatja a kibocsátó országok és Magyarország közötti kulturális és gazdasági kapcsolatokat is.

Az ösztöndíjprogram teljes költségvetése 2016-tól 2019 végéig összesen 1 milliárd 380 millió forint, a 2020. évre előirányzott támogatási összeg pedig 920 millió forint. A Külgazdasági és Külügyminisztérium is kiemelt figyelmet fordít a migrációt kiváltó okok helyben történő kezelését célzó nemzetközi fejlesztési és nemzetközi humanitárius segítségnyújtási programokra mind multilaterális, mind bilaterális keretek között. Mindennek következtében a „Hungary Helps” programmal összhangban Magyarország megerősíti pozícióját a nemzetközi szinten, illetve javíthatja láthatóságát a kül- és fejlesztéspolitikában, erősítheti kétoldalú politikai kapcsolatait is.

Ennek megvalósítása érdekében a nemzetközi fejlesztési együttműködés fejezeti kezelésű előirányzat kapcsán a 2020-ra javasolt összeg 1 milliárd 250 millió forint. A nemzetközi fejlesztési együttműködés előirányzat célja, hogy Magyarország külgazdasági célkitűzései során hozzájáruljon a migrációt kiváltó okok helyben történő kezeléséhez olyan stratégiai nagyságrendű gazdasági fejlesztési programok révén, amelyek teret biztosítanak a magyar kis- és középvállalkozások külföldi piacokon történő megjelenéséhez.

A nemzetközi fejlesztési együttműködés a külkapcsolatok egyik kiemelten fontos területe. Célja a világban létező szegénység és globális egyenlőtlenség csökkentése, a stabilitás, a béke és a fenntartható fejlődés előmozdítása.

(14.00)

A nemzetközi fejlesztéspolitika a kormány egyik kiemelt eszköze tehát a külgazdasági érdekek érvényesítésében. A magyar kormány új alapokra helyezte Magyarország külpolitikai és külgazdasági jelenlétét az afrikai kontinensen, különös tekintettel a szubszaharai régióra. Ezt támasztja alá a hazai vállalkozások külsikerességéhez szükséges exportfejlesztési intézkedésről szóló, valamint az Afrika-stratégiáról szóló kormányhatározat is.

A stratégia a gazdasági kapcsolatokon túlmenően több biztonságpolitikai elemet is tartalmaz. Az elmúlt

időszakban Magyarország jelentős összegeket fordított fejlesztési támogatásokra. A ráfordítások túlnyomó része multilaterális keretek között, tagdíjak formájában, illetve nemzetközi szervezetekbe, alapokba történő önkéntes felajánlások, befizetések révén hasznosult.

A nemzetközi fejlesztési együttműködési előirányzat részben forrást biztosít az Ugandában megvalósítandó nemzetközi fejlesztési programmal kapcsolatos egyes feladatok ellátáshoz. Az előirányzat szintén tartalmazza a nemzetközi fejlesztési stratégia 2020. évben megvalósítandó projektjavasolatainak forrásigényét, melyek érdemben járulnak hozzá az elvándorlást kiváltó okok helyben történő kezeléséhez, valamint kiaknázzák az egyes fejlődő, ázsiai, latin-amerikai és afrikai országokban rejlő gazdasági lehetőségeket.

A magyar migrációs intézkedések központi eleme a származási, tranzit- és célországokkal való szorosabb együttműködés, az embercsempészek elleni fellépés és a migráció kiváltó okainak kezelése a helyben maradás elősegítésével. A nemzetközi fejlesztési tevékenységek nem csupán ezen célok megvalósítását segítik, hanem pozitívan befolyásolják Magyarországnak a partnerországokkal folytatott gazdasági-társadalmi kapcsolatait, ami jelentős eszköz a külpolitikai célok megvalósításában. Az új kihívások hatékony kezeléséhez nélkülözhetetlen a globális felelősségvállalás.

Magyarország nemzetközi fejlesztéspolitikája a nemzetközi szolidaritásra és a helyben történő hatékony segítségnyújtásra fókuszál. Hazánk jelentős mértékben támogatja a fejlődő országok felzárkózását és az ott élők helyben segítését, hozzájárulva ezzel a regionális és nemzetközi biztonsághoz is.

A humanitárius tevékenység alapja mindig az emberi életék mentése: a szenvedés enyhítése, valamint az emberi méltóság megőrzése fegyveres konfliktusok és természeti katasztrófák következtében kialakult helyzetekben. Hazánk nemzetközi fejlesztési együttműködési területére vonatkozóan kiemelt partnerországok Szíria, Irak, Jordánia, Uganda, Etiópia, Kenya és a Nyugat-Balkánon pedig Szerbia, Bosznia-Hercegovina és Észak-Macedónia.

Látnunk és értenünk kell, hogy a keleti keresztények helyzete, az afrikai területek népességrobbanása, az éghajlatváltozás kihívásai láttelelet arról, hogy mit várhatunk a térség országaitól. Ezen területek megfelelő, okos, helyben történő humanitárius segítségnyújtás nélkül nem válhatnak hatékonyan együttműködő, stratégiai partnereinkké, és az irányukból Európába érkező tömegek egyértelmű kihívást jelentenek kontinensünk biztonságára.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A magyar kormány kiállása az üldözött keresztények érdekében, valamint a nemzetközi humanitárius szerepvállalása egyedivé és meghatározóvá vált a nemzetközi területen. Tekintettel arra, hogy a magyar

gazdaság elmúlt években elért kiváló eredményei lehetővé teszik, hogy ne csak felzárkózzon Magyarország ezen a területen, hanem nemzetközileg is elismert módon, a helyben segítség elvét alkalmazva kiemelkedő szerepet töltsön be a migráció megelőzésében, ezért kérem a költségvetés-törvény-javaslat támogatását. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük, képviselő asszony, a felszólalást. Megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Elsősorban, ahogy a korábbi években is tettem, az önkormányzatok helyzetével kívánok foglalkozni, de engedjenek meg néhány szót általánosságban is a jövő évi költségvetésről, függetlenül attól, hogy képviselőtársaim akár a frakciómban, akár ellenzéki pad-sorokban erről már szót ejtettek.

Jövőre a költségvetés 4 százalékos GDP-növekedéssel számol, emellett 2,8 százalékos inflációval tervez a kormány. Ugyanakkor azt látjuk, hogy ha 2010-hez képest viszonyítjuk a jóléti kiadások arányát és a GDP-hez viszonyított százalékát, akkor ez 31,1 százalékról 24,5 százalékra csökkent a tíz év alatt. És míg elmondhattuk, hogy a szociális támogatásokat, családi juttatásokat, a nyugdíjkiadásokat, a rokkantsági ellátásokat tartalmazó szűkebb terület kiadásai 2010-ben még a GDP 17,5 százalékát tették ki, addig ez a mutató jövőre 12,3 százalékra csökken.

Oktatási területen szintén azt tapasztaljuk, hogy a jövőt jelentő oktatásra arányában sokkal kevesebb jut 2020-ban, mint ebben az évben. Bár az egészségügyre végre a kormány is többet költ, mint ebben az évben, de messze nem lesz elegendő, és ezt nem mi mondjuk, hanem egészségügyi szakemberek, és igazából az egészségügy rendszerszintű problémáinak a kezelését nem oldja meg a költségvetés. A közalkalmazottak, köztisztviselők béremelésére, amire majd kicsit később jobban kitérek, még mindig csak a béremelés ígérete van, bár vannak tartalékok, céltartalékok, de egyértelmű konkrét ígéret arra, hogy az önkormányzati szektorban megvalósul a béremelés, arra semmiféle válasz még mindig nincs a 2020-as költségvetésben.

Bár azt látjuk, hogy a költségvetés elsősorban a családokra fókuszál a következő évben, de azt valljuk, azt mondjuk - ahogy egyébként ezt korábban is tettük -, hogy sokkal célravezetőbb lenne, ha a családok nemcsak egy kisebb részére, hanem minden családra fókuszálna, így például szűkséges és indokolt lett volna a családi pótlék megemlése a következő évi költségvetésben. Erre vonatkozó adat azonban nincs.

Rátérve az önkormányzati költségvetésre, azt tapasztaljuk, hogy bár nominális értékben a számok tekintetében az önkormányzati szektor többet kap, mint ebben az évben, de igazából csak hangsúlyeltolódások vannak. A számok vonatkozásában jobbra a tavalyi

számok ismétlődése látható. Vannak olyan területek, amelyek kicsit többet kapnak, de vannak olyan területek, ahol továbbra sincsen változás, és ha azt látjuk, hogy a GDP, illetve a gazdasági növekedés folyamatosan jelen van az országban, legalábbis a kormány kommunikációjában mindenképp, akkor indokolt volna az önkormányzati szektor, az önkormányzati finanszírozási rendszer teljes körű megvalósítása.

Én továbbra is vallom azt - ebben nekem Banai államtitkár úrral vitám van -, hogy amikor a 2014-ben az önkormányzati rendszert átalakították, akkor lényegesen több forrást vontak el az önkormányzatoktól, mint amennyi feladatot az állam átvállalt, és azóta az önkormányzati szektor kullog a központi költségvetés után. Ma is vannak olyan, az állam által a központi költségvetési forrásból nem vagy nem elegendő mértékben finanszírozott feladatok, amelyek egyébként az önkormányzatok kötelező feladatai. Ilyen például, ha a következő évi, a 2020-as költségvetést nézzük, és ez a számokban is látszódik, hogy semmiféle változás nem történt az ez évi költségvetéshez képest: például a közvilágítás fenntartásának alaptámogatásában, a közutak fenntartásának alaptámogatásában, a lakott területekkel kapcsolatos feladatok támogatásában, üdülőhelyi feladatok támogatásában, a határátkelőhelyek fenntartásának támogatásában, és még lehetne sorolni a sort.

A leginkább feltűnő, szembeűnő különbség a helyi önkormányzatok felhalmozási célú támogatásai kapcsán figyelhető meg. 2019-ben a költségvetésnek ennek a szakaszában az ország jelentős területét lefedő 25 beruházást tartalmazott. Ennek összértéke egyébként 10 milliárd forint volt. Addig ebben az évben ez a 25 nagyberuházás, ami még egyszer mondom, az ország egész területére vonatkozott, már csak 5 komoly fejlesztéssel látható a számokban. Ez értékben, ennek az 5 projektnek az értéke pedig már nem éri el a 3 milliárd forintot, tehát 10 milliárról 3 milliárd forintra csökkent ez az érték.

Én korábban is vallottam, hogy az sem teljesen normális és értelmezhetetlen és igazságtalan is, hogy miért van az, hogy adott esetben az egyházi normatíva még mindig magasabb sok esetben, mint az önkormányzati normatíva.

(14.10)

Ezzel nem az egyházak szerepét, súlyát akarom csökkenteni, még csak bántani sem kívánok őket, hiszen biztosan tisztességgel ellátják a feladatukat. Ugyanakkor azt látom, hogy az önkormányzati intézményrendszeren belül, akár a kötelező, akár a nem kötelező feladatait látjuk az önkormányzatoknak, legyen szó szociális, egészségügyi, kulturális vagy bármilyen más feladatról, területről, akkor lényegesen kisebb a normatíva, mint az egyházak esetében. Ez indokolatlan, igazságtalan, és sokszor sok esetben, azt gondolom, hogy az önkormányzatok legalább ugyanolyan szinten el tudnák látni ezeket a feladatokat, mint egyébként ahogy az egyház ellátja ezeket a feladatokat.

Kulturális és köznevelési támogatás tekintetében ugyan érezhető némi javulás az önkormányzatok tekintetében a tavalyi költségvetéshez képest, azonban itt sem látható lényegi elmozdulás, például a tavalyi összegekkel fillérre megegyezik a megyeszékhelyek, megyei jogú városok önkormányzatai közművelődési feladatainak támogatása, a települési önkormányzatok nyilvános könyvtári és közművelődési feladatainak támogatása, a Budapest Főváros Önkormányzata múzeumi, könyvtári és közművelődési feladatainak támogatása, és még itt is lehetne folytatni a sort.

Komoly visszaesés mutatkozik a „Modern városok” programra fordított források tekintetében. Míg az előző évi előirányzat 135 milliárd forintot tartalmazott, addig az idei év már csak 85 milliárd forintot mutat. Engedjék meg, hogy itt ragadjam meg azt a lehetőséget, hogy föl hívjam a figyelmet a módosító javaslataim egyikére, mely választókerületemet érinti s melyre egyébként a miniszterelnök úr Szeged megyei jogú város polgármesterével 2017-ben már megállapodást is kötött. Ez pedig nem más, mint a Szeged-Makó elővárosi, vegyes forgalmú Tisza-híd megépítése. Ezt egyébként a miniszterelnök úr már 2007 óta négyszer megígérte. 2017-ben egyébként erre vonatkozólag megállapodás is született a „Modern városok” program keretén belül. Azt követően egyébként kormányhatározat született erről, majd az IKOP-ban 15,5 milliárd forint került erre nevesítve a NIF Zrt.-nél, a város, Szeged megyei jogú városa az ehhez szükséges tanulmányterveket elkészítette, azonban a projekt megállt. Többször tettem föl írásbeli kérdést ezzel kapcsolatban az illetékes minisztériumhoz, forrás hiányában elutasító választ kaptam. Most kérem önöket, hogy a 2020-as költségvetésbe, miután ott sem látom ennek a forrását, a 2017. évi megállapodásnak megfelelően ez kerüljön bele.

A helyi önkormányzatokat érintően itt is kettősség mutatkozik, mert bár a „Modern városok” tekintetében egy visszalépés tapasztalható - és akkor legyen ez a dicséret helye -, addig az ez évi költségvetésben például a „Magyar falu” program elindítására a kormány 90 milliárd forintot irányzott elő, ami, azt gondolom, hogy üdvözlendő és támogatandó. Ebből a 90 milliárd forintból egyébként 50 milliárd forint a falusi útalapra fordítandó, ami szintén a dicséret hangja, hiszen többször tettem föl ezzel kapcsolatban is kérdést, és azt gondolom, minden képviselő látja, hogy az ország útjainak állapota katasztrofális, nagyon nagy a lemaradás a magyar utak állapotának tekintetében. Az erre szánt források kevesek, és nagyon sok esetben biztonságosan és balesetmentesen már sokszor az egyes települések sem érhetők el. Különösen igaz egyébként ez a mellékutakra, de sajnos sok esetben a három, illetve két számjegyű utak javítása is indokolt.

Itt is van egy módosító javaslatom, szerintem az ország legrosszabb útja Szeged-Szóreg és Kübekháza között található. 14 kilométeres útszakaszból 9,5 kilométeres szakasz az, ami felújításra szorul, már a tömegközlekedés is csak 40 kilométer/órával tud haladni rajta. Kérem, hogy ennek is biztosítsák a forrását,

amennyiben ez lehetséges. Mint mondtam, nem látunk és nem biztosított, pontosabban tartalékok, cél-tartalékok keretében annak a forrása, hogy hogyan valósul meg a közszolgák, illetve a köztisztviselők, az önkormányzati köztisztviselők béremelése ebben az évben. Azt láttuk, hogy a 2019. évben 11 milliárd forint fordítható erre, az is pályázati alapon, de ezt a forrást sem a központi költségvetés biztosította, hanem a gazdagabb, tehetősebb önkormányzatok fizették be ennek a forrását. Ez azt eredményezte, hogy azokon a településeken, ahol egyébként be kellett fizetni ebbe a 11 milliárdos alapba, ott az illetményalap nem emelkedett, tehát ott sok esetben nem valósult meg a közszolgák fizetésemelése, mert a pályázat feltétele volt, hogy adott esetben, aki ebből a pályázatból részesül, igenis meg kell emelni az illetményalapot. De miután ezek a tehetősebb önkormányzatok befizettek, ott ilyen módon semmiféle illetményalap-emelés nem történt, ami értelemszerűen azt eredményezte, hogy nagyon sok esetben ott az önkormányzati dolgozók fizetése nem emelkedett.

Kérdés tehát továbbra is, hogy mi lesz azzal a 80 ezer emberrel, akinek lassan most már tíz éve nem változik az illetményalapja. Ígéret, az van, továbbra is ígéret szintjén marad. Volt egyeztetés a Közszolgálati és Közalkalmazotti Dolgozók Szakszervezetével. Nem én mondom, ők mondják, hogy egyébként egyértelmű és konkrét számok a jelenlegi költségvetésben a közszolgák, illetve a köztisztviselők béremelésére nem látszódnak. Több mint 21 700 milliárd forint Magyarország költségvetése, azt gondolom, hogy tízmilliárd forintokról van szó, értelmezhetetlen és indokolatlan ez a pályázati rendszer, egyszerűbb volna egyébként, ha a kormányzat erre biztosítana forrásokat.

Pontosan azért, mert az önkormányzati rendszer még mindig kullog a központi költségvetés után, én élek ismételtlen azokkal a módosító javaslataimmal, amelyek az önkormányzatok finanszírozásának jobb lehetőségét biztosítják. Ez sem új keletű módosító javaslatom, évek óta beadom, most is megteszem. Ez arra vonatkozik, hogy a gépjárműadó jelenlegi 40 százaléka helyett 80 százaléka maradjon a településeknél, valamint a személyi jövedelemadó korábbi átengedett része, amely egyébként régebben az önkormányzatoknál volt, ennek 10 százaléka is maradjon a településeknél.

Ezt sem egyedül én vitatom vagy mondom, az önkormányzati érdekvédelmi szövetségek korábban hasonló módon foglaltak állást, és hasonlóan gondolják ők is, hogy ezen módosító javaslataim megállják a helyüket.

Összességében tehát elmondható, hogy az önkormányzati finanszírozási rendszer még mindig nem stabil, a központi költségvetésből erre sokkal nagyobb forrásokat kellene biztosítani. Általánosságban pedig azt mondhatjuk el, hogy az MSZP-frakció olyan módosító javaslatokat kíván beadni a következő évi költségvetéshez, melyek biztosítják az oktatás számára szükséges forrásokat, az egészségügyi alkalmazottak érdemi béremelésére szükséges forrásokat, valamint

megerősítik a szociális ellátórendszert. Kérem, akár az önkormányzati rendszert érintő módosító javaslatokat, valamint a szociális, egészségügyi és oktatási módosítóinkat szíveskedjenek támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga Gábor képviselő úrnak.

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk szempontjából különösen fontosak a zöldgazdaságot segítő költségvetési támogatások, beavatkozások. Támogatnunk kell minden olyan tevékenységet és javaslatot, amely a zöldgazdaság kialakítását, fejlesztését célozza, amely a fenntarthatóságba való átmenetet segíti, ideértve például a környezetbarát mezőgazdasági módokat, a hosszú távon fenntartható pénzügyleteket, az anyag- és energiatakarékos építkezési módokat vagy akár a kis kibocsátás mellett működő közlekedési megoldásokat is.

Azok a programok, beavatkozások, amelyek a gazdaság fejlődését szolgálják, nem lehetnek ellentétesek a környezeti érdekekkel. Olyan költségvetésünk van, amely a fenntarthatósági szempontok érvényesítését a mindennapjainkban is segíti, és emellett megfelelő alapot állít a magyar gazdaság Európában is párját ritkító 4 százalékos éves bővülésének fenntartásához.

Jól tudjuk, hogy a zöldgazdaság kialakítása, a gazdaság fenntarthatósága irányba állítása egy hosszú és nehéz folyamat, de azt is tudjuk, hogy nincs más alternatíva. De az is látszik, ha körbenézünk a világban, hogy azok a nemzetek, amelyek az elsők között képesek a gazdaságuk fenntarthatóvá alakítására, azok igen komoly előnyökre tesznek szert mind gazdasági, mind társadalmi, mind környezeti téren.

(14.20)

Ne reagáljunk a körülöttünk zajló eseményekre, hanem mi mutassunk irányt a többieknek! A magyar gazdaság teljesítménye egyre inkább teret enged ennek a szemléletnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nemzetközi szinten és itthon is ismert már, hogy Magyarország a zöldgazdaság kialakításában szerepet kíván vállalni az ország adottságait és lehetőségeit figyelembe véve és kihasználva, hiszen a zöldgazdaságnak előbb vagy utóbb le kell váltania a fosszilis energiahordozók felhasználására épülő gazdasági modellt, és minél előbb következzen ez be, annál jobb. A technológiában és a termelésben már a negyedik ipari forradalom idejét éljük, az internetalapú gazdasági modellek szerveződnek, a hálózaton keresztül az okosgyárakban már gépek kommunikálnak a gépekkel, de mindeközben még a második ipari forradalom idejét idéző módon biztosítjuk az energiát.

Itt érdemes rögzíteni a tényt, hogy a fenntarthatóságot is középpontjába helyező zöldgazdaság kiépítése már zajlik Magyarországon. Az európai uniós csatlakozás után környezetvédelmi szempontból az EU-tagság ökológiai vonatkozásaival kapcsolatos társadalmi fogadókészség, az interakcióval együtt járó környezetvédelem és szabályozórendszerek elfogadása és alkalmazása megtörtént, sőt 2016 júniusában Batumiban Magyarország a zöldgazdaság területén figyelemre méltó vállalásokat is tett, amelyek mindegyike már rövid távon is érezteti hatását: az épületállomány hőszigetelésének fejlesztése és energetikai korszerűsítése önkormányzati, vállalati és lakossági szinten egyaránt; a rövid ellátási láncok és a termelői piacok fejlesztése; a közösségi közlekedés arányának megőrzése, minőségének fejlesztése.

Vasútfejlesztésre 85, közösségi közlekedés támogatására 384 milliárd forint áll 2020-ban rendelkezésre. A mezőgazdaság folyamatos technológiai fejlesztése, például az öntözés támogatása 9,4 milliárd forinttal található a 2020-as költségvetésben. Az élelmiszer-pazarlás és -vesztés csökkentésének irányába mutató szükséges intézkedések feltárása is szerepel benne. Ezen intézkedések támogatásának fedezete mind garantált a jövő évi költségvetésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Napjaink talán legmegkerülhetetlenebb fenntarthatósági kérdése az energetikáé: milyen környezetkímélő módon és milyen költséggel tudunk energiát előállítani, illetve a rendelkezésünkre álló energiát milyen hatékonyan, takarékosan tudjuk felhasználni? Jelen költségvetés segíti a jelentős változásokat a magyar és a nemzetközi energetikai szektorban. Jól ismert, hogy léteznek alternatív megoldások, de például a nap- és szélenergia legnagyobb hátránya az, hogy rendelkezésre állásuk bizonytalansága miatt egy ország energiaellátását egyszerűen nem lehet azokra alapozni, klasszikusokat idézve: villamos energiára éjszaka és szélcsendben is szükség van. Arról nem is beszélve, hogy a napelemek és az akkumulátorok előállítása a környezetet jelentős mértékben szennyező és kizsákmányoló technológia, többek közt a ritka nehézfémek bányászata, illetve a nagy mennyiségű előállítás és a felhasználás utáni veszélyes hulladék keletkezése miatt.

Nehéz dolgunk van tehát akkor, ha az energiafelhasználásunk során is környezettudatosan szeretnénk cselekedni. A villamos energia atomerőműben történő előállítása a környezetterhelés szempontjából kiegyensúlyozott technológia, így a hagyományos módszerekkel ellentétben jóval környezetkímélőbb módszer, divatos szóhasználattal élve: indokolható mértékű az ökológiai lábnyoma. De nem csak ezért figyeli az egész ország, kiváltképp a Mezőföld a Paks II.-beruházás alakulását, hiszen a kapcsolódó munkahelyek vagy a kulturális, közlekedési és oktatási beruházások sem fogják érintetlenül hagyni a térségünket. Választóközvetem, Dél-Fejér mindezek miatt egyértelműen támogatja és várja tehát Paks II. megvalósulását.

Ugyancsak a zöldgazdaság kialakításához tartozik, hogy a zöldgazdaság-finanszírozási rendszeren keresztül a 2020-as költségvetés 34,8 milliárd forinttal támogatja a megújuló energiaforrásból származó energia átvételi árát, illetve ösztönzi a lakossági energetikai korszerűsítéseket. Itt megemlíthetném az „Otthon melege” programot, a háztartásigépcsere-programot és a többi. A pályázati támogatások elbírálásánál fokozott hangsúlyt kapó energetikai korszerűsítések önkormányzati, vállalati és lakossági szinten is továbbra is elérhetőek lesznek, az elmúlt napokban is meghirdetésre kerültek kis- és közepes vállalkozók számára napenergetikára vonatkozó pályázatok.

Ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően hatalmas megtakarítást tudott és fog tudni elérni Magyarország az energiafelhasználásban. Fontos tehát, hogy mesterséges környezetünket úgy kell alakítsuk, hogy az harmóniában legyen a természeti környezettel, összhangot alkotva a gazdasági tevékenységekkel és a kedvező demográfiai változások előidézését célzó tervekkel. Ezeknek a céloknak az eléréséhez összehangolt társadalmi és gazdasági cselekvésre van szükség.

A globális katasztrófákkal fenyegető környezeti problémák megoldása és a fenntartható társadalmi modell kialakítása érdekében az emberek és a szervezetek viselkedésének meg kell változnia. Ezt elő tudják segíteni a törvények, a szabályozások, illetve az ösztönzők a kisközösségi, nem kormányzati társadalmi folyamatok, az ismeretterjesztés, az attitűdök és értékek, az alapvető meggyőződések megváltoztatásával. Mindezt csak az tudja megtenni, aki maga is rendelkezik a fenntartható társadalom kialakításához szükséges kultúrával, attitűddel és ismeretekkel. Magyarország, ahogy azt önök is láthatják az elmúlt évek intézkedéseiből, rendelkezik ezekkel.

Zárásul, összefoglalva az eddigieket: a zöldgazdaság további építése tehát úgy biztosított a magyar költségvetésben, hogy közben a magyar gazdaság évi 4 százalékos növekedése stabilan az EU átlaga fölötti, 2228 milliárd forint áll rendelkezésre a magyar családok támogatására, és a kormányzati szektor 2020-ra tervezett hiánya mindössze 1 százalék. Ezt nevezik hosszú távon fenntarthatóságot erősítő költségvetésnek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A jövő évi költségvetés értékelésénél természetesen többfajta szempontot vehetünk figyelembe, akár a globális szempontokat, a költségvetés általános helyzetét és számait, akár pedig az egyes területeket érintő intézkedéseket. Engedjék meg, hogy én most néhány csomópontot ragadjak ki, olyanokat, amelyek számomra különösen fontosak, izgalmasak, és mutatják azt, hogy miért mondjuk erre a költségvetésre azt, hogy ez a leszakadás, topogás, helyben maradás költségvetése, nem fektet be azokon

a területeken, ahol igazából szükség lenne erre, nem fektet be az ország jövőjébe, nem fektet be abba, hogy valóban Magyarország képes legyen felzárkózni, fejlődni.

Nagyon szépek azok a számok, amelyekkel itt államtitkár úr is dicsekszik, és persze lehet azt mondani, hogy ezek a makroszámok azt mutatják, hogy ők milyen bölcs költségvetési politikát folytatnak, de a költségvetés jóval több, mint a hiánycélok beállítása, vagy jóval több, mint az, hogy megpróbáljunk néhány makromutatóban megfelelni az uniós elvárásoknak és a nemzetközi hitelminősítőknak. Egy költségvetés mindig értékválasztásról szól, mindig arról szól, hogy az adott kormány mit tekint fontosnak, mit tekint lényegesnek.

Hadd emeljek ki tehát néhány területet, amelyet ilyen szempontból én nagyon fontosnak gondolok! Legyen az első ezek közül a kultúra és a közművelődés területe. Azt mondja itt L. Simon képviselő úr is, hogy milyen csodálatos eredmények vannak a kultúra területén, de aki ismeri ezt a területet, aki ismeri a hétköznapokat, az tudja, hogy nagyon távol áll ez a fajta értékelés attól, ahogy ezt a kulturális terület dolgozói látják.

Hadd említsek meg néhány példát ezek közül! Az első, amit mindenképpen szeretnék szóba hozni, és ez abszolút költségvetési kérdés, az az, ami a közművelődésben dolgozók béreivel történik. Igazán lenyűgöző és megható, amikor L. Simon képviselő úr elmondja, hogy a Petőfi Irodalmi Múzeumban elindult egy pilotprojekt, és ha majd az sikerül, akkor esetleg mód lesz arra, hogy a kultúra és a közművelődés más területeire is kiterjesszék.

(14.30)

Tehát legyen világos, képviselőtársaim, ne játszunk itt bábszínházat! A Petőfi Irodalmi Múzeumban önök leváltottak egy mérsékelt, kicsit hozzáértő fideszest egy nem mérsékelt, véresszájú politikai komisszárra. Most jutalomból vihet magával egy kis pénzt, amit kioszthat a kollégáinak, már aki hajlandó és képes elviselni azt a fajta szakmai színvonalat és politikai irányultságot, amilyen irányban ez a múzeum, ami egykoron jó nevű műhelye volt a magyar kultúrának, halad. Ne tegyenek már úgy, mintha ennek bármi köze lenne egyébként ahhoz, hogy a többi köznevelési intézményben, a múzeumokban, a vidéki múzeumi hálózatban vagy éppen a közkultúra egyéb területein dolgozók fizetésével mi történik! Megmondom, mi történik: nem történik semmi. Semmi nem történik, mert ahogy a közszféra egészének, úgy ennek a területnek sem adják meg azt az érdemi béremelést, amit megérdemelnének, azt a fajta támogatást, amit egyébként a kultúra, mint kétségkívül a nemzet, az ország, a társadalom egyik legfontosabb összetartó területe megérdemelne.

Hasonló a helyzet a színházi területen is. Megszüntették a színházi taót, a művelődési célú taót, kulturális célú taót, ugye, oda ne menjen forrás. A foci

mehet számolatlanul, ott még könnyítettek is a szabályokon, lényegében ott, a látványsportokban aztán már mindent el lehet számolni. A kultúra ugyanezt nem érdemli meg. Nem érdemli meg azt, hogy azt a modellt tovább működtessék, amit egyébként annak idején a szakma széles körű egyetértésével alakítottunk ki, és aminek az volt a lényege, hogy legyenek érdekelték abban a színházak vagy általánosan a kulturális intézmények, hogy találjanak támogatókat, hogy legyen egyfajta partnerség, hogy kezdjük el bevonni az üzleti szférát is a kultúra finanszírozásába az állami források mellett.

Ehelyett önök mit tettek? Azt tették, hogy megszüntették ezt a rendszert, mondván, hogy visszaélések vannak. A visszaélések ellen semmit nem tettek egyébként nyolc éven keresztül, de utána megszüntették ezt a rendszert a visszaélésekre hivatkozva, majd beállították egy állami összeget. De persze már tudjuk, az állami összegből csak az kaphat, aki kellően jól fekszik a kulturális kormányzatnál. Meg lehet nézni, hogy hogyan osztották el ezt a pénzt. Minél közelebb van valaki önökhöz, az önök ízléséhez, az önök politikájához, időnként az önök pártjához, annál inkább számíthatott arra, hogy támogatást kapjon. Akik a legtávolabb vannak, azok az alternatív színházak, akik időnként még politikai kérdéseket is mernek feszegetni, ezek a színházak viszont gyakorlatilag elestek ettől a támogatástól, alig kapnak támogatást - az Átrium például egyharmadát kapja annak, amit korábban taóból összegyűjtött -, magyarul szólva, őket megszüntetésre, éhenhalásra ítélik.

Ez egy picit rosszabb helyzet, mint ami a Kádár-korszakban volt, amikor volt legalább egy túrt kategóriája ennek a fajta alternatív kulturális világnak. Önök ezt a világot nyilvánvaló módon meg akarják fojtani, egyébként közben pedig oda, ahol önök azt gondolják, hogy önöknek barátságos arcok vannak, oda pedig valóban számolatlanul megy a közpénz.

(Szilágyi György elfoglalja helyét a jegyzői székekben.)

Hadd említsek meg még egy példát! - és tényleg folytathatnám ezt a kulturális sort az önök kultúrpolitikájáról. Ugye, létrehoztak a filmiparban és a film-támogatás rendszerében egy - hogy fogalmazzak finoman? - személyre szabott rendszert, amely a korábbi filmügyi kormánybiztos személyére volt kialakítva. Arról biztosan egy más alkalommal is beszélgethettünk, de erre most nincs mód, hogy ez a modell mennyire működik jól, mennyire nem működik jól. Szerintem méltányosan el lehet ismerni, hogy hozott egyébként eredményeket is. De semmilyen módon nem látjuk, hogy mi a kormány stratégiai elképzelése a magyar filmügyben. Hogyan gondolja Vajna András nélkül folytatni a kormány? Azt látjuk, hogy a költségvetési pénz megvan, de hogy mi történik ezzel a területtel, mi történik ezzel a forrással, erre lényegében semmilyen kormányzati koncepció sincsen.

Összefoglalva tehát azt tudom mondani, hogy az önök kultúrpolitikája - és ennek ez a költségvetés kiváló lenyomata - lényegében azt tartalmazza, hogy kizárólag a politikai hasznosság, kizárólag az önök kormányzati céljai számítanak, a kultúra autonómiáját, ugyanúgy, mint bármilyen más autonómiát, nem bírják igazából elviselni, kiéheztetik, tönkreteszik azokat a műhelyeket, amik egyrészt jelenthetnének egyfajta frissességet, alternatívitást, ami, tudjuk mindannyian, hogy a művészetben mindig egy nagyon fontos tényező, ez viszi előre a művészetet, a kultúrát. Azok az alkotók, akik egyébként nem illeszkednek be a fennálló rendbe, akármilyen rendről van szó, mindenképpen ezt kihívják, és nem kap megfelelő támogatást, sőt tovább sorvad a kultúra hajszálgöyökérete, azok a kulturális intézmények, vidéki és akár fővárosi közművelődési intézmények, múzeumok, közkulturális intézmények, és az ezekben dolgozó emberek, akik egyébként életben tartják a magyar közművelődést és kultúrát.

Mi a helyzet az oktatásban? Nagy örömmel hallgattam az előttem szóló képviselő úr hozzászólásának egy részét, tudniillik azt a részt, amelyik azzal foglalkozott, hogy mennyire változó világban élünk. És én ebben mélyen egyetértek vele. Valóban, a robotizáció, a klímaváltozás és általában az egész gazdasági változás vagy a gazdaság átalakulása, az kiált azért, hogy újfajta gazdasági modellekben, újfajta termelési modellekben gondolkodjunk. De a kormány erről csak beszélni szeret, tisztelt képviselőtársam, cselekedni nem. Egy tudásalapú gazdaság, egy zöldgazdaság az oktatásnál kezdődik. Az ott kezdődik, hogy egyébként érdemben költünk erre a területre. Nem az a jó megoldás, hogy a jelenlegi feszültségeket is továbbviszük, hanem az érdemi fejlesztésbe kellene nagyon komoly forrásokat juttatni.

Nagy büszkén jelentették be, hogy kemény 48 milliárd forint többletet sikerül berakni erre a területre a következő évben. Tudják önök, mennyi az oktatás teljes költségvetési főösszege? Elárulom: 2300 milliárd. Ez az összeg kicsit több mint 2 százalék. Ez a többlet, amit önök nyújtanak az oktatásnak, azt jelenti, hogy nincsen, még inflációkövetés sincs ebben a rendszerben, vagy épphogy van, majd meglátjuk, hogy mennyire sikerült megtippelniük az inflációt. De arról, hogy azokkal az alapvető strukturális problémákkal, amik az oktatást egyébként nemcsak az önök kormányzása óta, de már korábban is sújtják, de ami nagyon sokat rontott, az a lerablása az oktatásnak, ami 2012-13-ban végbement, hogy ezeken a feszültségeken enyhítsenek, erre semmilyen érdemi forrás nincs ebben a költségvetésben. Arról pedig álmodozni se lehet ezek mellett a számok mellett, hogy azokra a kihívásokra, amelyek az oktatási rendszer előtt állnak, amelyeket a változó gazdasági környezet és változó társadalmi környezet jelent, ezekre választ tudjon adni az oktatás. Ez a költségvetés nem fektet be a jövőbe. Ez a költségvetés nem költ az ország jövőjére, sem az oktatásban, sem az egészségügyben, erről beszélt már korábban László Imre képviselőtársam.

Hadd említsek meg itt egy olyan fájó pontot, ami az egész pedagógustársadalmat rendkívüli módon nyomasztja! Amikor önök bevezették az illetményrendszert, az új életpályának becézett bürokratikus rendszert a közoktatásban, akkor azt az ígéretet tették hozzá, hogy az életpályamodellben lévő illetményalap a mindenkori minimálbér összege lesz. Ehhez képest ezt az ígéretet egy év után visszavonták - ez még önök-nél is rekordnak számít -, és a mai napig is a kezdetben bevezetett 2014-es - ha jól emlékszem - illetményalappal számolnak, ami azt jelenti, hogy 101 500 forint továbbra is ez az illetményalap, ami egészen egyszerűen azt mutatja és azt jelenti, hogy a pedagógusok rohamosan vesznek el a versenyképességüket.

Ezt fel lehet fogni abból a szempontból is - teljesen jogosan -, hogy hogyan számíthat ez az ország azokra a pedagógusokra, akiket önök becsapnak és cserben hagynak. Hogyan várjuk el tőlük azt, hogy lelkiismeretesen neveljék a gyerekeinket, ha egyébként a kormány nem teljesíti a velük szemben vállalt kötelezettségeit? Persze, én ismerem a pedagóguskollégáimat, és tudom, hogy ha morogva is, és ha gyakran indulatosan is és felháborodottan is, de teszik a dolgukat. De van azért egy másik szempont is, tisztelt képviselőtársaim. Tudjuk azt, minden nemzetközi összefüggés azt mutatja, hogy azoknak az országoknak eredményes az oktatási rendszere, ahol a pedagóguspálya vonzó pálya tud lenni, ahol a legtehetségesebb, legambiciózusabb fiatalok számára is választható pálya az, hogy a pedagógusterületre menjenek.

(14.40)

Ez azokkal a kezdő bérekkel, amelyek ma a szakképzett-minimálbért is épphogy megelőzik... - Korábban volt olyan rendkívül kínos helyzet, amikor alacsonyabb volt és minimálbéren kellett fizetni a pedagógusokat; ma egy egészen picit megelőzi. De ez nem jelent versenyképességet. Ez azt jelenti, hogy versenyképtelen marad a pedagóguspálya. Azok a fiatalok fognak erre a pályára menni, akik vagy nagyon elhivatottak - ez nem lenne baj -, vagy azok, akiknek ez jut, akik nem tudnak másutt elhelyezkedni. De a legelhivatottabb pedagógusnak is elveszi a kedvét néhány év alatt az, ha azt érzi, hogy egyébként a megélhetés minimumára sem elégséges az az összeg, amit kap.

Itt nem kozmetikázásra, néhány százalékra van szükség, meg arra, hogy most itt is adunk, majd év közben esetleg, majd szeptemberben, persze, hogy ne kerüljön túl sokba, néhány százaléknyi emelést. Nem ilyen nagyságrendű a probléma. Ma a pedagógusok esetében a bérlemaradás e miatt az önök által hozott intézkedés miatt már százezer forint fölött van átlagosan pedagógusonként.

Ezt a hiányt kell visszarakni, amit önök megígérték és nem adtak oda. Ezt tessék visszaadni a pedagógusoknak! Akkor lesz esély arra, hogy jól működjön az oktatás, akkor van esély arra, hogy a pedagógusoktól lehessen többteljesítményt kérni, és

képesek legyenek arra, hogy fejlődjenek, előrehaladjanak, és hogy olyan fiatalokat vonzzunk az oktatásba, akik tényleg képesek új szemléletet is hozni az oktatás területén.

Hasonló a helyzet a felsőoktatásban is. Nem meselem el ezt most részletesen. Ugyanez a helyzet: egy lassú elorsvasztás a felsőoktatás sorsa. Éppen annyi pénzt kap mindig a felsőoktatás, hogy ne omoljon össze, ebből a szempontból kétségkívül jobb helyzetben van, mint az egészségügy, amely annyit sem kap, amennyi a rendszer életben maradáshoz elég, de annyit sosem, hogy egyébként fejlődhessen. Persze, tudjuk, hogy ebben az is szerepet játszik, hogy önöknek van egy nagyszerű modellje a felsőoktatás privatizálására, amit Corvinus-modellnek hívnak. Nyilván az a cél, hogy az egyetemek boldogan meneküljenek majd a privatizálásba a fölöttébb szűkmarkú állami költségvetés markai közül, és vállaljanak egyébként olyan kockázatot, amit a Corvinus is vállal, és aminek ma még messze nem tudjuk, hogy hosszabb távon mi lesz a következménye.

Végül hadd említsem meg, ha már a tudásgazdaságról beszélünk, azt is, hogy természetesen a költségvetés átvezeti a Magyar Tudományos Akadémia kutatóintézet-hálózatának elrablását. A költségvetés átvezeti azt a típusú einstandolást, amit önök végrehajtottak; nagyon hasonló a kultúrához. Eddig nem volt pénz tudományra. Eddig hiába adtak be az ellenzéki képviselők olyan módosító indítványokat, amelyek a kutatásra szolgáló források növelésére irányultak volna. Most, hogy már a kormány magáévá teszi ezt az intézményrendszert erőnek erejével, most hirtelen került pénz a kutatóintézeti hálózat támogatására. Ajánlok egy nagyon praktikus megoldást: hagyják ott az intézményhálózatot az Akadémiánál, és adják oda ezt a pénzt az Akadémiának. Ők majd tudni fogják, hogyan kell felhasználni ezt a pénzt annak érdekében, hogy a magyar tudomány fejlődjön. Önök nem nagyon mutattak különösebben nagy sikereket ezen a területen.

Ha már szóba hoztam a pedagógusok bérét, akkor hadd említsem meg a közszféra egyéb területeit. Mi a helyzet a közszféra egyéb területein? Tényleg csak néhány példát ragadok ki. Szabó Sándor képviselő úr már említette az önkormányzati közalkalmazottak helyzetét. Ismét csak ígéret szintjén van számukra béremelés, az is egy olyan rendszerben, ahol egyébként majd ennek a forrásnak egy jó részét más önkormányzatoktól veszik el. Ez nyilvánvalóan nem egy tisztességes megoldás. Az önkormányzati közalkalmazottak esetében lényegében tíz éve nem történt érdemi, átlátható, bértáblaszerű bérfeljesztés.

Mi a helyzet a kormányhivatali rendszerben, vagy általánosabban - bocsánat - a központi közigazgatás rendszerében? Önök nagyon büszkék voltak arra, hogy az az új rendszer, amit önök bevezettek, azok az új közszolgálati törvények majd mennyire fogják motiválni a kormánytisztviselőket.

Kiderült két dolog: az egyik dolog az, hogy valójában a kormánytisztviselőknek csak egy köre kapott

béremelést egyrészt meglehetősen önkényes szempontok szerint, másrészt ráadásul pontosan azok maradtak ki rendszerszerűen is a béremelésből, akik a leginkább kapcsolatban vannak az állampolgárokkal, tudniillik a megyei kormányhivatalokban dolgozó kormánytisztviselők. Azt, hogy ez nem egyfajta ellenzéki ríogatás, szerintem nagyon világosan mutatja, hogy a kormánytisztviselők az önök által vezetett új rendszerről és az önök által ígért új illetményrendszerről a lábukkal szavaztak. Gulyás Gergely miniszter úr ismerte el a parlamenti bizottsági meghallgatásán, hogy 2500 kormánytisztviselő hagyta ott ez a rendszert. Meg lehet nézni, kedvenc példám, hogy a Nyugati és a Keleti pályaudvaron nyitottak egy vadozatú kormányablakot, amelyek egyébként jól is mentek egészen addig, amíg bezárták őket, állítólagos tervezési hibákra hivatkoztak, miközben mindenki, aki ezt a rendszert ismeri, tudja, hogy egyszerűen arról van szó, hogy nem volt olyan kormánytisztviselő, akit oda lehetett volna ültetni.

Összességében tehát azt tudom mondani, ez a példa is mutatja, de mutatják az oktatásra vagy a kultúrára vonatkozó példák is, hogy miközben önök nagyon szívesen hivatkoznak a nemzeti érdekre, valójában nem fektetnek be a közszolgáltatásokba, valójában a közszolgáltatások lassú kivéreztetése zajlik. Jobb a helyzet, mindig választanak '12-13-as adatokat. A Széll Kálmán-tervvel, amely kétségkívül talán a Bokros-csomag óta a legnagyobb megszorító csomag volt a magyar költségvetések történetében, a közszférának számos területéről voltak el forrásokat, és ebből valamennyit lassan visszacsöpögtetnek. Van, ahol már el is érték a 2007-2008-as szintet, ehhez külön gratulálók, tehát a válság előtti szintet, de messze még a megoldás, a közszférának számos területe van, ahol még ezt sem sikerült elérni. De arról, hogy egyébként az állítólag dübörgő gazdaság fejlesztési eredményéből bármi jutna a közszolgáltatásoknak, szó sincs.

Akkor nem beszéltem még, csak röviden említtem, a szociális szféráról, ahol egészen elképesztő bérekért dolgoznak emberek a legszegényebb, legelesettebb polgártársaink megsegítésén, vagy éppen a bölcsődébe járó gyerekek ellátásán. Megalázó és elfogadhatatlan az, amilyen bérhelyzet ezen a területen van, és az is, hogy lényegében itt sem történt az elmúlt tíz évben semmilyen érdemi előrelépés.

Még egy területet hadd említsek meg! Önök büszkélkednek a rendészeti dolgozók és a rendőrök megbecsülésével. Szeretik eljátszani azt a szerepet, hogy milyen sokat tesznek az ország biztonságáért. A valóság meg az, amit a rendőrök maguk raknak ki. Javasolom, menjenek fel, mondjuk, a Zsaruellátó nevű Facebook-oldalra, nézzék meg, hogy a rendőrök mit raknak ki, amikor a saját fizetési cettlijeiket kirakják. 15-20 éve pályán lévő rendőrök nettó 200-250-300 ezer forintot keresnek úgy, hogy naponta kockáztatják az életüket értünk meg önékért, meg a magyar állampolgárokért. Ez elképesztő és megalázó!

Összességében azt kell mondanom tehát, hogy az elmúlt évtizedben önök a közszféra számos területén

vontak el nagyon jelentős forrásokat, lenézik, megalázzák azokat az embereket, akik a közszolgáltatásban értünk meg az országért dolgoznak. Ezt ők nem érdemlik meg. Ma már a közszolgálati rendszer annyira szét van verve a sokfajta bértáblával, életpályamoddellel, pótlékkal és miegyébbel, hogy nem is lehet ideoda való beavatkozásokkal javítani-gyógyítani ezt a helyzetet.

Ezért mi azt javasoljuk, hogy teljesen újra kell építeni a közszolgálati rendszert. Ennek keretében kell rendezni a közszféra szinte minden területén dolgozóknak a bérét, fizetését. Minisztériumi köztisztviselők egész jól ki vannak staffirozva, az önök utóbbi időben politikailag összeválogatott, stábja, nem beszélve a helyettes államtitkárokról és államtitkárokról. De rajtuk kívül nagyjából a közszféra minden dolgozójának adósa ez a kormányzat. Azt javasoljuk, hogy hozzunk létre egy olyan tartalmakat, amely megnyitja az illetmények, bérek emelésének lehetőségét a közszféra minden dolgozója előtt. Nem kevés összegről van szó, több száz milliárdos tételre kell gondolni. De van ebben a költségvetésben bőven olyan pazarló tétel, amely sokkal kevésbé fontos, mint egyébként az, hogy az egészségügyben, az oktatásban, a közigazgatásban, a rendészetben vagy a kultúrában dolgozók bérét végre rendezzük, és kezdődjön el egy olyan tárgyalássorozat, ahol a szakszervezeteket, a szociális partnereket bevonva megállapodás születik arról, hogy milyen módon kell ezt a forrást a leghatékonyabban felhasználni a közszféra megerősítésére. Válsághelyzet van az egész közszférában, szükség van arra, hogy radikális költségvetési intézkedések is születessenek.

Végül egy más területet is szeretnék röviden érinteni, ez pedig a rokkantnyugdíjasok ügye. Itt létezik egy érvényes alkotmánybírói döntés arról, hogy önök méltánytalanul és jogtalanul vették el a rokkantnyugdíjat egy sor embertől.

(14.50)

Az Alkotmánybíróság kötelezte a magyar Országgyűlést, hogy hozzon jogszabályt ennek a helyzetnek az orvoslására. Ez határidőre nem történt meg, az összes ezzel kapcsolatos ellenzéki javaslatot lesöpörték, napirendre venni sem voltak hajlandóak. Mi azt javasoljuk, hogy a költségvetésben teremtsünk forrást arra, hogy lehessen rendezni a rokkantnyugdíjasok helyzetét, azoknak az embereknek a helyzetét, akik e miatt a jogtalan helyzet miatt veszítették el a nekik járó juttatásokat. És még egy dologra ezen a területen szükség van: egészen elképesztően embertelen és neveltséges az, hogy a nyugdíjminimum összege még mindig 28 500 forint. Ez tarthatatlan, ezen muszáj változtatni. Legalább erre a két dologra kell komoly forrásokat keríteni ebben a költségvetésben.

Végül szeretnék reagálni a vitában elhangzott két téves állításra, szeretnék segíteni abban, hogy itt ne maradjanak félreértések. Egyrészt nagyon érdekes volt, amit Juhász Hajnalka képviselő asszony

mondott a „Hungary Helps” programról és ennek a nagyszerűségéről, de itt azért van egy alapvető félreértés. Ő azt mondja, hogy azért jó ez a program, mert a menekültkérdés, a menekültek érkezésének fő oka a vallási üldözés, és ha a keresztényeken segítünk, akkor ez segít a menekülthullám csökkentésében. Bár ugye, ez most már Magyarországon nem egy igazán komoly probléma, de ha ez célja a kormánynak, akkor azt kell mondanom, hogy nagyon téves és félremenő programról van szó. Hiszen ha belegondolnak, a hozzánk érkezett menedékkérők nagy része, ezt az önök sajtója részletesen feldolgozta és gyakran feltraktálta, az nem keresztény vallású volt. Önöknek éppen ez volt velük szemben a fő kifogásuk, ezért bántak velük embertelenül és jogtalanul. Fel sem tételezem, hogy egy magát kereszténydemokratának valló kormány úgy bána a keresztény menekültekkel, ahogy önök bántak ezekkel az emberekkel. Hozzá kell tennem persze: egy magát humanistának valló kormány vallási hovatartozás nélkül sem bánik így emberekkel.

De mindannyian tudjuk, hogy ez az állítás nem felel meg a valóságnak, hogy itt csak a keresztényeknek kell menekülni a Közel-Keletről, mondjuk, Szíriából. Azok a szélsőségesek, akik a vallásra hivatkozva rátámadtak emberekre, azok sajnos nem válogattak, vagy szerencsére nem válogattak, nem is tudom, hogy mit mondjak... - tényszerűen nem válogattak abban, hogy milyen vallásúak az áldozatok, onnan bizony menekülnie kellett, mindenkinek vallásától függetlenül. Az pedig nyilván egy félreértés, ha valaki a gazdasági migrációt is vallási okokkal magyarázza. A gazdasági migráció lényege éppen az, hogy nem valamifajta üldöztetés miatt következnek be, hanem gazdasági okokból. Ennek semmi köze nincs a valláshoz.

Téved Bencsik képviselő úr is, amikor azt említi, ha jól értem, a Demokratikus Koalícióra hivatkozva, hogy vannak olyan pártok, akik úgy általában ne értenének egyet azzal, hogy a határon túli magyar közösségek megmaradásában van Magyarországnak felelőssége. Emlékeztetek rá, hogy éppen a Gyurcsány-kormány volt az, aki egy jelentős alapot hozott létre Szülőföld Alap néven. Csak van egy picike különbség az önök határon túli magyarokkal kapcsolatos politikája és a mi akkori politikánk között: mi ott kiraktuk ezt az összeget az asztalra. Azt mondtuk, hogy ennyit tudunk erre szálni, és leültünk a határon túli magyar szervezetekkel, és megállapodtunk velük abban, hogy milyen területekre fontosak szerintük ezek a források.

Én számos alkalommal vettem részt az oktatási, kulturális albizottság - azt hiszem volt ilyen - ülésén, ahol bizony tételesen és nyilvánosan tekintettük át azt, hogy melyik határon túli magyar közösségnek milyen forrásokra van szüksége. És ma nem így történik. Ma önök azért adnak a határon túli magyaroknak támogatást, hogy szavazatot vásároljanak vele. Én emlékszem rá, mikor az előző választási kampányban a miniszterelnök elment egy templomot átadni, és elmondta, hogy „na, hát ezért kell ránk szavazni, mert

akkor lesznek ilyen klassz dolgok”. És azt kell mondanom, hogy ez az eljárás egyrészt tisztességtelen, másrészt pedig ez az eljárás nem szolgálja a határon túli magyar közösségek érdekeit. Ők abban érdekeltek, hogy az autonómiájuk, a saját ügyeik fölötti rendelkezésük teljesebben ki, és ebben a budapesti függőség kialakítása, egyes szervezetek támogatása, mások elejtése ugyanúgy kárt okoz, mint egyébként gyakran az anyaországok vagy azon országok politikusaiknak viselkedése, ahol ezek a kisebbségek élnek.

Összességében tehát azt tudjuk elmondani erről a költségvetésről a Demokratikus Koalíció nevében, hogy ebben a költségvetésben egy sor fontos feladatra nem jut elég forrás. Nem jut elég forrás elsősorban, én erről beszéltem, a közszféra helyzetének rendezésére, a közszférában dolgozók megbecsülésére, a kultúrában, oktatásban, rendészetben, szociális területen, hivatalokban dolgozó közszolgák megfelelő anyagi elismerésére. Nem jut benne elég pénz a rokkantnyugdíjasok és a minimálnyugdíjon tengődők helyzetének rendezésére.

Ezért ezt a költségvetést nem tudjuk támogatni. Nem sok reményünk van arra, hogy módosító indítványokkal hagyják önök, hogy javítsuk, de teszünk erre egy nagyszabású kísérletet, és izgatottan várjuk az eredményt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Fekete Péter államtitkár úrnak.

FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! A kultúráért felelős államtitkárság mindenkor rendelkezésre áll, hogy korrekt számadatok biztosításával segítse bármelyik képviselőnek a beszéde összeállítását. Kérem, engedje meg, hogy pár számadattal segítsen, hogy a következő beszédében ezek korrekttül tudjanak megjelenni. Előttem van egy számadat, mely 2010-re mutatja a kulturális tevékenységek támogatását 172 milliárd forint nagyságrendben. Mindez 2020-ra 578 milliárd forintos tételt tesz ki. Ez a két szám jól mutatja, hogy az elmúlt tíz év során hányszorosára növekedett a Magyarországon kultúrára fordítandó összeg.

Rendkívül fontos számomra, hogy a tao kivezetésével kapcsolatos információkat korrekt információkkal a helyére tudjuk tenni. Valóban, Magyarország Kormánya döntött arról, hogy a korábban kulturális taóként megnevezett és működtetett rendszert egy átlátható, kiszámítható rendszer váltsa át. Több mint egyéves előkészítés, a szakmának valamennyi szegletével, valamennyi résztvevőjével való előkészítő munka nyomán alakult ki az a döntés, hogy 37,4 milliárd forint kiszámítható, előre számolható, elszámolható összeg kerül ebbe a szférába.

Ön említette a független szféra biztonságát. Tájékoztatni szeretném képviselő urat, hogy a Független Előadó-művészeti Szövetséggel havi szintű egyeztetéssel történik az előadó-művészeti szervezetek támo-

gatása, és valamennyi független előadó-művészeti kísérletező, újat kereső szervezet a 2017-ben begyűjtött taójánál több összeg támogatást kapott.

Elhangzott az Átrium Film-Színháznak a kérdése, és mivel a sajtóban gyakran az Átrium Film-Színházzal példálózunk, kérem, engedje meg, hogy tájékoztassam önt arról, hogy 2016-ban 7,9 millió forint taót vett igénybe az Átrium Film-Színházat működtető THEA Nonprofit Kft., 2017-ben 7,7 millió forintot, míg 2018-ban 78 millió forintot. E három évnek az átlaga 31 millió forint, ezzel szemben megítélésre került ennek a színháznak 50 millió forintos támogatás. Ez jóval több, mint a 2017-ben igénybe vett támogatás és a három év átlaga is.

Tájékoztatni kívánom képviselő urat, hogy valamennyi budapesti és valamennyi vidéki, közfeladatot ellátó kőszínház a 2017-ben igénybe vett támogatásénál magasabb támogatási összeget kapott. Ezek az alaptámogatások, és ezzel párhuzamosan mintegy 4 milliárd forint összegben kiírásra került egy tematikus pályázati rendszer, melynek az elbírálása jelenleg folyamatban van. Az volt a kérése a színházaknak, hogy ne kelljen a privát szféra bizonytalanságára és ne kelljen a közvetítőknek a jutalékrendszerére hagyatkozni. Mindkettőt sikerült kivezetnünk.

Visszaélésekről beszél, képviselő úr, tájékoztatni szeretném, hogy 40 olyan szervezet van, akikkel szemben vizsgálat indult arra vonatkozólag, hogy mennyi jutalékot fizettek ki az elmúlt időszakban. Ezek a vizsgálatok jelenleg folynak.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Banai Péter Benő államtitkár úr is jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Folytatni szeretném Fekete államtitkár úr tényszerű felsorolását, reflektálva képviselő úr iménti hozzászólására. Ugye, képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a közszféra területeiről vont el forrásokat a kormányzat. Fekete államtitkár úr tényszerűen elmondta, hogy a kultúra területén milyen változások voltak.

(15.00)

Hadd mondjam el, hogy az ön által említett oktatási, egészségügyi területen milyen többletek voltak. 2010-hez képest a 2020-as, a tisztelt Ház előtt lévő költségvetésjavaslat 633 milliárd forint többlettel számol, az egészségügyi területen pedig 770 milliárd forint a többlet 2020-ban 2010-hez képest. Akármilyen számítást végzünk el, ez a növekmény nemcsak nominális növekmény, hanem reálérteken is növekedést tartalmaz.

Képviselő úr azt mondta, hogy a közszférában dolgozóknál a bérek nem emelkedtek vagy nem megfelelő

mértékben emelkedtek, bérfeszültség van. Csak tényyszerűen hadd mondjam el, hogy az államháztartás bérellegű kiadásai 2010-2020 között mintegy 1500 milliárd forintnyi különbséget tartalmaznak. Az elmúlt években különböző területeken különböző béremelések valósultak meg, ahogy arra utalt képviselő úr is. A pedagógusoknál 2013-tól indult el egy többlépcsős béremelés, és a közszféra legtöbb területén jelentős béremelés valósult meg, ez adja ki az említett mintegy 1500 milliárd forintos többletbérek kiadását.

Pontosítani szeretném a képviselő úr által elmondottakat a tekintetben, hogy a kormányhivatali dolgozóknál is volt béremelés, nem az idei évben, hanem még korábban. 2016-ban a járási hivatali dolgozóknál átlagosan 48 százalékos béremelés valósult meg, 2017-ben a megyei kormányhivatali dolgozóknál átlagosan 31 százalékos béremelés valósult meg. Az kétségtelenül igaz, hogy ezek a béremelések, hál' istennek, sok esetben azt jelentették, hogy fölhozta arra a szintre a közszférában dolgozók bérét az állam, amely szint a versenyszférában is megvalósult, vagy számos esetben azt látjuk, hogy az elmúlt években a versenyszférában még nagyobb béremelés valósult meg.

Ez önmagában szerintem egy pozitívum, tehát nevezetesen nemcsak a közszféra egyes területein, hanem a nemzetgazdaság egészében egy jelentős béremelés valósult meg. Ez a reálbéreknek a nemzetgazdasági szintű jelentős növekedését eredményezte az elmúlt időszakban. És ha szükségesnek és fontosnak tartjuk azt, hogy a közszférában a béremelések 2020-ban is folytatódjanak, akkor azt gondolom, hogy e tekintetben is van olyan része a költségvetésjavaslatnak, amit lehet támogatni, a közszférában dolgozók béremelésére ugyanis egy 152 milliárd forintos keret van elkülönítve, amelyről a későbbiekben döntés születet, és amely forrás fedezetét jelentheti a közszférában dolgozók különböző mértékű béremelésének. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint a Kulturális bizottság egyik alelnöke, illetve Győr város országgyűlési képviselője, egy olyan területhez szeretnék hozzászólni egy kicsit részletesebben, ami a kultúra részét képezi, ez pedig nem más, mint a sport. A sport mint stratégiai ágazat célkitűzése ugyanis az, hogy Magyarország sportnemzet és egyúttal sportoló nemzet is legyen, a társadalom valamennyi korcsoportjának alternatívát kínálva a sportolási lehetőségek terén, biztosítva a szabadidő-sport és a versenysport közti szakmai átmenetet.

A kormány kiemelt figyelmet fordít a lakosság egészségi állapotának további javítására, a rendszeresen sportolók számának növelésére, amelyek hosszú távon jelentős mértékben hozzájárulhatnak az egészségügyi kiadások csökkentéséhez is. Fontos cél tehát

a sport stratégiai szerepének érvényesítése a nemzet egészségi állapotának és kulturális összetartozásának erősítése érdekében, valamint a tradicionálisan jó magyar szereplések szinten tartása, illetve az eredményesség fokozása. E célkitűzéseknek megfelelően a sportágazat 2020-as költségvetésének tervezésekor, úgy tűnik, nagyon helyesen, hogy a bázisszemlélet érvényesült. Ha összehasonlítjuk a szocialista-szabad demokrata kormányzás utolsó, 2010-es költségvetésével a jövő évit, akkor azt láthatjuk, hogy a Fidesz-KDNP kormányzása alatt megtízszereztük a sportra fordított kiadásokat. 2002-2010 között az ágazat kivézetése zajlott, a sport éves költségvetése alig haladta meg a 20 milliárd forintot, a Forma-1 4,5 milliárdos jogdíjaival együtt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha részletesebben megnézzük a jövő évi költségvetés tervezetének sportra irányuló előirányzatait, akkor azt láthatjuk, hogy folytatódik az utánpótlás-nevelési programok támogatása, illetve az akadémiai rendszer fejlesztése. 2020-ban az országos sportági szakszövetségek akadémiai rendszerének kialakítására, továbbá a Magyar Labdarúgó Szövetség feladatainak támogatására biztosított 9 milliárd forintot felül további 10 milliárd forinttal emelkedik az akadémiai rendszer támogatása. Amennyiben ehhez hozzáadjuk az utánpótlás-nevelési feladatokra elkülönített további 2,3 milliárd forintot, akkor láthatjuk, hogy csak utánpótlás-nevelési feladatokra több támogatást biztosít a kormány, mint a szocialisták az egész sportágazat támogatására annak idején, 2010-ben.

A versenysport támogatásában meghatározóak a 2020. évi tokiói nyári olimpiai és paralimpiai játékok, ennek megfelelően a versenysport támogatása több mint 4 milliárd forinttal emelkedik az idei évhez képest, egészen pontosan 9,8 milliárd forint lesz, az olimpiai felkészülés szakmai támogatása pedig további 900 millió forinttal emelkedik, így 3,1 milliárd forint lesz. Ezen előirányzat célja az olimpiai felkészülés és részvétel támogatása, a nemzeti válogatott sportolók zavartalan és korszerű edzés módszerekkel történő felkészítésének a biztosítása.

Az előirányzat terhére 42 országos sportági szakszövetség és a sportszövegeken keresztül mintegy 150 sportszervezet részesül támogatásban. A versenysport eredményességének javítását célzó kormányzati intézkedések mellett hangsúlyos szerepet kap a sport társadalmi bázisának a szélesítése is. Stratégiai feladat a kiemelt sportágak, így az asztalitenisz, atlétika, birkózás, evezés, dzsúdó, kajak-kenu, karate, kerékpár, korcsolya, ökölvívás, öttusa, sportlövészet, tenisz, torna, úszás és vívás sportágfejlesztési elképzeléseinek, illetve a kiemelt sportegyesületek stratégiai működési feladatainak a támogatása. A sportágfejlesztési koncepciók megvalósításával összefüggő feladatok támogatására 22,2 milliárd forintot, tehát 10 milliárd forinttal többet biztosít a költségvetés, mint ebben az esztendőben. Itt jegyzem meg, hogy a fejlesztési programnak köszönhetően az érintett sportágakban mind a versenyengedéllyel rendelkező

felnőtt és utánpótláskorú sportolók együttes létszámában, mind az edzői létszámában, mind pedig a tagszervezetek számában növekedés tapasztalható.

Célként fogalmazódik meg továbbá a kiemelt sportágak körébe nem tartozó, de sportszakmai szempontból jelentős sportágak - csak néhányat említek ebből: lovas sport, műugrás, rögbi, sí, snowboard, súlyemelés, bűvárúszás, gyeplabda, hullámlovaglás, sportmászás, gördeszka - szakmai többletfeladatainak, illetve fejlesztési feladatainak a támogatása is. A feltörekvő sportágak tehetséggondozó programja az innovatív, a társadalom körében népszerű sportágak - néhányat ebből is említek, így például a teke, a fallabda, a frizbi, a kendó, az aikidó, a vusu, motoros vízi sport, autósport, horgászat, sakk, tájékozódási futás, testépítés és fitnessz, túrasport és terepfutás, vízési és wakeboard, szkander, kutyasport - fejlesztését támogatja.

Továbbra is prioritást élvez a kiemelt hazai rendezésű sportesemények támogatása, amelyeknek szakmai és diplomáciai eredményei mellett jelentős a sportágak népszerűsítéséből, a példaképek állításából és az önkéntesség elterjesztéséből fakadóan a társadalomra gyakorolt pozitív hatása. 2020-ban további fejlődési tendencia várható a hazai rendezésű nemzetközi sportesemények számának növekedésében, mert közel 120 kiemelt nemzetközi sportesemény, valamint nemzetközi konferencia és kongresszus támogatására kerül sor. A versenysport mellett meghatározó sportszakmai feladat a szabadidősport-programok, a diák- és felsőoktatási sport, illetve a fogyatékos személyek, valamint a hátrányos helyzetű társadalmi rétegek sportjának támogatása.

(15.10)

Fontos a sportlétesítmény-fejlesztés, ezen a területen követendő célként fogalmazódik meg a kormány által elfogadott 2014-2020 közötti időszak sportlétesítmény-fejlesztési stratégiájának megvalósítása. Ennek keretében elsősorban az állami tulajdonban lévő sportlétesítmények fejlesztése történik, amely magába foglalja az olimpiai központok, illetve az egyéb stratégiaileg fontos állami sportlétesítmények fejlesztését. Egyet emelnék ebből ki, ez pedig nem más, mint a Kemény Ferenc sportlétesítmény-fejlesztési program, jelenlegi projektnevében a „Déli Városkapu-Budapest Diákváros Fejlesztési” program. Az ennek keretében megvalósítandó fejlesztések hiánypótló beruházásokat indítanak el Észak-Csepelen és Dél-Pesten. A program a város jelenleg elhanyagolt részein egységes szemléletben valósít meg városfejlesztést, és formát ad Észak-Csepel és Dél-Pest Soroksári-Duna-ág mentén elhelyezkedő területeinek. Az utóbbi évtizedek egyik legnagyobb magyarországi városfejlesztésének előkészítő munkálatai már megkezdődtek, elindultak. Egy új városrész születik, amely Budapest legnagyobb aktív zöldfelülete lesz.

Az évtizedek óta elhanyagolt, lerobbant területen több ezer fős egyetemváros épül, elhagyott, környezeti tájsebként éktelenkedő barnamezős területek

újulnak meg, sport- és rekreációs létesítmények épülnek, széles körű sport- és szabadidős lehetőségeket kínálva a diákváros lakóinak, a helyi lakosságnak és a tágabb városi térség lakóinak. Megújul a természeti környezet, megszűnik a környezetkárosítás, és aktív egészségmegőrzésre, pihenésre, sportolásra alkalmas zöldterületek jönnek létre, a beruházással tehát mindenki nyer, a lakosság, a sportolók és a környezet is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az eredményes szerepléshez szükséges háttér biztosítását, a versenyzők és a sportszakemberek közvetlen anyagi támogatását, az edzők munkájának ellentételezését szolgálja a Gerevich Aladár-sportösztöndj, a kiemelt edzőprogram, az utánpótlásedzők életútprogramja és a Magyar Sportcsillagok-ösztöndj. Az egyes kimagasló sportteljesítmények állami jutalmáról szóló kormányrendelet alapján a sport-világeseeményeken 1-8. helyezést elérő sportolók és a felkészítésükben közreműködő edzők, nevelőedzők és sportszakemberek részesülnek állami jutalomban, illetve az Európa- és világbajnokságokon érmesek és az őket felkészítő edzők és sportszakemberek eredményességi támogatásban.

Az olimpiai járadék, valamint a „Nemzet sportolója” címmel járó életjáradék a jogosultak több évtizedes magas színvonalú kiemelkedő tevékenysége és életútja megbecsülését szolgálja. A sportteljesítmények elismerésére 2,1 milliárd forintot biztosít a költségvetés, ami a tokiói olimpiai és a paralimpiai szereplésért járó állami jutalom miatt lényegesen magasabb, mint az ideai előirányzatban szereplő 140 millió forint.

Összefoglalva, tisztelt képviselőtársaim, kiemelttem a sportágazat jövő évi költségvetési elképzeléseit - jelen pillanatban költségvetési tervezet, reményeink szerint költségvetéssé válik, hiszen megkapja a szükséges támogatást. Elmondhatom azt is, hogy azon túl, hogy a családokat támogatja maximálisan a költségvetés, a gazdasági szereplőket is, hiszen adócsökkentések történnek, és ahogy elhangzott miniszter úr expozéjában, 4 százalékos körüli gazdasági növekedés várható. Emellett kiemelném még a tartalékot is, ami egy biztonsági tartalék, aminek az összege a költségvetés 1 százalékát képezi.

Én azt gondolom, hogy bátran nyomhatjuk meg az igen gombot a költségvetés végszavazásánál. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A plenáris vita keretében már sok szempont és érv elhangzott arról, hogy miért rossz és elfogadhatatlan a Fidesz-kormány által 2020. évre benyújtott költségvetés. Engedjék meg, hogy most a fenntartható fejlődés szempontjából értékeljem egy picit ezt a költségvetési tervezetet!

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahhoz, hogy nyilván megfelelően tudjuk ebből a szempontból értékelni a

költségvetést, jó lenne, ha időről időre itt az Országgyűlésben sor kerülne arra, hogy közösen értelmezzük a fenntartható fejlődést. Ez azért lenne nagyon fontos, mert az látszódik, hogy a fenntartható fejlődés értelmezésében a körülbelül 30 éves története során nagyon sokféle változást élt meg. Azt kell hogy mondjam, manapság elég gyakran hallani azt, hogy a fenntartható fejlődést egyszerűen összekeverik a fenntartható gazdasági növekedéssel. Márpedig, tisztelt képviselőtársaim, fenntartható gazdasági növekedés egy véges világban nincs. Ma 1,7 bolygót használunk, ekkora erőforrásokat használ el az emberiség, és ez így nyilván sokáig nem folytatható. Ebből a szempontból a világ gazdasága is egy jelentős paradigmaváltás előtt áll, újra kell majd gondolnunk a gazdasági növekedéshez való viszonyunkat.

És azt kell hogy mondjam, azt kell végiggondolnunk, hogy a fenntarthatóság szemléletének a lényege, hogy minden döntésünknel, cselekedetünknel tudatában kell annak lenni, hogy a legfőbb célunk a társadalom jólléte - két l-lel -, melynek biztosításához alapvető és semmi mással nem helyettesíthető feltétel a környezet, annak minden értékével és erőforrásával, a gazdaság pedig csupán eszköz, bár fontos eszköz, hogy a természeti erőforrások bölcs hasznosításával hozzájáruljon a jóllét eléréséhez.

A fenntarthatóság eszmerendszerében tudatosan jóllétről - két l-lel - beszélünk, és nem jólétről - vagyis egy l-lel -, ami tulajdonképpen az anyagi jólétet jelenti. Egyébként nagyon egyszerűen be tudjuk látni, hogy az emberi jóllét nemcsak az anyagi jólétet jelenti, hanem a környezetünk minőségét, hogy élhető környezetben élünk, vagy például ha az erdőre gondolunk, akkor az erdőnél nemcsak az anyagi haszonról, hanem például az erdő immateriális hasznáról is szó van. És mindez azt kell hogy jelentse, hogy nem beszélhetünk folyamatosan erőltetett gazdasági növekedésről. Sokkal inkább arról kell beszélnünk, hogy a társadalom, a környezet és a gazdaság egy olyan szerves rendszert alkot, amelyben mindegyik lehetőséget, de egyben korlátot is jelent a másik két dimenzió számára.

Ha a mostani költségvetés tervezetét nézzük, akkor megállapítható, hogy nem közelebbre visz, hanem messzebbre térít el attól, hogy hazánkat egy hosszú távon fenntartható pályára állítsuk. Alapvető megközelítése is elhibázott, mert az emberi-társadalmi jóléthez elengedhetetlen az egészség és az egészséges környezet, a tudás, a valódi értékmegőrzés és -teremtés, a szolidaritás, az esélyegyenlőség, képességünk fejlesztése a változó világhoz és a változó körülményekhez való alkalmazkodásra.

Ez a költségvetés azonban megint a társadalom szétszakításáról, az egészségmegőrzés és -helyreállítás, az oktatás és a kutatás, a kultúra sokadrangúvá degradálásáról szól; semmibe veszi mindazokat, akikért és akikkel egy jobb világot teremthetnénk.

Ez a költségvetés a kormány állításával szemben még a gazdaság valós érdekét sem szolgálja, legálábbis egy fenntartható, több lábbon álló, magas hoz-

záadott értékű gazdaságát. És itt szeretnék egy pillanatra megállni: a magyar gazdaság, gondolom, hogy ezzel nem vitatkoznak, egy lábon áll, és nagyon-nagyon kiszolgáltatott magunkat az autóiiparnak.

A kormány politikusai egyre többet beszélnek arról, hogy az elkövetkezendő időszakban a világgazdasági környezet nem lesz olyan kedvező, mint az elmúlt években. És ha egy ilyen világgazdasági környezet lesz, akkor képviselőtársaim biztosak lehetnek abban, hogy az emberek nem autót fognak vásárolni, és a magyar társadalom a kiszolgáltatottságot az autóiiparnak és az ettől való függésnek meg fogja érezni. Sajnos, a kormány nem ismeri fel azt a tény, hogy természeti erőforrásaink, értékeink, az ökoszisztéma-szolgáltatások korlátosak, és hogy a kormány vétkes mulasztásai, sőt környezetünk azonnali kizsákmányolását célzó intézkedései rövid- és hosszú távon is visszafordíthatatlan környezeti változásokhoz vezetnek.

(15.20)

Magyarul: a haszonszerzés és a felelőtlenség miatt felélik a jelenünket és a jövőnket. Nézzük csak a legfőbb kihívásokat!

Miközben tudjuk, hogy az éghajlatváltozás káros hatásai még a GDP tekintetében is legalább 2 százalékos csökkenést idézhetnek elő évente, a költségvetésben még csak meg sem jelenik olyan sor, amely erre az összetett problémára a megelőzés és az alkalmazkodás címén választ kívánna adni. Pedig a talajok termőképességének és víztározó kapacitásának helyreállításával a mezőgazdasági szerkezet és az alkalmazott technológiák, fajták megfelelő megválasztásával valóban biztosítani lehetne az ország egészséges, biztonságos és megfizethető élelmiszerekkel való ellátását.

A mi kormányunkat leszámítva a világon most már azért mindenhol tudják, hogy a víz ennek a századnak az olaja, mert a köztársasági elnökünk ennek a fontosságáról elég sokat beszél, de azt azért nem látjuk, hogy a kormány ezt megfogadná. Itt semmi másról nincs szó, mint hogy a víz semmi mással nem helyettesíthető, nemzetstratégiai jelentőségű készlet.

De nem látjuk azt, hogy a kormány érdemben tenne az okszerű, takarékos vízhasználat elősegítéséért, felszín alatti vízvagyonunk védelméért, a felszíni vizek vízviasszatartását célzó programokért. A vízzel való gazdálkodása csak odáig terjed, hogy törvénnyel csillapítsa az agrároligarchák éhségét vízkészleteink leablálásában. Még szerencse, hogy legalább ezt a rossz kezdeményezést az Alkotmánybíróság megvétőzta.

A vízi közművekben az általános szállítási veszteség gyakran több tíz százalékos, ami pedig egy haszthatatlan és ütemezetten megvalósuló rekonstrukció révén megtakarítható volna tiszta ivóvízben és a víz árában is. Ez a költségvetés azzal sem foglalkozik, hogy folyóink közel 90 százaléka ökológiai állapotra a rossztól a mérsékelt rosszig terjedő besorolások valamelyikébe tartozik, és hasonlóan rossz tendencia jellemzi természetes élőhelyeink ökológiai állapotát is.

Szó sem esik arról, hogy erdeink az éghajlatváltozás és a rossz erdészeti politika miatt pusztulnak, és hogyha így folytatódik, már az újratelepítésre sem lesz esély. Engedjék meg, hogy itt azt a kis kitérőt megtegyem, hogy elég gyakran halljuk, hogy az erdeinknek a területét a duplájára növelte a kormány. De szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy egyáltalán nem mindegy, hogy ez erdő vagy pedig csak fákat telepítünk, és hogy milyen fafajokról van szó. Tehát az idegen fafajok azok nem erdők, és az egymás mellé telepített fák sem, szeretném erre felhívni a figyelmet.

De ugyanígy említhetjük a kormányoknak a környezetminőség javítása terén mutatkozó mulasztásait is. Pedig tudni kell, hogy a magyar emberek európai összehasonlításban évekkel korábban halnak meg, sokkal kevesebbet élnek meg egészségben, és hogy a vezető halálokok tekintetében évek óta szégyenszemre dobogósok vagyunk. Mindez a kutatások szerint 15-17 százalékosan a környezetszennyezéssel függ össze, és sok-sok emberéletvényi veszteséget jelent az egyénnek, a családnak és az országnak. A kormány mégsem tesz semmit, bár szavakban igen, a levegőtisztaság-védelem és a zajterhelés csökkentése terén.

Mindezek miatt elmondható, hogy ez a költségvetés egy mára bizonyítottan avított és káros megközelítésen alapul, és inkább aláássa, mint elősegíti Magyarország jóllétét.

És, tisztelt képviselőtársaim, ez a költségvetés az időseknek sem kedvez. Mindannyian tudjuk és a bőrünkön érezzük, hogy az elmúlt hónapokban megugrott az infláció, májusban már a várt 2,8-ról 3,9 százalékra emelkedett. Annak ellenére, hogy a jövő évben már a Magyar Nemzeti Bank előrejelzése szerint is már 3,1 százalékos lesz a fogyasztói árak növekedése, a kormány a költségvetésben továbbra is csak 2,8 százalékos inflációt tervez, és ennek megfelelő nyugdíj-emeléssel számol.

Ebből egyértelműen arra lehet következtetni, hogy a kormány tudatosan alultervezi az inflációt, hogy az év végi nyugdíjkorrekcióig több millió nyugdíjas pénzt ingyen használja. Én azt gondolom, hogy ez elég nagy baj akkor, amikor ma 600 ezer nyugdíjasnak a nyugdíja 100 ezer forint alatt van.

A kormány tehát így, azt látjuk, hogy a nyugdíjasokon spórol, azokon, akiket a leginkább sújt a szélsőséges időjárás viszonyok miatt az élelmiszerárak drasztikus növekedése. A kormány azokon a nyugdíjasokon spórol, akik közül 47 ezren 50 ezer forint alatti nyugdíjból élnek, és megismétlem: 600 ezren 100 ezer forint alatti nyugdíjból kénytelenek megélni.

Persze kis vigasz a nyugdíjasoknak a pár ezer forintos nyugdíjprémium, hiszen a gazdasági növekedés azért ennél sokkal többet indokolna, főleg amikor azt látják a nyugdíjasok, hogy a bérek évek óta 10-12 százalékkal emelkednek, vagyis a bérek és a nyugdíjak között az olló tovább nyílik.

Szeretném itt azt megjegyezni, hogy a kormány... - és tegnap Varga Mihály miniszter is beszélt arról, hogy milyen fontos ez a nyugdíjprémium, és arra hivatkozott, hogy igen, a gazdasági növekedésből

ily módon a nyugdíjasok is részesülnek. Csak arra nem tért ki a miniszter úr, hogy a nyugdíjprémium csak akkor jár, hogyha a GDP 3,5 százalékos fölé növekedést ért el, és hogyha 2010 óta nézzük, ez bizony nem sokszor fordult elő. Hogyha az elkövetkezendő évek kilátásait nézzük, akkor bizony könnyen lehet, hiába tervez a kormány magasabb GDP-növekedéssel, de majd nem fogja a GDP-növekedés elérni a 3,5 százalékos, tehát a nyugdíjasok bizony megint hoppon fognak maradni.

A költségvetésben annak sem látjuk a nyomát, hogy a kormány önvizsgálatot tartott volna azon hibás döntéseinek felülvizsgálatában, hogy 2012-ben eltörölte a nyugdíjárulék-plafont, aminek következtében megjelentek a milliós, majd kétmilliós nyugdíjak. Nagyon nagy a távolság a minimálnyugdíj, a 28 500 forint és a 2 millió forintot meghaladó nyugdíj között!

Ebből azt látjuk, hogy a nyugdíjasok nagy része elszegényedik, a nyugdíjas-társadalom egyre inkább szétszakad, és az egyenlőtlenségek bizony drasztikusan nőnek.

A magyar állam az uniós átlagnál kevesebbet költ nemcsak a nyugdíjakra, hanem az idősgondozásra is. Az elmúlt nyolc évben nem jöttek létre új állami férőhelyek, a különböző ellátási formák finanszírozása szinte egyáltalán nem növekedett. Azt látjuk, hogy a kormány semmit nem kíván tenni annak érdekében, hogy például csökkenjen a mintegy 27 ezer időszotthoni helyre várakozók száma, hiszen a költségvetésben továbbra sincs nyoma annak, hogy új férőhelyek létesüljenek.

Ami pedig a foglalkoztatást illeti, a kormány előszeretettel dicsekszik azzal, hogy mennyire alacsony a munkanélküliség. A valóság pedig az, hogy a gazdaság és a társadalom normális működését már a nagy munkaerőhiány veszélyezteti, a szegényebb megyékben nemhogy csökken, hanem nő a munkanélküliség.

A Nemzeti Foglalkoztatási Alap tervezett kiadásai csökkenni fognak jövőre, miközben tudjuk, hogy 2018-ban az alap 62 milliárd forinttal többet szedett be, mint amit minden munkaerőpiaci programra elköltött. Ez az összeg volt a teljes más célú év végi kormányzati pénzköltés egyik forrása.

A kormány tehát nem ismerte fel, hogy a foglalkoztatás területén komplex intézkedések szükségesek a problémák megoldására. Nem elegendő csak a minimálbért emelni, nagy hangsúlyt kell fektetni az oktatásra, a helyi gazdasági döntéseket előtérbe helyező szakoktatásra és szakképzésre. Mindenképpen támogatni kellene a mobilitást, és sokkal erősebben kell segíteni a gyermekes nők munkaerőpiacra való visszatérését. Az LMP ezen okok miatt sem tudja támogatni a 2020. évre benyújtott költségvetés tervezetét.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Mesterházy Attila jelentkezett hozzászólásra. Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy rövid kérdést vagy problémát szeretnék a figyelmükbe ajánlani, ez pedig egy nagyon konkrét, speciális fejezete az egészségügyi költségvetési résznek.

(15.30)

Ez a közfinanszírozott fogorvosi ellátással kapcsolatos. Én sokat levelezek ez ügyben az egészségügyi kormányzattal. Úgy látszik, hogy a közfinanszírozott fogorvosi ellátás és a házi praxisok között is jelentős különbség van a finanszírozás tekintetében, sőt ez az olló nyílik is. Ma körülbelül 300 ilyen üres praxis van. Ez nagyjából 1 millió ember körzeti fogorvosi ellátását teszi lehetetlenné. Azt írják a fogorvosok, hogy meg kellene duplázni azt az összeget, amit most kapnak ezek a közfinanszírozott fogorvosi ellátásban dolgozó fogorvosok ahhoz, hogy egyáltalán a minimális feltételeket biztosítani tudják.

A kormány folyamatosan ad, tesz ígéreteket ezen a területen a fogorvosi szakmában dolgozók számára, de soha semmi nem történt, sőt olyan kijelentések is elhangzottak nagy nyilvánosság előtt, hogy még a források is rendelkezésre állnak. Éppen ezért érthetetlen a számomra, hogy miért nem épül be a mostani költségvetésbe ez a növekmény. Ezért azt kérdezném, mivel ahogy nézem, az egészségügyi államtitkárságról nincsen senki, ezért jobb híján bármelyik államtitkár úrtól... *(Pánczél Károly: Tedd fel hétfőn a kérdéset!)* Hogy mondja, képviselő úr? *(Pánczél Károly: Hétfőn tedd fel a kérdéset!)* Egy gombot nyomjon, és akkor tudunk vitatkozni egymással. Sokat segít az, mint ha bekiabál. Én is eddig tisztelettel végighallgattam önöket. Tegyétek meg, hogy önök is megteszik ezt, hogy ha van mondanivalójuk. Arról szól a vita, hogy ön is elmondja, én is elmondom. Én például kívártam a kétperces hozzászólásra a lehetőséget, ahogy ön ezt nem teszi. Kérem elnök urat, hogy egypár perc, egypár másodperc erejéig számítsa be a bekiabálás idejét.

Magyarul azt kérdezném a vitában előbb is hozzászóló államtitkároktól, mert úgy látom, az szabad, hogy ők hozzászóljanak a vita közben és pontosítsák az adatokat, ahogy az előbb, imént az államtitkár úr megtette a hozzászólásában. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Bízom benne, hogy most is megteszik, és megmondják, hogy miért nem duplazzák, miért nem finanszírozzák azt, hogy a közfinanszírozott fogorvosi ellátás is megkapja azt, ami neki jár, és 1 millió ember végre ehhez a szolgáltatáshoz megfelelő minőségben hozzájusson. Köszönöm szépen, elnök úr, a türelmet. *(Taps az LMP sorából.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Demeter Márta képviselő asszonynak adom meg a szót.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP-ben számunkra rendkívül fontos a családok támogatása és az

ő fenntartható támogatásuk, valamint hogy ezek a támogatási formák reflektáljanak a magyar valóságra.

Éppen ezért szeretnénk önöknek javaslatot tenni, és nagyon kérjük, hogy támogassák ez irányú javaslatunkat, hogy ténylegesen végre a multcégek és a bankok helyett a családoknak juttassanak minden támogatást. Én itt megjegyezném zárójelben a költségvetési vita során is, hogy például a babaváró támogatás nagyon jó, kiváló, egy nagyon kifogásolható pontja van, az, hogy önök lényegében a bankoknak adnak pénzt. A bankoknak adnak profitot. Teljesen felesleges! Álljanak ki amellett, amit szavakban mondanak! Sajnos tetteikben nem így járnak el, hogy önök akkor a multikkal meg a bankokkal szemben megvédik az embereket. Akkor így cselekedjenek, ezeket a támogatásokat közvetlenül adják oda a családoknak! Mi emellett kardoskodunk.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy vajmi kevés nyoma van a költségvetésben sajnos az egyszerűs családok támogatásának. Jelen pillanatban 500 ezer ilyen család van Magyarországon. Minden ötödik gyermek kilencéves korára sajnos egyszerűs családban nő már fel, egyszerűs családban él, és 70 ezer édesapa neveli egyedül a gyermekét. Szeretnénk arra felhívni a figyelmet, hogy nekik is részesülniük kell minden olyan támogatásban, amit a nagycsaládosok is megkapnak, hiszen itt mindössze egy szülő vállalja az összes gyermekneveléssel járó feladatot. Azt javasoljuk, hogy a családi pótlékot 13 700 forintról növeljék 20 ezer forintra ezeknek a családoknak az esetében.

Nagyobb hangsúlyt kellene fektetni a lombik-programokra, hogy a vágyott első gyermekek is végre megszülethessenek, és hogy fektessenek hangsúlyt olyan pszichológiai segítségnyújtásra, felkészítésre, amivel egyrészt a válásokat meg lehetne előzni, másrészt pedig segítséget nyújthatnának azoknak a családoknak, akik nehéz helyzetbe kerülnek. Ehhez kérjük az önök támogatását. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Bányai Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Képviselőtársaim! Schmuck Erzsébethez szeretnék - nem vitát generálva - szólni, csak egy-két dologra szeretnék reflektálni azzal kapcsolatban, amit elmondott. Azt állította, hogy a kormányzat, illetve a frakciónk a fenntartható fejlődést és a fenntartható gazdaságot és az egész, az LMP által túlfavorizált témát nem veszi komolyan, illetve nem is értjük.

Azt is elmondta, hogy ez az erőltetett gazdasági növekedés, illetve a gazdaságot nem szolgáló költségvetés mit okoz ennek a nemzetnek, országnak. Ahogy kiszámolom, ha az autópárt, amit állítólag mi kiszolgálunk teljes mellszélességgel, de soroljuk ide az elektronikai ipart, soroljuk ide az infokommunikációs ipart, sorolhatunk ide másmilyen gazdasági szektorokat, ha ezeket kivesszük, mert mi állítólag túlfavorizáljuk ezeket a szektorokat, mert mindegyiket túlfavorizáljuk ezek szerint, akkor az őskorba megyünk vissza, és balta

kéne az ország gazdaságának növekedéséhez, nem pedig ilyen nagy tudást igénylő iparágak. Ha ezeket kivesszük a gazdaságunkból, akkor ez ezermilliárdokban mérhető veszteség, illetve adóbevételekben pedig a gazdasági csődöt hozza elő a kormányzat, ha nem lesz adóbevétele ezekből a gazdasági szektorokból. Ezért nem szeretem hallani, de el kell viselnem, amikor szidalmaznak a Magyarországra települt autópárti és egyéb beruházásokat, amelyek egyébként a legmagasabb tudást igénylő iparágak ma Magyarországon.

Ezen túl szóba jött a víz mint a mostani század olaja. Kérem szépen, vízpótlási programok folynak az ország különböző részein, de azt is tudni kell, hogy az öntözési programoknál még ehhez kapcsolódik, hogy a magyar gazdák nem akarnak egyébként öntözni, mert a magyar fogyasztó nem tudja megfizetni a méregdrágán érkező termékeket, hiszen az öntözéssel minden sokkal drágább lesz.

Azt is állította képviselő asszony a faszorokról és a faültetésekről - de én még LMP-s politikust nem láttam fát ültetni. *(Schmuck Erzsébet: Majd elhívom, képviselő úr! - Rig Lajos: Majd elhívjuk mi is, képviselő úr!)* Font Sándor képviselőtársammal, illetve én ebben az évben meg tavaly 14 ezer fát ültettem el, tehát szívesen látom a faültetők csoportjában, mert higgye el, hogy mi, a Fidesz-frakció tagjai is szoktunk fát ültetni.

Emellett pedig szeretném jelezni Demeter Mártnak, aki elment, hogy 150 milliárd körül volt az a forrás, amit a kvv-kon túl a multik kaptak, a magyar kvv-k 2000 milliárdnyi támogatást kaptak az elmúlt esztendőben. Köszönöm a figyelmüket *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most visszatérünk a normál felszólalások sorrendjéhez. Elsőnek megadom a szót Simon Miklós képviselő úrnak.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő 2020-as költségvetés-tervezetben, mint ahogy az a tegnapi miniszteri expozéban elhangzott, minden kiemelt terület több forrással gazdálkodhat, mint az idei évben. 2010-hez képest a családok támogatására - mint hallottuk - 1293 milliárd forinttal, a nyugdíjakra 833 milliárd forinttal, az államháztartásban dolgozók bérére 1497 milliárd forinttal, a védelmi és rendvédelmi kiadásokra pedig, és ezt szeretném kiemelni tisztelettel, 797 milliárd forinttal magasabb összeg jut.

Az Európát sújtó bevándorlás továbbra is az egyik legfontosabb politikai kérdés marad. A migráció számunkra nem lehetőséget, hanem kulturális, gazdasági és közbiztonsági kockázatot jelent. Éppen ezért a jövő évi költségvetésben ismét jelentősen emeljük a közbiztonságra, a határvédelemre és a honvédelemre szánt forrásokat. Utóbbi ráfordítások a jövő évben 2010-hez képest több mint kétszeresükre nőnek. A rendvédelem és a honvédelem területén dolgozók bérére összesen több mint 840 milliárd forintot fordít a kormány

2020-ban, mely mintegy 355 milliárd forinttal magasabb, mint 2010-ben volt. Ez több mint 70 százalékos növekedést jelent.

Európa biztonsága megköveteli, hogy minden nemzet sokkal nagyobb figyelmet fordítson a polgárai biztonságának garantálására. A miniszterelnök úr szavai szerint erős Magyarország nem létezhet erős hadsereg nélkül. Ezzel összhangban a kormány ígéretéhez híven konzekvensen végrehajtja az 1273/2016. számú kormányhatározatban vállaltakat, a védelmi költségvetést folyamatosan növeli évente a GDP 0,1 százalékaival, hogy 2024-ig a honvédelem támogatási főösszege a GDP 2 százalékát elérje.

(15.40)

A honvédelmi költségvetés, annak tervszerű növelése és hatékony felhasználása a szövetségi rendszer és hazánk szuverenitása szempontjából egyaránt fontos.

A 2020. évi költségvetés egyik nyertese reményeink szerint a Magyarország biztonságát egyre magasabb szinten garantálni képes Magyar Honvédség és ezen keresztül pedig a magyar polgárok lesznek. A 2020. évi költségvetés a biztonság és a biztonságos gazdasági növekedés költségvetése lesz reményeink szerint.

A HM fejezet kiadási főösszege a 2019. évhez képest 103,3 milliárd forinttal, 512,8 milliárd forintról 616,1 milliárd forintra növekszik. Ez közel 20 százalékos mértékű forrásbővülést jelent. Úgy gondoljuk, hogy minél előbb éri el a védelmi kiadások aránya a GDP 2 százalékát, annál biztonságosabb lesz országunk. A kormány eltökélt a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderő-fejlesztési program megvalósításában. A biztosított forrásokból folytatódhat az elmúlt évtizedek legátfogóbb és legkomplexebb honvédelmi és haditechnikai fejlesztése, mely a katonát helyezi a középpontba.

Az ütőképes hadsereg legfontosabb pillérét a jól felkészült, elhivatott személyi állomány alkotja, amely a kor színvonalának megfelelő haditechnikával, és felkészültséggel vehet részt az ország biztonságának megerősítésében, a szövetségesi szerepvállalás fenntartása, illetve a tervezett növelése mentén is.

A honvédelemre költött, előző évihez képesti 103,3 milliárd forintos bővülés lehetővé teszi a tervezett fejlesztések megvalósulását. A haderőfejlesztés emelkedő ütemben folyik annak érdekében, hogy minél előbb magasabb színvonalat érjen el a katonák felszereltsége és kiképzési feltételrendszere.

Az állományról való gondoskodás töretlen. A tárca költségvetése biztosítja, hogy mind az aktív, mind az önkéntes területvédelmi tartalékos állomány munkavégzésének a feltételei tovább fejlődjenek, a katonai hivatás választása érdekében a pályakezdő fiatalok motiváltak legyenek.

Ezzel párhuzamosan még inkább felértékelődik a honvédelmi nevelés szerepe, és az állampolgároknak

a haza védelmében való részvétele is. 2020-ban a kiadások jelentős része, mintegy 216 milliárd forint a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderő-fejlesztési program keretében már a megkezdett fejlesztésekhez kötődik. Ebből emelnék ki néhány fontosabb elemet a következőkben.

A légierő fejlesztése során folytatódik a Gripenek képességbővítése, a telepíthetőség, valamint a szárazföldi csapatok közvetlen légi támogatásához szükséges feltételek kialakítása érdekében. A forgószárnyas képesség keretében a könnyű és a közepes Airbus-helikopterbeszerzések történnek meg. A szárazföldi haderő fejlesztése érdekében megvalósuló beszerzések keretében kerül sor többek között a harckocsizó képesség megújítására. Ez 12 darab Leopard 2 A4 kiépítőeszköz; 44 darab Leopard 2 A7 harckocsi; 3 darab speciális rohamhídkészlet; 5 darab speciális műszaki harckocsi beszerzését jelenti. Beszerzésre kerül továbbá 24 darab PZH-2000 önjáró tüzéségi eszköz és több száz vállról indítható, a legkorszerűbbnek számító páncéltörő eszköz is.

A haderőfejlesztési terv megvalósításával újjászületik a magyar hadiipar is. Az ország függőségének csökkentése és a haderő ellátásának biztonsága céljából egyre nagyobb mértékben kerülnek bevonásra a tervek végrehajtásába a hazai védelmi ipari bázist alkotó magyar cégek, amelyek fegyvergyártásba, a katonai járművek nagyjavításába és modernizációjába kapcsolódnak be. Ennek pedig biztonságpolitikai szempontok mellett gazdaságélénkítő és munkahelyteremtő hatása is van. Folytatódik az önkéntes tartalékos rendszer fenntartása és bővítése, a Honvédelmi Sportszövetség és a civil szervezetek támogatása, ezeken keresztül a társadalmi kapcsolatok erősítése.

Összegezve: a 2020-as költségvetés megvalósításával azt szeretnénk elérni, hogy Magyarország tovább erősödjön, és ezt minden magyar ember érezze is a mindennapokban. Kérem tisztelettel, hogy támogassák a javaslatot. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak.

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha jól számolom, ez már a tizedik költségvetési vita, amin részt vesznek itt, a tisztelt Házban, a Parlament falai között, és számomra utolsó is, de talán mindez alkalmat ad arra, hogy összegezzem azt, hogy mi az, ami változott az elmúlt kilenc évben, és mi az, ami nem.

2010-ben, amikor bekerültem és a Jobbik maga is bekerült az Országgyűlésbe, akkor ősszel a 2011. évi költségvetés tárgyalása volt az első, amikor is részt vettünk benne, és az egyik első felszólalásom pont a költségvetés zöldszeremponyú, környezetvédelmi szempontú bírálata volt.

Nagyon sok minden van, ami sajnos azóta sem változott, a bírálat ugyanúgy megmaradt, viszont akkor még amiket bírálni tudtunk, azokat sajnos ma

már bírálni sem tudjuk, mert azok az intézmények, illetve amely intézmények költségvetését bíráltuk, azok ma már nem is léteznek. Ilyen volt az önálló zöldhatóság és több más, környezetvédelmet, vízügyet, természetvédelmet szolgáló intézmény, amelyet azóta beolvasztott, megszüntetett, bedarált a kormányzat.

Úgyhogy nem mondhatjuk el, hogy 2010 óta javult volna a helyzet. Akkor azon aggódtunk, hogy megszűnt az önálló zöldminisztérium, és akkor azzal nyugtattak minket, hogy nem kell ahhoz önálló minisztérium, más minisztériumon belül államtitkárság formájában is ugyanúgy el tudja látni az érdekérvényesítést és a feladatát.

Ez azóta bebizonyosodott, hogy nem így van, hiszen jelentősen gyengült a környezetvédelmi ágazatnak a kormányzatban belül a szerepe; 2010 óta is először államtitkárság formájában - földművelésügyi vagy agrárminisztérium, éppen attól függően, hogy éppen mikor hogy hívták a minisztériumot az elmúlt kilenc év alatt -, és természetesen a személyi pozíciók is egyre gyengültek ennek a feladatnak az ellátásában, hiszen legtöbbször az agrárérdekek - vagy nem is legtöbbször de nagyon sokszor - ütköznek sajnos a zöldérdekekkel. Próbálta ezt többször az éppen aktuális államtitkár összehangolni, de sajnos ez nem mindig sikerült. Attól függött éppen, hogy kinek volt nagyobb a lobbijereje, és sajnos legtöbbször a zöldterület maradt a vesztese ezeknek a csatározásoknak.

Tehát megszűnt az önálló zöldhatóság, és azóta jó néhány olyan eset következett be, környezetszennyezési esetek, amelyek azt mutatják, hogy igenis szükség volna újra egy erős, önálló, független zöldhatóságra. Ezt azóta is mondjuk, mióta megszüntették, de sajnos semmi nem utal arra, hogy ez az ágazat, ez a terület erősödne, inkább gyengül tovább.

(15.50)

De mit is várhatunk attól a kormánytól, amelynek kormányfője egy ilyen baloldali issue-nak vagy nem is tudom, minek nevezte a környezetvédelmet, egy szükséges rossznak vagy még inkább szükségtelen rossznak, talán ez a helyesebb kifejezés, ha azt nézzük, hogy mit tett az elmúlt években a kormányzat ezen a területen. És mit várunk akkor, ha a külgazdasági és külügyminiszter azt nyilatkozza rendre, hogy a német autóipar érdekei fontosabbak, mint a klímavédelmi célkitűzések? És természetesen mit várunk akkor, amikor az európai uniós klímavédelmi célokat is megvétőzza Magyarország az európai uniós szinten?

Mindezt itthon is láthatjuk, és bár kommunikációsán a köztársasági elnök úron keresztül nagyon szépen kiállnak a klímavédelmi célok mellett, az ivóvíz, a vízcélok mentén világszerte is, csak mindaddig, amíg itthon nem történik komolyabb lépés ezekben az ügyekben, amíg itthon ennek az ellenkezőjét cselekszik, kevésbé hitelesek ezek a szavak, bármennyiszer is ismétli el őket köztársasági elnök úr.

Gyakorlatilag az itthoni szinten a klímaváltozásra való felkészülés, a klímaváltozás hatásaira való felkészülés olyan szinten gyermekcipőben jár, hogy mostanában, ahogy egyre inkább tapasztaljuk a saját bőrünkön ennek a következményeit, kézzelfogható nyomai vannak annak, hogy nem tudunk mit kezdeni például a hirtelen lezúduló óriási mennyiségű csapadékokkal, amelyeknek az eloszlása egyre szélsőségesebb. Megint bejárták a médiát a tegnapi vagy tegnapelőtti nagy zivatarban egy szolnoki aluljáró képei, ahol az autók eltűntek a víz alatt. Korábban ilyen Kelet-Ázsiából meg nem tudom én, honnan láthattunk a tv-közvetítésekben, hogy autókat visz a víz, nálunk azért ez nem volt egy megszokott dolog. Sajnos, ahogy egyre jobban megyünk bele a klímaváltozásba, egyre szélsőségesebbé válik az időjárás és a csapadékeloszlás, sajnos ezzel számolnunk kell.

Ehhez képest nem látjuk azt, hogy olyan jelentős összegek lennének a felkészülésre, akár a vízgazdálkodás, akár a csapadékvíz-elvezetés javítására, hiszen ezzel számolni kell, hogy egyre nagyobb mennyiségek fognak egyre kisebb időintervallumok alatt lezúdulni, utána meg lehet, hogy hosszú hetekig vagy hónapokig aszályos időszak következik. Ehhez képest beépítünk minél több területet, leburkoljuk, lebetonozzuk, ahonnan természetesen a csapadékvizet el kell vezetnünk valahova, mert ha nem vezetjük el, akkor megáll például az aluljárókban.

Természetesen a mezőgazdaságra is jelentős kihatása van. Hogy az öntözött területek arányát növeljük, az nagyon jó, csak ennek az infrastrukturális háttere nem igazán adott. Ezt jelentős mértékben kellene fejleszteni, hiszen szintén a csapadékeloszlás szélsőségeséből adódik, hogy ami víz, csapadékvíz leszik, abból minél többet el kellene tárolni azért, hogy utána különböző csatornákon keresztül öntözni lehessen. Ezt hívják vízviszataratásnak. Nemcsak az árvíz-elvezetésre, hanem a vízviszataratásra kellene koncentrálni. Talán mióta parlamenti képviselő vagyok, kilenc éve hangoztatom ezt is, voltak is különböző programjaink az Országgyűlés előtt a folyók szabályozásával kapcsolatban például. Sajnos, ezek aktualitása egyre fokozódik, és minél tovább várakozunk, annál sürgetőbb lesz.

Nagyon-nagyon sok mindenről lehetne még beszélni a környezetvédelem címszó alatt. Az energiahatékonyság: ha valami, akkor ez egy nagyon-nagyon sürgető és fontos feladat, hogy a villamosenergia- és hőenergia-igényünknek a lehető legnagyobb részét váltsuk ki azzal, hogy energiahatékonysági beruházásokat teszünk. Természetesen ez nemcsak azt jelenti, hogy leszigeteljük az épületeinket, és lehetővé tesszük minél több magyar családnak, hogy ezt megtegye, hanem azt is jelenti, hogy segítünk nekik, hogy a központi villamosenergia-igényt kiválthassák helyi megoldásokkal, jelesül napelemmel vagy más egyéb megoldással. Mert nyilvánvaló, hogy ez a nagy központi erőművekről veszi le a terhet, amelyek egyre inkább kiöregednek, egyre inkább megszűnnek. Ugye, Paks II. megvalósul, nem valósul, de igazából még az

a 2400 megawatt is kevés, édeskedvés ahhoz, amennyi szükséges, körülbelül 8-10 ezer megawattnyi kapacitáshiány lesz néhány évtizeden belül Magyarországon az előregedő erőművek miatt. Tehát az energiahatékonyságnak és a megújuló energiaforrásoknak sokkal-sokkal nagyobb figyelmet kellene ennek a költségvetésnek is szentelni.

Talán a légszennyezés az, ami kritikus, és a hulladék területe, amiről muszáj, hogy szót ejtsünk. Hiszen szálló por, kis méretű részecskeszennyezés tekintetében nagyon rossz helyzetben van Magyarország. Gyakori a nagyvárosokban is a szmoghelyzet, de egyébként a kisebb falvakban is, ahol a szilárd tüzelésű helyi tüzelőberendezések, kályhák miatt alakul ki kritikus helyzet gyakrabban. Ráadásul szintén a klímaváltozás miatt a légköri viszonyok is olyanok, hogy ezek még inkább jelentkeznek, és fokozottabb veszélyt jelentenek a helyben élőkre, illetve nyilván azért is, mert sok helyen már nincs pénzük normál tüzelőre az embereknek és a szemetüket tüzezik el, ami még rosszabbá teszi a levegőminőséget. Tehát légszennyezés tekintetében mind a nagyvárosokban, mind a kistelepüléseken jelentős feladatok volnának.

Hiába tüntet péntekenként néhány száz vagy akár több ezer diák, fiatal itt, a Parlament épülete előtt, úgy tűnik, hogy a Parlament épületébe nem hallatszik be a hangjuk, hiszen ez idáig eredménytelen maradt az a kezdeményezés, hogy Magyarországon is hirdessenek klímavészhelyzetet. Ma még sokan ezen mosolyognak, hogy miért volna vészhelyzet, de azért egyre inkább tapasztaljuk ennek jeleit, és jobb félni, mint megijedni alapon mi támogattuk egyébként az LMP erre vonatkozó kezdeményezését, hogy tárgysorozatba vegyék egyáltalán ezt a vitát. Sajnos önök, kormánypárti képviselők, nem támogatták, pedig a téma fontosságára való tekintettel bizony, azt gondolom, hogy minden olyan javaslat, amely ezzel kapcsolatos, ide kellene hogy jöjjön a Ház elé, és érdemi vitát kellene róla folytatni. Itt bukik el a dolog, mert érdemi vitát folytatni ma itt, az Országgyűlésben sajnos egyre reménytelenebb, hiszen válaszokat, érdemi, szakmai válaszokat ezekre a kérdésekre elvéve lehet csak kapni, de nyilván a remény hal meg utoljára.

Gyakorlatilag azzal fejezném be, amivel kezdtem, hogy tíz költségvetés, tíz központi költségvetés vitáján vettem részt, és nagyjából az első és utolsó felszólásom ugyanazokat a problémákat és hiányosságokat vetette fel, csakhogy azóta még súlyosbodott, még inkább fokozódott a helyzet, még kevésbé lett fontos az azóta is regnáló Orbán-kormány számára a környezetvédelem. Erre sokkal-sokkal nagyobb figyelmet kell fordítani a jövőben, hiszen nemcsak azért, elsősorban természetesen azért, hogy a gyermekeink, unokáink is egy egészséges és normális klímájú országban biztonságban élhessenek, de ezenkívül természetesen azért is, mert - ezen a nyelven önök úgyis jobban értenek - ez konkrét, kézzelfogható gazdasági kiesést jelent nemcsak a káresemények, a szélsőséges időjárás következtében bekövetkező káresemények,

hanem akár a turizmusban mint egy fontos nemzetgazdasági ágazatban jelentős bevételkieséseket jelent, például az, ami a Balatonnal történik vagy történhet a klímaváltozás kapcsán. Az egyik legnagyobb nemzetgazdasági bevételt jelentő tavunk, és egyik legnagyobb természeti kincsünk.

Amikor önök a kutatóintézetek szétverésén szorgoskodnak, akkor ne felejtjük el, hogy a Balatoni Limnológiai Kutatóintézet az egyik olyan jelentős értéke, tudományos értéke ennek az országnak, akik lehetővé teszik azt, hogy a Balaton ökológiai állapota olyan legyen, amilyen, hogy a kiváló vízminőség mellett mind a turizmus célját is szolgálhassa, de mellette a természetes környezet is fennmaradjon, a természetes halfajok újra elszaporodhassanak, a növényzet egy élő ökoszisztémát, egy élő tavat mutasson.

Mindeközben persze folyamatosan folyik a koncepciótlan építkezésen a parton, a partrombolások, a nádasok kiirtása, különböző módokon pusztítják a partot és a vízterületet. Ennek megálljt kell szabni mindenképpen, és ez nemcsak a Balatonra igaz, hanem valamennyi élővizünkre, vízpartunkra és teljes magyarországi ökoszisztémára, sokkal fokozottabb védelmet kell neki nyújtani, és ez a költségvetés erre nem alkalmas.

Természetesen nemcsak ezért, hanem sok minden másért is, de a Jobbik Magyarországért Mozgalm frakciója nem fogja támogatni ezt a költségvetést. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Pánczél Károly képviselő úrnak.

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársaim! 2010 óta Magyarország Kormánya nem engedett az Alaptörvényben is lefektetett gondolatból, mely szerint, idézem: „Megőrizzük az elmúlt évszázad viharaiiban részekre szakadt nemzetünk szellemi és lelki egységét.” Illetve idézhetem önöknek az új magyar Alaptörvény D) cikkelyét is, melyben Magyarország felelősséget vállal a határon túli magyarságért.

(16.00)

A parlamenti munkánk során, így a költségvetési vitában sem szabad elfelejtenünk azt, hogy egy olyan Országgyűlésben dolgozhatunk, amelynek összetételében határon túli nemzetársaink a 2014-es választás óta szavazatukkal is beleszólhatnak, hiszen egy új választójogi törvény keretében azok számára is biztosítottuk a szavazati jogot, akik magyar állampolgárok, de Magyarországon állandó lakóhellyel nem rendelkeznek.

A 2020. évi költségvetésről szóló törvényjavaslat is számos olyan fejezetet tartalmaz, amely anyagilag megnyugtatóan rendezi a 2010-ben megújított nemzetpolitikai céljainkat, nem vonva el forrásokat

a legfontosabb területektől. A jövő évi költségvetés tervezete is egy erős, gazdaságilag stabil anyaországról tesz tanúbizonyságot, amelyre a határon túli magyarság bizton számíthat.

Áttanulmányozva a 2020. évi költségvetés nemzetpolitikai tárgyú tételeit, összességében elmondható, hogy az eddigi célok továbbra is számolhatnak az előző évi támogatásokkal, bizonyos területeknél pedig a 2019-es számokhoz képest nagyobb kiadásokkal tervez a költségvetés. Hogy melyek ezek a célok, azokból egyet-kettőt kiemelnék.

A vallás megtartóerőt jelentett a történelem leg-sötétebb időszakában is a magyarság számára. A Miniszterelnökség továbbra is - az előző évi összegeket tartva - támogatja a külhonban szolgálatot teljesítő egyházi személyeket, a határon túli egyházi intézmények fejlesztését, valamint a küllhoni és diaszpórában élő magyarság hitéleti tevékenységét. E három célterület összesen 1 milliárd 220 millió forintot keretel számolhat.

Egy másik cél a magyar épített örökség védelme és helyreállítása, ami Magyarország Kormányának fontos feladata és szívügye. Jó példaként említhető erre a felvidéki Borsi településen álló Rákóczi-kastély felújítása. II. Rákóczi Ferenc szülőhelyének teljes helyreállítása várhatóan 2020-ra fejeződik be. A jövő évi költségvetés a korábbi támogatásokon túl 250 millió forintot különített el erre a célra.

Sajnos elmondható, hogy Ukrajnával az utóbbi időszakban nem felhőtlen a kapcsolatunk, ezért a Kárpátalján élő magyarság erkölcsi és anyagi támogatása most talán fontosabb, mint eddig bármikor volt. A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei és kárpátaljai fejlesztési feladatokra szánt összeg az idei kerethez képest 850 millió forintról 2 milliárd 48 millió forintra emelkedik. A támogatások ilyen nagy mértékű emelése azért is üdvözlendő, mert a kárpátaljai magyarság napjainkban az egyik legsérülékenyebb, létében leginkább veszélyeztetett csoportja külhonba szakadt nemzetársainknak. Gondolom, senkinek sem kell felsorolnom az ukrajnai magyarokat sújtó intézkedéseket, támadásokat a nyelvtörvénytől kezdve egészen a tegnapi beregszászi bombairadókig.

A kárpátaljai fejlesztések mellett nagy hangsúlyt kap a jövő évi költségvetés nemzetpolitikai céljai között a csángó-magyar együttműködési program. Idén tavasszal a Külgazdasági és Külügyminisztériumhoz került a csángó ügyek kezelése, Járai Zsigmond volt jegybankelnök április 1-jétől miniszterelnöki megbízottként koordinálja az együttműködést. Az elmúlt évek támogatását jelentősen megnövelve 2020-ra 532 millió forintot különítettek el a moldvai csángó gyerekek oktatási programjára.

Az összegből remélhetőleg folytatni tudjuk az eddigi közös munkát, bővíthetjük Csángóföldön az oktatási hálózatot, biztosítva a kellő infrastruktúrát és a pedagógusi hátteret. Magyarházak építését is tervezük, amelyekben korszerű iskolát, óvodát, közösségi teret alakítanak majd ki. Jövőbeni terv a magyarórákon részt vevő gyermekek étkeztetésének a bevezetése

és ösztöndíjak létesítése magyar középiskolában, egyetemen és főiskolán továbbtanuló csángó fiatalok számára. Készülünk egy módosító javaslattal is, amellyel a Külgazdasági és Külügyminisztérium kérésein belül másfél milliárd forinttal szeretnénk biztosítani a Csángóföldön elinduló gazdaságélénkítő programot is.

Magyarország Kormánya számára kiemelt jelentőséggel bír a Bethlen Gábor Alap támogatása, amely fedezetet biztosít a határainkon innen és túl élő magyar közösségek kölcsönös megismeréséhez, a nemzeti teljesítmény legfontosabb példáinak bemutatásához. A kormány a Bethlen Gábor Alapkezelőn keresztül támogatja ezen kívül a határon túli magyarságnak a szülőföldjén való boldogulását, anyagi és szellemi gyarapodását, nyelvének és kultúrájának megőrzését és az anyaországgal történő sokoldalú kapcsolattartást. A 2020. évi költségvetés-tervezetben a Bethlen Gábor Alap forrásai mintegy az idei évhez képest, ami 26 milliárd 675 millió forint volt, jövőre 38 milliárd 870 millió forintra emelkednek. A növekedés azért is kiemelkedő, mert a Bethlen Gábor Alap fejlesztéséhez kerül többek között a nemzetpolitikai célú támogatások mellett a Rákóczi Szövetség támogatására elkülönített összeg is, amely 1 milliárd 50 millió forint. Szeretném kiemelni a Rákóczi Szövetséget, hiszen a kormány stratégiai partnereként működik már több éve a nemzetpolitikai célok megvalósításában. A szövetség áldozatos munkáját nem kell bemutatni, immár harminc éve működik a szervezet, ma már mintegy 490 helyi szervezettel, 24 ezer fős taglétszámmal példaértékű munkát végez a Kárpát-medencében. Az anyagi segítségnyújtás mellett fontosnak tartja a kisebbségben élő magyarság oktatásügyének, kultúrájának támogatását, a magyarságtudat erősítését.

Szólnom kell nagyon röviden arról, hogy ezen a héten kedden nagyon nagy arányú támogatással, 166 igen szavazattal, 5 nemmel, 1 tartózkodással a magyar Országgyűlés elfogadta, hogy a jövő év legyen a nemzeti összetartozás éve, amely egyrészt egy megemlékezés a trianoni tragédiáról, ugyanakkor pedig mindannak a bemutatása, ami az elmúlt száz évben velünk történt, hiszen ezt a tragédiát nem egyszerűen csak túléltek, és megmaradtunk, hanem erős nemzet vagyunk, és mindazokat, amik történtek a kultúrában, a sportban, a művészetekben, a tudományban, azokat, azt gondolom, be kell mutatnunk Európának és a nagyvilágnak is.

És azt gondolom, egy nagyon fontos cél, hogy ne csak a Kárpát-medencében legyenek megemlékezések, konferenciák, találkozók, tudományos konferenciák, az eredmények bemutatását szolgáló kiállítások, hanem vigyük el ezt Nyugat-Európába is, a nyugat-európai diaszpórába és a világ több nagyvárosába is, ahol magyar diaszpóra létezik, és ez a kiállítás, ez a bemutatkozás ne csak a magyaroknak szóljon, hanem Berlinben szóljon a németeknek, Belgiumban szóljon a flamandoknak, Torontóban a kanadaiaknak, Sydneyben pedig nemcsak az ottani magyar közösségnek, hanem az ausztráloknak is mutassuk meg, mi történt

velünk 1920-ban, és milyen eredményeket értünk el ennek ellenére.

Tisztelt Ház! A nemzetpolitikára fordítandó összegeket áttekintve nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy a jövő évi költségvetés idevonatkozó tételei továbbra is a magyarság megmaradását szolgálják. A 2020. évi költségvetés-törvény-javaslatról elmondhatjuk, hogy nemzetpolitikai szempontból egy mértékletes, jól átgondolt tervezetet tartunk a kezünkben. Kérem képviselőtársaimat, hogy az általam is kiemelt szempontokat is figyelembe véve támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Én a rendvédelem és a honvédelem területével kapcsolatban szeretném a hozzászólásomat elmondani és a javaslatainkat, kritikáinkat a kormány, illetve a kormányparti többség figyelmébe is ajánlani - bár lehet, hogy ez itt 2019-ben egy picit utópisztikus ambíció egy ellenzéki képviselő részéről.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Belügyminisztérium fejezetének a számaival nézve tökéletesen látható az, hogy a kormány nem veszi eléggé komolyan azokat a válságjelenségeket, amelyeket a szervezet most már évek óta produkál, de a legutóbbi egy-másfél-két évben elég hangosan és elég erőteljesen mutat, és ez abból látszik, hogy a személyi juttatások tekintetében valódi béremelésre vonatkozó összeg nincs a jövő évi költségvetésben.

(16.10)

Ugyan Pintér Sándor belügyminiszter az éves meghallgatásán, múlt héten a bizottsági ülésen még arról beszélt, hogy jövő januártól ő például szeretne további béremeléseket, mert ő is látja, hogy azért itt van mit tenni, ez a költségvetés aznap vagy utána lett benyújtva, de ez a költségvetés ilyen összegeket valójában nem tartalmaz.

Ha visszamennénk pár évet, akkor az szerintem nem lenne tisztességes, és kár is lenne eltagadni, hogy az új életpályamoddellal és azzal az öt éves, átlagban 50 százalékos béremeléssel, amit az elmúlt időszakban a kormány megtett, legalábbis a tűzoltást mindenképpen elvégezték, és a rendvédelem területén egy bizonyos rétegnek egyébként a juttatásait, fizetését rendbe tették, de ez egyértelműen nem igaz a végrehajtott állományra.

Azt, hogy a Belügyminisztérium alárendelt szerveinél, a végrehajtott állománynál komoly problémák vannak, nemcsak azokból a híradásokból tudjuk, amikor is kiderül, hogy tömegesen, öten, tízen, tizenöten, húszan vagy hetente több százan szerelnek le például

a rendőrségtől, nemcsak abból tudjuk, hogy az országos rendőrfőkapitány szó szerint elismeri, egy állománygyűlésről kiszivárgott beszédében elmondja a saját kollégáinak, hogy nem vagyunk, most idézőjelben fogalmazzunk, mi hülyék, pontosan tudjuk és látjuk, hogy baj van, de erre ugye gyógyírként a „Kitarítás!” felkiáltást adta az országos rendőrfőkapitány, gyakorlatilag beismerve azt, hogy semmilyen eszköze nincsen arra, hogy a kollégák fizetését rendbe tegyék, hogy a kollégák munkakörülményeit javítsák. Ezzel a kitarítással valószínűleg nagyon sok kolléga nem fog messzire menni, vagy bocsánat, hogy így fogalmazok, elég messzire fog menni, legalábbis a testülettől és Magyarországtól biztosan.

Tehát az átlag 50 százalékos béremelés egyrészt nem egyformán volt, nem véletlenül átlagos 50 százalékosnak hívták az állomány tekintetében, másrészt pedig azzal egyszerűen nem lehet ma már vitakozni, önök sem tudnak, és ha jól értem, már nem is próbálkoznak, hogy nettó 130 ezer vagy nettó 150 ezer forintból a hivatásos állomány tagjaként meg lehet élni. No pláne, ha mondjuk, egy vidéki, például Szabolcs megyéből felérkezett fiatal vagy akár fiatal házaspár ezt a hivatást választja, valaki próbálja nekem modellezni, hogy Budapesten az albérleti díj kifizetésén túl gyakorlatilag mire tudna jutni 130 ezer forintból. Ez az összeg egy albérlet árát sem fedezi, rezsivel együtt meg pláne nem, de akkor még ugye nem ettek, nem ittak semmit, és természetesen a kormány által áhított gyermekvállalás vagy éppen családalapítás, azt gondolom, egyszerűen az elképzelhetetlen utópiák körében van.

Természetesen nemcsak Budapesten van így a helyzet, és ezt mi sem mutatja jobban, tisztelt képviselőtársaim, mint hogy a rendőrségi toborzás arca, az a fiatalember, aki különböző kampányvideókban próbálta győzködni a kortársait, hogy csatlakozzanak a rendőrséghez, mert ez egy nagyon jó kis hivatás, és tényleg mindenkinek megéri, aki ebbe belevág, nos, ez a fiatalember, ha jól emlékszem, idén februárban leszerelt a rendőrségtől, és elhagyta az országot. Ugyan különösebben utána már nem kommentálta az eseményt, de azért azt hozzátette, hogy egyszerűen nem tudott megélni abból a fizetésből azon körülmények között, amit ő pályakezdő rendőrként ezért a munkáért, ezért a szolgálatért kapott. Ne felejtjük el, itt olyan emberekről beszélünk, akik elvileg élethivatásszerűen azt választják, hogy életüket és testi épségüket bármikor honfitársaik védelme érdekében kockáztatják, akár életüket adják értünk. Ezt nettó 130-150 ezer forinttal honorálni a mai világban, azt gondolom, egyszerűen szegény.

És hogy nincs ez rendben, az már a Honvédelmi bizottság másik ülésén is elhangzott kormányzati szereplők szájából, konkrétan a Belügyminisztérium vezetőinek a szájából, akik maguk is elmondták, tudják, hogy ugyan az 50 százalékos átlagos béremelés öt év alatt egy megvalósult folyamat volt, de mire ideértünk 2019-re, egyszerűen a piaci szféra olyan szinten elhúzott, hogy ma már nem versenyképes az sem, ami az

öt évvel ezelőtti egyébként nagyon alacsony bérek 50 százalékos megemelését jelentette.

Szintén nem olyan nehéz ezt kiszámolni, végiggondolni, azt gondolom, pontosan tudják képviselőtársaim is, hogy nettó 130-150 ezer forintot gyakorlatilag bármelyik egyszerű szakmunkásmunkahelyen Magyarországon lassan meg lehet keresni, de az biztos, hogy picit nyugatabbra tőlünk egy McDonald's-ban ennek a kétszeresét lehet keresni, és ez így nem tartható. Azért sem tartható, mert egyébként maga a kormány, az állam mindig is, a mindenkori állam egy rendőr kiképzésére és felszerelésére legalább 2-3 millió forintot költ fejenként, mire úgymond hadrendbe állnak a kollégák. Ezek a pénzek gyakorlatilag ablakon kidobott pénzek, az emberi sorsokon túl költségvetési szempontból mondom, hiszen minden egyes kolléga, aki felszerel, elvégzi az iskolát, elkezd dolgozni, majd egy-két éven belül elhagyja testületet, óriási kár, anyagi kár is a teljes országnak. Ezért azt gondolom, ebben mindenféleképpen lépni kell.

Az a helyzet, hogy ördögi körbe került a belügyi vezetés és maguk a rendvédelmi szervek is az állománymegtartó képesség tekintetében. Az alacsony bérek miatt valóban sokan leszerelnek. Ezt mondtam a bizottsági ülésen a miniszter úrnak is, attól, hogy nem beszélnek róla, ez még igenis egyszerűen magától kitör, hiszen rendszeresen a médiában lehet látni, hogy a rendőrök, a rendőri szervek kollégái vagy éppen már a leszerelt kollégái időről időre egyszerűen kipakolnak, és elmondják, hogy mi zajlik. Még ha titkolják is az adatokat, még ha a belügyminiszter egy országgyűlési képviselőnek sem hajlandó leírni egyszerű számokat, hogy hány ember is szerelt le - egyébként nyilvánvalóan törvényt sértve, de ugye ez manapság nem probléma -, azért csak-csak kibukik, amikor 15-20 ember egyszerre leszerel, mondjuk, Budapesten, akkor ezek mindig előjönnek.

Az a helyzet, képviselőtársaim, hogy az ilyen leszerelési hullám után a parancsnokoknak nincs más lehetőségük, mint hogy túlórárt rendelnek el. Ezt a túlórárt ugyan az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottsága javaslatára tavaly meghosszabbította a parlament, mármint azt, hogy a túlórárt pénzben is ki lehet fizetni a munkatársaknak, a törvény szó szerint azt mondja, hogy a munkavállaló, azaz a rendvédelmi szerv dolgozója dönti el, hogy ezt pénzben vagy szabadságban kéri, azoknak a visszaéléseknek a sorára derült fény az elmúlt időszakban, hogy vagy anyagi, vagy nem tudom, milyen más okból egyébként a rendvédelmi területen egy csomósor nem fizetik ki pénzben ezt a túlórárt, egyébként szintén törvényt sértve.

Itt következik az ördögi kör második fele, tisztelt képviselőtársaim, mert ha szabadságban adják ki a túlórárt, és még kevesebb ember van az állományban, akkor még több túlórárt kell kiadni, hogy egyáltalán ki tudják adni a szolgálatot, és fordulhat elő például az, hogy most már évek óta irodistákat, nem a fegyveres végrehajtási állomány részét képező igazgatásrendszertieket meg nyomozókat meg mindenki mást hajtának ki az utcára, hogy egyáltalán legyen rendőr, aki

végrehajtja a közterületi járőrözést, és akkor ezek után újabb túlórák és újabb túlórák keletkeznek.

Ez így nem fog menni, nyilvánvalóan előbb-utóbb az egész fejre fog állni, és ennek jeleit természetesen már most is több szervezetnél lehet látni. A segélykiáltásokat folyamatosan kapják, a számokat pontosan látják önök is, hogy mennyien hagyják el a testületet, ehhez képest amikor Varga Mihályt megkérdeztem itt a költségvetés benyújtása előtt egy azonnali kérdésben, hogy tesznek-e érdemi lépéseket a béremelés tekintetében, akkor egy egyértelmű mellébeszélés végén gyakorlatilag egy elegáns nemet mondott, aztán ezeket alá is támasztja az a törvényjavaslat, amelyet benyújtottak a parlamentnek.

Én azt, nem tudom, hogy fogalmazzak, elismerem, becsülöm, hogy Pintér Sándor elmondja az éves meghallgatásán, hogy ő jövő januárban szeretne ilyen béremelést, de miből, tisztelt képviselőtársaim? Ha itt van ez a költségvetésitörvény-javaslat, és ebben ennek nincsen fedezete, akkor miből szeretne béremelést jövőre a belügyminiszter vagy éppen bárki más? Tudom, hogy nagy tartalékot képeztek, és tudom, hogy királyságunk 1019. évében az úgy megy, hogy majd biztos a miniszterelnök egyet füttyent, és akkor átcsoportosítanak pénzt a Belügyminisztériumhoz, de higgyék el, hogy ez így nem fog működni, ez így nem kiszámítható és nem életpálya.

Írtunk törvénymódosító javaslatot, és azt szeretném a figyelmükbe ajánlani, próbálni támogatást szerezni hozzá, nyilván közben mosolyogva egy picit, de azért megpróbáljuk. Az a helyzet, hogy közel 100 milliárd forint átcsoportosítására teszünk javaslatot a Honvédelmi Minisztérium és a Belügyminisztérium fejezetéhez, kifejezetten a személyi kiadásokhoz.

(16.20)

Ez a közel százmilliárd forint úgy oszlana meg, hogy 12 milliárd menne a honvédségre. Tegnapelőtt volt a honvédelmi miniszter meghallgatása, aki szintén úgy fogalmazott, hogy bár náluk nem lát olyan nagyon nagy problémát, mint a belügyi területeken - talán szinte szó szerint mondta ezt -, de azért náluk is jól jönne előbb-utóbb egy bércorrekció, és erre fognak is törekedni. Ebből a pénzből előre tudnának lépni, és a közel 90 milliárdot pedig a Belügyminisztérium alá rendelt szervekhez szeretnénk átcsoportosítani, ami egy érdemi béremelést tud adni, akár 20-30 százalékos is, ha differenciáltan költené el ezt a kormány.

Mi arra szeretnénk javaslatot tenni, és arra szeretnénk rávenni a kormányt, hogy ne átlagban és ne átlagosan mindenkinek emeljenek most bért, mert azt gondolom, hogy mondjuk, egy főkapitányi, egy tábornoki kategória a maga, gondolom, olyan 900 ezer, 1 milliós vagy akár 1 millió fölötti bruttó fizetésével már nem szorul rá arra, hogy egy erőteljes emelésen essen át, de talán a 130-150 ezer forintos nettó fizetésen tengődő végrehajtó állománynak ez egy komoly segítség tudna lenni. Azt gondoljuk, hogy ez a 90 milliárd forint valóban elégséges lenne arra, hogy akár egy érezhető,

komoly béremelést csináljanak itt lent, a végrehajtó állományánál, mondjuk, az átlagbérek alatti szinten.

Ahogy mondtam, a rendőrségnél a hírek folyamatosan jönnek, hol kisebb, hol nagyobb intenzitással, de a folyamat jelen helyzetében megállíthatatlannak tűnik.

A büntetés-végrehajtás, mint mindig, zárt intézményrendszer lévén kevesebb hírt ont ki magából a nagy nyilvánosság előtt, de azért az ott dolgozó kollégák, a szakszervezeti kollégák rendszeresen küldik ki a segélyjelzést, és nem a fogvatartottak állapotáért aggodnak ma már elsősorban, hanem a saját kollégáikért, akiknél ilyen évi 600 meg 900 órás túlórákról beszélünk összességében, ami mindenféle törvényt és mindenféle európai uniós és hazai szabályozást konkrétan felrúg. Nyilván valószínűleg aláíratnak velük valami papírt, hogy ezt ők önként vállalják, de a másik lehetőségük, mint tudjuk, az lenne, hogy fogják a cók-mókjukat és elmennek haza. Ez is tarthatatlan lesz, és a büntetés-végrehajtásnál ebben a tekintetben sokkal nagyobb a probléma, azt gondolom, mint bármelyik más szervezetnél.

És itt van a katasztrófavédelemnek hívott, elsősorban tűzoltóság, amelynél pont az utóbbi napokban-hetekben kerültek elő ismét azok a, szintén mondhatom, segélykiáltások, amelyek arról szólnak, hogy elfogyott az utánpótlás. Míg 10-15 évvel ezelőtt mindenki tűzoltó szeretett volna lenni, magyarul semmilyen gondjuk nem volt azzal, hogy a legjobb és legtehetségesebb embereket kiválogassák maguk közé, addig ma már a tűzoltókat is elérte és a katasztrófavédelmet is elérte az a jelenség, amitől a rendőrség most már lassan két éve szenved, hogy egyszerűen a rendészeti szakközépiskolába például nem jelentkeznek fiatalok. Remek kormányzati propagandahíreket lehet olvasni mindenféle toborzási rendezvényekről, és lehet látni Kontrát Károly államtitkár urat jobbról fényképezve, meg balról fényképezve, nagyon csinos képek ezek, csak a helyzet az, hogy a kutya nem tud és nem akar már rendőrnéni menni. És ezt önök szintén pontosan tudják, merthogy 80 százalékkal esett vissza 2010-hez képest a rendészeti szakközépiskolába jelentkezők száma, és gyakorlatilag az alapvető fluktuációt sem tudják már ezzel a számmal pótolni.

Nagyjából ezek a hírek jönnek a Nemzeti Közszolgálati Egyetem idevonatkozó tanszékéről is. Szintén informálisan, tisztelt képviselőtársaim, mert ez is olyan szám és adat, amit a kormány, mondjuk, a Honvédelmi bizottság tagjának vagy alelnökének sem hajlandó még csak leírni sem. De ugye kicsi ország ez, kicsi tanszékről beszélünk, pontosan tudjuk, hogy a tisztképzés tekintetében is óriási problémák vannak, és azért most szólunk, és azért ennél a törvénynél, mert most lehet azon változtatni, hogy ez a következő néhány évben ne okozza ennek a területnek a fejre állását. Ma még persze mondhatják azt, hogy minden rendben van, de önök is tudják, hogy ha az utánpótlást nem lehet biztosítani, akkor néhány év múlva, hiába kapkodunk, természetesen egy-két hónap alatt

nem lehet rendőrtiszteket képezni, vagy éppen akár csak rendőröket vagy bv-seket sem.

Szóval, differenciált béremelésre teszünk javaslatot, ez a differenciált béremelés arról szól, hogy a végrehajtó állománynak, az átlag alatt kereső kollégáknak legyen egy érezhető béremelése. Ez a pénz nem olyan nagy összeg. Az egyik fontos rész, ahonnan mi teszünk javaslatot, hogy vegyünk el - de természetesen a kormány bármilyen jobbító szándékú javaslatát szívesen befogadjuk vagy elfogadjuk -, ez például a nemzeti tájékoztatási, nem tudom, milyen hivatal, tehát az MTVA csodálatos produkcióinak a finanszírozásától vennénk el egy szerény, nem sértő 50 milliárd forintot. De ha jól emlékszem, akkor még egy olyan 25 milliárdból így is tudnának tengődni ezek a remek műsorok és ezek a fantasztikus nézettségű adások, amiket lehet látni a Magyar Televízió különböző csatornáin és a Kossuth Rádióban. Szerintem 25 milliárd forintból nagy nehezen ki lehet hozni ezt a színvonalú munkát. Ez nagyjából annyi pénz lehet, mint a teljes magyar média összes többi szereplőjének éves költségvetése. Szerintem még ebből is valahogy ki lehet jönni.

De ha van jobb ötlete - nézek államtitkár úrra -, akár a költségvetési tartalékból vagy bárhonnán más-honnán, ahonnan el lehetne venni ezt a pénzt, akkor ezen ne múljon, de azt kérem, ismerjék be, hogy ez így nem fog menni, és kérem, hogy legyenek abban partnerek, hogy ezt a béremelést meg lehessen csinálni. Volt olyan lélektani pillanat a Honvédelmi és rendészeti bizottságban, amikor többek között az én, illetve más ellenzéki képviselők javaslatát is befogadva, pont a túlórák tekintetében a bizottság összpárti javaslatot nyújtott be a parlamentnek, amit az Országgyűlés, ha jól emlékszem, szinte egyhangúlag megszavazott. Én nagyon örülnék neki, és nagyon büszke lennék rá, ha ez is egy olyan javaslat tudna lenni. Engem az sem érdekel, ha átírják, ha a nevükre veszik, csak kérem, ismerjék el és fogadják el, hogy lépni kell ezen a területen, méghozzá differenciáltan, és a végrehajtó állomány megtartása érdekében érdemi béremelést kell végrehajtani a rendvédelem területén. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az LMP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Banai Péter Benő államtitkár úr jelezte, hogy válaszolni kíván. Öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Öt pontban nagyon röviden reagálnék Harangozó képviselő úr fölvetésére.

Először is közösen látjuk, és örülök, hogy képviselő úr felidézte, hogy egy átlagos 50 százalékos béremelés valósult meg, és a képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a piaci bérek is jelentősen emelkedtek, ezért egy jelentős elszívó hatás érvényesül. Ezt azért tartom fontosnak, mert ellenzéki padosorokból, baloldalról sokszor elhangzott az, hogy bérválság van ma Ma-

gyarországon. Itt érzek némi ellentmondást a tekintetben, hogy bérválság van, vagy pedig emelkednek a versenyszférában is a bérek, és a közszférában végrehajtott béremelések sokszor nem biztosítanak előnyt a versenyszférához képest.

A második pontban azért azt rögzíteném, hogy a képviselő úr által említett fizetésekhez képest a végrehajtói állományban, ha jól idézem képviselő urat, azért nem 130 és 150 ezer forintos fizetések a jellemzőek. Hadd mondjak két példát. Egy öt éves szolgálati viszonyal rendelkező, érettségizett járőr vezetőnek 2019-ben 315 ezer forint a fizetése, ez nettó 210 ezer forint. Egy középfokú végzettségű tiszthelyettesnek 15 éves szolgálati viszonyal 330 ezer forint a bruttó fizetése, ez 220 ezer forint nettó fizetésnek felel meg. Abban az esetben, ha nekik nincsen gyermekük. Ha gyermekük van, akkor értelemszerűen családi kedvezménnyel bővülve ez a nettó jövedelem nagyobb. Tehát nem 130-150 ezer forintos bérekről beszélhetünk, átlagos szinteken sem, hanem 200 ezer forint fölötti fizetésről abban az esetben, ha az érintetteknek nincsen gyermeke.

A harmadik dolog, amit szeretnék elmondani, az, hogy a képviselő úr arra hívta fel a figyelmet, hogy a 2020-as költségvetésben a béremeléseknek a Belügyminisztérium fejezetében nincsen fedezete. Azt kell elmondjam, hogy „ágazati életpályák, bérintézkedések” néven egy gyűjtő előirányzat szerepel a Pénzügyminisztérium fejezetében, 152 milliárd forintos összeggel, amelyből a közszférában foglalkoztatottak, minden költségvetési szervnél foglalkoztatottak számára valósulhat meg béremelés. Ennek a konkrét felosztásáról a kormány nem döntött, ez széles rétegeket érinthet, de megvan az az elvi keret, amelyből a kormány döntése esetén az említett területeken is további béremelés valósulhat meg.

A negyedik dolog, amit megemlítenék, az túlmutat a rendvédelmi szervek foglalkoztatottjainak béremelésén. A képviselő úr említette azt, hogy mennyibe kerülnek az albérleti árak. Azért arra is felhívom a figyelmet, hogy értelemszerűen a rendvédelmi, honvédelmi dolgozók, minden közszférában dolgozó, minden magyar lakos számára nyitottak azok a lehetőségek, amelyek az otthonteremtéshez vagy a gyermekvállaláshoz kapcsolódnak.

(16.30)

Tehát ha Szabolcsból egy járőr Budapestre költözik, lakhatási problémája van, és úgy dönt, hogy új lakást szeretne vásárolni, új házat szeretne építtetni, akkor a családi otthonteremtési kedvezmény részére is elérhető, illetőleg ha a gyermekvállalás mellett dönt, akkor például a babaváró támogatás is segíthet a lakhatási problémák megoldásán.

Az utolsó pont, amit meg kell említenem, hogy az a javaslat, amit a képviselő úr hivatkozott a média támogatásának a csökkentése tekintetében, egy szimpla módosító javaslat formájában már csak jogi szem-

pontból sem támogatható, hiszen egy külön kétharmados törvény szabja meg azt, hogy a közszoigálati média támogatására a kormánynak milyen összeget kell tervezni a költségvetésitörvény-javaslatban, vagyis biztos, hogy az egyes, képviselő úr által megfogalmazott javaslatok pénzügyi fedezetét jogszabályszerűen máshol kell keresni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most megadom a szót Becsó Zsolt képviselő úrnak.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Parlament! Az ország gazdasági teljesítménye lehetővé tette, hogy a 2020-as költségvetésben minden kiemelt terület, minden fontos prioritás több forrással gazdálkodhat, mint az idén.

Az egyik legfontosabb megoldandó feladatunk a célunk elérése érdekében, hogy Magyarország családbarát hely legyen. A betervezett költségvetés közép-pontjában egyértelműen a családvédelmi akcióterv végrehajtása áll, de a gazdasági eredmények fenntartása, védelme, a következetes gazdaságpolitika érvényesítése vagy az Európai Unió átlagát meghaladó gazdasági bővülés is kiemelkedő figyelmet kap.

Az elmúlt évek sok esetben szokatlan, de mindenféleképpen eredményes gazdaságpolitikájának köszönhetően a magyar gazdaság tartós növekedési pályára állt, a belső növekedés motorjai stabilak, a foglalkoztatás bővül, a munkanélküliség csökken, a bérek emelkednek, a háztartások jövedelmi helyzete javul. Ami különösen fontos, hogy a pozitív folyamatok nemcsak Budapestre vagy a nagyon erős vidéki fejlesztési pólusokra igazak, hanem a hátrányosabb helyzetű térségekben is tetten érhető a fejlődés. Persze, fejlődés és fejlődés között van különbség, mert van, ahol átlag feletti, van, ahol átlagos, van, ahol átlag alatti az előrelépés, de vitathatatlan és egyben örömteli, hogy szinte nincs olyan szeglete az országnak, ahol valamilyen fejlesztés, beruházás, az életkörülményeket pozitívan befolyásoló lépés ne realizálódott volna. Így vagyunk ezzel Nógrád megyében, Kelet-Nógrádban, és így szeretnénk még inkább lenni Salgótarjánban is.

Tisztelt Ház! Legalább négy olyan, a betervezett költségvetésben is fontos tételként megjelenő dolgot lehet felsorolni gazdaságfejlesztési oldalról, ami a következetes költségvetési politika mellett szolgálja a magyar gazdaság növekedési képességének fenntartását, és hozzájárul térségünk fejlődéséhez, a jobb életkörülmények kialakításához. A megyei jogú városok életében, így Salgótarján életében is meghatározó jelentőséggel bír a 2015-ben elindított „Modern városok” program. A miniszterelnök és a polgármesterek által megkötött megállapodások célja volt, hogy ezek a büszke városok a XXI. század nyertesei, a magyar vidék fejlődésének zászlóshajói legyenek. Ezzel a programmal annak lehetőségét kívánták megteremteni, hogy olyan magyar városokat építsünk, ahol az

ott lakók szeretnek élni, a maguk igényei szerint rendezhetik be az életüket, és a városuk ebben támogatja, segíti őket.

A 23 vidéki fejlesztési központtal megkötött program összesen 3800 milliárd forintnyi fejlesztési forrást igényel. Közel 260 projektet foglal ez magában, és a keretösszezből eddig mintegy 1400 milliárd forintot használtak fel a megyei jogú városok. A költségvetésből egyértelműen kiolvasható, hogy a vidéki nagyvárosok modernizációja és a versenyképességét erősítő, kulturális vonzerejüket növelő és a vidéken élő emberek életszínvonalának javulását megalapozó program folytatódik. Ez Salgótarján esetében is kulcskérdés, hiszen a város felzárkóztatása, a fejlettebb térségekhez képesti lemaradás csökkentése, egy élhető és szerethető léttel kialakítása a jelenlegi tapasztalatok alapján nem elképzelhető a kormány kiemelt támogatása nélkül.

Örömteli, hogy az eltérő politikai álláspontok ellenére is sok lényeges pontban sikerült a város fejlesztési koncepcióját és a kormányzat modernizációs elképzeléseit összhangba hozni, de minden megállapodás annyit ér, amennyit megvalósítanak belőle. Márpedig a salgótarjáni elképzelések, melyek egy részét feltétlenül újra kell gondolni, végrehajtása haladhatna olajozottabban is, de mégiscsak fontos momentum, hogy a jövőbeni megvalósulás elsősorban nem költségvetési okokból szenvedhet csorbát. Ami már eredmény, hogy az új onkológiai központ alapkövét leraktuk, a főplébánia felújítása zajlik, és rövidesen befejezzük a 21-es út négy-sávósítását. A megállapodásban szereplő többi projekt vagy a jelenlegi kihívásokhoz jobban illeszkedő új projektek elindítása pedig október után vehet nagyobb lendületet.

A vidék vonzerejének erősítése, a területi egyenlőtlenségek csökkentése és a kistélepléseken élő emberek életminőségének javítása érdekében a „Magyar falu” program bír kiemelkedő jelentőséggel. A falusi CSOK, szolgálati lakás, bölcsődefejlesztés, óvodafejlesztés, óvodaudvar, illetve óvodai sport, orvosi rendelő és eszköz, polgármesteri hivatal felújítása, sportparkok, járdafelújítás, temetőfejlesztés, közterületek karbantartása, falubusz, helyi és egyházi közösségi teretek és identitáserősítő programok és az útépitések által a költségvetés 150 milliárd forint forrást biztosít a kistéleplések, így Kelet-Nógrád 44 kistéleplése és az ott élők számára.

A program egyik lényeges pilléréként folytatódik az alsóbbrendű településeket összekötő közutak és közlekedési létesítmények felújítása is. Valljuk be őszintén, hogy ennél lényegesen nagyobb forrásbevonásra lenne szükség, mert az 5 ezer fő alatti kistéleplések megközelíthetőségén lenne mit javítani. Példa a térségünkben erre az ecsegi és csecsei bekötőút vagy a Palotás és Kisbágyon közötti útszakasz, a megyehatár és Héhalom közötti rész vagy a Rákóczi bányára bemenő út, de lépésről lépésre haladtunk 2010 óta, és a jövőben is ütemezetten tudjuk folytatni a közútfejlesztési programot. Már a „Modern városok” és a

„Magyar falu” programok indítása előtt, azzal párhuzamosan és még jövőre is biztosan jó ritmusban zajlik a rendelkezésre álló uniós források ütemezett, gyors lehívása, egyrészt a versenyképes gazdasági szerkezet kialakítása, másrészt a helyi közösségi kezdeményezések támogatása érdekében.

Településfejlesztés szempontjából lényeges döntés volt, hogy a 2014-2020-as tervezési időszakban jelentős összegeket decentralizált a kormányzat egyrészt a megyei jogú városok, másrészt a megyék területfejlesztési céljai megvalósítása érdekében. Nógrád megye és Salgótarján ennek a forrásallokációnak a nyertese volt, hiszen fajlagosan a legmagasabb összeget kapta a terület- és területfejlesztési operatív programból, bár szívesebben cseréltünk volna helyet fejlesztési oldalról Győr-Moson-Sopron megyével és Győr városával. Erre nyilván nincs mód, de arra van, hogy 100 százalékos forrásfelhasználásra, valamint a pénzügyi és eredményességi mutatók teljesítése érdekében a kormány egyetértésével a 100 százalék feletti kötelezettségvállalásra is lehetőség nyílik. Ez pedig újabb fejlesztési lehetőségeket jelent Nógrádban és a turizmus, a csapadékvíz-elvezetés vagy új bölcsődei férőhelyek létrehozása területén.

A negyedik nagy tétel, amely elősegíti térségünk felzárkózását, a fejlődés felgyorsítását, a nagy infrastrukturális projektek továbbvitele. A 2020-ban is kiemelkedő mértékű, országosan több száz milliárd forintos, megyei szinten is jelentős támogatások révén valósulhatnak meg közúti, vasúti, városi közlekedési, közmű-infrastruktúra- és árvízvédelmi projektek. Nógrád megyében szennyvízkezeléssel és -rekonstrukcióval több település, ezen belül Bátorfyerénye, valamint Salgótarján városa is érintett, kiemelt útfejlesztés zajlik a 2-es úton és a 21-esen, és elindulhat a pászto-hasznosi előtároló kialakításának folyamata.

(16.40)

Tisztelt Parlament! Nógrád megye egy nagyszerű adottságokkal bíró megye, melynek polgárai nyugodt szívvel lehetnek büszkék a mögöttünk hagyott évszázadokban elért sikerekre, a természeti környezetre, a palóc népviseletre, Hollókőre vagy nemzeti kegyhelyünkre, Szentkútra. De büszkék szeretnénk lenni a jelenünkre is, arra, hogy egy olyan megyében élünk, amely otthona és nem lakhelye a polgároknak.

Sok még a tennivaló, de az irány jó, ez a költségvetés pedig alapját jelenti annak, hogy érdemes továbbmenni a megkezdett úton. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Először is, Schmuck Erzsébet képviselőtársam elmondása alapján itt egy vita kerekedett arról, hogy az LMP-frakció a) ha jól érttem, nem ültet kellő számú

fát, b) nincs semmi baj az autóiparral, minden a legnagyobb rendben van. Erre reagálnék pár gondolat erejéig.

Először is, az autóipar abból a szempontból biztosan nincs rendben, hogy már a kormány is elismerte azt, és a költségvetés kapcsán is elmondták, hogy tartalékokat kell képezni, mert a világgazdasági konjunktúra után valószínűleg világgazdasági dekonjunktúra következik, és jönnek az înséges idők. Ilyen időben az első dolog, amit egy család nem vesz meg, ha elesik fizetéstől, az az autó lesz. Az autóipar a leginkább kiszolgáltatott a világgazdasági tendenciáknak, ezért azok a térségek, városok, amik az autóiparra vannak szinte egyedülállóan fölfűzve gazdaságilag, hatalmas problémában lesznek akkor, ha egy világgazdasági lassulás jön, és kevesebb autót fognak venni. Tehát ebből a szempontból biztos nincs rendben az autóipar. Abból a szempontból sem, hogy az autóipar alapvetően a klímaváltozást okozó üvegházhatású gázoknak az egyik legnagyobb kibocsátója, és gondolom, képviselőtársam is azt gondolja, hogy az unokáinak meg az unokái unokáinak is olyan Földet kell hagynunk, ahol boldogan fel tudják nevelni majd az ő gyermekeiket is; bár azt hiszem, hogy itt már nyolc generációt mondtam egyben, bár nem ez volt a szándékom.

Továbbmegyek: a fáültetés kapcsán annak a politikai közösségnek a részéről az ilyet elvárni, amelyik körülbelül Budapest területén több fát irtott ki, mint az előzők együttesen, nem feltétlenül jó gondolat. Az a helyzet, hogy ha csak a Liget-projektre gondolok vagy az Orczy-kertre, vagy a Nemzeti Közszolgálati Egyetem felújításánál kivágott fákra, ezek nem feltétlenül jó dolgok. És ugye, ha egy fát kivágunk, ültetünk egy másik fát, mire az a fa akkora lesz, és annyi oxigént tud kibocsátani, mint egy öregebb fa, amit kivágunk, az sok idő. Erre a biológiai egyenletre még felhívnám szíves figyelmüket.

De akkor rátérnék a költségvetés lényegi részeire. Én olyan dolgokról szeretnék beszélni, amik alapvetően nem feltétlenül nagy összeget jelentenek, de mutatják azt, hogy a kormánynak ki számít, illetve ki nem számít a költségvetés területén. Az egyik legnagyobb probléma, és ezzel kapcsolatban nyújtottam is be költségvetési módosítót, az az, hogy nincs külön, és nem lett - és örülök, hogy az EMMI államtitkára itt van, és esetleg tud erre reflektálni, amit itt mondok -, nincs külön az ifjúságpszichiátriára elkülönítve forrás a költségvetésben. Ez azért egy nagyon súlyos probléma, mert az ifjúsági korosztályban, ami 12-17 év között van, tízből egy gyermeknél, ifjúnál diagnosztizálható valamilyen mentális betegség. Népbetegségeknek számít az ADHD, tehát a hiperaktivitás, figyelemzavar, illetve a depresszió és sajnos egyre inkább a szenvedélybetegségek. Az a helyzet, hogy ez azért is, ha csak nagyon lelketlenül nézzük, azért is nagyon fontos, hogy ennek külön figyelmet szenteljünk, és ezekre költségvetési forrást áldozzunk, hogy már ebben a korosztályban kezeljük ezeket a mentális betegségeket, mert ha akkor ráköltjük ezt a pénzt, utána

adót fognak befizetni, nem pedig az adóforintjainkba fog kerülni az egyre súlyosabb állapotuk kezelése felnőttkorukban.

Az öngyilkosság a 15-24 évesek korcsoportjában a második vezető halálok Európában. Az öngyilkosság nagyon sok mentális betegségnek a szomorú végkifejlete, ezért mindent el kell követni, hogy ezek ne történjenek meg, és ez ellen igenis egy ifjúságpszichiátriai centrum létrehozásával lehet tenni. Azért fontos ez, mert speciális jellegű a legtöbb mentális betegségnek a kórképe 12-17 év kor között, ezért azokat a 12-17 év kor közötti speciális kórképeket egy speciális intézményben, külön felügyelet alapján lehet a leghatékonyabban kezelni, ebben szakmai konszenzus van. És hogy ne borítsa meg ez a magyar költségvetés egyensúlyát, van ugye, a Magyarságkutató Intézet, amit szintén az EMMI alapított azért, idézem, hogy: „a múltunk kutatásával a jövőt megalapozzuk”, ez így van, a múltunk kutatásával alapozzuk meg a jövőt, de azok az emberek, akik a jövőnköt adni fogják, akik most ifjak, azoknak nagyon fontos viszont, hogy legyen valahová fordulniuk mentális, egészségi állapotuk tekintetében. És pont abból az összegből, amit a Magyarságkutató Intézetre szánunk, abból tökéletesen kijönne egy ifjúsági pszichiátriai központ. Nem is kéne onnan elvenni, csak összehasonlítottam, hogy mekkora összeg.

Úgyhogy remélem, meg fogja fontolni az EMMI ezt a módosítót, és remélem, hogy lesz ifjúságpszichiátriai centrum Magyarországon. Ez az egyik.

A másik, ami egy... *(A hangosítás megszűnik.)*

ELNÖK: Képviselő úr, elment a hang.

UNGÁR PÉTER (LMP): Ez miért történt?

ELNÖK: Ezt nem tudom. Megnézi?

UNGÁR PÉTER (LMP): Most már jó? *(A hangosítás működik.)* Köszönöm szépen. Szóval, a másik, ami viszont teljesen megalázóan alacsony összeg, és egyszerűen nem tudom megérteni, hogy miért nem nőtt, az Afázia Egyesület költségvetési támogatottsága évek óta 9 millió forint, tehát még csak az infláció mértékével sem emelték. Ez ráadásul egy olyan egyesület, ami állami feladatot végez el. Ugye, az afázia a sztrók után a beszédközpontban okozott zavar, ami azt jelenti, hogy az ember belül úgy érzi, hogy tud beszélni, de a szavakat nem tudja megformálni. Ez a sztrók egyik leggyakoribb következménye. Az a helyzet, hogy a tb jelenleg körülbelül 3-4 alkalmat ad a logopédiába, tehát támogat a tb, pedig itt féléveken, éveken át tartó, heti több logopédiaalkalom kell, ezt biztosítja az Afázia Egyesület, illetve zeneterápiát és a többi. 9 millió forintjuk van, ez egy nevetségesen alacsony összeg erre a feladatra, amit ellátnak. Eleve központjuk azért van, mert az egyik önkormányzat adott nekik ilyen központot.

Én azt gondolom, hogy ezt jelentősen emelni, nem döntené be a magyar költségvetést, és szintén

egy nagyon fontos dolog. Ismételten mondom, állami feladatot végez el ez az egyesület, és olyan állami feladatot, amit más nem nagyon végez el ma Magyarországon.

Még visszatérnék, kicsit kapcsolódva az előző ifjúságpszichiátriához. Van egy módosítás is, ami a költségvetésre hatással van: 16 évről 12 évre levítették azt, hogy hogy kerülhet be valaki a felnőtt-szenvedélybetegekhez, tehát a rehabilitációs központba, magyarul. Na most, ez is mutatja azt, amiről az előbb beszéltem, hogy a szenvedélybetegség egyre fiatalabbakat érint, egyre nagyobb arányban. Erre is reagál az EMMI ezzel a módosítással. Az a helyzet, hogy ez nem jó feltétlenül. Nem mondjuk azt, hogy kell külön intézmény akkor, ha mondjuk, egy szenvedélybeteg 12-16 év között van, de legalább külön részleg kéne. Nem tesz jót az ő gyógyulásuknak az, ha felnőtt-szenvedélybetegekkel vannak együtt, ugyanis nem feltétlenül a jó viselkedésmintákat látják. Ezért nekik külön részleg kéne, és ismételten erre, a szenvedélybetegség ifjúsági kezelésére külön elkülönített forrás kéne az EMMI-től. Remélhetőleg az erre irányuló módosítást is be fogják fogadni, és ezt is módosítani fogják.

Ami az egyik legsúlyosabb probléma ebben a költségvetésben, és erről is van módosító javaslat, az a szociális bértábla rendezetlensége. Jelenleg is folyik a tárgyalás a szociális szektor képviselői, szakszervezeti képviselői, illetve az EMMI között. Nem tudjuk pontosan még, hogy mi a végeredmény. Több - hogy mondjam? - a párbeszéd, lehet, hogy egy eufemizmus, de valamit folytattunk Rétvári államtitkár úrral ez ügyben többször ebben a teremben, ő mindig elmondta, hogy nincs itt semmi látnivaló, és jól keresnek Magyarországon a szociális munkások, és különben is „Gyurcsány Ferenc meg Soros György”. Ezzel szemben az a helyzet, hogy jelenleg nagyon kevés azon szociális dolgozók száma, akik 200 ezer forint nettó fölött keresnek. Ezek általában azok az emberek, akiknek 2-3 gyermekük van, és ezért adókedvezményben tudnak részesülni, ráadásul több év munka után, tehát akárhány évet töltenek el a munkában, tulajdonképpen nem tudnak rendesen megélni abból a bérből, amit ez a szektor nyújt nekik. Pedig egyre nagyobb szükség lesz erre a szektorra az előregedő magyar társadalom miatt. Ezt szintén, azt, hogy erre a szektorra egyre nagyobb szükség van, Varga Mihály a költségvetési expozéjában el is mondta maga.

(16.50)

Mégis, azok az emberek, akik ezzel az előregedésel vagy ennek a következményeivel foglalkoznak, nem kapnak megbecsülést bér formájában Magyarországon. Ismételten ez egy konkrét fizetési papír, egy konkrét, létező szociális dolgozótól, aki több mint tíz év munkaidő után 187 460 forint nettót keres, ráadásul úgy, hogy ebben benne van a hétvégi pótlék meg az ünnepnapokon való dolgozás pótléka. E nélkül 160 ezer forint körül lenne a nettó bére ennek a szociális

munkásnak, akinek itt a manifeszt fizetési papírja (*Felmutatja a dokumentumot.*), tehát ez valószínűleg nem hazudik. Ráadásul a KSH elmondása alapján, amiket gondolom, szintén nem vonnak kétségbe, 270 ezer forint a szociális dolgozók átlagbére, ez nagyon kevés. Lenne a költségvetésben tér arra, hogy ezt módosítsuk.

Arról szól egy költségvetés, hogy mit tartunk fontosnak, a kormány kiket tart fontosnak, mit tart fontosnak. Látszólag a gondoskodó munkát nem tartja fontosnak, sem azoknak nem ad kellő anyagi megbecsülést, akik otthon folytatnak ápolómunkát, sem azoknak nem, akik intézményekben teszik ezt.

Amúgy még az is - feltételezem, ha államtitkár úr reagál, el fogja mondani -, hogy 40 százalékkal emelkedtek a bérek ebben a szektorban is iksh év alatt. Elképzelhető, hogy ez így van, az a helyzet ugyanis, hogy ezek a garantált bérminimum emelkedése miatt emelkedtek. Hatalmas bérfeszültséget okoz egy szociális intézményben az, hogy a szakirányú végzettséggel rendelkező, rettentő lelki stresszben és fizikai megterhelésben lévő ápoló kevesebbet vagy szinte ugyanannyit keres, mint annak az intézmények a gépkocsivezetője. Én nem a gépkocsivezetőtől akarom elsajnálani ezt a pénzt, csak azt mondom, hogy igenis egy szociális dolgozónak, aki 0-24-ben rengeteg lelki tterherrel embereket a végnapjaiban ápol, igenis többet kell keresnie, igenis kell annyit keresnie, hogy abból tisztességesen meg tudjon élni. Ebben a szektorban van az egyik legnagyobb elvándorlás, és ebben a szektorban, főleg Nyugat-Magyarországon, egyre nehezebb már a törvényi kereteket feltölteni a szociális szektorban.

Ezzel kapcsolatban is adott be az LMP-frakció egy költségvetési módosítót. Egyre csökkenő, de azért jelentős bizalommal vagyok afelé, hogy a kormánytöbbség ezt el fogja fogadni, és így végre fogjuk tudni emelni a szociális dolgozóknak a bérét.

Ráadásul a szociális dolgozók bére szintén nem okozna súlyos költségvetési problémát, ezt azért alapvetően 200 milliárd alatt lehetne rendezni. Nem akarok belemenni egy populista versenybe, hogy honnan lehetne ezt a pénzt elvenni, de mindenkinek a fantáziájára bízom, hogy a szociális munkások melyik sornál érnek többet. Igazából ezt szerintem kollektíven, párbeszéd alapján is meg tudnánk állapítani esetlegesen.

Az a helyzet, még a bértáblának egy nagy problémája, hogy részben pótlékok alapján emelik, amikor emelik ezt a bért. Ez egy kiszolgáltatott dolog, mert ez minden évben más. Az is bérfeszültséget okoz, hogy van egy szociális dolgozó - csak példát mondok, tehát ilyen részletesen ezt nehéz tudni -, aki több elvégzett munkaév után kevesebbet keres, mint akinek kevesebb munkatapasztalata van, mert abban a konkrét költségvetésben más pótlék lett megállapítva. Tehát összességében rengeteg bérfeszültséget okozó rossz, és főleg ez a valódi, legnagyobb probléma, hogy nagyon alacsony bérezése van a szociális dolgozóknak Magyarországon.

Azt még mindenféleképpen hozzá kell tenni, és ez a bérfeszültség másik része, hogy nem feltétlenül indokolt, és nagyon sok európai országban ez nincs is így, hogy külön van a szociális, a pedagógus- és az egészségügyi bértábla. Nem feltétlenül kell ezeket külön kezelni. Nagyon sok határterület van. Tulajdonképpen a szociális szektornak egy jelentős része, az idősgondozás, ami fajlagosan az egyik legnagyobb része ennek, az tulajdonképpen egy határterület az egészségügyi ellátással, ugyanis nagyon sok olyan tevékenységet végeznek az ápolók, hogyha államtitkár úr eljön velem intézménylátogatásra egy intézménybe, akkor elmondják, hogy nagyon sok hasonló munkatevékenységet végeznek ezek az emberek. Tudom, hogy a kormány azoknak, akik az egészségügyi szektorral megegyező bérezést kapnak... Volt egy ilyen, ez 4 ezer emberre vonatkozik körülbelül, tehát 12-13 ezer ember kiesett ebből. Ráadásul azt nem értem, tehát örülnék, ha államtitkár úr megvilágítaná ezt, hogy végzettségalapon miért nincs egységesítve a három bértábla. Tehát ha már ugyanazt a végzettséget kell megszerezni sokszor, vagy nagyon hasonlót, mondjuk, egy főiskolai végzettséggel vagy diplomával rendelkező szociális munkás miért nem tud annyit kapni, mint egy diplomával rendelkező vagy szakirányú képzettséggel rendelkező, egészségügyi bértábla szerinti dolgozó? Tehát ez szerintem egy kifejezetten fontos kérdés.

Mondom, több szomszédos országban például ez úgy van megoldva, hogy az egész három egyben van kezelve. Mondok egy konkrét példát, hogy plasztikusabban megvilágítsam. Az értelmi fogyatékosok nap-pali otthonába nehéz fejlesztő gyógypedagógust szerezni, mert ott a szociális bértábla alapján kapná a bért. Egy speciális iskolában, amely SNI-s gyermekeknek van, mondjuk, kialakítva, ott a pedagógusbértábla alapján kapja ez a gyógypedagógus a bért. Ezért az ÉNO-ba sokkal nehezebb gyógypedagógust szerezni, mert még az ágazatokon belül is van egy bér-feszültség, és még onnan is elszívja. Ráadásul a gyógypedagógiai pótlék meg nevésegesen alacsony, azt is emelhetnék igazán. Ebben a háromban a nagyon sok határterületen holisztikusan egyben lévő állami ellátást igazán lehetne külön kezelni.

Ami még véleményem szerint nagyon fontos, és kimaradt a költségvetésből, az a kulturális közfoglalkoztatottak bére. Én nem tudom, hogy miért, ez aztán tényleg szintén alacsony összeg lenne a költségvetésben, de jelenleg a muzeológusok, könyvtárosok rettentően alul vannak fizetve, 145 ezer forint nettó körülbelül a bérük. Ezek az emberek nagyon fontos munkát végeznek abból a szempontból, hogy ha arról beszélünk, hogy a nemzeti identitásukat meg akarjuk őrizni a következő generációknak, akkor azok az emberek, akik a nemzeti történelmet, mondjuk, vagy várostörténeti, lokális történeti helyeken, vagy pedig egyéb módokon ezt bemutatják, azokat becsüljük meg akkor fizetéssel is. A kulturális közfoglalkoztatás azért nem fontos a Fidesznek, mert ez nem egy jól szervezett szektor. Nem láttunk még könyvtárössztrájkot, és

ezért valószínűleg nem érzik azt a nyomást, hogy a bértüket emelni kéne. Ez helytelen, igenis ezen emberek kapcsán nagyon sok ilyen személyes történetet hallottam, hogy elment inkább egy gyártósorra dolgozni ahelyett, hogy a kulturális szektorban maradjon, olyan megalázóan alacsonyak a bérek.

Ráadásul, amit nem tudok, és ha bármilyen információt szolgáltatna az itt ülő államtitkár, akik közül, ha jól gondolom, kettő ügyis az EMMI-ből... *(Jelzésre:)* Nem, egy, elnézést akkor, csak egy. Tehát az EMMI- államtitkárt kérdezem, hogy a kulturális államtitkár bejelentette év elején, hogy lesz életpálya, majd utána erről nem volt egyetlen szó. Majd bejelentették, hogy lesz életpálya, de csak a PIM-ben, tehát csak a Petőfi Irodalmi Múzeumban lesz életpálya, de most azt sem tudjuk, hogy ott lesz-e egyáltalán, vagy ha ott lesz, akkor miért csak ott lesz, miért nem lesz az év eleji bejelentéshez kapcsolódóan mindenhol ez az életpályamodell, és hogy mikor tájékoztatják erről végre az érdekképviselőket. Ha erre tudnának reagálni, az csodálatos lenne.

Énszerintem ez nem feltétlenül pártpolitikai kérdés, hogy ezt rendezzék végre, de igazán megérdemlik ezek az emberek, hogy ugyanúgy életpályamodelljük legyen. Erről az életpályamodellről még annyit, hogy a szakszervezet ezzel szemben is kritikát fogalmazott meg, ez a dolga, de hogy legalább valamilyen béremelés akár az életpályamodell tekintetében legyen. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tájékoztatom a képviselőtársaimat, hogy a KDNP képviselőcsoportja a mai ülésnapon fennmaradó időkeretét átadja a Fidesz képviselőcsoportja részére. *(Ungár Péter: Azt hittem, nekünk!)*

És most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egypár mondatot szerettem volna én is hozzáfűzni ahhoz, amiről Harangozó Tamás is beszélt, és államtitkár úr is szóba hozta.

Ő úgy fogalmazott, hogy sokkal magasabbak a fizetések, mint ahogy azt az iménti hozzászólásban képviselőtársam elmondta. Ön azt mondta, hogy 200-220 ezer forint nettó is lehet. Nekem is számos olyan e-mailem van, ami arról szól, hogy ez a 130-150 ezer forintos nettó bér azért nem példa nélküli a rendvédelmi dolgozók vagy éppen a köztisztviselők körében.

(17.00)

Ezért - ahogy ön is fogalmazott - egy 15 éves szolgálati viszony után akkor az a fizetés, amit emlegetett, azért már egy eléggé tisztos és hosszú szolgálati út.

Beszélt az albérletről, hogy aki ideköltözik Szabolcsból, az vegyen magának egy lakást; nem így mondta, de ez volt a lényege. Van, aki nem akar lakást venni, hanem csak albérletben lakik itt.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondolom, hogy itt sokan hiányolták már a költségvetésből azokat a forrásokat, amelyek például a bérlakásokra vonatkoznának, hiszen az albérletárakat az egyik oldalról persze lehet befagyasztani, ahogy Berlinben is próbálkoznak vele, a másik oldalról, hogy ne lehessen ezt kijátszani, esetleg kínálatbővítéssel is lehet kezelni az elszabaduló ingatlanárakat. Valószínűleg persze, segíthet a lakhatási gondokon az is, amit ön említett, vagy az, hogyha nyernek a lottón ezek a személyek.

Én is beadtam egy olyan módosító indítványt, ami arról szól, hogy a köztisztviselői illetményalap, amelyik tíz éve nem változott, az változzon, és valóban én is azzal indokolom, és ebben szerintem Harangozó Tamásnak igaza volt, hogy itt tömeges a leszerelések száma, és így nagyon sok rendőr, tűzoltó vagy a büntetés-végrehajtásban dolgozó ember kényszerül arra, hogy otthagyja a pályáját, amit adott esetben hivatás-ként is kezel.

Ezért még egyszer arra kérném államtitkár urat, hogy fontolják meg a kormányzati döntések során, hogy ezeknek az embereknek a köztisztviselői illetményalapját növeljék a jelenlegi mértékről. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm államtitkár asszonyt és államtitkár urakat, képviselőtársaimat. Két percben megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, Fidesz.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Harangozó Tamás képviselő úr nincs itt, de Mesterházy Attila idézte szellemét. Az ő hozzászólásában elhangzott, hogy a rendvédelmi képzést folytató iskolákban 2010 óta 80 százalékkal csökkent az ott tanulók száma. Én most rögtön felhívtam ennek örömére, ahogy elhangzott ez a durva szám, a kiskunhalasi szakképzési központ vezetőjét, és azt a választ kaptam tőle, hogy ilyen sokan még nem jelentkeztek a szakképzési központokban lévő rendvédelmi iskolákba, és ez volt az előző esztendőben is.

Tehát ez a szám, ez a képzelt 80 százalékos csökkenés szerintem rossz információkon alapszik, és kérem önöket, hogy a jegyzőkönyv kedvéért is rögzítsük, hogy sokkal többen jelentkeznek, mint bármikor ezekbe az iskolákba.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bányai Gábor képviselő úr. Megadom a szót Becsó Károly képviselő úrnak, Fidesz.

DR. BECSÓ KÁROLY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az igazságszolgáltatás egy független, önálló hatalmi ág,

ezt az alapelvet már Arisztotelész és Cicero is hangsúlyozta műveiben. A bírák függetlenségének egyik záloga, hogy anyagilag és egzisztenciálisan ne legyenek kiszolgáltatottak.

A korábbiakhoz hasonlóan ennek a követelménynek tesz eleget az előttünk fekvő költségvetés is, amely külön fejezet alatt biztosítja a rendes bíróságok kiadásainak fedezetéhez szükséges összegeket. Indokolt a bíróságok mellett kiemelni az igazságszolgáltatás másik meghatározó közreműködőjét, az ügyészségeket is, amely nem tekinthető önálló hatalmi ágnak, de ahogy az Alaptörvény is rendelkezik, önálló és független alkotmányos intézmény. A függetlenség egyik biztosítója az ügyészség esetében is az önálló fejezetben történő költségvetési rendelkezés.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés két helyen érinti érdemben a bíróságokat és ügyészségeket. Egyrészt mint önálló alkotmányos szervek, külön költségvetési fejezet határozza meg az igazságszolgáltatási hatalmi ág éves költségvetését, másrészt a mindenkori költségvetési törvény határozza meg a bírói és ügyészi illetmények kiszámításához szükséges bírói és ügyészi illetményalapot.

Az önálló költségvetési fejezetek kapcsán fontos hangsúlyozni, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 76. §-ának (3) bekezdés a) pontja, valamint az ügyészségekről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 6. §-ának (2) bekezdése alapján az OBH elnöke, illetve a legfőbb ügyész állítja össze az önálló költségvetési fejezetre vonatkozó javaslatát, amelyet a kormány változtatás nélkül terjeszt az Országgyűlés elé.

A fentiek alapján a javaslat rendes bíróságok fejezete az OBH elnöke által összeállított költségvetési javaslatot tartalmazza, amely figyelemmel van a bírói illetmények OBH elnöke által kezdeményezett reformjára is. Ennek megfelelően a javaslat a munkáltatói járulékokkal együtt számolt személyi juttatások tekintetében 23,3 milliárd forint többletforrással számol az idej költségvetéshez képest.

Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a kormány részéről nem született döntés a bírói illetményrendszer esetleges reformja tárgyában, így a javaslat a bírói és ügyészi illetményalapot a 2019. évvel azonos mértékben 453 330 forintban határozza meg. Az illetményalap megváltoztatása mindig az ország gazdasági lehetőségeire figyelemmel meghozott politikai döntés eredménye, mely döntést a kormány előterjesztésére az Országgyűlés hoz meg.

Ennek megfelelően az elmúlt húsz évben nem volt jellemző az évenkénti automatikus emelés, az illetményalap jelentősebb módosítása 2004-ben 2005-ben, 2008-ban és 2012-ben került megállapításra, egyébként 2012-ben 391 600 forint értékben.

A kormány a fentiekben ismertetett vezérlő elvek mentén döntött úgy 2016-ban, hogy a 2012 óta változatlan bírói illetmények mértékét összesen három lépcsőben megemeli. Ennek megfelelően 2016 októberétől kezdődően három alkalommal, alkalmanként 5 százalékkal emelte meg a bírói illetményalapot, amelyek

egymásra épültek, így a 2016. október 1. és 2018. január 1. közötti időszakban 16,5 százalékos bírói és ügyészi illetményemelés valósult meg. Az emelést követően 2018. január 1. óta - ahogy az előbb említettem - 453 330 forint a bírói és ügyészi illetményalap.

Az Országgyűléshez a kormány által benyújtott törvényjavaslat elfogadása alapján a bírói és az ügyészi illetmények emelése mellett 2017. szeptember 1-jétől - 2017. január 1-ig visszamenőleges hatállyal - 30 százalékkal emelkedett az igazságügyi és ügyészségi alkalmazottak illetménye, amely körülbelül 9 ezer igazságügyi és 2 ezer ügyészségi alkalmazottnak jelentett érzékelhető jövedelemnövekedést.

A bírói illetményrendszer átfogó reformjára a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény megfelelő módosításával kerülhet sor. Ugyanakkor a törvényt érintő módosító javaslatot jelenleg nem tűzött napirendjére az Országgyűlés.

A statisztikákat megfigyelve, megállapítható, hogy a bíróságok, ügyészségek költségvetési támogatása folyamatosan nő. 2014-hez képest 2019-ben a bíróságok 44 százalékkal, az ügyészségek 35 százalékkal több költségvetési forrásból gazdálkodhattak. A növekedés egyik alapját a három lépcsőben megvalósult bírói illetményalap-emelés adta, amely az igazságügyi és ügyészségi alkalmazottak 2017-ben átalakított illetményrendszerével együtt több mint 16 ezer főnek jelentett érdemi béremelést.

Tisztelt Képviselőtársaim! A bérhelyzet rendezésén túl a jogszabályváltozások indukálta fejlesztésekre, valamint a munkakörülmények folyamatos javítására fordították a bíróságok a többletforrásokat. Ennek eredményeként az Országos Bírói Hivatal számos olyan projektet tudott elindítani, amelyek keretében a bírósági infrastruktúra fejlesztése, korszerűsítése valósult meg.

A bírósági szervezet kezelésében 113 városban 185 ingatlan van. Ezek közül ténylegesen 153 épület szolgál ítélkezési célokat. Az ingatlanoknak részben a műszaki fenntartása, karbantartása, felújítása, részben pedig a bírósági szervezetben dolgozók XXI. századi, az ítélkezés minőségét szolgáló munkakörülményeinek biztosítása, valamint ügyfélbarát bíróság igényének megfelelő épületek kialakítása, a bírósághoz való hozzáférés tárgyi feltételeinek megteremtése kiemelt forrásokat igénylő feladat.

A költségvetési források biztosítása révén az Országos Bírói Hivatal 2012. évi megalakulása óta jelentős bíróságiépület-rekonstrukciós, építési fejlesztésekbe fogott, miután felmérte, milyen állapotban vannak az ország bíróságai, mik a legsürgetőbb teendők.

A 2013-ban kiírt épületfelújítási pályázatot, majd a 2015. évi beruházási tervet már az úgynevezett Wagner Gyula-program és az úgynevezett Jablonszky Ferenc pályázati rendszer követte. Az előzetesen jóváhagyott beruházási terv szerint a Wagner Gyula-programban az igényfelmérések alapján tervezett fejlesztések közül az egyszerűbb munkákat a bírósági szervezetek, a bonyolultabb, több évre áthúzódó fejlesztéseket az OBH saját beruházásként valósítja meg.

A Jablonszky Ferenc pályázati rendszerben a központilag meghatározott célok, épületfejlesztések megvalósításához biztosít pályázati forrást az OBH. Mindezek mellett a bírósági épületek energetikai korszerűsítésére uniós források is rendelkezésre állnak.

(17.10)

Érdemes említést tenni az elmúlt évek kiemelt beruházásairól, amiből kiemelendő a Kúria: megkezdődött az egykori Kúria épületének felújítása itt a Kossuth téren. Megkezdődött a Budapest Környéki Törvényszék szervezeti egységeinek új épületbe történő elhelyezése. Megtörtént az Egri Törvényszék teljes körű felújítása és bővítése. Folyamatosan zajlik a Szegedi Törvényszék, a Szegedi Járásbíróság, továbbá a Gödöllői Járásbíróság teljes körű felújítása, továbbá a Ráckevei Járásbíróság új épülete kivitelezésének előkészítése.

Előrehaladott állapotban van az idén felállt Érdi Járásbíróság új épülete kivitelezésének előkészítése, megkezdődött a Tapolcai Járásbíróság teljes rekonstrukciója, a Dunakeszi Járásbíróság, a Kiskőrösi Járásbíróság új épülete létesítésének előkészítése, a Kisvárdai Járásbíróság és a Szarvasi Járásbíróság épületének teljes rekonstrukciója és bővítése is a célok között szerepel, a tervezési munkákat szintén elindította az OBH még 2018-ban.

A bér- és infrastrukturális fejlesztések mellett az elektronikus bírósági eljárásokhoz kapcsolódó jelentős beruházások is történtek, elég, ha csak az ezeknek keretben adó digitális bírósági projektet említem meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általam elmondottakból is megállapítható, hogy az előző évek és a 2020. évi költségvetés is biztosítja mind a bíróságok, mind az ügyészségek számára a magas szintű munkavégzéshez és a munkafeltételek folyamatos javulásához szükséges összegeket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Becsó Károly képviselő úr. Most megadom a szót a Jobbik képviselőjének, Steinmetz Ádám képviselő úrnak.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Itt a 2020. évi költségvetési törvény vitájában a mai napon, immár a tizedik órában köszönöm a figyelmét és a türelmét, és sok energiát kívánok a vita további részéhez. Egyúttal pedig szívből örülök, hogy ma is hallhattuk többször, a magyar gazdaság jól teljesít és dinamikus fejlődik.

Egy jól működő demokráciában a törvényalkotás során - és így a költségvetési törvény megalkotása során is -, úgy gondolom, törekedni kell a társadalmi konszenzusra, ami abban is megnyilvánul, hogy a kormánypart befogadja az ellenzék javaslatait is.

Ma már számos statisztika, számos szám elhangzott itt, a tisztelt Ház előtt, engedjék meg nekem, hogy kettőt most én is idehozzak. Az egyik az

537-es, a másik pedig a 0. Az 537 az a törvénymódosító javaslat, amit a Jobbik-frakció tagjai a tavalyi költségvetési törvényhez módosító javaslatként benyújtottak; a 0 pedig az, amit önök elfogadtak ebből.

Csak úgy mellékesen jegyzem meg: 40-et én jegyeztem közülük, és azt gondolom, ezek kellőképpen megalapozottak voltak, tekintettel arra, hogy somogyi polgármesterekkel egyeztettem előtte, és ezek élő és egyébként racionális igényeket testesítettek meg.

Őszintén megmondom, hogy az általam egyébként nagyra becsült Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak a mondata, ami ezt a vitát lezárta, az volt, igen, ott állt egyébként az államtitkár úr helyén, és emlékszem, hogy hátrafordult az ellenzéki padsorokba, és mindezt a vitát azzal zárta le, hogy: tetszett volna jó módosító indítványokat benyújtani, akkor el is fogadtuk volna őket.

Én azt gondolom, hogy nehéz elképzelni, hogy 537 indítvány közül egyetlenegy sem volt megalapozott. Én inkább az önök együttműködésének és a nagyvonalúságának a hiányát látom ennek hátterében, hogy ez így történt. És nem mellesleg alapos okunk van feltételezni azt is, hogy önök el sem olvassák ezeket a javaslatokat, úgy szavazzák le. Megállapítható tehát, hogy a tavalyi költségvetés megalkotása során nem valósult meg az általam említett társadalmi konszenzus, de őszintén remélem, hogy ez idén másképp fog alakulni.

Persze tudom, és most ellenzéki képviselőtársaimhoz fordulok, hogy jellemzően ellenzéki attitűd kritizálni egy törvényjavaslatot, különösképp a költségvetési törvénynek az egyes pontjait, tételeit, mindig van olyan cél, amihez pénzt kérünk, illetőleg olyan költségvetési tételek, amikre egyébként többet, több pénzt fordítanánk. De azért legyünk önkritikusak és egyben reálisak is a tekintetben, hogy a költségvetésnek a stabilitása és a végrehajtása a mindenkori kormány felelőssége, és ez a felelősség az ő vállukat nyomja.

Eppen ezért, megfogadva a pénzügyminiszter úr tavalyi tanácsát, idén is számos javaslatot nyújtottam be, törekedve arra, hogy ezek jó indítványok legyenek, olyannyira, hogy idén a fideszes Moring József Attila képviselőtársam korábbi elképzeléseit és ígéreteit is megfogalmaztam - egyébként ezek máig meg nem valósult ígéretek. Ezeket egyébként én magam is támogatom, azért tettem ezt.

Nagyon röviden vegyük sorba őket, hogy miről is beszélünk konkrétan! 2009-ben a képviselő úr a balatonboglári borgazdaság állami tulajdonba vételét és a termelők hasznosításába adását indítványozta. Kilenc éve önök kormányoznak, ez a mai napig nem valósult meg, de én benyújtottam ezt az indítványt.

2014-ben, a választások előtt pedig a képviselő úr a marcali kórház sürgősségi centrummá történő átalakítását ígérte, CT-berendezés beszerzését ígérte, valamint mentőhelikopter-leszállópálya megépítését. Ezek sem valósultak meg, és én ezért úgy gondoltam, hogy én most benyújtom ezeket az elképzeléseket.

Továbbmegyek: 2018-ban, a választások előtt a méltatlanul pusztulni hagyott egykori marcali Petőfi Sándor laktanya épülete előtt állva honvédségi üzemet ígért a képviselő úr, 200-220 új munkahely megteremtésével. Nem árulok el nagy titkot szerintem, hogy ez sem valósult meg, ezért én ezt most benyújtottam.

Nem utolsósorban a nemrég elhangzott ígérete: a választókerületét érintő talán legsúlyosabb probléma ügyében, a marcali kórház ügyében azt ígérte, hogy ez év elején önállóvá fog válni, elszakad Kaposvártól, de ez sem valósult meg. Én most ezt benyújtottam, és bízom benne, hogy önök ezt méltányolni fogják.

De miközben azt gondolom, hogy önökben megvan a politikai szándék arra, hogy ezek a célkitűzések valóra váljanak, hiszen úgy gondolom, a képviselő azért csak egyeztetett önökkel, amikor ilyet ígér a választóknak, és azt is feltételezem, hogy időről időre latba veti lobbitevékenységét, hogy ezek a megfogalmazott célok megvalósuljanak, de ez kevésnek bizonyult.

Mi hiányzik akkor? - teszem föl a kérdést. A költségvetésben a forrás. Teremtsük meg, hogy legyen a költségvetésben erre forrás, és teremtsük meg, hogy - hangsúlyozom - ezek az általam is támogandó és sokak által támogatandó elképzelések akkor legkésőbb a jövő év folyamán megvalósuljanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy amennyiben önök ezeket a javaslatokat leszavazzák, nem támogatják, amik egyébként alapvetően Moring József Attila javaslatai, ez azt jelenti számomra, hogy nem tartják megalapozottnak ezeket az igényeket, és önök nem tartják fontosnak ezeket az ügyeket. Majd gondoljanak ekkor egyúttal arra, hogy az elutasító döntésükkel a képviselő urat hozzáak rendkívül kellemetlen és kényelmetlen helyzetbe majd a marcali és a balatonboglári polgárok előtt, hiteltelenné fog válni. Úgyhogy ezúton is kérem, hogy ne hagyják, hogy ez így történjen.

Végezetül pedig szeretném kérni önöktől több ezer somogyi polgártársunk képviseletében, hogy az előttünk fekvő 22 000 milliárdos költségvetésből biztosítsanak forrást ezekre a célokra, hogy ne menjek messzire, legalább a 24 milliárdos kormányzati kommunikációra elkülönített tétel egy részét, hogy ezek megvalósulhassanak. Hiszen higgyék el nekem, képviselőtársaim és államtitkár úr, hogy a somogyiaknak nem kormánypropagandára van szükségük, nem migránsözásra, nem sorosozásra, nem brüsszelezésre, hanem érdemi munkahelyekre, érdemi bérekre, a feldolgozóipar bővítésére és nem utolsósorban az egészségügy fejlesztésére. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Steinmetz Ádám képviselő úr. Most megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés tükrében szeretnék szólni a szakképzésről és a felnőttképzésről; az oktatás fontos ágazatairól van szó.

Mielőtt a költségvetési támogatásokról, a számokról szólnék, el kell mondanom, hogy a szakképzés és a felnőttoktatás átalakítása, továbbfejlesztése folyik. 2010 után - '11-ben és '13-ban - törvényeket hoztunk erről, a közelmúltban pedig nyilvánossá vált a „Szakképzés 4.0”, amely jelentős tartalmi és szerkezeti változásokat hozhat ezen a területen, amennyiben az őszi ülészakon a kormány benyújtja ezt a törvényjavaslatot, és a parlament a vita után elfogadja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A változtatás lényege, hogy a szakképzésbe minél többen jelentkezzenek, vonzó legyen ez a terület, mert ha ezt vonzóvá tudjuk tenni, akkor a szakemberképzés javul, növekszik a szakképzettséget szerzők száma, és ez jótékony hatással van a munkaerőpiacra, a foglalkoztatottságra.

Hadd mondjak egy fogalmat: keresletvezérelt szakképzésre van szükség. Tehát nem kínálatot kell adni az iskola oldaláról, hanem a gazdaság igényeit is figyelembe véve keresletvezérelt szakképzésre van szükség, erősíteni kell a duális képzést, ezáltal a gyakorlati oktatást, meg kell becsülni a szakoktatókat és a mérnök tanárokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Varga Mihály pénzügyminiszter úr tegnap expozéjában elmondta, hogy a 2020. évi költségvetés minden területen több forrást biztosít. Ez igaz az oktatás területére is, hiszen 48 milliárd forinttal többet költünk jövőre, mint az idén. Ez 2078 milliárd forint, ami közel 5 százaléka a GDP-nek, hiszen egy 40 000-42 000 milliárdos GDP-ről beszélünk. De ha úgy nézzük a számokat, hogy 2010-ben mennyit költöttünk oktatásra, most 633 milliárdal többet költünk, ez tíz év alatt 44 százalékos növekedés. Tehát igenis fontos ez a terület, fontos az oktatás, és nagyon fontos a szakképzés, a felnőttoktatás, hiszen aki képzettséget szerez, az a munkaerőpiacon is meg tud jelenni, munkát tud találni, hozzá tud járulni ahhoz, hogy Magyarországon meglegyen a teljes foglalkoztatottság, és ebből kiindulva, ha neki munkája van, jövedelme van, sikeres ember lesz, akkor sikeres lesz a családja, sikeres lesz az a közösség vagy az a település, maga az ország is, amiben élünk.

Nézzük, tisztelt képviselőtársaim, a számokat! A szakképzési centrumokhoz tartozó szakképző intézmények száma: 381, tanulói létszáma: 218 197 fő. Tehát jól lehet látni, hogy a szakgimnáziumba, szakközépiskolába és szakiskolába körülbelül annyian járnak, mint a gimnáziumokba, tehát a 400 ezer középiskolai tanuló közül valamivel több mint 200 ezer. A költségvetésben az előirányzott támogatás 149 milliárd forint, amely a saját bevétellel, mármint a szakképzési centrumok bevételeivel kiegészülve 152 milliárd forint, ez 1,5 milliárdal több, mint 2019-ben, tehát mint az idén. Hadd említsem meg önöknek, hogy nagyon fontos, hogy jól gazdálkodjanak a szakképzési centrumok, ezért az év elején kancellárokat nevezett

ki a kormány, pontosabban: az illetékes miniszter, hogy stabil, kiszámítható gazdálkodása legyen ennek a területnek. Ráadásul az ingyenes tankönyvellátás a 2020-21-es tanévtől kiterjed a szakképzési évfolyamokra is, és ez többletforrást igényel, hiszen a szakképzési centrumokhoz, mint említettem - körülbelül 40-42 ilyen centrum van -, mintegy 218 ezer diák tartozik, és a szakképzési centrumokban 27 500-an dolgoznak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szakképzési centrumok által ellátott felnőttoktatási tevékenységről is szólni kell, hiszen a fellendülő gazdaságnak folyamatos, egyre növekvő a szakképzett munkaerő-igénye, és ezt az utánpótlást ki kell alakítani, ezeknek a szakképző iskolákban történik meg a szakképzésük.

Ha megengedik, hadd mondjak egy mai, személyes példát, hogy milyen munkaerőhiány van Magyarországon. Én Nyíregyháza és térsége egyik képviselője vagyok, Nyugat-Szabolcs megye egészen a Tiszáig, Rakamaz-Tokajig, és ma két olyan eset volt - mert délelőtt még Nyíregyházán és Tiszavasváriban tartottam sajtótájékoztatót -, ahol találkoztam olyan emberrel, mondjuk, egy klímaszerelő magyar kis-közepes vállalkozóval, aki arról panaszkodott nekem, hogy nem tud munkaerőt találni. Nagyon sok munka van, nagyon sokan keresik őt, ő a minőségre megy, olyan embereket akar fölvenni, akik ha beszerelik a klímát, azért garanciát vállalnak, és nem tud minden munkát elvállani, mert nincs embere.

A másik: bementem egy kereskedelmi boltba, egy ruházati boltba, ahol arról panaszkodott egy régi ismerősöm, aki a vezetője ennek a boltnak, hogy nem tud garantált bérminimumért kereskedelmi eladót fölvenni középfokú végzettséggel vagy bizonyos szakképzettséggel. Ő mondta, az ő szavát idézem: 130-140 ezer nettó tudna adni. Ez Nyíregyházán történik, Szabolcs megyében, ahol tudjuk jól, hogy óvatosan kell bánni a béremelésekkel, hogy a kis- és közepes vállalkozók hogyan tudják ennek a járulékait megfizetni.

Tehát én azt mondom, hogy igen komoly munkaerőhiány van Magyarországon, ezek a jelzések eljutnak hozzánk, és a „Szakképzés 4.0”, amely tartalmi és szerkezeti változásokat hozhat - mondom, ismereteim szerint az őszi ülészakon fogja tárgyalni a parlament -, ezért a költségvetése ennek a területnek stabil kell hogy legyen. Majd néhány számot is szeretnék elmondani, mert összeadtam azokat a fejezeteket, amelyek ennek a területnek a támogatási fejezeteit jelentik.

Mint említettem, elsődleges nemzetgazdasági cél a foglalkoztatottság további növelése. Sőt, mondom, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, amikor én képviselő lettem, 2010-ben voltak olyan térségeim, településeim, ahol 8-10-12 százalékos volt a munkanélküliség, most Nyíregyházán és környékén 3,5 százalék, és 5-6 százalék Tiszavasvári térségében vagy Ibrány és Rakamaz térségében, tehát jelentősen javult, úgy, hogy a közfoglalkoztatottak száma Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében a felére csökkent, tehát sokan át tudtak menni az elsődleges munkaerőpiacra, a versenyszférába.

Most körülbelül húszezren dolgoznak megyei szinten a közfoglalkoztatásban, és ha jól tudom az országos számokat, százezren vannak országosan, Borsod, Szabolcs és Hajdú megyében van 50 ezer, tehát közel fele vagy majdnem fele, vagy pontosan fele - a pontos számokat nem tudom -, akik a közfoglalkoztatásban - vagy az önkormányzatokban, vagy a Start kistérségi munkaprogramban - dolgoznak. Tehát ez nagyon fontos, hogy növeljük.

A foglalkoztatottsághoz hozzájárul, ha az állami szakképzési intézményrendszer rugalmasabb, hatékonyabb, működési lehetőségeit kihasználja. Tulajdonképpen ezért jelentőséggel bír az állami intézmények képzési, átképzési kínálatának szélesítése, képzési feladatainak fenntartása, bővítése. Mindemellett tovább kell erősíteni a szakképző intézmények és a gazdasági szereplők együttműködését a munkaerőpiac változásaihoz való rugalmasabb alkalmazkodás és a szakképzési intézményrendszer hatékony működtetése révén.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék még szólni a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatalról, amely körülbelül 2,5 milliárd forintból gazdálkodik, és törvény szerint látja el az állami felnőttképzési és szakképzési feladatokat. Természetesen a szakképzési centrumoknak van felnőttoktatási feladatuk is, egy új finanszírozási rendszerben jelentkezik ez a 2015-16-os tanévtől, és 2018 januárjától életbe lépett egy normatív finanszírozás, ami azt jelenti - a felnőttképzésben lehet érettséget szerezni, szakmát szerezni -, hogy körülbelül 50-55 ezer fő tanul a szakképzésben szakképesítés megszerzése céljából vagy az érettségi megszerzése céljából.

(17.30)

Ez most, idén 12 milliárd forint, a 2020-as költségvetésben egy kicsit kevesebb ez az összeg, ezt is el kell mondani, de felülről nyitott ez a kassza, és hogyha a létszám nem fog csökkenni, akkor ezt pótolni kell a központi keretből.

Tisztelettel szeretném elmondani, hogy hogyan néz ki a költségvetési összegsor, amely a szakképzést és a felnőttoktatást érinti. Tehát mint említettem, 152 milliárdból gazdálkodiknak a szakképzési centrumok, közel 2,5 milliárdból a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal, 12 milliárdot kapnak a szakképzési centrumok felnőttoktatásra, ez az előirányzat most a felére csökken, de az előbb említettem, hogy ha szükséges, akkor ezt pótolni kell a központi keretből. 25 milliárd forint jut szakképzési és felnőttképzési támogatásokra, és nagyon lényeges, hogy ami a szakképzési hozzájárulásból befolyt - és ez növekedett 2019-re -, mintegy 112 milliárd forint folyt be szakképzési hozzájárulásból, és annak a jelentős részét, 71 milliárd forintot felhasználnak a szakképzés fejlesztésére, finanszírozására.

Nagyon lényeges, hogy akik szakképzésbe, szakgimnáziumba, szakközépiskolába mennek, azoknak a

családi háttere sok esetben olyan, hogy az ösztöndíj nagyon fontos motiváló tényező. Van egy Szabóky Adolf nevű ösztöndíjrendszer, erre 7,7 milliárd forintot költ vagy szeretne költeni a költségvetés szerint az állam, a Szakképzési Hídprogramra pedig 600 milliót, ami azt jelenti, hogy a Szakképzési Hídprogramban nyolc általánost vagy részsakképesítést lehet megszerezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Van még három olyan tétel, amely fontos tétel. Az egyik a központi keretből támogatható, a kamarák, a kereskedelmi és iparkamarák törvényi feladataira szól, mert szintén részt vesznek a képzésben, ez 6,5 milliárd forinttal szerepel az előirányzatban, és 4,9 milliárd forinttal beruházás-ösztönző képzési programok, tanműhelyfejlesztések is szerepelnek a költségvetésben, azzal a kitételrel, hogy azt egyedi miniszteri döntéssel lehet felhasználni. És van még 5,3 milliárd forint... Hadd álljak meg egy pillanatra! Nagyon sokat vitatkozunk a Kulturális bizottság ülésén, még Dúró Dóra volt az elnök, én egy kicsit beleástam magam az iskolaelhagyás, a korai iskolaelhagyás, a lemorzsolódás témájában, hogy hogyan is van ez Magyarországon, mert ez több mint 10 százalék, 11,7 százalék, és azt vállaltuk, hogy 2020-ra 10 százalék körül kellene ennek lennie, el kellene érni a 10 százalékot vagy 10 százalék alá kellene csökkenteni. Nagyon nehéz feladat ez, el kell ismerni, hogy nagyon nehéz feladat, de tulajdonképpen a korai iskolaelhagyásra a szakképzési rendszerben a hídprogram vagy egy olyan, hogy ösztöndíjat adok az új tervezet szerint nemcsak azoknak, akik a szakképzés első-második évfolyamára járnak, hanem tanuló-szerződéssel, a vállalatok adnak nekik tanuló-szerződést, ösztöndíjat. Tehát mindenki kapna a szakképzésben ösztöndíjat, ez a terv, ez a szakképzés 4.0., azért mondom, hogy terv, mert ezt 2019 őszén fogjuk tárgyalni.

Tehát összeadva az összegeket szeretnék egy számot mondani - lehet, hogy nem pontosan adtam össze, de - 287 milliárd forintot költünk szakképzésre és felnőttoktatásra. Ez egy jelentős összeg, úgy gondolom, hogy hasznosul is ez az összeg, és ehhez kell majd igazítani azt a tartalmi, szervezeti változtatást, amit szeretnénk, hogy a gazdaság igényeit jobban kiszolgálja a szakképzés, és ez a 2020-as tanévtől, a tervek szerint 2020. szeptember 1-jétől indulna.

Befejezésül, tisztelt képviselőtársaim, azt szeretném mondani, hogy a szakképzés és a felnőttoktatás területén megalapozott a költségvetés, ezek a források, ha szűkösen is, államtitkár úr, de elegendőnek tűnnek. Nagyon jó az a központi keret, amely felülről nyitott, és hogyha oda kell tenni a központi keretből néhány forrást vagy néhány milliárd forintot, akkor erre van lehetőség, és ez a terület az oktatás mellett összekapcsolódik a munkaerőpiaccal, összekapcsolódik azzal, hogy akik ma szakképzettséget, végzettséget, képzettséget szereznek Magyarországon, azok jobban boldogulnak, mint azok, akiknek nincs ilyen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vinnai Győző képviselő úr. Kétpercesek következnek. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy Vinnai képviselőtársam révén egy különösen fontos téma jött szóba a szakképzés tekintetében. Én a 4.0. elképzelését egyébként támogatom, tehát szeretném ezt leszögezni, ugyanakkor nálunk a Vállalkozásfejlesztési bizottságban, amikor az államtitkári meghallgatás során és a témát tárgyalva számadatok kerültek elő, kicsit más jellegűek kerültek elő. Szeretném árnyalni ezt a képet.

Egyrészt a közfoglalkoztatásból az elsődleges munkaerőpiacra áramlók száma egyetlen kimutatás szerint sem volt sikeresnek tekinthető, hiszen itt egy 10-20 százalékos közötti értékkel találkozhattunk. Nem azt mondom, hogy ez a nullával egyenértékű, egyáltalán nem, de azt mondom, hogy ezt azért egy sikeres konstrukciónak nevezni erős túlzás lenne, annak fényében, hogy azért a közfoglalkoztatottak száma sem mutat növekményt az utóbbi időben. Én magam támogatom azt, hogy az, aki korábban esetleg otthon töltötte az idejét, most inkább valamifajta munkát végezzen, de egyáltalán nem mindegy, hogy melyet, tehát ezen a téren azért tudnánk miről vitatkozni.

Viszont szeretném önnek megemlíteni a teljes foglalkoztatottságra való utalásai fényében, hogy a statisztikák szerint 600 ezer olyan honfitársunk van ma Magyarországon, aki vagy a feketegazdaságba kényszerülve kell hogy megszerezze a napi betevőt, vagy a szürkegazdaság szélén, és bizony szabolcsi fiatalok is találhatóak itt. Számtalanszor elmondtam, hogy a családom egyik ága szabolcsi, és bizony ott vannak azok az inaktív fiatalok a falvakban, akik kollégiumi rendszer és a korábbi tisztességes szakképzési rendszer nélkül inaktivitásra voltak kárhoztatva, és kilenc év kormányzás után az őszi tervekről hallani lehet, hogy üdvöztető, de én kissé türelmetlen vagyok.

Még egy jelzést szeretnék önnel megosztani, és köszönöm, ha reagál erre. A helyzet az, hogy hozzánk olyan jelzések érkeztek fogadóórákra, miszerint a szakképző központok, műhelyek esetében eszközbeszerzésre az utóbbi években nulla, azaz nulla forintot költöttek - nem állítom, hogy mindenhol így történt, de hogy ilyen jelzések tucatjával érkeztek, ez egészen biztos -, és ennek oka talán pontosan az a miniszteri ellenjegyzés, amit tetszett említeni. *(Az elnök csenget.)* Lehet, hogy enélkül rugalmasabb, hatékonyabb lenne a rendszer, és ezeket az inaktív fiatalokat be tudnánk *(Az elnök csenget.)* húzni a produktív szférába.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik sorai- ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Két percre megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, Fidesz.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Én Steinmetz Ádám képviselőtársam szavaira szeretnék reagálni, hogy elmondta, hogy a költségvetés módosítására a Jobbik mennyi módosítót adott be. Én arra hívnám fel a képviselőtársam figyelmét, hogy a 2020-as költségvetés mit tartalmaz. Ahogy elmondtuk, a családvédelmi akciótervet, a gazdaságvédelmi akciótervet, adócsökkentést tartalmaz, de akkor menjünk szűkebb részbe: a „Modern városok” programját tartalmazza, a „Magyar falu” programot, ami választókerületi beruházásokat is tartalmaz, hiszen a „Modern városok” programból tud az állatkert tovább fejlődni, az uszoda megépülni. De hogyha a szakképzésről beszélünk, akkor Veszprémben elindítjuk az iparosparkot, ami egyedi beruházás lesz a térségben, és úgy gondolom, hogy amikor majd önök is szavaznak a költségvetésről, akkor erről is szavazni fognak, és erre kellene igent nyomni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ovádi Péter képviselő úr. Tájékoztatom Vinnai képviselő urat, hogy csak a következő körben tud majd kétperces hozzászólásra jelentkezni. *(Dr. Vinnai Győző: Bocsánat!)*

Tisztelt Országgyűlés! Együttal tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az LMP képviselőcsoportja a mai ülésnapon fennmaradó időkeretét - 1 perc 42 másodperc - átadja a Jobbik képviselőcsoportja részére. *(Derütség a Jobbik soraiban. - Rig Lajos: Óriási ováció! Időmilliomosok vagyunk!)* Kérem az emeleti páholy munkatársait az időkeret átvezetésére. *(Z. Kárpát Dániel: A Fidesz is adhat át, szívesen fogadjuk! Tegnep is bennmaradt! - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, Fidesz.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony, Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány gazdaságpolitikájának középpontjában a magyar családok támogatása áll - ezt hallják tőlünk szinte minden nap -, de emellett a gazdasági eredmények fenntartása és védelme is részét képezi, illetve azt is középpontba helyezi a 2020-as költségvetés-tervezési javaslatban. Ezen célkitűzések szellemében készült el a költségvetés is.

A 2010-ben megkezdett kormányzásunk eredményeképpen a magyar gazdaság most már tartós növekedési pályán áll. Növekedési potenciálját erősíti a kormány kezdeményezésére a 2016 végén megkötött béremelési és adócsökkentési megállapodás, amely a munkaalapú társadalom építésére irányuló törekvések egyik legjelentősebb eleme.

(17.40)

Egyszerre jelenti a bérfelzárkóztatást, illetve a vállalatok hatékonyságjavító törekvéseinek párhuzamos ösztönzését, ami által tovább erősödhet a magyar

gazdaság munkahelyteremtő és munkaerő-megtartó, illetve jövedelemtermelő és versenyképessége.

A magyar gazdaság növekedésének fenntartását segíti a korábbi szocialista-liberális kormányok segélyalapú gazdaságát felváltó munkaalapú gazdaság megerősítése és erősítése. A kormány kiemelten kezeli a foglalkoztatási szempontokat, és célkitűzése, hogy Magyarországon mindenkinek megérje dolgozni, és az emberek elsődlegesen munkajövedelemből biztosítsák a megélhetésüket, segélyek helyett.

A munkaalapú társadalom építésére irányuló törekvések egyik legjelentősebb érdemének tekinthető a 2016 végén megkötött béremelési és adócsökkentési megállapodás, ami egyszerre jelent bérfelzárkózást, illetve a vállalatok hatékonyságjavító törekvéseinek párhuzamos ösztönzését. A megállapodás eredményeként erősödik a magyar gazdaság munkahelyteremtő és megtartó képessége.

A magyar gazdaság erősödésére és a versenyszférában kialakult munkaerőhiányra tekintettel prioritás a gazdaságban rejlő munkaerő-tartalékok mozgósítása annak érdekében, hogy a pályakezdő fiatalok, a kisgyermekes anyák, a közfoglalkoztatottak, az álláskeresők, valamint a dolgozni vágyó inaktívak, tartósan munkanélküliek minél nagyobb számban lépjenek be vagy térjenek vissza a munka világába, és lehetőleg Magyarországon. A teljes foglalkoztatás elérése érdekében a kormány célja a munkaerő országon belüli mobilitásának elősegítése, és ennek egyik eszközeként a munkásszállások építésének, felújításának ösztönzése is részét képezi a költségvetésnek.

2017 tavaszán egy új foglalkoztatáspolitikai eszközt vezetett be a kormányzat, mellyel mostanra az önkormányzatok és társulásai, valamint a száz százalékos önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságok részesülhettek támogatásban. Mindezeket túl a program 2019 őszi kiterjesztésével már a magántulajdonú vállalkozásoknak is van lehetőségük arra, hogy munkásszállást építsenek vagy újítsanak fel támogatás igénybevételével.

A szociális hozzájárulási adó kulcsának jövő évi várható további csökkenése szintén hozzá fog járulni ezen kedvező folyamatok fenntartásához. A kormány intézkedéseinek és a piaci folyamatoknak köszönhetően elsősorban a hazai elsődleges munkaerőpiac bővülő foglalkoztatásának eredményeként a foglalkoztatottak száma megközelítette a 4,5 millió főt, a munkanélküliségi ráta 3,5 százalékra csökkent.

Az erőteljes munkaerő-kereslet eredményeként az elkövetkező időszakban kedvező folyamatok érvényesülhetnek továbbra is. Folytatódhat a foglalkoztatás bővülése, a munkanélküliségi ráta csökkenése és a bérek dinamikus emelkedése, amelynek eredményeként a reálkeresetek 2018-ban 2010-hez képest már 41 százalékkal magasabb szinten álltak, és így a háztartások jövedelme minden bizonnyal tovább javult.

A kedvező beruházási tendenciák fenntartása érdekében 500 millió forintról három lépésben fokozatosan csökkenteni fog a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó fejlesztési adókedvezmény értékátára.

A magyar vállalkozások finanszírozási forráshoz jutása és versenyképességük javítása érdekében 2020-ban 10 milliárd forintot tartalmaz a költségvetés a Garantiqa Hitelgarancia Zrt. tőkeemelésére is.

A foglalkoztatást érintő közterhek csökkentését segíti elő a 2016 végén megkötött béremelési és adócsökkentési megállapodás. A szociális hozzájárulási adó 2019. június 1-jétől további 2 százalékponttal, 19,5 százalékról 17,5 százalékra csökken közös döntésünk eredményeképpen. A reálkereset alakulásának függvényében 2020 folyamán további 2 százalékponttal mérséklődhet a szociális hozzájárulási adó kulcsa.

Adópolitikai különbségeket is szeretnék idehozni, hogy mi történt megelőzőleg, 2010 előtt, és mi van azóta Magyarországon. A baloldali-liberális kormányzás idején alig akadt olyan járulék, adó vagy éppen illeték, amelynek a mértéke ne változott, illetve ne nőtt volna. Ráadásul a változások iránya nem volt mindig egyértelmű, összevissza ugráltak az áfával és mindenfajta más adónemekkel, és a gazdaság szereplői nehezen tudtak alkalmazkodni mindezekhez. Elhibázott adópolitikájuk keretében számos speciális elvonást vezettek be. Növelték a munkavállalók egészségbiztosítási járulékát, megszüntették a nyugdíjjárulék és a magánnyugdíjpénztárak adókedvezményét, a befektetési adóhitelt eltörölték, duplájára emelték a cégautók adóját, emelték az örökösödési illetéket, innovációs járulékot, energiaadót és környezetterhelési díjat vezettek be. Bevezették a 4 százalékos szolidaritási adót, megemelték az evát, a munkavállalói egészségbiztosítási járulékot és a munkaerőpiaci járulékot. Közterheket róttak ki a nyugdíjas munkavállalókra is. Ezzel szemben ma már ezek nagy része mérséklődött vagy éppen eltöröltük.

Nagyon nagy kérdés, tisztelt Ház, hogy a munkaerőpiaci helyzet javulásához milyen tartalékokkal rendelkezik Magyarország, van-e esély arra, hogy a foglalkoztatási rátának, amely ma már több mint 10 százalékkal magasabb, mint volt 2010-ben, és lassan elérjük a visegrádi négyek szintjét, bár még a németországitól jelentősen elmaradunk, vannak-e tartalékok. Nagyon fontos a növekedés mindannyiunk számára, bár itt elhangzott több LMP-s hozzászólásban a gazdaság őskorba visszalökésének a lehetősége és esélyei. Ez azt is jelentheti, hogy ha Magyarországon további gazdasági növekedést akarunk eredményezni a tevékenységünkkel, a munkánknak, a törvényeknek köszönhetően, a kulcs mégiscsak a foglalkoztatás bővítésében van, és hogy ennek van-e valós alapja, vannak-e Magyarországon vagy Magyarországon kívül magyar emberek, akik tudnák erősíteni a gazdasági növekedésünket.

Jelenleg úgy néz ki, hogy Magyarországon van a mai statisztika szerint passzív munkanélküli majd' 45 ezer fő nő és férfi, míg van állástalan ember 133 ezer fő, van fiatal állástalan honfitársunk 34 ezer. Az ő soruk létkérdés, hogy mihamarabb megoldásra kerüljön. Van 50 ezer közfoglalkoztatott, végzettséggel rendelkező ember, összesen tehát a munkaerő-tartalék ezen a területen 262 ezer főt jelent. Középtávon úgy

néz ki Magyarország munkaerő-tartalék-helyzete, jövőképe, hogy a munkanélkülieknek van 167 ezer fős létszáma, a közfoglalkoztatottaknak 125 ezer főnyi létszáma, ezen belül a külföldi telephelyen dolgozó honfitársaink 110 ezer főt jelentenek. Ezenkívül a külföldön élő, regisztráltan, adószámmal kint hivatalosan dolgozó honfitársunk 400 ezer fős létszáma azt eredményezheti, hogy még Magyarországon van 780-800 ezer fő, akit be lehetne vonni a magyar munkaerőpiacra, és meg tudnánk alapozni a magyar gazdasági növekedés további fenntarthatóságát és ilyen hasonló mértékét, mint ami az elmúlt években és ebben a félévben már láthatóan újra és újra magasan veri az eddigi átlagokat.

Nagyon nagy kérdés, amiről Vinnai képviselő úr előttem sokat mondott, beszélt, de nemcsak beszélt, hanem ért is hozzá, a szakképzés jelenéről és jövőjéről, hisz maga is sokat dolgozott ezen a munkaterületen. Számtalanszor láttuk a megelőző évtizedekben is, főleg 2002 után, amikor a Magyar Bálint nevű miniszter szétverte a magyar szakképzési rendszert, amikor szegényen vált, hogy Magyarországon a szülők nem érettségivel rendelkező diákokat, gyermeket, hanem iparosembert neveljenek ki.

Ennek a politikának az eredménye az volt, hogy kiürültek azok az iskolák, amelyekben a szakképzést folytatták. Ennek eredményeként Magyarországon ma ténylegesen szakemberhiány van, de nemcsak azért, merthogy esetleg külföldön is dolgoznak, hanem egyszerűen nem képeztünk elég fiatal embert, és 2002 óta lassan eltelik húsz esztendő, hogy elkezdték ezt a romboló politikát. Ennek az eredményeképpen egy generációnyi embert szinte újra kell teremteni, akik az országban, a mi országunkban, a mi hazánkban erőteljesen tudnak visszatérni a gazdaságba, illetve a növekedést a munkájukkal biztosítani.

Éppen ezért a szakképzési rendszerünk mindenfajta fejlesztésével kapcsolatban Z. Kárpát Dániel bizottsági elnök urunk mondta, hogy számtalan, tucatnyi panasz érkezik hozzá, hogy eszközbeszerzésre nincs pénzük, nem volt eszközbeszerzés az elmúlt években. Nem tudom, de én nagyon büszke szoktam lenni Bács-Kiskun megyére, mert ott számtalan pénz, százmilliók, milliárdok lettek elkölthetve hasznosan hazai és uniós forrásból a szakképzési központok iskoláinak eszközbeszerzéseire. Nem beszélve arról, hogy számtalan lehetőség nyílt, a vállalkozók - ne mondjuk azt, hogy az inasképzésben, mert rosszul hangzik ez a szó, hogy inasképzés, de akik a szakképzési rendszeren belül a gyakorlati időt eltölteni szándékozó fiatalokat képzik - számtalan fejlesztési programban vesznek részt, hogy a saját eszközeik modernizálásával a mai európai munkaerőpiacra is alkalmas, de főként a magyarországi munkaerőpiacra alkalmas szakembereket képezzenek nagyobb tudással. Tehát én mást hallottam, mást látok Bács-Kiskunban, nem beszélve arról, hogy hozzám a Kiskunhalasi Szakképzési Központ tartozik, és ott azt látom, hogy nagyon komoly fejlesztések vannak.

Ezen túl beszélnünk kell arról is, hogy mennyivel nőtt, több mint hatszorosára nőtt az üres álláshelyek száma Magyarországon az elmúlt, mondjuk, 9-10 esztendőben 2010-hez képest. Ez a ma közel 83-87 ezer üres álláshely nem feltétlenül csak a nagyon nehezen elvállalható munkát jelenti, nagyon sok állás van üresen, betöltetlenül.

(17.50)

Ez abból a szempontból nem rossz, sőt jó, hogy a munkaerőpiacra a munkaerő munkabérére, annak növekedésére fokozza, hisz nagyon nagy igény van a munkaerőpiacra a képzett szakemberekre. Éppen ezért létkérdés, hogy Magyarországon a szakképzési központokban, jövő évtől technikumaiban igenis nyíljék meg minden magyar fiatal számára a kétkezi munkából megélésnek a lehetősége, és ennek a tisztelete. Hisz ma már, ha valaki elhív magához akár Budapesten, akár vidéki nagy- vagy kisvárosban, kisfaluban egy vízvezeték-szerelőt vagy éppen elhív egy bútorasztalost, a pedagógus- vagy másmilyen diplomával rendelkező honfitársainak bérének többszörösét keresik meg azok, akik értenek egy szakmához, de már azok is, akik csak megtanulták, valakitől ellesték, és tudnak dolgozni, még ha nem is feltétlen hivatalosan.

A lényeg az, hogy Magyarországon ma kezd átállni a gondolkodásmód, hogy igenis meg lehet élni kétkezi munkából iparos végzettséggel, de úgy, hogy mellette még érettségit, sőt technikai végzettséget fogunk tudni nyújtani a fiataljainknak, gyermekeinknek, unokáinknak.

Zárszóként: az, hogy bár nincs itt már régóta, a tavalyi választás óta Gúr Nándor képviselő úr, aki állandóan gúnyolódott a miniszterelnök egymillió munkahelyről szóló ígéretén, amit 2010-ben miniszterelnök úr bejelentett, bár igaz, hogy Z. Kárpát képviselőtársam mindig felhozta, hogy néha beszámítja a KSH a külföldön dolgozók egy részét, illetve a nyári munkavállaló fiatalokat, diákokat is, ennek ellenére mégiscsak nagyon fontos, hogy Magyarországon 750 ezer fővel nőtt az adófizető munkavállalók száma. Ha ez nem eredmény, bár még mindig van hiány, 200 ezer fő, aki az egymillió munkavállalói létszámnövekedést alátámasztaná, az ígéretet alátámasztaná, de mégiscsak óriási eredmény, hogy mind a költségvetési törvényeknek, mind a kormány gazdaságpolitikájának köszönhetően Magyarországon dinamikusan fog nőni ezután is a munkaerőpiacra a foglalkoztatottak száma. Ennek köszönhetően a magyar gazdasági növekedés nemhogy csökkenni fog, hanem mindenfajta gazdasági recesszió ellenére is meg tudjuk tartani azt a szintet, hogy fenn tudjuk tartani a magyar gazdaságot.

Tényleg zárszóként: nekem nem azért fixa ideám az autóipar, mert Bács-Kiskun megyében van egy nagyon komoly autógyártó vállalkozás, egy nagyon nagy vállalkozás, de azt jelezni kell, hogy - Ungár képviselőtársam beszélt erről - a magyarországi autógyártók nagy része prémium márkákat gyárt. Ezt tudomásul kéne venni, hogy nem a legolcsóbb távolkeleti autókat

gyártjuk, hanem a világ legjobb autóinak egy része Magyarországon készül, és a 2008-as pénzügyi-gazdasági világválság idején ezen márkák eladásai csökkentek legkevésbé, tehát itt a csökkenés lehetősége továbbra sem lesz, szerencsénkre, és az ellenkező szerencsétlenségére, hisz a magyarországi autógyártók prémium márkáinak fejlesztései nem álltak le. Nagyon komoly az innovációs megújulási képességük, és elkezdtek a más hajtásláncok, más energiaforrások beépítését a jövő autóiba, és ennek a kísérletei Magyarországon is folynak. Ennek köszönhetően, a magyarországi autógyártás-csökkenési negatív önbeteljesítő jóslattal rendelkező ellenzéki hozzászólások ellenére, higgyék el, Magyarországon nagyon-nagyon fontos nem gyengeségében, hanem erősségében a magyar autógyártás és minden más ipari ág, ahol nagyon komoly magyar tudással, Magyarországon képzett mérnökökkel, technikusokkal fogják feltölteni a munkahelyeket is.

Ez a jövő évi költségvetés ezt tudja szerintem alátámasztani és erősíteni. Támogassák önök is! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bányai Gábor képviselő úr. Megadom a szót Szilágyi György jobbikos képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy az elején Vinnai Győző képviselő úr felszólalására reagáljak. A képviselő úr ecsetelte a felszólalásának nagy részében, hogy milyen munkaerő-hiány van adott esetben, mondjuk, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, és valóban igaza van a képviselő úrnak, de nemcsak az ön megyéjében, hanem országos szinten is nagy hiány van bolti eladókból, pincérekéből, szakácsokból, egészségügyi dolgozókból, mesteremberekből, és még sorolhatnánk, hogy mennyi szakmában található ma meg Magyarországon a munkaerőhiány.

Képviselő úr, ennek egyetlen oka van. Ez az ok pedig az önök gazdaságpolitikája. Az a gazdaságpolitika, amely miatt 600-800 ezer jól képzett fiatal vagy középkorú szakember hagyta el ezt az országot, hogy külföldön tudjon boldogulni. Tudja, képviselő úr, amikor ön azt mondja, hogy képzeljük el, már 130-140 ezer forint nettót is adnának egy bolti eladónak, és nem találnak rá megfelelő embert, tudja, miért van ez? Mert a 130-140 ezer forint körülbelül 370 font. Ha ön kimegy Angliába bolti eladónak, akkor ennek pont a háromszorosát kapja meg, és a háromszorosát keresi, míg egyébként az árak nagyjából ugyanott vannak, mint Magyarországon.

Tehát azzal kellett volna önöknek foglalkozni, hogy egy olyan gazdaságpolitikát folytassanak, például tetszetek volna támogatni a Jobbik béruniós kezdeményezését, amelynek az a legfőbb törekvése, hogy próbáljuk meg közelíteni a béreket a nyugat-európai bérekhez, ha már ezt ígérték az uniós csatlakozásnál a magyar állampolgároknak; és ezáltal, hogy

béremelést hajtunk végre, próbáljuk meg itthon tartani azokat a fiatalokat, akiknek... - bődületes szám, a ma középiskolába vagy felsőoktatásba járó fiataloknak több mint 50 százaléka azon gondolkozik, hogy elhagyja az országot, hogy boldogulni tudjon és meg tudjon élni, ez ellen valamit tenni kell, mert utána Magyarország nagyon-nagyon nehéz helyzetben lesz.

A béruniós kezdeményezésünket ha támogatták volna, akkor pont azt a célt szolgálhatta volna, hogy itthon tudjuk tartani, és haza tudjuk csábítani azokat a fiatalokat, azt a képzett munkaerőt, amely most külföldön keresi a boldogulást. Tehát olyan gazdaságpolitikát, olyan adópolitikát kellene folytatni, olyan kohéziós politikát, a kohéziós forrásokat arra kellene például használni, hogy valóban, amit ön is mondott, hogy a különböző ágazatokban és szegmensekben valóban különbözőképpen kell béremelést végrehajtani, és figyelembe kell venni azt, ha kkv-k, a magyar kis- és középvállalkozások vajon ezeket a béremeléseket hogy tudják egyébként kigazdálkodni, és hogy tudják ezt teljesíteni. Ezért kell nekik segíteni.

Ezért kellene a kormányának azzal foglalkozni, hogy tudná ezeknek a kkv-k-nak az adóterheit csökkenteni, hogy tudná őket támogatni, és nem stratégiai megállapodásokat kellene folyamatosan kötni azokkal a multcégekkel, amely multcégeket önök kiszolgáltatnak, amelyek alacsonyan akarják tartani a magyar munkabérek, mert nekik az az érdekük. Önöknek nem abban kellene partnernek lenni, hogy behozzanak ebbe az országba 86 ezer vendégmunkást, különböző, mongol, ukrán és bármilyen vendégmunkásokat, akik leszorítják a magyarországi béreket.

Onnantól kezdve, ha önök ilyen törekvéseket tennének akár a gazdaságpolitikailag, akár más szinten, akkor lehetne arról beszélni, hogy önök tettek ez ellen valamit. Önök nem tesznek semmit, szavakban elítélik ezt a tendenciát, szavakban arról beszélnek, hogy milyen kevesen vannak ebben az országban, de hogy mi ennek az oka, az önöknek köszönhető, és önök ez ellen nem tettek semmit.

Most rátérnék a költségvetés tárgyalására, és elmondanám a véleményemet erről az egészről, amit önök itt most benyújtottak. Hagyományunk tekinthetjük, ugye, hogy a soron következő év költségvetése jóval az őszi ülés előtt beterjesztésre kerül, ami abból a szempontból örömteli lehetne, hogy így elméletileg több idő marad a tervezet megvitatására. Sajnálatos módon azonban hiába terjeszti be a kormány a költségvetési javaslatot jóval a törvényben meghatározott időpont előtt, ha nem fordít több időt a javaslat megvitatására a tisztelt Ház, a kormánytöbbség várhatóan egyszerű szavazóképként fogadja azt el.

Hiába volna még idő és lehetőség a költségvetési javaslat szélesebb körű megvitatására, akár az érintett ágazati és társadalmi szereplők véleményének nyilvános kikérésére, a kormány nem kíváncsi ezen véleményekre. Hiába fogadja el már idejekorán a tisztelt Ház a költségvetési törvényt, amivel elméletileg a kiszámíthatóságot garantálná, a korábbi évek gyakorlata alapján azt tapasztaljuk, hogy a tárgyévben rendszeres,

nagyarányú módosításokat kezdeményeznek, amit a kormánytöbbség kritika nélkül meg is szavaz.

Évek óta látjuk, hogy az állam által saját magára költött adóforintok aránya a többi állami feladatra fordított erőforrásokhoz képest jelentősen növekszik. Ez a tendencia azért ellentmondásos, mert a kormány sorozatosan a bürokrácia csökkentéséről, az állam leépítéséről beszél.

A korábbi években a háttérintézmények száma drasztikusan csökkentésre került, azonban ennek ellenére a működés nem lett olcsóbb, sőt, amint az a jelenlegi tervezetből is látszik, ismét drágábban kívánja működtetni az apparátusát az állam, mint akár csak a megelőző évben.

A költségek a 2019. évben sem csökkentek, annak ellenére, hogy jelentős létszámcsökkentés került végrehajtásra, az egyetlen hatás, amit kiváltott ez az intézkedés, az ügyek intézésének drasztikus lassulása volt. Szomorú hozadéka azonban ennek a képmutató látványkormányzásnak, hogy a megszüntetett háttérintézmények feladatai gazdátlanul hányódnak a bürokrácia útvesztőiben, és az egyes ügyek elintézési ideje jelentősen meghosszabbodott.

(18.00)

A kirúgott munkatársak, vezetők és középvezetők helyére ültetett politikai kinevezettek hozzáértése alacsony szintű, ami miatt lassan születnek döntések, amelyek ráadásul gyakran tárgyi tévedéstől szenvednek, így azok korrigálása újabb időt és energiákat emészt fel. A magyar emberek az államtól sokkal drágábban kapnak sokkal rosszabb szolgáltatást. Ez egyértelműen a kormányzóképeség hiányát jelzi. A közszférából való elvándorlást nem lehet egyszerűen a források növelésével megátolni, pláne nem visszajára fordítani, ehhez az aktuálpolitikai befolyásolástól mentes munkakörnyezet megteremtése volna az első lépés, de önöknek pont ellentétes a céljuk.

A 2020. évi költségvetés-tervezet a 2019. évihez képest nem tartalmaz nagyarányú változásokat, megrázó szerkezeti átalakítást vagy hangsúlyát-helyezést. Nagyjából minden fejezetről elmondhatjuk, hogy kisebb-nagyobb mértékben növelték a működési előirányzataikat, tehát a javaslat alapján a következő évben ugyanarra lehet számítani, mint amire az idei esztendőben. A költségvetés tervezése tehát nem reagált az intézményrendszer, illetve a társadalom finom, illetve esetenként kétségbeesett jelzéseire, nem eszközölt olyan változtatásokat, amelyek a meglévő ismert és elismert problémákat, aránytalanságokat enyhítik.

A meglévő aránytalanságok tehát forrásoldalról konzerválásra kerülnek, ami előrevetíti azt, hogy az ezen aránytalanságból fakadó problémák megmaradnak a jövőben is. A költségvetési javaslat jól tükrözi a kormány valódi törekvéseit. Egyértelműen tetten érhetőek benne azok az autokratikus tendenciák, amelyek az ország irányításában tapasztalhatók. Ezek az

autokratikus elemek nem szakmai megfontoláson vagy valós társadalmi igényen alapulnak, hanem egyetlen ember, a miniszterelnök személyes akaratából fakadnak.

Jól példázza ezt a jelenséget a sportfinanszírozás szerkezete és a sporttal kapcsolatos állami propaganda. A szavak szintjén a kormány a szívén viseli az ifjúság egészséges nevelését és testi fejlesztését. Ennek érdekében bevezette a mindennapos testnevelést, amit a Jobbik Magyarországért Mozgalom is üdvözölt és támogatott is, azonban a szükséges anyagi és infrastrukturális feltételeket nem biztosította ehhez a kormány. A korábbi években mintegy 3-3 milliárd forintot irányzott elő a költségvetés a tornatermekre és tanuszodákra. Az összeg a feladathoz mérten már akkor is arcpírítóan csekély volt, amit a Jobbik Magyarországért Mozgalom évről évre kifogásolt. Próbáltunk benyújtani módosító javaslatokat is, eredménytelenül, önök mindannyiszor ezt lesöpörték az asztalról.

Az előttünk fekvő tervezetből ezen sorok nemes egyszerűséggel kimaradtak. Tehát vagy minden közoktatási intézményben immár rendelkezésre áll a kellő befogadókapacitású tornaterem és tanuszoda, vagy a kormánynak már egyáltalán nem fontos a gyermekeink egészséges testi fejlődésének támogatása.

A sport a társadalomban igen fontos szerepet tölt be mind az egyének, mind a kisebb és nagyobb közösségek szintjén. A különböző sportcélok elérése nemcsak a fizikai teljesítményeken és beruházásokon múlik, hanem az emberek hozzáállásán, a sport társadalmi elfogadottságán és támogatottságán. A sport népszerűsítése tehát olyan cél, amely a tervezett csekélyke 25 milliós előirányzatnál lényegesen többet érdemel. Minden évben fölhozzuk egyébként ezt, és javasoljuk önöknek, hogy emeljék meg a sport népszerűsítésére szánt összeget, de önök minden évben ugyanúgy leszavazzák; az idén is benyújtottuk a módosítót, gondolom, az idén is le fogják szavazni. Összehasonlításképpen: a hungarikumok népszerűsítésére 490 millió forintos előirányzat szerepel a tervezetben.

A sport általános egészségre és jóllétre gyakorolt hatása köztudomású tény, azonban ennek ellenére Magyarország az egyik legelhízottabb, legpasszívabb és leginkább betegségre hajlamos lakossággal bír egész Európában. Ha ehhez hozzávesszük, hogy milyen siralmas állapotban van az egészségügy, akkor ez katasztrofális helyzetet eredményezhet a közeljövőben. Az aktív életmód társadalmi szintű elterjesztéséhez természetesen az ismeretterjesztő kiadványoknál és reklámkampányoknál jóval több kell, de a társadalmi tudat-formálásra mindenképpen szükség van, mégis önök, mint ahogy említettem, évről évre leszavazzák az erre benyújtott költségvetési módosító javaslatainkat, mert önök nem érzik fontosnak a sport társadalmi népszerűsítését. Pedig a társadalmi szintű szemléletformálás nem azonosítható a versenysporttal, amit a kormány a korábbi évekhez hasonlóan igen bőkezűen kíván támogatni a 2020-as esztendőben is.

A versenysport támogatása a 2019. évi 5,1 milliárd forintról a 2020. évben 9,8 milliárdra nő. A versenysport ma kevesek kiváltsága, úgy is fogalmazhatnánk, hogy úri hobbi, amit minden magyar adófizető verejtékes munkával összeszedett adóforintjából finanszíroz az állam. A miniszterelnök hobbija a labdarúgás, aminek a teljesítménye sajnos évről évre siralmasabb (*Közbeszólások a Fidesz soraiból.*), eltekintve az elvéte előforduló fellángolásszerű sikerektől, mégis nyertese a költségvetésnek. A Magyar Labdarúgó-szövetség 2018. évi 5,2 milliárdos támogatása a 2019. évben 7,1 milliárdra nőtt, 2020-ban pedig 9 milliárd forintra emelkedik majd, két év alatt közel a duplájára.

A versenysport előnyben részesítése a tömegsporttal szemben látványos. Ehhez csak pár arányszámot szeretnék most megemlíteni. A versenysport és olimpiai felkészülés szakmai támogatása 3,1 milliárd forint működési összeggel szerepel, szemben a stratégiai, sporttudományi, innovációs folyamatok működése 320 millió forintos előirányzatával. Az arány 10-szeres a profi sport javára. A Hungaroring Sport Zrt. támogatása 14,7 milliárd forint az innovációs tárca fejezetében, szemben a szabadidősport 760 milliós támogatásával. Az arány 20-szoros a profi sport javára. Sportági fejlesztési koncepciók megvalósításával összefüggő feladatok támogatására 22,2 milliárd működési támogatás, szemben a diák- és hallgatói sport támogatására szánt 640 millió forinttal. Az arány 35-szörös a profi sport javára.

A számok tükrében a helyzet egyenesen elkésztítő. A sportfinanszírozás mértéke a költségvetés egészén belül nő, de a sportfinanszírozáson belül a magyar embereket ténylegesen érintő, az életüket jó irányba befolyásoló, egészségüket megőrző tevékenységek, illetve célok támogatása eltörpül a látványberuházások mellett. A profi labdarúgásba a kormány továbbra is számolatlanul önti az adóforintokat, annak ellenére, hogy az elmúlt évek eredményei semmiféle támogatásemelést nem indokolnak, sőt a társadalmi érdeklődés csökkenése kézzelfogható és szabad szemmel is jól látható. És hogy hogyan gazdálkodnak ezzel a pénzzel, gondoljanak csak arra, hogy a Ferencváros 1,7 milliárd forintos hiánnyal zárta ezt az évet, amit önök elég erőteljesen támogatnak.

Összefoglalva megállapítható, hogy a 2020. évi költségvetési javaslat hű maradt a korábbi évek Fidesz-kormányzásához, a kommunikációs és látványkormányzás finanszírozása történik valós teljesítmények és eredmények nélkül. A sport területén ugyanez a jelenség tükröződik, ahol a látványos elemekre számolatlanul költi a pénzt a kormány, ami mellett az emberek életét pozitív irányba befolyásoló tevékenységek és célok támogatása eltörpül.

Egyetlenegy dolgot engedjenek még meg nekem, amire szintén benyújtunk minden évben egy módosító javaslatot, az idén is benyújtottunk, de önök nem támogatják a nagy családvédelemmel, avval, hogy népességfogyás van ebben az országban, katasztrofális

népességfogyás, és támogatni kell a gyermekek születését.

Minden évben benyújtjuk, hiszen a népességfogyás egyik legégetőbb problémája hazánkban, a népességfogyás megállításának érdekében minden segítséget meg kell adnunk a gyermeket vállalni akaró párok részére. (*Jelzésre:*) Igen, képviselő úr, látom bólogat, de azoknak a pároknak is meg kellene adni ezt a segítséget, és erre fölhívjuk minden évben a figyelmet, akik szeretnének gyermeket, de különböző okokból természetes úton nem sikerül nekik a gyermekáldás. Ezeknek a pároknak sokévi különböző alternatív egészségügyi próbálkozások és beavatkozások után az utolsó reményük az IVF-program, magyarul: a lombikbébi program. (*Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük Bányai Gábor: Működik.*) Parancsol? (*Képviselőtársaihoz fordulva:*) Mit mondott? (*Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Bányai képviselő úr, majd egy kétpercesben. Köszönöm szépen.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Nyomjon gombot, egyébként, képviselő úr! (*Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr, jegyző úr!

(18.10)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Nyomjon gombot, képviselő úr, nyugodtan! Higgye el, több százezer magyar családnak... (*Bányai Gábor közbeszól.*) Lehet ezen nevetni önnek! Több százezer magyar családnak problémát jelent az (*Az elnök csenget.*), hogy szeretnének gyermeket, de nem tudnak...

ELNÖK: Bányai képviselő úr, majd kétpercesben! (*Bányai Gábor: Hazudik...*) Öné a szó, jegyző úr, folytassa! Folytassa!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Több százezer magyar családnak problémát jelent az, hogy szeretnének gyermeket, és nem lehet gyermekük.

A kormány az elmúlt időszakban, tehát ha várt volna egy fél tizedmásodpercet, akkor hallhatta volna, több változtatást hajtott végre a lombikbébi programmal kapcsolatosan, amelyek előrelépéseket jelentettek az elmúlt időszakhoz képest. Viszont van egy olyan szegmense ennek a kérdésnek, amivel nem hajlandóak foglalkozni, hiába mondjuk el évről évre. Egy ilyen beavatkozás nagyon drága, 1,2-1,4 millió forintba kerül, de van egy bizonyos önrész, ez nagyjából 30 százalék, ami azt jelenti, hogy nagyon sok pár azért esik ki ebből a kezelési rendszerből, mert nincs neki, mondjuk, 300 ezer forintja egy-egy beültetés alkalmával, amit neki kellene állnia a különböző gyógyszerekre.

Mi azt szeretnénk, hogy egy 3 milliárd forintos alapot hozzunk létre, ahova azok a párok, akik nem tudják ezt az önrészt előteremteni, pályázhatnak,

és nem lenne akadály ennek az önrésznek az előteremtése nekik, ha gyermeket szeretnének, így részt tudnak venni ebben a programban. Tehát én úgy gondolom, hogy ez egyértelműen támogatható cél lenne, ismét benyújtottuk.

Mi arra kérjük önöket, hogy támogassák ezt a módosító javaslatot, hiszen ha önöknek is fontos Magyarországon a népességfogyás, ha önöknek is fontos az, hogy minél több gyermek szülessen, akkor ez egy nagyon fontos kérdés, hogy támogassuk azokat a fiatalokat, azokat az embereket, akik gyermeket szeretnének vállalni, de önhibájukon kívül ez nem lehetséges számukra. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr, jegyző úr. Soron kívül megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr többször a „látványkormányzás” kifejezést használta. Ha ezt úgy szeretnénk értelmezni, hogy a magyar gazdaság elmúlt évekbeli teljesítménye számos területen látványos volt, akkor elfogadom a jelzöt. *(Szilágyi György: Nem így értettem, ön tudja, államtitkár úr!)* Sejtetem, hogy képviselő úr nem így érte, de azért mégiscsak akkor az Eurostat-számokat megint hadd mondjam el, mondjuk, a gazdasági növekedés tekintetében! 2017-ben 4,1 százalék, 2018-ban 4,9 százalék, az idei évben 4 százalék körüli növekedéssel kalkulálunk. Az első negyedév adatát a képviselő úr is biztos tudja, 5 százalék fölötti a növekedés. Az önök előtt álló költségvetésjavaslat azzal kalkulál, hogy jövőre 4 százalékos növekedés lehet. Ezek látványosan magasabb számok, mint az Európai Unió átlaga.

Ami a bérváltozásokat illeti, csak három év tényszámát hadd mondjam el! 2016-ban a nettó reálkereset-növekedés 7,4 százalék, 2017-ben 10,3 százalék *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*, 2018-ban 8,3 százalék. Hallom Z. Kárpát Dániel képviselő úr hozzászólását, hogy alacsony bázis volt. Képviselő úr, bizony, nem akarok túlságosan politizálni, nem volt könnyű helyzetben 2010-ben az ország. Nem akartam ezt szóba hozni, de nézzük meg, hogy milyen helyzetben volt az ország, nézzük meg, hogy az Európai Unió többi országa, amely mondjuk, hasonló vagy jobb költségvetési helyzetben volt, hogyan tudott kilábalni, milyen növekedési számokat értek el, és milyen bérfelzárkózást értek el!

Azt gondolom, azért a kormányzásnak látható eredményei vannak, és nemcsak azokból a statisztikákból, amelyeket említék, hanem azokból a béremelésekből, amelyeket ma is az ellenzék is elismert a rendőrök, a honvédek, a kormányhivatali dolgozók, az egészségügyi dolgozók területén. Nem azt mondom, hogy nincs még tér béremelésre, kétségtelen dolog, hogy mindnyájan annak örülnénk a legjobban, ha még nagyobb mértékben lehetne emelni a béreket,

csak az az állítás, hogy ezt felelős módon lehet csak megtenni.

Ilyen szempontból, megmondom őszintén, közgazdaságilag nehezen tudom értelmezni a bérunió kifejezést. Képviselő úr, gondoljuk át, hogy mit jelent a bérunió! Ha önök azt értik az alatt, hogy az Európai Unió tagállamaiban mindenütt ugyanolyan bérek legyenek... *(Z. Kárpát Dániel: Nem!)* Nem ezt értik alatta, akkor már közelebb vagyunk a dologhoz, akkor már képviselő úr is elismeri, hogy lehetetlenség, közgazdaságilag abszurditás az, hogy azonos bérek legyenek. Ha ezt a Jobbik-frakció is elismeri, akkor innen már, azt gondolom, egyértelmű a lépés, hogy amit tudunk tenni, az az úgynevezett bérkonvergencia, ami akkor valósulhat meg: ha egy országban van gazdasági növekedés; ha egy országban az előállított termékek iránt van kereslet, és ezáltal a cégek profitabilitása lehetővé teszi azt, hogy a munkavállalóknak emeljék a bérét; ha ez az emelkedő profitabilitás, emelkedő foglalkoztatás azzal jár együtt, hogy a központi költségvetés bevétele is növekszik, amiből a közszférában foglalkoztatottak számára bért lehet emelni.

Hát, kérem szépen, ezt a folyamatot látjuk! Ha a bérkonvergenciát, a bérek felzárkózását fontosnak tartja a Jobbik, én azt gondolom, ezt a gazdaságpolitikát, amely alapján a 2020-as költségvetésjavaslat beterjesztésre került, lehet támogatni *(Dr. Vinnai Győző: Támogassa a költségvetést a Jobbik!)*, és magát a költségvetési javaslatot is lehet támogatni.

Mit tud tenni még a kormányzat a tekintetben, hogy úgy segítse elő a bérek növekedését, hogy az ne járjon együtt a versenyképesség romlásával? Azt tudja tenni, hogy a munkáltatói terheket csökkenteni. A hat-éves bérmegállapodás erről szólt, ez egy történelmi jelentőségű megállapodás, amelyet 1990 óta sikerült elérni a munkaadókkal és a munkavállalókkal közösen. Ez a megállapodás arról szólt, hogy az állam csökkenti a munkáltatói terheket, párhuzamosan a munkáltatók emelik a béreket.

Sokan mondták azt, hogy azt a jelentős munkáltatóijárlék-csökkentést, amit végrehajtottunk, nem fogja elbírnai a költségvetés, ezek voltak a premisszák. Ma már tudjuk, hogy a 2016-os megállapodás mellett a költségvetés meg tudta őrizni a stabilitását 2017-ben és 2018-ban, és meg tudtuk emelni a növekedési színvonalat, mert a bérek növekedése a fogyasztás növekedésével együtt járt, ami fűtötte a gazdaság növekedését, és egyúttal az adóbevételek növekedését is eredményezte a fogyasztási jellegű tételeknél, a nagyobb, közvetlen személyi jellegű adóbevételeknél, és ez ellensúlyozni tudta a munkáltatói adó csökkentését.

Ezen az úton megy tovább a jövő évi költségvetésjavaslat, hiszen a szociális hozzájárulási adó 2019 júliusától megvalósuló 2 százalékpontos csökkentése idén 144 milliárd forintot, jövőre összesen mintegy 310 milliárd forintot hagy a vállalkozásoknál. Ebből tudnak, ebből az adócsökkentésből tudnak a cégek úgy bért emelni, hogy a költségszintjük nem változik. *(Szilágyi György közbeszól.)*

Önök sokszor, hallom most is, a multikat és a kkv-kat... *(Szilágyi György: Így van, nem veszik figyelembe!)* Képviselő úr! Akkor nézzük meg tényszerűen, hogy a magyar kkv-kat érintően milyen változások voltak! Nem azzal kezdte 2010-ben a kormányzást az újonnan megválasztott kormány, hogy a bankszektort és azokat a szektorokat, ahol nagyon jelentős a multinacionális cégek súlya, egyedi adókkal terhelte meg a költségvetés stabilitása mellett, és mellette a társasági adó kulcsát a kis- és középvállalkozásoknál csökkentettük? Nem ez volt az első lépés?

Ezt követően kérdezem, hogy mi a véleményük az úgynevezett kata és kiva, kisvállalatokat és kkv-kat illető adókról. A kívának a kulcsa egyébként jövőre csökken, a kata pedig egy olyan adónem, ahol 50 ezer forint havi befizetéssel letudhatók az adóterhek, tehát én azt gondolom, hogy egy igazán vállalkozásbarát adónemről van szó. Nem véletlen, hogy mind a két adónemnél jelentősen növekedett az ezt választó vállalkozások aránya.

Azt gondolom tehát, hogy a növekedés ösztönzésén túl az átfogó gazdaságpolitikai lépések, konkrétan ezen belül az adóintézkedések is olyanok, amelyek a magyar kkv-k életét könnyítik, és amelyek ezeken a kkv-kon túl úgy összességében, például a szociális hozzájárulási adó kulcsának csökkentése révén teret nyújtanak béremelésre 2020-ban úgy, hogy mellette a cégek profitabilitását nem veszítjük el.

A képviselő úr azt mondta, hogy az állam magára többet költ. Tisztelettel azt kérném, hogy mutassák meg, hogy mely előirányzatokon kifogásolják a többleteket. Akkor nézzük meg, hogy hol költ magára többet az állam! Az állam működési funkcióiba érthetjük a védelmi, rendvédelmi kiadásokat is Magyarországon is, mint minden országban. Ha azzal van probléma, hogy rendvédelemre és honvédelemre többet költünk, akkor így kell fogalmazni. Ha azzal van probléma, hogy a gazdasági növekedésnek köszönhetően az idei évben a kormánytisztviselőknél is megvalósult egy átlagos 30 százalékos béremelkedés, akkor ezt kell mondani. *(Z. Kárpát Dániel: Ezzel nincs probléma!)* Tehát az intézményrendszer működését illetően nem fognak a 2020-as költségvetésben több minisztériumot, több háttérintézményt találni.

Ismétlem: az állam működési kiadásait tekintve a rendvédelemre, honvédelemre költ többet, illetőleg az idei béremelés fedezete jelenik meg a kormánytisztviselők bérénel.

(18.20)

Célszerű világosan fogalmazni, ha ezzel van probléma, akkor ezt kell megmondani, hogy valamilyen béremelés tekintetében van képviselő úrnak agyálya.

Ami a tornaterem- és a tanuszodaprogramot illeti, abban abszolút egyetértek képviselő úrral, hogy ez egy olyan program, amit érdemes továbbvinni, és természetesen a 2020-as költségvetési törvényjavas-

lat is továbbviszi. Bizonyára az okozhatott némi zavart a költségvetésitörvény-javaslat vitájában, hogy egy új törvény értelmében az állami magasépítési beruházásokat új struktúrában hajtja végre a kormányzat, és a tornaterem- és tanuszodaprogram kiadásait nem az Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezetében lehet megtalálni, hanem a kiemelt kormányzati magasépítési beruházásokat tartalmazó költségvetési fejezetben. Tehát megnyugtathatom képviselő urat a tekintetben, hogy a programot tovább kívánja vinni a kormányzat.

Ami a sporttámogatásokat illeti, a képviselő úr idézte a versenysport támogatására fordított összegeket. Két dolgot engedjen meg. Az első megjegyzésem az, hogy 2020 egy olimpiai év, és talán az általam is sportteljesítményéért abszolút tisztelt Steinmetz olimpiai bajnokra nézve mondhatom azt, hogy a versenysport, a példaképek mennyit jelentenek a fiatalok számára. Talán a képviselő úr is meg tudja erősíteni azt, hogy amikor a magyar vízilabda-válogatott háromszor egymás után olimpiai bajnokságot nyert, akkor mennyi fiatal jelentkezett vízilabdázni. Tehát én azt gondolom, hogy a versenysportnak is megvan a szerepe a tekintetben is *(Szilágyi György: Szabadidősportra mennyit költünk?)*, hogy a fiataloknak milyen példát mutat, és mennyien választják a sportot.

Amit viszont képviselő úr nem említett, és a közvetlen költségvetési kiadásokban nem szerepel, az a sportcélú felajánlások a társaságiadó-rendszeren keresztül. Tehát érdemes ezt is a sporttámogatások, a sportfinanszírozás tekintetében képbe helyezni, hiszen ez a társaságiadó-felajánlás épp a fiatalokat célozza, azt célozza, hogy minél többen sportoljanak, és minél többen legyenek ezáltal egészségesek. Képviselő úr pontosan tudja, hogy a magyar társadalom egészségi problémáinak egy jelentős része az életmódból származik. Ha megnézik az egészségügyi adatokat, hogy mennyi a túlsúlyos ember, amit ön is említett, hány ember van, akinek cukorproblémája van, ezek az életmódból fakadó problémák, ennek a csökkenését elsődlegesen sporttal, életmódbeli változással lehet elérni. Azt gondolom, hogy a jövő évi költségvetés ezt a célt is szolgálja, amikor a sport-támogatásra is érdemi forrásokat fordít; ez is benne van a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban.

Ami pedig a családtámogatásokat illeti, tényszerűen elhangzott, hogy mind hazai viszonylatban, mind nemzetközi viszonylatban az az összeg, amelyeket a kormányzat, illetőleg amennyiben az Országgyűlés elfogadja, a magyar állam a családok támogatására fordít, az kimagasló. Mindenféle mutatóban kimagasló számokról beszélhetünk, és ezekben a számokban, a családtámogatási programokban ott van az a tétel is, amit képviselő úr említett, ott van az is, hogy a kormányzat segíteni kíván azoknak a pároknak, akiknek természetes úton nem lehet gyermekük. Természetesen vizsgáljuk azt, hogy a már meghozott intézkedések mellett milyen további lépések szükségesek. Azt gondolom, hogy ezen a területen is tartal-

maz előrelépést a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat, és ha fontosnak tartjuk azt, hogy ne legyen anyagi korlátja annak, hogy minél több gyermek szülessen Magyarországon, akkor összességében, azt gondolom, hogy a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat támogatható. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Banai Péter Benő államtitkár úr. Megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak, Fidesz.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A balliberális oldal elfogyott, úgyhogy egyelőre kevesebben fogunk tudni vitatkozni, úgyhogy mivel nincsenek itt, első körben Szilágyi képviselő úrra reagálnék. Még hozzá itt a fiatalokat szóba hozta az elvándorlás kapcsán. Szerintem államtitkár úr is már ezzel kapcsolatban mondott néhány adatot délelőtt, de úgy látom, hogy államtitkár úrnak mindig újabb és újabb képviselők jönnek be, és újabb és újabb körben mondák el ugyanazt, államtitkár úr kénytelen mindig felvilágosítani őket.

A fiatalok szempontjából azért azt érdemes lenne megnézni, hogy itt az elvándorlás kapcsán sokszor szokták önök mondani azt, a Jobbik padsoraiban lévő képviselők is, hogy itt 2010 után ment ki a fiatalok, a magyar állampolgárok többsége, ami, ha a számadatokat nézzük, akkor igaz is. De azért az igazsághoz hozzátartozik az is, hogy nyilván ezeknek az embereknek, akik 2009-ben és 2010-ben a szocialisták ámokfutása miatt elvesztették az állásukat és az egzisztenciájukat, jelentős része ezért ment ki, és ez nyilván 2010-11-ben jelentkezett.

A másik igencsak jelentős momentum ebből a szempontból, hogy 2011-ben nyitották meg az osztrák és a német munkaerőpiacot, tehát nyilván ez is hatással volt erre. És ma eljutottunk oda, hogy többen jönnek haza, mint amennyien elmennek. *(Z. Kárpát Daniél: Ti is tudjátok, hogy ez nem igaz!)* Nyilván lehet a számokon vitatkozni, meg erről már vitatkoztunk elég sokat, de a Statisztikai Hivatal számai alapján ez így van.

És még valami. Itt szó volt arról is, hogy lakásvásárlás. A kormány pontosan a családalapítással összefüggően támogatja a lakásvásárlást, és külföldről is nagyon sok fiatal azért jön egyébként haza, mert Nyugat-Európában lehet, hogy magasabbak a bérek, de esélyük sem lenne egyébként lakást venni azon a bér-színvonalon, amit ott ők keresnek, Magyarországon pedig lehetőségük van. És higgyék el nekem, hogy egész más azoknak az embereknek a hozzáállása egy adott környezethez, akik saját lakásukban élnek, és egész más azoknak, akik bérlakásban élnek, és ezért támogatjuk mi azt, hogy minél több magyar ember lakást tudjon vásárolni.

Államtitkár úr már számtalanszor elmondta, hogy a költségvetés miért most van beterjesztve, illetve, hogy mi annak az előnye, hogy most tudjuk tárgyalni.

Csak egyetlenegy dolgot említenék meg, a tegnapi vitában is elhangzott már, aki önkormányzatban dolgozott, az biztos, hogy tudja, hogy amíg decemberben fogadták el a költségvetést, addig utána az önkormányzatoknak gyakorlatilag csak pár hetük volt arra, hogy egyébként megalkossák utána a saját költségvetésüket. Nyilván a mostani helyzet ezt sokkal inkább segíti.

Rátérve a 2020-as költségvetésre, ami azért lehet a családok költségvetése, mert a kormány átgondolt és következetes gazdaságpolitikájának köszönhető, illetve mellette a magyar emberek kemény munkája eredménye az, hogy ma arról vitatkozhatunk, amit már délelőtt elmondtam, hogy 2019-ben vagy 2020-ban melyik ágazat kapjon többet, merthogy mindegyik ágazatra egyébként több pénz jut, ellentétben azzal, hogy 2009-ben, tíz évvel ezelőtt a Gyurcsány Ferenc vezette szocialistáknak arról kellett vitatkozniuk, hogy melyik ágazattól vegyenek el kevesebb pénzt. És ezt érdemes egyébként minden egyes alkalommal újra és újra elmondani. Tehát büszkék lehetünk arra, hogy minden egyes ágazatra több pénz jut. Erről rengeteget beszéltek már a Fideszes képviselőtársaim, egyes ágazatokba mélyebben belemerülve. Én itt csak néhány fontosabb számot jegyeznek meg ezekből.

Az egészségügyre gyakorlatilag 2000 milliárd forint jut jövőre, ez 740 milliárd forinttal több, mint 2010-ben, és 185 milliárd forinttal több, mint amennyit tavaly költöttünk az egészségügyre, ezért a 185 milliárd forint igen jelentős emelés, ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy közel 10 százalékkal több jut az egészségügyre.

A nyugdíjellátásokra 130 milliárd forinttal jut több, a honvédelemnek kiemelkedő 30 százalékkal emelkedik a költségvetése, 550 milliárd forintra fog emelkedni, ez azt jelenti, hogy 2010 óta gyakorlatilag a duplájára nőtt a honvédelmi költségvetés. A rendvédelmi kiadások megközelítik a 920 milliárd forintot, ami szintén óriási emelkedés 2010-hez képest, és '19-hez képest pedig ez körülbelül 50 milliárd forint emelkedést jelent.

A K+F területén hosszú idő után emelkedik, bővül a forrás, 32 milliárd többlet áll rendelkezésre 2019-hez képest.

A magyar családok támogatásáról már sok szó esett itt a Házban, 2228 milliárd forinttal gyakorlatilag rekordtámogatást jelent. Ez 224 milliárd forinttal magasabb, mint 2019-ben.

(18.30)

A közzsférában dolgozók bérére pedig 2653 milliárd forintot fordított a költségvetés 2010-ben, ez most már 4000 milliárd forint fölött van, és a gazdaságvédelmi akcióterv keretében mintegy 500 milliárd forintot fordítunk ennek a megvalósítására. Ennek egy része 2019-ben keletkezik, de nyilván kapcsolódik a költségvetéshez, hiszen a nagy része a 2020-as költségvetésben fogja ösztönözni a vállalkozásokat.

De én inkább most arról beszélnék egy picit, hiszen rengeteg minden elhangzott, hogy végül is mi a különbség a két bizonyítvány között, mert ha egy költségvetést megvizsgálunk, akkor érdemes megnézni, hogy milyen bizonyítványt tettek le az itt már jelen nem lévő szocialista és liberális politikusok, és milyen bizonyítványt tettek le a mostani kormánypártok, és érdemes megvizsgálni, hogy gyakorlatilag az elmúlt húsz évben ez miért is alakult így, és mik ennek az okai.

Egy alapvető különbség egészen biztosan van a két kormányzati hozzáállás között: a polgári kormányzat soha nem akart hitelből növekedni, és soha nem akart hitelből jóléti kiadásokat biztosítani, illetve finanszírozni. Ezzel szemben a szocialisták a liberálisokkal karöltve, gyakorlatilag 2002 után egyből elkezdték az előző kabinet, az első Orbán-kormány intézkedéseinek a felszámolását. Leépítették és megszüntették a Széchenyi-tervet, a családi adókedvezmény-rendszert és az otthonteremtési programokat. Ezek egyébként mind-mind olyan programok voltak, amelyek ösztönzőleg hatottak a gazdaságra, és ösztönzőleg hatottak a polgárokra.

Itt jegyezném meg, hogy a szocialisták gyakran szoktak itt visszamutogatni, hogy de igen, igen, igen, az első Orbán-kormány már 2001-ben elkezdte a költelezést. 2001-ben az államháztartási hiány 3,5 százalék volt. A szocialistáknak nyolc év alatt nem sikerült 3,5 százalékos hiányt produkálniuk, mindig magasabb volt a hiány. Egészen pontosan egyébként, hogyha átlagot akarunk vonni, akkor gyakorlatilag 6 százalék fölött volt minden egyes évben az államháztartási hiány a szocialisták kormányzása alatt 2002-2010 között. 2002-ben, amint megnyerték a választásokat, egy ész nélküli költelezésbe kezdtek. Gyakorlatilag hitelből finanszírozták a béremeléseket, aminek aztán nagyon súlyos következményei lettek. Tegnap Földi László képviselő úr beszélt arról, vagy mondott egy egészen egzakt példát, hogy egyébként ezt a szocialisták hogy is csinálták: a pedagógusbér-emelésre gyakorlatilag három hónapos fedezetet biztosítottak, majd az egészet áttolták az önkormányzati szektorra. Akkor még az önkormányzatokhoz tartoztak az iskolák, és gyakorlatilag az önkormányzati szektornak saját bevételből kellett biztosítani a pedagógusbér-emelést.

Ahogy Gyurcsány Ferenc elmondta 2006-ban, tulajdonképpen ők ezek után nem kormányoztak, ezek után csak alibiztek, és várták, hogy majd valahogy kihúzzák. A kampányban pedig 2006-ban hazudtak - a saját szavaikkal vagy a saját elmondásuk szerint - a magyar állampolgároknak, hazudtak az európai uniós intézményeknek mind a gazdaság állapotáról egyébként, és hogyha már adóemeléséről és csökkentésekről beszélünk, akkor hazudtak arról is, hogy áfát csökkentenek. 5 százalékkal csökkentették a választások előtt az áfát, ezt törvénybe iktatták, majd a választások után újra visszaemelték 5 százalékkal.

Ez egyébként nagyon érdekes módon azt jelenti, hogy mivel az 5 százalékos csökkentés után nem csökkentették az árakat, utána az 5 százalékos emelés után, vagy miután visszaemelték az áfakulcsot 5

százalékponttal 20 százalékra, utána meg 5 százalékkal megemelték az árakat, tehát a fogyasztók majdnem 10 százalékos veszteséget könyvelhettek el ezen. Azt hiszem, még volt is külön szocialista árkommandó, hogyha jól emlékszem, amit itt a padsorainkban ülő Mesterházy Attila vezetett, és nézte, hogy hol, milyen árak vannak, de hát nem jött be, sajnos.

2006 végül is a megszorítások éve lett, mert a hiányt, ahogy a dilettáns gazdaságpolitikát, úgy próbálták meg orvosolni, hogy rengeteg adót emeltek, megszorításokat vezettek be, és ehhez képest is 2006-ban 9,4 százalék lett az államháztartási hiány. Tehát egy ilyen rossz adatot sikerült úgy produkálniuk, hogy egyébként közben folyamatosan adót emeltek és megszorítottak. Láthatóan a megszorításoknak és az adóemeléseknek egyébként nem lett hatása, nem tudták megoldani a magyar gazdaság problémáit. 2008-ban, amikor bejött a gazdasági világválság, gyakorlatilag a gazdasági növekedés szinte már teljesen eltűnt, az adókat megemelték, megszorításokat alkalmaztak, és Gyurcsány Ferencnek még 2008-ban is olyan kijelentései voltak, miután már látszott, hogy Amerikában probléma van, hogy igazából ez majd Európa határainál meg fog állni, úgyhogy nem lesz itt semmilyen probléma. Tehát a hozzáértés akkor is látszott.

Nemcsak az volt a probléma, hogy megfojtották a hazai vállalkozásokat és elvették ezáltal nyilván a vállalkozások teljesítőképességét, csökkentették, és az adóemelésekkel nyilván a fogyasztást csökkentették, hanem az is, hogy folyamatosan hazudtak ezekről az intézkedésekről. Gyurcsány Ferenc több tucat intézkedést jelentett be 2006-2010 között, több programot, egyiket sem tudták végrehajtani. Így mind a vállalkozások, mind pedig nyilván az emberek bizalmát teljesen elveszítette a balliberális kormány. Ennek viszont nyilván gazdaságilag volt megint csak negatív hatása.

Ráadásul Gyurcsányék a külföldi multikat részesítették előnyben a magyar vállalatokkal szemben, mindig nekik akartak kedvezni. Ezt mindig el szoktuk mondani, és egyébként érdekes is, hogy erre mindig hóbörögnek a baloldalon, ezért idéznék egy nemrég megjelent cikket, amit egy ellenzéki portálon írtak, nem jobboldali újságírók: „Már a 2000-es évek közepén, még javában a Gyurcsány-kormány válsága előtt a baloldal elvesztette a korábbi domináns szerepét a nemzeti nagytőkének belül, és ez nem kis részben annak tudható be, hogy a baloldali gazdaságpolitikát a technokrata politikusok és a transznacionális tőke hatalmi szövetsége alakította, amiből a nemzeti nagytőke egyre nagyobb részének lett elege.” Ezt írták egyébként talán egy hónappal ezelőtt az egyik ellenzéki portálon.

Tehát hogy a baloldal és a Gyurcsány-kormány mennyire kiszolgálta a multinacionális tőkét és a multinacionális vállalatokat, az pontosan látszik, és pontosan látszik az, hogy egyébként hogyan pártoltak el a nemzeti vállalkozások vagy a magyar cégek, hogyan vesztették el a hitelüket a magyar cégek szemében.

A sikertelen sarcpolitikának az lett a vége, hogy gyakorlatilag már a válság előtt összeomlott a magyar költségvetés, és nem tudták hogyan megoldani a problémát, egyszerűen IMF-hitelt kellett felvenni. Azt hiszem, egészen pontosan 20 milliárd eurónyi hitelkeretet vettek fel az IMF-től és az EU-tól, és ebből 14,3 milliárd eurós részt hívtak le, úgy, hogy egyébként ezt 2011-2016 között az Orbán-kormányknak kellett aztán az utolsó fillérig visszafizetnie.

Ahogy mondtam, 2002-2010 között átlagosan 6,5 százalék volt az államháztartási hiány, ennek is az egyik következménye, hogy az államadósság, amit már szintén többen elmondtak, hogy 53 százalékról 83 százalékra nőtt, a GDP-arányos államadósság, és be szokták itt dobni néha ellenzéki képviselők, hogy nominálisan hogy alakult a mostani elmúlt nyolc évben az államadósság. Érdemes megnézni azt is, hogy hogyan alakult 2002-2010 között: 41 milliárd euróról nominálisan 78 milliárd euróra ugrott a magyar államadósság, ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag megduplázták - ha nominálisan számolom, akkor is - az államadósságot; mindezt úgy, hogy egyébként 2002-2007 között alapvetően a gazdasági környezet a világban kifejezetten pozitív volt. Tehát ez volt a szocialisták kiváló eredménye.

Hogy ma mi történik, vagy mi történt azóta: az államadósság 83 százalékról, úgy tűnik, hogy év végére az előrejelzések szerint 70 százalék alatt lesz. Azt hiszem, hogy ez egy óriási eredménye a mostani kabinetnek, és úgy jutottunk el ebbe a helyzetbe, hogy 2010 után - ahogy államtitkár úr el is mondta - mi nem az embereken akartuk beszédni azt a pénzt, amivel egyébként stabilizálni lehetett a gazdaságot, hanem a szektorális különadókkal a multinacionális cégeket vontuk be a közteherviselésbe. A kormányknak azóta is az a filozófiája - és az a filozófiánk nekünk is -, hogy alapvetően az adózó réteg kiszélesítésével, a gazdaság fehéritésével jusson a költségvetés több bevételi forráshoz, és nyilván ezáltal fokozatosan tudjuk emelni a béreket, és fokozatosan tudjon az ország fejlődni.

(18.40)

Azt hiszem, még néhány adatot érdemes elmondani, ami szintén már elhangzott. Ma rekordmértékben nő a gazdaság, ugye, a legutóbbi negyedéves adat 5,2 százalékkal, szezonálisan kiigazított 5,2 százalékos GDP-növekedés tapasztalható. Ez egyébként az elmúlt húsz évben rekordnak számít. 2010 óta 800 ezer új munkahely jött létre, ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a foglalkoztatási ráta majdnem elérte a 70 százalékot, a munkanélküliség 12,5 százalékról 3,5 százalékra csökkent, a reálbérek pedig több mint 40 százalékkal nőttek. A nettó átlagkeresetek egyébként meg, ha a családi adókedvezményeket is hozzávesszük, több mint 70 százalékkal emelkedtek 2010 óta, és duplájára nőtt a minimálbér, azt hiszem, hogy arról még délelőtt államtitkár úr elég részletesen beszélt, hogy a minimálbér változása hogy érintette a magyar

társadalom alsóbb rétegeit. És mindezt úgy valósította meg Magyarország, hogy gyakorlatilag hét éve folyamatosan 3 százalék alatt tartja az államháztartási hiányt. Tehát nem a megszorításokra és az adóemelésekre építettük a gazdaságpolitikánkat, hanem csökkentettük a vállalkozások és a magyar emberek terheit azért, hogy a vállalkozások fejlődhessenek, a magyar emberek pedig többet tudjanak fogyasztani, többet tudjanak költeni. És ha ez a pénz visszaforgó a gazdaságba, az nyilván hatványozott erővel erősíti meg a magyar gazdaságot.

Még egy dolgot a végére hadd mondjak el! Nem is olyan rég egy New York-i egyetem professzorai összeállítottak egy listát. Egy listát, amire felkerült Gyurcsány Ferenc neve is, méghozzá a világ legkárosabb vezetőinek szegyenlistája; csak hogy ha már a költségvetésről beszélünk, érdekes ezt elmondani. Ebből ők azt vezették le, hogy a kormányzása körülbelül évi 1-1,5 százalékkal rontotta a magyar gazdaság növekedését. Ez mai áron számolva azt jelenti, hogy egyébként, ha nem is nézzük azt, hogy hitelt vettek fel, ha ezt az elmaradt növekedést összeadjuk, több ezer milliárd forintos kárt okoztak a magyar embereknek.

Ha abban a kivételes helyzetben vagyunk, hogy 2019-ben arról tudunk beszélni, hogy melyik ágazatnak biztosítsunk több forrást, akkor szerintem érdemes ezt a helyzetet megbecsülni. Hála istennek, egy nagyon jó költségvetési helyzetben van az ország, viszont a Fidesz nemcsak eldönti saját maga, hogy melyik sorra ad több pénzt, hanem mi mindig is kikértük az emberek véleményét, hiszen a nemzeti konzultációkon keresztül a családvédelmi akciótervről vagy egyébként a gazdaságvédelmi akciótervnek bizonyos pontjairól is megkérdeztük a lakosságot, és ennek figyelembevételével alakította ki a kormányzat a 2020-as költségvetést.

Úgyhogy én azt szeretném kérni mindenkitől, hogy lehetőleg támogassák majd Magyarország új költségvetését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Böröcz László képviselő úr. Megadom a szót Sneider Tamás alelnök úrnak, Jobbik-képviselőcsoporthoz.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Jelenlévők! Kicsit sajnálom, hogy Böröcz László elmondott beszéde a baloldalhoz hangzott el, de a baloldal nincs itt, úgyhogy nem tudtak tanulni ezekből a dolgokból, pedig sok mindenben egyet tudunk érteni azzal a kormányzással kapcsolatban, ami akkor jellemezte Magyarországot. De hozzá kell tennünk, hogy nekünk nem jobb a véleményünk a jelenlegi kormányzatról sem. Mások a különbségek, más attitűdök jellemzik nyilván a mostani kormányzást, de az, hogy az ország nem megy jó irányba, azt azért mi úgy érezzük, hogy elmondhattuk az előző nyolc évről, és elmondhatjuk a mostani kilenc évről is. Nyilván most nem tíz évvel ezelőtti költségvetésről kell beszélünk, hanem a jelenlegi költségvetésről.

Hallgatva a vitát a mai nap során, azért jól látszódtott, hogy kormányzati képviselők részéről komoly optimizmus jelenik meg sok esetben, helyi szinten is. Én csak egyet emelek ki, mert például tudok ezáltal előjönni egy javaslatunkkal kapcsolatban. Hallgattam Becsó Zsolt képviselő urat - aki már nincs itt - Nógrád megyével kapcsolatban, és nagyon optimista jelzőket tett az elmúlt kilenc évről az időszakára, miközben Nógrád megye GDP-aránya a magyar arányokhoz képest a 43 százalékot éri el jelen pillanatban, és a legeslegeslegutolsó régióhoz tartozik. Bulgáriában van a 281. helyen lévő régió az Európai Unióban, amelyik a legszegényebb, és pontosan ezekkel az adatokkal büszkélkedhet maga Nógrád megye is. Nem így volt egyébként, hozzá kell tennem kilenc vagy húsz évvel ezelőtt, természetesen. Ez bizony jelentős mértékben az elmúlt kilenc évről az eredménye volt.

Csak hogy még érzékeltessem, hogy miről is van szó: megnéztem, 2017-ben mennyi lakásépítési engedélyt adtak Északkelet-Magyarországon hasonló városokban, és azt látom, hogy Miskolcon 395 - 2017, még nem futott fel akkor olyan mértékben az építőipar -, Egerben 258, Nyíregyházán 616. És mit gondolnak, mennyi volt Salgótarjánban? Jó lenne, ha ilyenkor egy kicsit interaktív lenne egy ilyen beszélgetés, de nem lehet, de megmondom: három darab. Tehát ezzel szerintem úgy mindent elárultam Nógrád megyének az állapotáról, miközben egyébként pedig gyönyörű fényesre lett festve annak a megyének az állapota, ami tényleg a legnagyobb gyarmati sorban van az egész Európai Unió területén, mert odajuttatta ez a kormányzat, ez az ország, ez a közösség tulajdonképpen.

És ugye, itt merül fel bennem jogosan az a gondolat, hogy nagyon örülünk annak, hogy 90 millió forintot falufejlesztési programra ad a kormányzat, de ha ezt elosztjuk a nagyjából 2500 településre, ahol ezt szét kell majd osztani, ez 35 millió forintot jelent. 35 millió forint semmit nem ér, hozzá kell tennem, egyetlenegy település életében sem, esetleg egy játszóteret fel tudnak építeni, és ezzel le is zajlott a történet. Mi azt látjuk folyamatosan, fokozatosan, hogy önöknek igazi vidékpolitikája nincsen, alapvetően a multinacionális cégeket egy-egy területre betelepítik, azok odavonzzák a lakosságot, ezzel is erősítve, hogy vidékről elszívják a még ott lévő munkaerőt, de helyben kis- és középvállalkozások nem jönnek létre. És a kormányzat sem teszi meg azokat a lépéseket, aminek köszönhetően munkahelyeket teremthetnek, és nem a közmunkára gondolok.

Csak egy nagyon gyors példa: ha elindult volna már az, amit követeltünk régóta, hogy egy idősothonfejlesztési program induljon el a falvakban, akkor, kérem szépen, legalább 10 ezer idős embernek tudnánk ellátást biztosítani; 30 ezren várnak arra, hogy ebbe az ellátásba bekerüljenek, de ennél jóval többen egyébként, és 4 ezer embernek adnánk munkát a falvakban. Biztos vagyok benne, hogy ez a 90 milliárd forint, ami el lesz költve, nem fog 4 ezer embernek hosszú-hosszú évtizedekre - mert idős ember addig

lesz, amíg ember él a Földön - munkát adni az elkövetkező időszakban.

És igen, ilyenkor sajnos fel kell vázolni egy olyan szörnyű víziót, amikor azt látja az ember, hogy most még csak a magyar települések 10 százaléka az, ahol minden harmadik-negyedik ház összeomlóban van, szó szerint összeomlóban van, húsz év múlva a 60 százaléka lesz olyan település, ahol minden harmadik ház össze fog omlani. Tanyavilággá fog változni Magyarország! Szóval, itt óriási, súlyos kérdések merülnek fel.

De igazából, amiről én beszélni akartam, az azért mégiscsak a nyugdíjrendszer, hiszen ez jobban hozzám tartozik, ezzel foglalkozom már 16 éve, és mindenki tudja, hogy a Jobbiknak egy nagyon fontos követelése az, hogy a férfiaknál legyen lehetőség arra, ami a nőknél is megadott, hogy 40 év munkaviszony után, ha választják, ha úgy gondolják, nyugdíjba vonulhassanak. Aztán persze, természetesen akár vissza is mehetnek a munkaerőpiacra, hiszen a kormányzat hozott olyan intézkedéseket, amelyeknek köszönhetően viszonylag könnyen és kedvezően visszamehetnek a munkaerőpiacra. Bele tudnék menni, hogy mi a rossz egyébként ott is ebben a rendszerben, de most nem megyek bele a részletekbe, hogy hogyan lehetne azt is egyébként jócskán javítani.

De a lényeg az, hogy önök most már kilenc éve, mióta Európában teljesen példátlan és egyedülálló módon eltörölték a korai nyugdíjaztatás intézményét, nem hoztak a helyébe semmit. És ez a legfájóbb, ez a legszörnyűbb magyar férfiak millióinak a számára. Hogyhogy nem lehet egyszer végre megérteni az országgyűlési képviselőknek, akik persze, tudom, hogy nem ilyen munkát végeznek, hogy nem lehet 65 évesen lehozni a 150 kilós beteget a tizedik emeletről, mert nem működik a lift, vagy a negyedik emeletről, mert nincsen lift a mentősöknek?! Hol tudják ezt elképzelni?

(18.50)

Hol tudják ezt elképzelni? Hol tudják elképzelni, hogy a 65 éves tűzoltó a 30 kilós felszereléssel felrohan a tizedik emeletre? Ez a legkegyetlenebb jelenleg Magyarországon, az Orbán-rendszerben, ami leginkább leszívároga a mindennapi életbe. Nagyon szeretnénk, hogyha most már komolyan vennék ezt az óriási és égető problémát, és nem a halálba küldenék a férfiakat, gyakorlatilag már a nyugdíj előtt. Erről már többször beszéltünk. Ennek nyilván van anyagi vonzata is természetesen, tudjuk jól, hogy nem is túlságosan kevés, de azért hozzá kell tennem, mi sem szállnánk el és nem olyan rendszerben gondolkodunk, hogy ezt hirtelen mindenki megkapja, hanem nyilvánvalóan egy fokozatos bevezetését kell ennek a rendszernek majd elképzelni valamilyen úton-módon az elkövetkező időszakban.

És csak halkán jegyzem meg, senki ne mondja azt, hogy Európában egy nyugdíjmelési hullám van,

mert nincs! Van, ahol emelnek, van, ahol csökkentenek. Ne felejtsük el: Lengyelországban csökkentették a nyugdíjkorhatárt, Horvátországban, Portugáliában pont az a 40 év, pont az a rendszer működik, amit én most itt elmondtam, és a férfiak 40 év után mehetnek nyugdíjba. Olaszországban éppen most vezették be azt a magyar fordításban kicsit humorosnak mondható nyugdíjrendszert, hogy aki százas, az elmehet nyugdíjba, aminek köszönhetően akár 35-38 éves munkaviszonnal is elmehet valaki nyugdíjba. Ez egy érdekes és egy kicsit talán bonyolult rendszer így hirtelen. Csak jelzem a példákat - vagy Franciaország, ahol ugyancsak csökkentették a nyugdíjkorhatárt -, hogy bizony egyáltalán nem egyedülálló dolog ez, hogy ezt bevezessük akár itthon, Magyarországon.

Engedjék meg, hozzánk, a Jobbikhoz rengeteg olyan e-mail, megkeresés érkezik, amit elképesztő helyzetben lévő férfiak írnak le nekünk, és párat engedjenek meg, hogy idézzek is, lehetőleg a legrövidebbeket.

Az egyik úr azt írja: „A 49. évemet kezdem a munka világában, ebből 30 év folyamatos három műszak, 46 évig egy munkahelyen, kerámiaiparban. Most már mint rehabos foglalkoztatott négy órában vagyok ott, a szervezetem feladta, még másfél év a megemelt nyugdíjkorhatárig. Minden esélyem megvan rá, hogy ne érjem meg. Kell-e még több indok?” Egy másik férfi: „43 év MÁV fizikai munka. Gyermekevelés négyéves korától, ugyanis az anya fiatalon meghalt. Még öt év a nyugdíjig, ha megérem.”

Itt külön ki szeretném emelni azt a férfiakat érintő elképesztő diszkriminatív helyzetet, hogy ha a férfi neveli a gyermekeit, mert valami történt, itt speciálisan egy szerencsétlenség, egy haláleset, és nevel három gyermeket vagy akárhány gyermeket, az a férfi és a gyerekei, mert még hogy a férfi, az már önök szerint haljon meg, mert már 50 vagy 60 éves, de azok a kisgyerekek, akik iskolába járnak, nem kapják meg azokat a támogatásokat, mintha anya nevelné őket, na, ez aztán a csimborasszója az egész rendszernek, amit felépítettek. 10 ezer - tízezer! - olyan férfi van majdnem kereken Magyarországon, aki valamilyen oknál fogva saját maga neveli a két, három és négy gyereket, mert ezeket gyűjtöttem ki, nem az egy-két gyermekeseket, és nem tudnak azokkal a lehetőségekkel élni, amivel szerencsés esetben egy nő, hála istennek, tud élni, és természetesen a gyermekeit abból a megemelt összegből vagy elengedett adóból, járulékokból és a többi tudja nevelni az elkövetkező időszakban. Jó párat olvashatnék fel, nincsen túl sok időm, ezért most ettől el is tekintenék.

Még nagyon röviden szeretnék beszélni arról - önmagában a nyugdíjrendszerről órákig tudnék beszélni értelemszerűen -, hogy az azért jól látható, és ezt sokan mások is elmondták itt a padsorokban, hogy elindult, méghozzá nagyon komoly mértékben a nyugdíjas-elszegényedés. Ez köszönhető annak, hogy a nyugdíjak reálértéke nem követi a béreknek a reálértékét, sőt, nemhogy a reálértéket nem éri el ma már Magyarországon a nyugdíjmelés mértéke, hanem az

alatt van. Hiszen nem az alapján számítjuk a nyugdíj-emelést, hogy megnézzük, hogy egy nyugdíjas mit fogyaszt, milyen termékeket fogyaszt, hogy neki az élelmiszer, a gyógyszer sokkal fontosabb, mint az, hogy a Lamborghininek az ára emelkedik-e 3 százalékkal az adott évben, vagy a hasonló dolgoknak.

Az általános infláció szerint emeljük ezeket a nyugdíjakat, ami magyarul semmi mást nem jelent, mint minden évben, látjuk, az élelmiszereknek jóval magasabb emelkedését, most 5,6, nem 2,9 lesz, mint a nyugdíjknál, és még sorolhatnám a dolgokat. Minden évben fokozatosan, 1-2 százalékkal minimum csökken a nyugdíjknak a vásárlóértéke. Ez tíz év alatt már 10-20 százalék lesz. 60 ezer meg 80 ezer forintos nyugdíjnál képzeljük már el, hogy hova sülyednek le szegény szerencsétlen emberek, akik ilyen alacsony nyugdíjjal mentek nyugdíjba, és folyamatosan csökken állandóan a reálértéke ezeknek a nyugdíjknak!

Ezért a Jobbiknak nagyon határozott követelése, hogy új nyugdíjrendszerre van szükség, legyen differenciált nyugdíjrendszer, igenis, az alacsony, átlagos nyugdíjakat nagyobb mértékben kell megemelni, mint az önök által létrehozott, sok millió forintos nyugdíjak értékét. Hiszen önök vezették be, Európában megint csak egyedülálló módon - csak a magyar kuriózumokat sorolom -, hogy eltörölték a nyugdíjplafon intézményét.

Innentől kezdve most már 3 millió forintos a legmagasabb nyugdíj, ha jól számoltam, hat év múlva 10 millió forint havi nyugdíjat fog majd a legszerencsésebb ember kapni Magyarországon. A másik oldalon ott lesz az, hogy valaki pedig 50-60 ezer forintos vagy 28 500 forintos - mert nem emeltük meg, még azóta sem, ez is követelésünk egyébként, hogy ez már tényleg tarthatatlan -, tehát ilyen elképesztő alacsony nyugdíjat kap valaki, a másik oldalon pedig akár 10 millió forintos havi nyugdíj lesz. Ne akarjunk ilyen világot építeni!

Tudom, hogy kevesen vannak itt most képviselőtársaim, de szerintem valamennyire azért át tudják érezni azt, amiről én beszélek, és látnak ilyen idős embereket a saját környezetükben, olyanokat, akik a falvakban, a városokban, 40-50 év munka után a térszékben és egyéb más munkahelyeken szinte belegörnyedtek a munkába. Segítsünk rajtuk, ne hagyjuk magukra őket!

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Sneider Tamás alelnök úr. Kétperces kör következik. Elsőként megadom a szót Ander Balázs jobbikos képviselő úrnak.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Vinnai képviselőtársam nagy beleéléssel és szakértelemmel beszélt itt a szakképzés kérdéseiről, a felnőttoktatásról, a lemorzsolódás kérdéseiről. Viszont azt látni kell, hogy mire ezek a fiatalok odakerülnek a szakképzés rendszerébe, addigra olyan primer szocializációs veszteségeket

szenvedünk el, szenved el az egész társadalom, ők ma-guk elsősorban, amelyeket a közoktatás világa abban a későbbi időpontban már nem nagyon tud orvosolni. Tehát nagyon jó az ösztöndíjaknak az emelése, ezt például teljes mellszélességgel támogatni tudjuk. De ahhoz, hogy itt normális, átfogó megoldás tudjon szü-letni, a korábbi időpontra, életkezdesre kellene kon-centráltni.

James Heckman közgazdász, Nobel-díjas tudor-nak a neve a képviselőtársam számára bizonyára mond valamit. Ő mondta ki azt, hogy az oktatásba való befektetés az idővel arányosan csökken, és az ala-csony családi háttérindexszel rendelkező diákok ese-tében, képviselőtársam az ország keleti részéből jött, pontosan érti, hogy miről beszélek, tehát az alacsony családi háttérindexű diákok esetében ez a csökkenés ez nagyon-nagyon meredek az idő előrehaladtával.

Tehát korai időpontban kellene beavatkozni, erre van egyébként nekünk módosító javaslatunk is a költ-ségvetéshez, ilyen például a „Biztos kezdet” gyerekhá-zaknak a fokozott támogatása, illetve ilyen a tanoda-programnak a támogatása is. A tanodákban dolgozó pedagógusok tulajdonképpen tűzoltómunkát végez-nek, és sok esetben éppen azt akadályozzák meg, hogy az olyan leszakadó, elgettósodó térségek, mint ahon-nét ön vagy éppen én érkezem, azok menthetetlenül elsüllyedjenek.

Kérdezem, miért nem támogatja ezeket a kezde-ményezéseket megfelelő és nagyobb mértékben a kor-mányzat. Mi megtaláltuk azt a másik lábat is, ahonnét el lehetne venni, például a soha meg nem térülő Bu-dapest-Belgrád vasút tétele egy ilyen dolog, vagy ép-pen a kormányzati kommunikációs költségektől le-hetne elvonni ezekre a társadalmilag sokkal-sokkal égetőbb kérdésekre. Köszönöm. *(Taps a Jobbik sora-iban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Meg-adom a szót kettő percre Szűcs Lajos képviselő úrnak, Fidesz.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Rég volt, szép volt, talán igaz sem volt! Szilágyi képviselő úr azt mondta, hogy az elmúlt évek költségvetéseit annyiszor módosítottuk, hogy annak se szeri, se száma. Akkor nézzük a számokat!

Az elmúlt négy költségvetést hét alkalommal mó-dosítottuk: a 2015-öst négyszer, de általában mindig úgy, hogy pozitívan előre, a 2016-ost egyszer, a 2017-est kétszer, a 2018-ast pedig egyszer sem, képviselő úr. Ezek a tények.

(19.00)

Tehát aki ebben a Házban eltöltött egy kis időt, az tudja, hogy 2010 előtt a már aktuális költségveté-seket lényegesen többször módosították *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*, és hogyha visszaemlékezünk, a

zárszámadási törvények pedig olyan mértékű átalakí-tását rendezték el a minden évi költségvetésnek, hogy arról inkább nem beszélnek, mert egy olyan salátatör-vény-csomagot nyújtott be az akkori kormányzat, a szocialista-szabad demokrata kormányzat, hogy arról inkább ne beszéljünk, hogy hányszor és milyen mér-tékben a költségvetés zárszámadásán keresztül mó-dosították visszafelé a törvényt.

*(Az elnöki széklet Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Z. Kárpát Dánielnek pedig csak azt szeretném el-mondani, hogy egyben azért maradjunk már meg, és egyezzünk ki, hogy akkor, amikor a közfoglalkoztatást a kormány bevezette, akkor igenis szükség volt arra, hogy ezeket az embereket valamilyen módon vissza-hozzuk a munka világába *(Z. Kárpát Dániel: Ugyan-ezt mondtam! Ezt mondtam én is!)*, és ha arról is meg tudunk egyezni, akkor mondjuk el, hogy jelen pilla-natban több mint a felük átment már a közfoglalkoz-tatásból a rendes foglalkoztatásba, és akik ott vannak, azok nem véletlenül vannak ott, az ideai költségvetés meg a jövő évi költségvetés pedig csökkenő összeggel számol velük.

Úgyhogy ezeket a szép volt, de igaz se volt mon-datokat mindenképpen el kellett mondanom az önök hozzászólásairól. Köszönöm. *(Taps a kormánypár-tok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Akkor vissza-térünk a normál felszólalásokhoz. Bartos Mónika képviselő asszonynak adom meg a szót.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót. Elnök úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő-társaim! Én a költségvetésnek egy teljesen új elemére szeretném felhívni a figyelmet, sőt egy olyan prog-ramra, amelyben világelső vagyunk, hiszen egy olyan befektetésről, egy jövőbe való befektetésről sze-retnék néhány szót szólni, amely valóban a fiataljainkat, az ő tudásukat, az ő jövőbeli boldogulásukat érinti, ez pedig a 2019-2027 közötti idegen nyelvi stratégia megvalósítása és annak egyik eleme, egy olyan külföldi nyelvtanulási program, amely a 2019/20-as tanév második időszakában, tehát 2020 nyarán indul.

Azt látjuk és tudjuk, hogy egy modern, felgyor-sult, globalizált világban élünk, amelyben - hogyha egy szóval kell jellemezni, akkor - igazi versenyhely-zet van, amelyet mi is érzékelünk a mindennapjaink-ban, és ez a versenyhelyzet csak erősödni fog a jövő-ben, és a gyermekeinket, a fiataljainkat egyre jobban érinti. Ebben a világban ami kapaszkodó lehet a szá-mukra és pajzsként védheti őket, ami biztonságot ad-hat, az a tudás, és ahhoz, hogy a világban boldogulja-nak, hogy kapcsolatokat teremtsenek, jól tudjanak ér-vényesülni a felgyorsult piaci körülmények között, az pedig a nyelvtudás.

2017-ben egy európai adatgyűjtés zajlott, és az alapján saját bevallásuk szerint a magyarországi felnőtt népesség csupán 42 százaléka beszél elfogadható szinten legalább egy idegen nyelvet. Hogyha megnézzük azt, hogy ez 2007-ben 25 százalék volt, akkor jelentős javulást érzékelhetünk, ugyanakkor még ez is, a 42 százalék is az Európai Unióban a legalacsonyabb, ezen szint alapján a hátsó sorban lévő országok közé tartozunk. Ezt azért érdemes kiemelni, hiszen ez a felmérés saját bevalláson alapul, és a nyelvtudásnak, a nyelvhasználatnak, a nyelvi kommunikációnak az egyik fontos eleme az önbizalom, hogy merjünk beszélni, le tudjuk győzni azokat a nyelvi kommunikációs gátakat, amelyek bennünk vannak - ami nem is csoda, hiszen egyedülálló, csodálatos, csodaszép anyanyelvünk van, de ez megnehezíti a másokkal való kapcsolattartást, kommunikációt, hiszen nekünk kell mások anyanyelvét megtanulni, ez tehát mindenképpen igaz -, illetve valahogy bennünk, magyarokban van egy tartózkodás, amikor idegen nyelven kell megszólalni.

Én azért is tartom nagyon jónak a kormány áprilisban hozott döntését, amelynek alapján a szakgimnáziumokban és gimnáziumokban tanuló 9. és 11. évfolyamos fiatalok mindegyike, tehát közel 140 ezer fiatal kétszer kéthetes időtartamban külföldi nyelvtanulási programban vehet részt. Számos hozzáfűzött vélemény elhangzott már a programmal kapcsolatban. Ennek a programnak az egyik eleme csupán véleményem szerint, hogy a nyelvtudást, a nyelvhasználatban való magabiztosságot erősíti, a másik nagyon fontos elem, hogy pozitív érzelmi kapcsolatot alakít ki az első tanult idegen nyelvel - hiszen ezekre vonatkozik a program -, és valójában a pozitív érzelmi kötődés nagyon fontos, hiszen hogyha így végezzük a munkánkat, a tanulást, bármilyen feladatot, ami ránk hárul, akkor sokkal nagyobb eredményt tudunk elérni, sokkal sikeresebbek leszünk, hogyha azt jó kedvvel végezzük.

Ennek a nyelvi programnak tehát óriási előnye és lehetősége az, hogy motiválja a fiatalokat a nyelvtanulásra, hiszen mi magunk is tapasztaltuk diákéveinkben, illetve aki most is foglalkozik nyelvvizsgálattal, most is érzi a saját bőrén, hogy a nyelvtanulás egy fáradtságos munka, szinte mindennapi energiabefektetést igényel, és hogyha kialakul a fiataljainkban ez a pozitív hozzáállás, ez a motiváció, akkor lesz kedvük a nyelvvizsgálattal foglalkozni. Ezért is döntött úgy a kormány, hogy két részletben lehet a külföldi nyelvtanulást igénybe venni, az összesen egy hónapot a 9. évfolyamban is két hétben és a 11.-ben is két hétben meghatározva, összesen egy hónapot tölthetnek a fiatalok külföldön.

És hogy mely országokban is vehetnek részt és mely idegen nyelvek tekintetében? Az első tanult idegen nyelvek, az angol, a francia, a német és 2014-től a kínai, tehát utazhatnak a fiatalok Kínába mint célnyelvi országba, illetve az Európai Unió területén az Egyesült Királyságba, Írországba, Máltára, Németországba, Franciaországba és Ausztriába.

És hogyan lehet ezen részt venni? Azért is tartom fontosnak ezt elmondani, hiszen az ősz folyamán, október-november tájékán mindenképpen indul az előjelentkezés. Lehetőség van csoportos részvételre az iskola szervezésében, ami két utat nyit a nyelvtanulásra: egyrészt kinti szakintézetek, partneriskolák bevonásával a hazai és a külföldi szakintézmény nyelvi programját megvalósítva lehet a fiatalok nyelvtanulását segíteni, nyelvtudását erősíteni; a másik, hogyha a hazai iskola külföldi nyelviskola programját kínálja a fiataljainak. Azt gondolom, hogy a fiatalabb generáció, a 9. évfolyamosok inkább talán ezt fogják választani, de azt is feltételezem, hogy a 11.-esek vállalkoznak majd arra, hogy egyedül induljanak el, hiszen mód van az egyéni nyelvtanulásra is, amikor a fiatal maga választ ki egy nyelviskolát a célországokban, és ott tudja a nyelviskola által kínált nyelvi és egyben kulturális programot igénybe venni.

Fontos kiemelni a program kulturális oldalát is, hiszen ahhoz, hogy megértsük egymást, hogy tudjunk más országokban boldogulni, az ottani emberekkel szót érteni, nem elhanyagolható az, hogy ismerjük egymást, hogy megismerjük egymás kultúráját, hiszen hogyha nyitottak vagyunk a másik irányában, akkor egyfajta elfogadás is lehetővé válik, és ez a közös sikerélményeknek, a közös eredményeknek mindenféleképpen kulcsa lesz.

A programra - ahogy képviselőtársaim is látják - a költségvetésben 35 milliárd forint van. Ez egy felülről nyitott összeg, tehát az igényeknek megfelelően ez még változhat.

Ezt szerettem volna képviselőtársaim elé hozni. Én azt gondolom, hogy ez egy óriási befektetés, az egyik legnagyobb méretű befektetés a jövőbe annak érdekében, hogy a fiataljaink boldogulni tudjanak. Én úgy látom, hogy ez egy folyamatosan épülő és felépülő rendszer egyik eleme, hiszen az idegen nyelvi stratégiának csak egy része, és hogyha képviselőtársaim visszaemlékeznek, akkor a nyelvtudás erősítését és a nyelvvizsga megszerzését szolgálja az első sikeres nyelvvizsga díjának visszaigényelhetősége vagy akár az a nyelvtanulási diákhitel, amit nemrégiben jelentett be a kormány, és a sikeres nyelvvizsga elérését szolgáló hitelprogram fiataloknak.

(19.10)

Köszönöm szépen a figyelmüket, és bátorítom képviselőtársaimat is, hogy az önökhöz forduló embereket bátorítsák a programban való részvételre. Én hiszem azt, hogy ez a fiataljainknak igazi örömet és igazi sikerélményt okozni, egy olyan lehetőséget fog, amely által megismerhetnek más országokat, kultúrákat, új barátságokat köthetnek, magabiztosabbak lehetnek, és hazatérve sikeresen és örömmel tudják majd a karrierjüket, illetve a magánéletüket is építeni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban, valamint szórványos taps a Jobbik padsoraiból. - Dr. Varga-Damm Andrea idézőjelet mutatva: A Fidesz gyöngyszeme!)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Most már lassan a vita 26. órájában, mert lassan véget ér a mai nap, de végighallgatva mind a kormánypárti, mind az ellenzéki felszólalásokat, azt mondom, hogy egy nagyon-nagyon jó vita alakult ki több témában, és bár harmadikként szerettem volna beszélni az idegen nyelvi stratégiáról, de Bartos Mónika képviselőtársam arra sarkallt, hogy most először beszéljek erről, mert nagyon fontosnak tartom, és úgy gondolom, hogy a két nap során ma került ez elő igazán egy olyan felszólalásban, amely előhozta ezt az idegennyelv-tanulást, amely egyébként a korábban bejelentett idegen nyelvi stratégiának az egyik fontos pontja.

De azért egy másik, ehhez kapcsolódó témára szeretném felhívni a figyelmet, ez pedig a 2020-tól bevezetendő olyan intézkedés, amely a középiskolásoknál B2-es nyelvvizsgálóhoz köti az egyetemi felvételt, tehát már az egyetemre való belépésnek a feltétele lesz ennek a nyelvvizsgának a megléte, és emiatt gondolom azt, hogy kicsit megkésett ez az intézkedés, mert ez jövőre fog elindulni.

Egy másik hátrányát is látom, ha ez hátrányként egyáltalán megfogalmazható, hogy ezzel a lépéssel gyakorlatilag az is előfordulhat akár, hogy a gyermekek, a fiatalok az egyetemi továbbtanulásukat is majd külföldön fogják elvégezni, és ezzel esetleg majd családot is kint fognak már alapítani, és így tovább gyűrűzik az elvándorlás esélye ezeknél a fiataloknál. Természetesen nagyon fontos, hogy idegen nyelven beszéljenek. Az én két gyermekem is már csak idegen nyelven néz filmeket és sorozatokat, és valóban nagyon fontos az idegen nyelv tudása. Azonban nem mindenkinek adatik meg, hogy már 2020 szeptemberére megszerezze ezt a B2-es nyelvvizsgát, úgyhogy erre szerettem volna felhívni a figyelmet, mert nagyon kevés szó esett erről. Ugyan már volt róla szó, hogy esetleg ezt eltolják, de megtudtuk a kormány álláspontját, az EMMI álláspontját, hogy volt sok-sok év a felkészülésre, a fiatalok miért nem kezdtek el időben nyelvet tanulni, és itt lesznek a következmények. Csak amikor majd több tízezer fiatal fog kiesni a felsőoktatásból, akkor annak a következményeivel a kormánynak nyilván számolnia kell, mind az egyetemisták és a középiskolások vonatkozásában.

A másik téma, amelyet szintén már többen érintettek, és én is a költségvetési törvény megalapozó vitájában már elmondtam, az az önkormányzatokat érintő rész. Szűcs Lajos képviselőtársam most pont felhozta a közfoglalkoztatottak számának a csökkenését, és ennek az önkormányzatokra való hatását szeretném elmondani, ugyanis több önkormányzat ruházott be a közfoglalkoztatással kapcsolatosan több tíz milliós beruházásra, és most már lassan nincs, aki

dolgozzon ezekkel a gépekkel. Ugyanis több polgármester is panaszodik, hogy sajnos a közfoglalkoztatásban már nem tudnak foglalkoztatni, hiszen elmentek az elsődleges munkaerőpiacra, aminek nagyon örülni kell, de most önkormányzati vonatkozásban szeretném megvilágítani ezt a kérdést. Ottmaradtak ezek a beruházások a szántóföldeken, akár a bodzatermesztésben, több ilyen növénytermesztés is volt, viszont már nincs, aki ezeket leszedje, ugyanis piaci alapon az önkormányzatok már nem tudnak foglalkoztatni, és ezek a beruházások gyakorlatilag ottmaradnak. Tehát nagyon örülünk neki, hogy a közfoglalkoztatottak egy része eljutott az elsődleges munkaerőpiacra - nem kérdés, ez volt ennek a programnak a célja, tehát látszik, hogy ez megvalósult -, de önkormányzatok ott állnak, hogy nem tudják ezeket a beruházásokat most már használni. És ez az a probléma, amire mindenképpen szeretném felhívni a figyelmet, mert lássuk be, hogy az önkormányzatok az önerejük-ből, az adóbevételeikből ezt nem tudják finanszírozni.

És még egy kérdés, ugyanígy az önkormányzatokkal kapcsolatosan, ami egyébként kapcsolódna az adótörvény vitájában elmondottakhoz is, ez pedig a közművezeték-adónak a megléte, egyáltalán a létjogosultsága. Ugyanis az látható most, hogy a víziközmű-szolgáltatás a mai napig az önkormányzatok kötelezően ellátandó feladata, úgy, hogy egyébként ezeknek a vezetéknek nagy része, sőt mondhatnám, az egésze az elmúlt években az állam tulajdonába került. Tehát az önkormányzatok tulajdonosként most már nem járnak el, de az MötV.-ben egyébként bent maradt ez mint kötelezően ellátandó feladat.

És hogy mi köze ennek a közművezeték-adóhoz? Nyilván az, hogy ezek a vállalatok, amelyek ezeket a közműveket üzemeltetik, a víziközmű-hálózatok üzemeltetői, befizetik ezt a nem is kevés összeget - a 2020-as költségvetésben megnéztem, 54 milliárd forintot terveznek közművezeték-adóra, nyilván ebben a gáz is meg minden benne van, de most beszéljünk csak a víziközmű-hálózat üzemeltetéséről -, ők befizetik ezt az adót, így a karbantartásoktól, a felújításoktól, vagy akár mondhatjuk azt, hogy az ott dolgozó munkavállalóktól megy el ez az adóteher és ez az összeg, amelyet egyébként ezekre a célokra is tudnának fordítani.

És azért is problematikus, mert az önkormányzatok azért megkapják a jelzést a lakosságtól, ha a közművezeték-rendszerben valamilyen hiba történik, és akkor az önkormányzatok... Ugyan tudom már, hogy nincsenek a tulajdonukban ezek a közművezeték-hálózatok, de a jogszabályban mégis ottmaradt, és ugyanígy ott maradt a hulladékgyűjtés is mint kötelezően ellátandó feladat, úgy, hogy persze az NHKV Zrt. végzi a munkáját úgy, ahogy végzi, néha több kívánnivalót hagy maga után az a munka, amit a hulladékgyűjtés területén láthatunk. És akkor az önkormányzatnak mit kell tenni? Be kell nyúlni a zsebébe.

És most visszautalnék egy olyan szóra, ami szerintem nem hangzott el a két nap alatt - elnézést, ha

elhangzott és nem figyeltem -, ez pedig a rezsisökkentés. Sok-sok évvel ezelőtt a Fidesz-kormány részéről, ha jól emlékszem, a 2010-es kampány volt a rezsisökkentés kampánya... *(Jelzésre:)* - vagy a '14-es, elnézést, rosszul emlékeztem. Tehát pontosan itt, ezeknél, például a víziközmű-hálózatnál vagy pedig akár a hulladékgazdálkodás területén láthatjuk, hogy befagyasztották azokon az áron ezeket a díjakat. Tehát valóban, a lakosság egy spórolást tapasztalhatott a számláján abban a nagyon színes keretben, de mi történik? Mivel ezeket a munkálatokat, ezeket a felújításokat már nem lehet az azokból az összegekből elvégezni, előfordulhat, hogy ezeknél a cégeknél bizony-bizony a dolgozók bérfelzárkóztatása nem tud megvalósulni, és így ott maradnak ezek a cégek munkavállalók nélkül, mint ahogy sok-sok ágazat.

És akkor át is kanyarodnék a következő témára, ez pedig a Balaton, mert ott is munkaerőhiánnyal küszködik mindenki, a vendéglátósok munkaerőhiánnyal küszködnek. Nem egy esetben tapasztaljuk, amikor sétálunk lent a Balaton-parton, lassan több táblát találunk, hogy felszolgálót, szakácsot, pizzafutárt keresünk, felveszünk, mint magát az étlapot, amit egyébként kínálnak ezek a vendéglátóegységek. Tehát látható az a munkaerőhiány, amely a Balatonon is megvalósult, mert bizony-bizony nem tudnak versenyképes jövedelmet biztosítani a szolgáltatók a munkavállalóknak.

És amíg régebben azért előfordult, hogy csak télen mentek ki a síparadicsomokba dolgozni ezek a vendéglátóipari szakemberek, már nem jönnek vissza a nyári szezonra se, és így bizony családi vállalkozások, több éve működő családi vállalkozások zárhatják be majd a kaput, amit azért nem szeretnék, mert annál finomabb étel nincs, mint amelyik háziásként készül.

Én bízom benne, hogy lesz majd ebben elmozdulás, de ebben a költségvetésben azért nem nagyon látjuk ennek a nyomait, hogy arra csábítanak ezeket a kinti dolgozókat, hogy visszajöjjenek, és itt, Magyarországon dolgozzanak, és nyújtsák azokat a szolgáltatásokat, amire itthon képeztük ki őket.

(19.20)

Ezek a szakemberek itthon, a magyar oktatási rendszerben szerezték meg középfokú vagy felsőfokú végzettségüket, és ezeket jelenleg ott kint hasznosítják. Igen, jövedelmük egy részét hazahozzák, mert szétszakadtak a családok, a gyermekek és anyukák itthon vannak, az apuka kint dolgozik; hazahozzák ezt a jövedelmet, valóban, ennek nagy része itthon kerül elköltésre, de annak a szaktudásnak, amit kivitték magukkal, annak itt Magyarországon, hazánkban lenne a legjobb helye.

Én bízom abban, amit az adótörvények vitájában elmondtam: a pozitív elmozdulások az adótörvények egyszerűsítésével - akkor végre lehetnének olyan változások is, amelyek a kinti dolgozó vagy itthon nem megfizetett munkavállalóknak perspektívát nyújtanak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Elsőként megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Első körben szeretnék egy kis mosolyt csalni a megkeseredett arcokra, hiszen amikor politikusok, illetve államtitkárok az átlagkereset- vagy átlagbér-emelkedésről beszélnek, mindig Hofi jut eszembe, aki kopasz ember lévén azt mondta, hogy én kopasz vagyok, a feleségemnek legalább vállig ér a haja, akkor elvileg átlagban nekem fülig ér a hajam. Mindig azt kell nézni, és egyénre levetítve, illetve szakterületekre levetítve, hogy ez mit okoz; lehet, hogy a vezérkarnak emelkedett a fizetése, de a fizikai munkából és bérből, keresetből élő embereknek annyit nem emelkedett.

A szakképzés nagyon fontos, lényeges, de egy circulus vitiosusban vagyunk, egy ördögi körben. Volt szerencsém az 5.5-ös ápolói vizsgát tett diákoknak a bizonyítványosztásán részt venni, és egy megdöbbenő adatot tapasztaltam, amelyet az igazgató asszony mondott: a frissen végzett 5.5-ös ápolók - ez egy középkategóriás felsőfokú végzettség - 50 százaléka kért europassos bizonyítványt, ami azt jelenti, hogy Németországban vagy Angliában képzelik el a jövőjüket, és itt vissza is utalnék Potocskáné felszólalására.

Szilágyi képviselőtársam említette az in vitro kezeléseket, hogy nagyon sok család nem fér hozzá, hiszen olyan költségekbe kerülnek. Az igaz, hogy az állam egy állami monopóliumot alakított ki a méhen kívüli megtermékenyítések tekintetében, de nem fér minden egyes kezelés ebbe bele, hiszen itt az évek előrehaladtával mind-mind kiesnek a kezelésből, és olyan, jól prosperáló, tökéletesen működő magán-szektorokat tettek tönkre, amelyek részesültek állami kvótából, amelyek nem tudnak most már lassan ilyen kezeléseket végezni. Tehát ha egy témakört előveszünk, azt mindig teljes egészében kell átnézni, és a realitás talaján maradni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Vinnai Győző képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Két perc nagyon kevés idő, de a közfoglalkoztatásra és Z. Kárpát Dániel akkori hozzászólására hadd reagáljak.

A közfoglalkoztatásban dolgozókat visszavezettük a munka világába, ahogy Szűcs Lajos mondta, felére csökkent most a számuk. Északkelet-Magyarországon, ahol nagyon nehéz volt a munkaerőpiacra lépni, bizonyára ön is hallotta, hogy 20-25 százalékos munkanélküliség volt 2002 és 2010 között.

A közfoglalkoztatásnak két formája van, ezért nem értem, amit Potocskáné mond, mert a közfoglalkoztatásban az önkormányzatok... Van a hosszabb idejű, amikor az önkormányzatok szakképzetlen közfoglalkoztatottakkal rendben tartják a települést, és

van a kistérségi Start-munkaprogram, amikor termelőtevékenységet végeznek, például uborkát termelnek, gépeket szereznek be, és ezt megtehetik - mert saját földjeiken teszik - közfoglalkoztatottal, de megtehetik más munkavállalóval. Erről érdemes lenne egy nyitott vitát kezdeményezni, hogy hogyan lehet a közfoglalkoztatásból - mert mi mindig azt mondtunk, ez egy átmeneti megoldás, költségvetési forrásokat emészt föl - átvinni az elsődleges munkaerőpiacra.

Ne felejtjük el, kérem szépen, hogy volt olyan - én kormány megbízott voltam az első ciklusban, 38 ezer közfoglalkoztatott volt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében -, hogy országos szinten majdnem százezer ember volt a téli képzési programokban. Tehát mindenképpen képzést is akartunk adni, mert a XXI. század erről szól: szakképzés, felsőoktatás, gimnázium. Képzettséget kell szerezni ahhoz, hogy az egyén érvényesüljön a munkaerőpiacon, és ha az egyén érvényesül a munkaerőpiacon, akkor az a közösség, a családja is sikeres, és ha a családja sikeres, akkor az a közösség vagy a település is sikeres lehet.

Erről érdemes lenne vitatkozni, nem arról, hogy jó-e a gazdaságpolitika, jó-e az adópolitika, a foglalkoztatáspolitika, mert ahogy államtitkár úr mondta, ezek az eredmények, amelyeket felsorolt, bennünket igazolnak, hogy jó irányba megyünk akár a gazdaságpolitikával, akár az adópolitikával, akár a foglalkoztatáspolitikával. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most visszatérünk a normál hozzászólásokhoz. Ágh Péter képviselő úrnak adom meg a szót.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az általános vita eddigi részében igen sok megközelítésből ismerhettük már meg az előttünk fekvő törvényjavaslatot és annak a pozitív hatásait. Fontos kiemelni, hogy hiába a kedvezőtlen világgazdasági folyamatok, hiába lassul az európai gazdaság, és hiába látszanak állandósulni a kereskedelmi feszültségek, a magyar mégis egy stabil és Európában az egyik legdinamikusabban növekvő gazdaság. Elég, ha csak megnézzük pár kiemelkedő mérőszámot. A foglalkoztatottak száma már ma is 4,5 millió, miközben a rendszerváltás óta eltelt időszak legalacsonyabb munkanélküliségi rátáját láthatjuk, melynek mértéke 3,5 százalék. A romló külpiaci körülmények között a magyar gazdaság növekedése jövőre is 2 százalékponttal haladhatja meg az európai növekedés átlagát, a GDP-növekedés üteme pedig várhatóan 2020-ban is 4 százalék körül fog alakulni.

Ha mindez nem lenne elég, akkor nézzük tovább a jövő évi költségvetés pozitív hatásait. A 2020-as év a családok támogatásának éve lesz, amely teljesen jól kirajzolódik a jövő évi büdzsé tervezetéből is. Elérhetővé válik majd a családvédelmi akcióterv összes intézkedése, mint például a babaváró támogatás, a CSOK kedvezményes hitel ingatlanbővítésre, a nagycsaládok

autóvásárlási programja vagy éppen a bölcsődeépítések. Ne feledkezzünk meg a január 1-jétől hatályba lépő jövedelemadó-mentességről a négygyermekes édesanyák esetében, valamint a nagyszülői gyedről, és a 2020-21-es tanévtől teljeskörűen ingyenes tankönyvelátásról sem.

A számtalan pozitív hatást eredményező családvédelmi és gazdaságvédelmi akciótervek mellett - amely egyébként, mondhatni, páratlan egész Európában - a kormány nem feledkezett meg egy mindannyiunkat érintő kérdéstről sem, ez pedig a biztonságos élet, a biztonságos mindennapok kérdésköre. Bár nagyon sok témáról szó esett, ha megengedik, egy kicsit mégis alaposabban szeretnék foglalkozni a 2020-as költségvetés biztonsági kiadásokkal foglalkozó fejezetével, hiszen mi, magyar emberek nemegyszer kinyilvánítottuk már azon határozott álláspontunkat, hogy számunkra a mindennapi biztonság az egyik legfontosabb kérdés.

Meggyőződésem, hogy a magyar nemzet gyarapodásának egyik legalapvetőbb előfeltétele a biztonság. Biztonság nélkül nincs kiszámítható jövő, nincs biztonságérzet a mindennapokban, és az emberek félelemben kell hogy éljenek. Pontosan ennek elkerülése és az elért eredményeink megvédése érdekében fordít a kormány még nagyobb hangsúlyt a jövő évi költségvetésben a honvédelmi és a közbiztonsággal kapcsolatos kiadásokra. Hogy összességében ez mennyit jelent? Azt gondolom, hogy példátlanul sokat, hiszen 2020-ban 723 milliárd forinttal több jut majd a védelmi és a rendvédelmi kiadásokra. Miért van erre szükség? Magyarország 2015-ben egyszer már megismerte, hogy milyen az, amikor idegenek százai törnek be hazánkba azonosítás nélkül a zöldhatáron, fosztogatják le a gazdák terméseit, koordinálatlanul vonulnak végig a földjeinken, útjainkon és autópályáinkon, illetve töltik meg szeméttel az országot mindenhol, ahol megjelennek. Köszönhetően Magyarország Kormányának és miniszterelnök úrnak Európában mi, magyarok léptünk elsőként annak érdekében, hogy hatékonyan választ tudjunk adni az illegális migráció megfékezésére.

(19.30)

Nem hosszú és végeláthatatlan tárgyalásokat folytattunk le, nem elmélgedtünk hónapokon, éveken át a lehetséges megoldásokról, és mi, magyarok nem a bevándorlók minél nagyobb számban történő befogadását és a tagállamok közötti elosztását tartottuk a helyes kiútnak ebből a válságból. Mi azt mondtuk, hogy minden, oltalomra szoruló befogadunk, de annak a vonatkozó nemzetközi szerződésekben, egyezményekben foglaltak szerint kell történnie, nem pedig oly módon, hogy bárkit beengedünk, aki az ajtón kopogtat, akkor is, ha hónapokkal később kiderül róla, az hogy Iszlám Állam terroristája volt, vagy éppen egy terrorcselekményt vitt véghez Nyugat-Európában. Azt gondolom, bőven lehetne példákat sorolni.

Az Európát sújtó bevándorlási válság nem ért véget, az továbbra is az Európai Unió közösségének egyik legfontosabb kérdése lesz a következő évtizedben. A migráció számunkra nem lehetőséget, ahogy hallhattuk Nyugat-Európából, hanem kulturális, gazdasági és közbiztonsági kockázatot jelent, éppen ezért kerül sor az előbbieken már említett jelentős mértékű költségvetési emelésre. A honvédelemre szánt források a 2010-es évhez képest a kétszeresére fognak növekedni.

Mielőtt bárki azt gondolná, hogy a biztonság egy automatikus, magától értetődő állapot, az nagyon téved. A rendvédelem és a honvédelem területén szolgálatot teljesítők kemény és komoly küzdelem árán tudták elérni azt, hogy a terrorfenyegetettségől rettegésben élő Nyugat-Európa ellentétjeként Magyarország egy olyan biztonságos ország legyen, ahol bátran ki lehet menni az utcára. Az említett pozitív hatások azonban egyértelműen annak köszönhetőek, hogy a Gyurcsány-Bajnai-korszak bukásának évéhez képest 83 százalékkal fordítunk majd többet a rendvédelemre 2020-ban.

A teljesség igénye nélkül néhány szervezetet szeretnék csak kiemelni. 7 milliárddal több jut majd a rendőrség számára, 3,5 milliárddal több az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságnak, 1 milliárddal több a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatnak, de több pénzzel gazdálkodhat 2020-ban a Nemzeti Védelmi Szolgálat, a büntetés-végrehajtás, a Terrorelhárítási, Információs és Bűnügyi Elemző Központ, azaz más néven a TIBEK, valamint az újonnan létrejött szerv is, az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság is. Jól látható, hogy Magyarország Kormánya komolyan veszi a magyar emberek biztonságát és határaink védelmét, nemzeti szuverenitásunk megőrzését.

A határok védelmén túl azonban nem mehetünk el szó nélkül amellett sem, hogy az évek óta tartó tudatos gazdaságpolitikának és rendvédelmi politikának köszönhetően milyen drasztikus mértékben csökkent a bűncselekmények száma 2010-hez képest. Míg 2010-ben a Gyurcsány-Bajnai-korszak végén 428 785 volt a rögzített bűncselekmények száma, addig 2018-ra ez a szám 186 724-re csökkent. Ez nem más, mint 56,5 százalékos csökkenés, ami egyértelműen a Belügyminisztérium és a hozzá kapcsolódó szervek szakértői munkájának, valamint a kormány megfelelő pénzügyi támogatásának köszönhető.

Arra is büszkék lehetünk, hogy ma már nem robannak le rendőreink szolgálati járművekkel az út szélén, mert olyan előregedett lenne a járműpark. Elmondhatjuk, hogy a rendvédelem területén dolgozók munkakörülményei is jelentős mértékben javultak az elmúlt években, és a terület gépjárműparkja is új, minőségi autókkaal van ellátva, amely hozzájárul az eredményes munkavégzéshez.

A közbiztonság fenntartásának egyik alappillére a folyamatos közterületi rendőri jelenlét biztosítása. Ahhoz, hogy ez mindig megfelelő módon és a szükséges területeken történjen, kiemelt jelentősége van az

önkormányzatokkal történő folyamatos kapcsolattartásnak, valamint közbiztonsági egyeztető fórumok és konzultációk szervezésének. Ezúton szeretnék köszönetet mondani a választókerületemben szolgálatot teljesítő rendőröknek, polgárőröknek. Kemény és áldozatos munkájuknak köszönhetően Észak-Vas megye egy biztonságos része az országnak. Ha bárki megnézi a rendőrség honlapján is elérhető nyilvános bűnügyi adatokat, jól látható, hogy választókerületemben a rendőrség munkája eredményes, hiszen tevékenységüknek köszönhetően a bűncselekmények száma az ország bizonyos pontjaihoz képest jelentősen alacsonyabb mértékű.

Azt gondolom, hogy az elhangzottak ismeretében abban vita nélkül egyet tudunk érteni, hogy Magyarország egy biztonságos ország. Biztonságos, hiszen hosszú évek kemény munkájával töredékére tudtuk csökkenteni a bűncselekmények számát. Európában egyedülálló módon, rendkívül rövid idő alatt meg tudtuk állítani az illegális bevándorlást, és a rendőrség, illetve a honvédség a munkájukat illető elismerések alapján minden eddiginél magasabb szinten állnak a társadalom körében. Minden egyes kutatás, minden egyes közvélemény-kutatás rámutat arra, hogy a honvédségnek, az egyenruhás szerveknek az elismertsége példátlan mértékű. Köszönet ezért a rendvédelem és a honvédelem területén szolgálatot teljesítők számára.

Végezetül pedig összefoglalva az elmondottakat, azt gondolom, hogy Magyarország jövő évi költségvetése ezúttal is egy alaposan átgondolt és stabil lábakon álló költségvetés, amely a magyar nemzet gyarapodását elősegítő családpolitikai intézkedéseken túl kiemelt figyelmet fordít a kistélepülésekre, gazdaságunk dinamikus növekedésére, intézményrendszerünk fenntartására és folyamatos fejlesztésére, valamint végül, de nem utolsósorban biztonságunk megőrzésére, a magyar emberek és az idelátogató turisták védelmére. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kétperces hozzászólásra megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy nagyon fontos tényező még nem hangzott el ezen a napon. Miközben itt fennkölt viták zajlanak költségvetési számokról, tételekről, néha az az érzésem, mintha a mögöttük álló emberek csak vonalkódok lennének, és el is mondom, miért gondolom ezt. A mai napon a Kúria előtt jártam, ahol devizahitel-károsultak demonstráltak annak okán, hogy egy elképesztő, számukra elfogadhatatlan döntés született, és bár reménykedtek segítő kézben külföldi bírósági döntések részéről, azt látják, azt kell hogy lássák, hogy a hazai viszonyok között nincsen számukra segítség, és bizony ennek a kormánynak az EBRD-paktuma, amely komoly kihatással van a költségvetési számokra is, a mai napig fennáll. Erről a paktumról

szeretném újfent elmondani, hogy a kormányzat feyerletével egyenértékű azon bankok előtt, amelyeket állítólag különadóval sújtott, de hagyta áthárítani ezt a különadót, akiket állítólag tranzakciós illetékkel sújtott, de hagyta áthárítani ezt a tranzakciósilleték-tömeget, és vállalta ebben a paktumban azt is, hogy a károsultak érdekében további terheket nem ró a bankrendszer érintett tagjaira.

Ezért szeretném felszólítani Magyarország Kormányát, nemcsak arra, hogy bontsa fel az EBRD-paktumot, és ennek szellemében módosítsa az érintett költségvetési sorokat, hanem bizony arra is, hogy álljon oda a demonstrálók elé, nézzen valamely kormányzati potentát vagy képviselő azoknak a szemébe, akiknek a problémáját nem önmagában ez a kormány okozta, nem kívánom önöknek ezt kizárólagosan felróni, de a balliberálisnak nevezett időszak és a 2010-től eredő időszak képviselői közösen felelősek, azok, akik kormányzati pozícióban voltak, ezért a pokolért, hiszen nemcsak az út szélén hagyták az érintetteket, hanem bizony erőteljesen segítettek abban, hogy a szakadékba zuhanjanak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel az előre bejelentett felszólalók végére értünk. Most jelentkező sorrendben elsőként Keppli Lajos képviselő úr kapja meg a szót.

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. A korábbi felszólalásomban szakpolitikai, környezetvédelmi vonatkozásban értékeltem a költségvetést. Mint említettem, ez már a tizedik költségvetési vitám itt a parlamentben, és egyben az utolsó is. Minden költségvetési vitában megpróbálkoztunk, megpróbálkoztam én magam is azzal, hogy választókerületem és a településem érdekében módosító indítványokat nyújtsak be. Hogy a hagyományt ne szakítsam meg, ezt természetesen most is megtettem, bízva abban, hogy ezekből az indítványokból lehetőleg minél több meg is fog valósulni. Néhány percben ezeket szeretném most ismertetni.

Talán azt gondolja az ember, hogy egy Balatonparti város, még ha kisváros is, nem küzd financiaális jellegű problémákkal, hiszen akár turizmusból, más egyébből megvannak a megfelelő adóbevételei. Sajnos ez vagy nem így van, vagy a város vezetői nem gazdálkodnak megfelelően a rendelkezésre álló forrásokkal. Tény, ami tény, hogy jó néhány problémát vetettek fel nekem az elmúlt időszakban a helyiek, amelyek megjelennek ezekben a módosító indítványokban, tehát a balatonalmádi lakosok javaslatait tolmácsolom most itt önöknek.

Ami szerintem Magyarországon szinte minden településen probléma, az az önkormányzati utak állapota. Meglehetősen nagy, kiterjedt úthálózattal rendelkezik a település, Veszprém megyében a második legnagyobb közúthálózata van, és sokszor, sok helyen meglehetősen kritikus állapotúak ezek az utak, és fo-

lyamatosan forrásokat igényel ezeknek a rendbetétele, az utak, a járdák építése és a csapadékvíz-elvezetés, ami mostanában egyre nagyobb probléma a hirtelen lezúduló nagy záporok miatt.

Ugyancsak problémás a parkolás, és ezt már máshogyan, mint egy parkolóház vagy mélygarázs építésével, nem lehet megoldani. Erre vonatkozóan is megtettük a magunk indítványát, hogy erre forrást különítsünk el, hiszen ez nem egy kis tétel, főleg különösen egy tízezer fő alatti település költségvetésében. Természetesen vannak rá források. Mi azt szeretnénk, ha bármilyen forrásból is, de rendelkezésre állna erre megfelelő összeg a következő időszakban. Mi egyébként a kormányzati kommunikáció milliárdjaiból vetjük el és csoportosítottuk át.

(19.40)

Mindig azt látjuk, hogy tizen-huszon milliárdok jutnak kormányzati kommunikációra. Akkor abból néhány százmillió, vagy adott esetben néhány milliárd forintot olyan hasznos fejlesztésekre, amelyek több tízezer ember életét könnyítik meg az agglomerációval együtt adott esetben, miért is ne lehetne találni? Vagy ilyen például a fedett piac. Nincs már manapság olyan jelentősebb város Magyarországon, ahol ne lenne vásárcsarnok vagy egy piaccsarnok, ahol normális, időjárástól független körülmények között vásárolhatnak a helyi lakosok. Nem hiszem, hogy ezek olyan nagy igények volnának a helyiek részéről, amelyek ne lennének megvalósíthatók.

Mint említettem, meglehetősen nagy a település területe, ezért néhány elektromos üzemű busz beszerzésére tettünk javaslatot, indítványt, amelyből egy helyi tömegközlekedés alapjait lehetne kialakítani. Ha már közlekedésnél tartunk, a település központjában található autóbusz-pályaudvar meglehetősen retró, a nyolcvanas évek hangulatát idézi, és a felújítása, energetikai korszerűsítése már réges-régóta várat magára, melyre vonatkozóan szintén a balatonalmádi emberek javaslatára megtettük az indítványunkat.

Állandó probléma az elavult ivóvízvezetékek cseréje, illetve toldozása-foldozása jelen pillanatban. Mindennaposak, különösen a nyári szezonban a csőtörések, ami miatt ivóvízszolgáltatás-kimaradások vannak. Természetesen ez egy nagyobb beruházás része, hiszen az elavult, előregedett vízvezetékek kicserélése több éves folyamat adott esetben, és nyilvánvalóan nem lehet egy költségvetés terhére megvalósítani. Itt egy első lépésre tettünk indítványt.

Nem akarom az amúgy is szűkös időkeretünk nagy részét erre felhasználni, de itt még szerepelnek olyan tételek, amelyek szintén egy Balatonparti településnél, amely turizmusból él, rendkívül fontosak, mint a mederkotrás vagy a közvilágítás. Botrány, hogy egyáltalán fel kell még vetni ilyet, hogy normális közvilágítás legyen egy városban, egy Balaton-parti településen, de sajnos erre is szükség van.

Természetesen az infrastrukturális beruházások középpontja egy városközpont, egy olyan városközpont, amely minden városban az a helyszín, ahol a helyi lakosok és a turisták összejönnek, és akár rendezvények helyszínére is alkalmas. Ennek kialakítása, egy városkép kialakítása természetesen jelentős forrást igényel. Erre vonatkozóan is megtettük a magunk javaslatait.

Összességében elmondható, hogy ismételtén javaslatot tettünk arra, hogy olyan forrásokat csoportosítson át a központi költségvetés Balatonalmádi városának javára, amely az ott élők életminőségén javítana elsősorban, nem utolsósorban pedig a turizmus, mint a nemzetgazdaság egyik legfontosabb bevételt hozó ága, fejlesztését is szolgálná, hiszen minél több vendég érkezik a Balaton-partra, a városba és természetesen minél több pénzt költenek el ott, az nemcsak a helyi embereknek, nemcsak a balatonalmádiaknak, hanem az ország költségvetésének is jó. Ezért visszatérülnek ezek a beruházások, azt gondolom. Kérem a kormánypárti képviselőtársaimat, államtitkár urat, hogy az illetékeseknek tolmácsolva fogadják meg ezeket a javaslataimat. Köszönöm szépen még egyszer, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Banai Péter Benő államtitkár úr kíván válaszolni.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Ígérem, hogy rövid leszek ezen a késői órán, viszont Z. Kárpát Dániel képviselő úr azon kifejezése késztetett szólásra, mely szerint a költségvetési számok mögött csak számkódnak tekintjük az embereket. Valahogy így fogalmazott a képviselő úr. *(Z. Kárpát Dániel: Néha az az érzésem, igen!)*

Engedje meg, hogy ezt konkrét intézkedésekkel cáfoljam! Varga miniszter úr az expozejában a 2020-as költségvetésitörvény-javaslatot a családok támogatásának költségvetéseként aposztrofálta azzal, hogy számunkra az első a gyermek. Ha megnézi azt, hogy a családtámogatások területén hány intézkedést hozott a kormányzat, mennyi intézkedést fogadott el a kormány javaslatára az Országgyűlés, és ezek hogyan fókuszálnak arra, hogy a gyermeket vállaló családok anyagi helyzete javuljon, akkor azt gondolom, hogy ezt az állítást, amit a képviselő úr mondott, árnyalni lehet. Ha megnézzük, hogy az otthonteremtésnél milyen segítséget nyújtott és nyújt a kormányzat azoknak a családoknak, akik új lakást vásárolnak, házat építenek, akkor azt gondolom, ismét árnyalni lehet az állítást. De ha az adórendszerünket nézzük meg, akkor pont a képviselő úr által említett adók, a 2010-es úgynevezett válságadók, az adórendszer átstrukturálása - amelynek részeként a személyi jövedelemadó kulcsa Európában az egyik legalacsonyabb, amelynek részeként családi kedvezmény érvényesül -, azt gondolom, az adórendszerben is tetten érhető, hogy a gazdaságpolitika fókuszában a személyek vannak. El-

sődlegesen az a célunk, hogy a munka és a család primátusa a gazdaságpolitikában és ezen belül a költségvetés-politikában is érvényesüljön.

Egy területet külön is kiemelt képviselő úr, ez a volt devizahitelek helyzete. Először azt kell mondanom, hogy hál' istennek volt devizahitelek, hiszen ma már az összhitelállománynak kevesebb, mint 1 százaléka az, ami devizában áll fenn. *(Z. Kárpát Dániel: Forintban fizetik ugyanazt!)* Anno 70 százalék fölött volt. De azzal, hogy képviselő úr is megerősíti, hogy forintban fizetnek, azzal már arról beszélhetünk, hogy egy jelentős kockázati tényezőt, az árfolyamkockázatot ki lehetett ütni a rendszerből. Ha Európában megnézzük, hogy más országokban a lakosság milyen mértékben volt eladósodott és ezen belül milyen mértékű volt a devizaeladósodás, akkor nem sokat, de néhány országot találunk, ahol hasonló probléma volt.

Ezért mondom azt, hogy nemzetközi összehasonlításban is Európában Magyarország és a magyar kormány, illetve a jegybank lépett fel az új vezetéssel annak érdekében, hogy a devizahitel csapdájában lévő tömegeket megmentse. Sorolhatnám az intézkedéseket, képviselő úr is tudja: árfolyamgát, forintosítás, Nemzeti Eszközkezelő *(Z. Kárpát Dániel: Katasztrofális volt!)* s a többi, s a többi. *(Z. Kárpát Dániel: Katasztrofális!)* Hogy csak az utóbbit megemlítsen, a Nemzeti Eszközkezelőnél *(Z. Kárpát Dániel: Az volt még a legjobb!)* 160 milliárd forintot fordított erre a kormányzat. Azt gondolom, hogy ezzel az intézkedéssel sikerült elérni azt, hogy azok az emberek, akik a különböző intézkedések ellenére sem tudták tulajdonukban megtartani anno a lakásukat, rendkívül kedvezményes áron saját lakásukban maradhettek. Most pedig a kormány indított egy olyan programot, melynek értelmében ezen lakásokat kedvezményesen megvásárolhatják *(Z. Kárpát Dániel: Töredékáron!)*, és az érintettek jelentős része pozitívan reagált erre a kezdeményezésre.

Tehát azt gondolom, hogy ezen tekintetben is a gazdaságpolitika és a gazdaságpolitika részeként a költségvetés olyan intézkedéseket hozott, amelyek fókuszában az ember áll, és hozzáteszem, talán mondhatom, hogy ezt felelősen tette, hiszen mellette a hosszabb távon mindnyájunk életét meghatározó stabilitási számokat is sikerült kedvező pályára állítani. Abban bízom, hogy 2020-ban ez a gazdaságpolitika, amely az egyénekre, a családokra fókuszál, úgy tud megvalósulni, hogy mellette az államháztartás stabilitását és az államadósság csökkentését is el tudjuk érni érdemi gazdasági növekedés mellett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Kétperces hozzászólásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért nyomtam kétperces gombot, mert ami-

kor Banai államtitkár úr a devizahitelesek megsegítéséről beszél, akkor kénytelen vagyok vele vitatkozni, mert olyan társadalmi csoportról és olyan mennyiségű emberről beszél, akin segítettek, aki *(Z. Kárpát Dániel: Egytizede!)* egytizede, egytizede az összes szerződésnek.

Banai államtitkár úr pontosan ismeri azokat a jogszabályokat, amelyekről beszél. Például az eszközkezelőről és annak lakásvásárlásáról beszél. Államtitkár úr, ön az életében egyetlen ilyen ügyet nem intézett, amikor ezt kérelmezték az emberek. Én viszont rengeteget, higgye el! Nálam több szerződést és jogviszonyt nem látott ebben a Házban senki. Az egytizede sem volt azoknak a száma, akik élhettek ezzel, és hogy tudjon róla, akik belefértek volna a jogszabályba, azoknak is tömegesen utasították vissza annak idején az eszközkezelőbe való belépés lehetőségét, pedig minden feltételnek megfelelték. Ugyanis indokolni sem kellett, teljesen önkényesen intézhették ezt a bankok. Nem volt a zsinórmértéken kívül jogkövetkezménye annak, ha visszautasították, és emberek tömege volt ezáltal az, aki ennek kegyelmében nem részesülhetett. A többiek esetében igen nagy számban már elérvezett ingatlanok, kilakoltatások vannak.

Ha ebben a kérdésben nyitott, csak azért, hogy tájékozott legyen, nagyon szívesen bemegyek a hivatalába, és bemutatok olyan konkrét ügyeket, ahol az illető adós és családja és az ingatlan és az ingatlan értéke megfelelő volt, de az eszközkezelővel túlvállalta magát az állam, már nem tudtak nagyon sok, egyébként a jogszabály által leírt kedvezményezettit kört befogadni. Ezáltal ezek az emberek nem tudtak ennek részesévé válni. Most akik meg tudják venni, azok csak legfeljebb ebben a kegyelmi helyzetben lévő emberek voltak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(19.50)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Banai Péter Benő államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Azért azt rögzíteni szeretném, hogy a forintosítás mindenkit érintett, és a bírósági döntések alapján járt el minden érintett szerv. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Milyen árfolyamon?)*

Azt is el kell mondjam, hogy ha költségvetésekről beszélünk, akkor emlékezhetünk olyan költségvetésre, amit a banki elszámoltatás költségvetésének hívtunk, hiszen pont ezen folyamat részeként az érintettek, akiknek a bírósági döntés értelmében még a forintosítás után pénz járt, ezeket az összegeket megkapták. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ez szegyeteljes.)*

De képviselő asszony azért emlékezhet ezekre a folyamatokra, és jogászként tudja, hogy a bíróságok milyen döntést hoztak, milyen jogegységi döntés született. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Meghazudtolták*

az Európai Bíróság döntését!) Kérem, képviselő asszony, hogy jogászként vegye figyelembe azokat a kereteket, amelyeket a törvényhozó teremtett *(Dr. Varga-Damm Andrea és Z. Kárpát Dániel: Nem volt rá szándék.)*, és a bírósági döntések értelmében minden érintettnek figyelembe kellett venni. Köszönöm szépen. *(Z. Kárpát Dániel: Nem voltak keretek. Legnagyobb tiszteletem mellett: nem voltak keretek.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném kifejezni, hogy tartom az állítást, miszerint vonalkódokat lát a kormány bizonyos esetekben a költségvetési számok mögött. Teljes társadalmi csoportok maradnak ki ugyanis ezen költségvetés, az életlehetőségek által kedvezményezett köréből.

Példának okáért kimaradnak azok a magyar fiatalok, akik nem képesek egy CSOK-önrészt sem letenni az asztalra, például mert a lakáscélú előtakarékosság állami támogatását ez a kormány, önök megszüntették, ily módon esélyük sincs ezeknek a fiataloknak az otthonteremtésre.

Amire szerettem volna még nagyon röviden, fél percben kitérni. Államtitkár úr és sokan mások impozáns GDP-adatokkal bombáztak minket két napja, és én osztom, hogy ez európai szinten egy kiemelkedő adat. Viszont én sokszor kértem önöket, hogy ne csak az itt működő multicégek teljesítményéről beszéljenek, és ne Magyarország teljesítményeként adják elő mindezt, hanem a magyar mikro-, kis- és középvállalati szektor teljesítményéről is. Erről lebontva akár az NDP-ről vagy bármi más mutatóról, ami a GDP-n kívül áll, egy szót sem hallottunk. Amit én szeretnék látni, az a kormányzat elmozdulása, mondjuk, egy HDI felé, tehát egy emberi fejlettségi index felé, amely mutatószámot befolyásolja az egészségügyhöz való hozzáférés minősége - tudjuk, hogy ez milyen Magyarországon -, a környezeti állapotok, az oktatás elérhetősége, illetve mondjuk, a bölcsődei, óvodai rendszer ingyenes mivolta, ha az lenne, de nem az; ezt mindannyian tudjuk.

Azért szeretném államtitkár úr gondolkodásmódját is kinyitni erre, mert tudom, hogy van fogékonyság mindenre. De önmagában a GDP-vel a magyar nemzetgazdaságról sok mindent nem mondtak el. Magyarországon zajló gazdasági folyamatokról igen, de amíg engedik Magyarországról adózatlanul kitalicskázni idegen cégeknek a profitot, addig engedjék meg, hogy a bizonyítványukat semmiképpen se nevezhessük példásnak. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Rig Lajos képviselő úr jelentkezett. Öné a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Gyors leszek így a zárszóban. Az egészségügyi

költségvetéshez csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy nominális értéken ha emelünk rajta, most a 2020-as 170 milliárd forinttal, ha jól tudom... (*Banai Péter Benő: 184!*), 184 milliárd forinttal többet költ az egészségügyre, mint 2019-ben. A 2020-as adatokat mindig 2019-hez mérjük.

Most ha a megnézzük a 2019-es egészségügyi adatokat, az összes kórház felhalmozott adósságállományát, akkor azt látjuk, hogy rohamos mértékben nő. Ha megnézzük az egészségügyi ipar, a gyógyszer-technika változását és az árak drágulását, akkor ez az összeg, amit a 2020-as költségvetés tartogat az egészségügyi büdzsé számára, maximum az élet minimális fenntartására elég, de előrelépéshez nem.

Én a héten már elmondtam egyszer, és ehhez tartom magam, hogy ha a költségvetésben rendezni szeretnénk az egészségügy helyzetét, akkor ragaszkodjunk Kásler Miklós miniszter úr javaslatához, amely 1500 milliárdos bővítést szán. Azt gondolom, hogy ez a kormányzatnak is jó, de a legnagyobb hasznát az egészségügyben dolgozók, illetve a betegek látják. Kérem, államtitkár úr, próbálja meg lobbitevékenysége árán ezt kiharcolni.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e a mai napon még hozzászólni valaki a költségvetési vitához. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát elnapolom, folytatására reggel 8 órától kerül sor a holnapi napon.

Ezzel a mai napirendi pontok tárgyalásának végére értünk. Most napirend utáni felszólalás következik. Egyetlen napirend utáni felszólalásra Kepli Lajos képviselő úr jelentkezett: „A teremtett világ védelmében” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Felszólalásom apropója az állatok védelme, hiszen jelen pillanatban is számtalan olyan szörnyű cselekmény történik szerte a világban, és sajnos Magyarországon is, ahol állatok milliói vannak kitéve különböző bántalmazásoknak, vagy pedig egyszerűen tartásból eredően szenvednek valamilyen brutális cselekmény miatt.

És hogy mégis miért történik ez? Mi elkezdünk erőszakot tenni a bolygón, amit fokozatosan összetévesztettünk a haladással; az erőszakot. A megfelelő haladáshoz inkább a minőségre kellett volna koncentrálnunk, nem pedig a mennyiségre. Egyesek számára az élet jobb lett, de milliók számára viszont keservebb, mint valaha. Az emberiség világalomra tört, és a bolygó uralma közben elfelejtette, hogy csupán a bioszféra része, és tekintettel kell lennie más élőlényekre is.

Saját kényelmünk érdekében tettünk ugyan rengeteg újítást, de a következményeket, azt hiszem, elfelejtettük. És valahol elrontottuk, azt gondolom, amikor az önző érdekeink miatt megfélemlítettünk a

természet és a természet részét alkotó állatok tiszteletéről. Egy olyan kihalási hullám zajlik jelenleg, amire 65 millió év óta, a dinoszauruszok kihalása óta nem volt példa. A szakértők becslése szerint évente körülbelül 137 növény-, állat- és rovarfaj hal ki az esőerdők pusztulása miatt, és 2048-ban, nem a túl távoli jövőben már az óceánokban több szemét lesz, mint hal, több műanyag flakon fog úszkálni, mint hal. Ez eléggé szemléletes kép, és eléggé megdöbbentő mindannyiunk számára.

Becslések szerint a világ teljes üvegházhatást okozó gázainak 25 százalékát önmagában az erdőirtás eredményezi. Amikor az erdőkben lévő fák elpusztulnak, a fában tárolt szén-dioxid a légkörbe távozik, és ezen túlmenően ahelyett, hogy a földterületet milliók élelmezésére szolgáló termények ültetésére használnák, a mezőgazdasági területek legalább 70 százalékát és a Föld szárazföldjeinek 45 százalékát állattenyésztéshez szükséges takarmányozásra vagy legeltetésre használják.

Mégis, ezekben 1 milliárd ember hajtja bolygón szerte álomra a fejét éhezve minden egyes este. Ugyanis nemcsak az éghajlatváltozás felgyorsulásához járul hozzá ez a nagyüzemi állattenyésztés, de az általa fedezett étrend, egészségtelen étrend túlsúlyos, mégis alultáplált népeességhez vezet világszerte. És természetesen nem szabad megfeledkezni arról, hogy olyan körülmények között tartják ezeket az állatokat, amelyeket később a húskért legyilkolnak, amelyek teljesen embertelenek, hogy ezt a képet alkalmazzam. Gyakran megbetegszenek, megsérülnek, és olyan körülmények között vannak tartva, hogy egyáltalán az is csoda, hogy utána a levágott állatok húsa egyáltalán ehető még és fogyasztható az emberek számára.

Sajnos nyilvánvaló, hogy nem lehet beszüntetni a húsevést, hiszen rengeteg - magam is húsfogyasztó vagyok - húsevő ember él a világon, többségében húst fogyasztunk, viszont a növényi alapú étrendre való fokozottabb átállás nyilvánvaló, hogy megoldást jelenthet arra a globális problémára, amit a nagyüzemi állattartás jelent, és természetesen a húsfogyasztók számára is az olyan körülmények között tartott állatok, ahol semmiféle állatkínzásnak még az esélye sem merül fel.

(20.00)

Természetesen, mivel most már 7 milliárdnál többen vagyunk a bolygón, ezért ezt nem lehet megoldani, nyilvánvaló, hogy a növényi alapú táplálkozás lehet a jövőben a megoldás arra, hogyha az egész bolygót etetni akarjuk. Az állatkísérletek teljes beszüntetése is megoldás kell hogy legyen, hiszen ahogy már néhány állam megtette, ezt előbb-utóbb mindenütt már csak kíméletből és emberségből is meg kell hogy tegyünk, hiszen amikor egy élőlény szenved, akkor nem létezhet erkölcsi igazolás arra, hogy miért tesszük azt meg, és nincsen szükséges szenvedés. Bár szoktuk használni ezt a kifejezést, de valójában, amit lehet, azt száz százalékig el kell kerülni.

A saját szórakoztatásra tartott állatokról pedig nem is beszélünk, és rengeteg olyan példát mondhatnánk még - csak ez sajnos az ötperces időkeretbe nem fér bele -, ahol az állatokat olyan célokra használják, ami rendkívüli kínzással, kínlódással és gyötrellemmel jár számukra.

Tehát azzal fejezném be gondolataimat, hogy gondoljunk az állatvédelemre, és gondoljunk arra, hogy ezek az élőlények érző élőlények, ugyanúgy szükségét érzik annak, hogy mi, emberek odafigyeljünk rájuk, és körültekintőbben bánjunk velük, mert ahogy Gandhi is elmondta, és mi is szoktuk idézni,

hogy egy nemzetnek az erkölcsi fejlettsége híven tükröződik abban, ahogy az állatokkal bánik, és Magyarországon még van jócskán teendő ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja az ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 20 óra 01 perckor ért véget.)

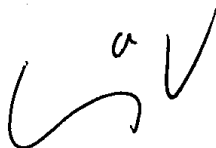
Arató Gergely s. k.
jegyző

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)